A Rotary Club Szeged-Tisza

TAGSÁGA

2015

Rotary_konyv_151104_v5.indd 1 2015.11.04. 9:10:13

A Rotary Club Szeged-Tisza tagsága

Szerkesztette: Nagy Gábor Dániel

Az interjúkat készítették: Dávid Margit, Kis Rita, Tóth Katalin
Lektorálta: Dávid Margit, Dillmann Dénes Benedek
A borítót tervezte: Koha Kolett
Tördelte: Szlanicsán István Máté

Készült az ASZ Press nyomdában

ISBN 978-963-87886-4-1

Kiadja:
Dél-Alföldi Regionális Társadalomtudományi Kutatási Egyesület
© 2015.

DARTKE
Dél-Alföldi Regionális Társadalomtudományi
Kutatási Egyesület

Rotary_konyv_151104_v5.indd 2 2015.11.04. 9:10:13

Mi is a Rotary?

Erre a kérdésre az emberek zöme rögtön rávágja: jó módú emberek jótékonykodása. Valójában ez így nem igaz. A Rotary nagyságrendekkel több ennél. A Rotary működésének nagyon korrekt szabályai vannak, mint azt az alapítók öt pontban megfogalmazták:

- a klubszolgálat, ami építi a barátságot,
- a szakmai szolgálat vagy hivatásszolgálat, amely kötelez a feddhetetlen szakmai életre,
- a közösségi szolgálat, a rászorultak és hátrányos helyzetűek megsegítése,
- a nemzetközi szolgálat, ami által toleranciára törekednek, és békítő, békemegtartó munkát végeznek a nemzetek között,
- az új nemzedékek szolgálat a fiatalok és fiatal felnőttek által elért eredményeket ismeri el a közösségi és nemzetközi szolgálatban, amelyek elősegítik a békét és a kultúrák közötti megértést.

Ez a szolgálat öt útja, bármelyikének hiányában nem működik a Rotary. Ezek az elvek időt állóak, hiszen egy humanitárius közösség tevékenységét korrekt módon körvonalazzák a Rotary megalakulása óta. Az elvi sémák értéke igazából akkor bír realizálódni, ha azokat az egyénekre, az adott időszakra, viszonyokra aktualizáljuk. A klubokban foglalkozásukat, egyéniségüket, anyagi viszonyaikat és még sok egyéb szempontot illetően más-más emberek vannak, hiszen tudjuk, ez elvárás is. Egész mást jelenthet a fenti öt pont konkrét végrehajtása a különböző típusú és adottságú emberek számára és természetesen itt nem politikai, ideológiai nézetekről lévén szó, mert hiszen ezek nem befolyásolhatják a Rotary tevékenységét. Ezen szempontokat felismerni és kellő hatékonysággal, céltudatossággal alkalmazni a mindenkori vezetőség feladata. Mást és mást jelent a szakmai hivatás szolgálat egy orvos, vagy egy kereskedő esetében, de a feddhetetlenség mindkét esetben azonos elvárás.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 3 2015.11.04. 9:10:13

A Rotary tagság nem vagyoni helyzet kérdése, rászoruló embereket támogatni sok féle módon lehet. Mindenki lehetősége és adottsága révén kell, hogy részt vegyen a különböző feladatok végrehajtásában. Humánus tettek végrehajtásában nem lehet szempont az emberek anyagi kondíciója. Nem kell restellni sem a gazdagságot, sem a szolidabb anyagi viszonyokat. Érezze mindenki hogy tett a sikerért különböző eszközökkel és tudása legjavát adta. Jól, a rotaryánus szemléletnek megfelelően működtetni egy klubot nem egyszerű, lehetnek hibák, de a problémák időben történő felismerése a segítőkész barátság erősítésével helyrehozhatók. A Rotary tehát más, mint a tehetős emberek adományozgatása. Rotary tagnak lenni egy magas szintű erkölcsi forma az emberek közötti barátság elmélyítése érdekében, figyelemmel a külső és belső viszonyokra. A Rotaryban az emberek közötti kapcsolatokban a magas etikai alapelvek alkalmazásának és betartásának bevált mércéje a négy kérdés próba:

1. Igaz-e?
2. Tisztességes-e minden érintett számára?
3. Elősegíti-e a barátságot és jóakaratot?
4. Javát szolgálja-e minden érintettnek?

A Szeged-Tisza Rotary Clubról megalakulásának tízedik évfordulóján megjelenő könyv talán elősegíti a rotarys tevékenység jobb megismerését, különös tekintettel, hogy a megalkotásában minden tag szerepet kapott, és ez által a valódi rotarys életet pontosabban mutatja be.

Hevesi László
a RC - "Szeged - Tisza" alapító tagja

Rotary_konyv_151104_v5.indd 4 2015.11.04. 9:10:13

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Bácskai Dániel

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

1986. október 25-én, Szegeden.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Szegeden nőttem fel, az Alföldi utcában, Alsóvároson.

Vannak-e testvérei?

Nincsenek.

Milyen a kapcsolata a szüleivel?

Ez változó. Édesapámmal együtt dolgoztam a vállalkozásainkban, és az apa-fia kapcsolat tapasztalatom szerint megsínyli a közös munkát.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Mi tűzijátékokkal foglalkozunk, és ezek többsége gyermekkoromban a Tisza partjához kötődött. Nem tudom, hogy emiatt szerettem-e bele a vízbe vagy más miatt, mindenesetre ez meghatározó élmény volt.

Meséljen egy kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt?

Nagyon sok helyre jártam, és jellemzően nem voltam jó tanuló. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola 2-es Számú Gyakorlóiskolájában kezdtem tanulmányaimat. Amikor azt megszűntették, és visszaszolgáltatták az - épületet, amelyben üzemelt - az egyháznak, átmentem az 1-es Számú Gyakorlóiskolába. Onnan a tanulmányi eredményeim okán a Csonka János Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, ahonnan pedig a Gábor Dénes Középiskolába kerültem.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai?

Pilóta akartam lenni, mi más lett volna? A legtöbb gyerek pilóta vagy tűzoltó szeretne lenni.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai?

Jellemzően azt, hogy nem lesz belőlem semmi.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 6 2015.11.04. 9:10:13

Akkor erre kellett rácáfolnia a későbbiekben?

Így van, igen. Rájöttem, hogy az olyan rossz gyerekekből, mint én voltam, általában szokott valaki lenni, mivel nagyon élelmesek.

Minek akart tanulni?

Alapvetően annak tanultam, aminek akartam. Az volt az alap elgondolásom, hogy elektronikát fogok tanulni, amit a Gábor Dénes Középiskolában sikeresen meg is tettem. Azután a különböző OKJ-s képzéseken megszereztem minden olyan végzettséget, amit éppen kedvem volt megtanulni.

Milyen jellegűek voltak ezek a képzések?

Nagyon sokrétű, a hang- és fény-technikusitól kezdve a különböző pirotechnikus bizonyítványokon keresztül van egy felsőfokú biztonságszervezői végzettségem is. Tehát minden, amiről éppen úgy gondoltam, hogy érdekel.

Ezek a tanulmányok a jelenlegi munkájában jól felhasználhatók?

Igen. Mivel azzal foglalkozom, amit szeretek, így az érdeklődési körömhöz kapcsolódó tanulmányaim hasznosak a munkám során.

A munka adta a lehetőségeket, vagy Ön kereste a lehetőségeket a munka miatt?

Természetesen van egy személyes érdeklődési köröm is, de ezt össze kell egyeztetni a munkával, azonban nagyon sokszor kézen fogva jár a kettő, mivel nagyjából azt csinálom, amit szeretek.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Voltak-e hobbijai?

Igen, lemezlovaskodtam egy jó darabig, azonban rá kellett jönnöm, hogy ebből nem lehet megélni, így ezt abba is hagytam. Rengeteget buliztunk, mint minden fiatal.

Milyen hosszú időszak volt ez? Mesélne egy kicsit erről a korszakáról?

Ez egy meredek korszak volt, nagyon szerettem, de egyáltalán nem kifizetődő. Egyébként később, a szakmai életben nagyon sok min-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 7 2015.11.04. 9:10:13

dent tudtam hasznosítani belőle, hiszen hang-, fény- és színpadtechnikával is foglalkozunk. Rengeteg bulit csináltunk akkoriban – 5-6 évig működött.

Kapcsolatépítés szempontjából is hasznos volt?

Igen. Nemrég visszalátogattunk a Gábor Dénesbe, jubileum volt. Ott megkértek minket, hogy adjuk elő a mai diákoknak, hogy mi az élet. Az egyik barátom – nagyon sok jó kapcsolatom van a középiskolából, a mai napig tartjuk a kapcsolatot, például ma este is együtt fogok vacsorázni egy nagyjából 15 fős társasággal – mondta ezt a jó mondatot, nagyon tetszett: „Fontos, hogy elmenjen az ember kocsmázni, mert aztán a későbbiekben nem tudhatja, hogy akivel összebarátkozott a kocsmában, az majd milyen lehetőségeket fog tudni kínálni neki az életben."

Ezen kívül voltak-e más hobbijai?

Nagyon szeretek horgászni, de nincs rá időm. Nagyon szeretek a vízen lenni, de erre sincs olyan sok időm. Más hobbim ezeken kívül nincsen.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során?

Legalább négy iskolába jártam, plusz van körülbelül 10-15 OKJ-s végzettségem is, ami nem tudom, hogy mennyiben számít bele. Egyetemi vagy főiskolai végzettségem nincs.

Milyen foglalkozást választott végül? Korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára?

Gyökeresen, mert gyerekkoromban, mint említettem pilóta akartam lenni, ehhez képest nem az lettem. De azt gondolom, hogy sikerül megvalósítani magam a jelenlegi munkámban. Jellemzően kreatív tevékenységekről van szó, mert egy viszonylag kis szegmens a kereskedelem, a többi kreatív tevékenység. Egy tűzijáték kitalálása, átgondolása, kivitelezése és egy színpadtechnikai vagy egy látványtechnikai elem kivitelezése kreatív, és embert próbáló feladat tud lenni.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 8 2015.11.04. 9:10:13

Mesélne még kicsit a munkájáról? Ezen kívül mi tartozik a tevékenységeik közé? Megrendelésekre dolgoznak?

Igen, megrendelésekre dolgozunk különböző településeken színpadtechnikai szolgáltatással, amibe bele tartozik a színpadfedés, a hang, a fény és egyéb extrém kívánságok. Foglalkozunk ezen kívül pirotechnikával. Ezt két válfajra választanám szét: van a klasszikus tűzijáték, amit különböző rendezvényeken láthat a közönség, másrészt vannak a speciális effektek, amelyek a különböző filmes, illetve színházi pirotechnikai effektek. Ezen kívül foglalkozunk még lézershow-val, és most ismerkedünk a videomappinggal. Ez utóbbi 3D-s objektumokra vetített videofelvételt jelent. A különböző animációkkal elérhető, hogy a szemlélődő úgy lássa, hogy az egyes tárgyak mozognak.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Ez egy jó kérdés. Azért nem tudok erre egzakt választ adni, mert családi vállalkozás vagyunk, voltunk, és én gyerekkoromtól kezdve mentem már tűzijátékozni. Nagyon régóta tevékenykedek a családi vállalkozásban, hivatalosan a középiskola után kezdhettem, 19 éves koromban.

Milyen a kapcsolata a kollegáival?

Azt gondolom, hogy nagyon jó, bár erről valószínűleg ők tudnának bővebben nyilatkozni. Törekszem arra, hogy jó viszonyban legyek velük.

Mekkora csapatban dolgoznak?

Ez változó, mert vannak állandó és beugró alkalmazottak is. Ez azt jelenti, hogy általában egy 5-8 fős csapattal dolgozunk hétköznapi szinten, viszont ha rendezvény vagy nagyobb emberigény van, akkor akár 30 főig is felmehet a létszám.

Milyenek általánosságban a kapcsolatai? Magánéleti, baráti kapcsolatok vagy a cégekkel meglévő partnerkapcsolatok.

A magánéletben ez viszonylag egyszerű, bináris dolog, mert valakivel vagy semleges a kapcsolatom, vagy nagyon jó. A köztes kapcsolatok megtartását nem tartom észszerűnek. Vannak életre szóló

Rotary_konyv_151104_v5.indd 9 2015.11.04. 9:10:14

barátaim, és vannak a többiek. Az üzleti életben úgy gondolom, jó kapcsolataim vannak. Egy üzleti kapcsolatot azonban másként kell kezelni, mivel azok sokszor csak az üzletkötésről szólnak, vagyis nem feltétlenül az ember szimpátiájától függ, hogy kivel fog üzletet kötni. Ez egy ilyen világ.

A barátai mennyire hasonlítanak Önhöz mentalitásban, személyiségben?

Jellemzően nem. Persze vannak közös pontok, mert közös pontok nélkül nincs barátság, de nagyon mások is tudnak lenni, vannak benne szélsőségek. Ettől színes a világ, hogy nem vagyunk egyformák

Megkérdezhetem, hogy házas-e?

Még nem.

Nem tudom, hogy mennyire aktuális a kérdés, de vannak gyermekei?

Még nincsenek, de hamarosan fiam fog születni.

Most rátérnék a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Nagyon rossz vagyok évszámokban, de ha nem muszáj dátumhoz kötni, akkor, amikor édesapám elkezdett barátkozni a Rotaryval.

Magával a Szeged-Tisza Rotary Clubbal hogyan került kapcsolatba?

Édesapám ott tag, én már egy második generációs rotarista vagyok.

Mióta tag hivatalosan? Egyszerre került oda az édesapjával, vagy ez később történt?

Nem, ez később történt, én 2014 januárja óta vagyok tag

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Jószolgálatot, talán ez a legjobb kifejezés rá. Én a tanulmányaim során is, az életben is meg a barátaim között is általában valamiért – nem mondom, hogy nem élvezem, de nem kifejezetten ez a célom – központi szerepet töltök be, ezért azt gondolom, hogy a Rotary

Rotary_konyv_151104_v5.indd 10 2015.11.04. 9:10:14

Club-ban végzett tevékenységemmel nagyon jó példát tudok mutatni másoknak.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységben?

Szerintem nekem az a szerepem, hogy innovációt próbáljak belevinni a klub működésébe. Ez nem egyszerű feladat, illetve én sem tudom mindig 100%-ban a klubra koncentrálni az energiámat, mivel az üzleti tevékenységeim okán nagyon sok egyéb teendőm van.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Önnek mit jelent ez a gondolat?

Én azt gondolom, hogy abszolút emberközpontú vagyok és hajlandó vagyok tevékenyen segíteni. Talán a futballhoz tudnám ezt a legjobban hasonlítani. Vannak azok a futballkedvelők, akik a fotelból otthon egy sör mellett nézik a futballmérkőzéseket, és vannak, akik rúgják a labdát. Mindkét csoportnak ugyanaz az érdeklődési köre, de csak az utóbbi tesz valamit. Nekünk ehhez hasonlóan nem elég egy fotelből nézni a világot és elmélkedni róla, hogy jobbá kellene tenni. Tetteinkkel kell azt jobbá tenni.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Szerintem az, hogy jobbá tegyük a világot.

Lehetséges ez? Hinnie kell ebben a gondolatban egy rotaristának?

Mindenképpen hinnie kell benne. Az, hogy ez mennyire lehetséges, nehéz kérdés, mert viszonylag kevesen vagyunk a világban. Önmagában az is nehéz, hogy az ember tudja a saját érdekei kizárásával szemlélni a világot, de ha ezen túljut valaki, akkor onnantól kezdve lehet hasznos a társadalmi szerepvállalása.

A karitatív feladatok ellátása nagyon fontos tevékenysége a Rotary Cluboknak. Ön milyen ilyen jellegű feladatban vett részt, vagy vesz részt jelenleg a klub szervezésének keretein belül?

Még nem vagyok túl rég klubtag, így jóformán még csak bálszervezésében vettem részt. Valamint vállaltam a klub új, innovatív honlapjának elkészítését.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 11 2015.11.04. 9:10:14

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club mely tevékenységeire a legbüszkébb?

Van egy krízis-otthon, Szeged-Szentmihálytelken. Rendszeresen támogatja őket a klub ruhákkal, használati eszközökkel, evőeszközökkel, stb., amik szükségesek számukra. Ez egy átmeneti otthon, olyan anyák számára, akiknek gyermekükkel együtt el kellett elmenekülniük otthonról, de most már, ha jól tudom, férfiak is mehetnek, akik az asszony elől menekülnek otthonról, vagy valamilyen egyéb szükséghelyzet miatt kerülnek oda.

Hogyan tudja összeegyeztetni vagy összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

A magánéletemet a klubtevékenységgel nem nehéz, mert ha nem érezném saját személyes célomnak azt, amit a klub tesz, akkor nem is lennék itt, az üzleti tevékenységet viszont nagyon nehéz, ha abból a szempontból nézzük, hogy az embernek a hétköznapi munkája során mennyi feladatot kell ellátni. Üzletemberként rotaristának lenni szintén könnyen összeegyeztethető.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Igen is, meg nem is. Köthetőek ugyan barátságok, de mivel édesapám klubtagságának köszönhetően sok jelenlegi tagot már korábbról, a tagságom előttről is ismertem, így a barátságok is klubtagságtól függetlenül alakultak ki közöttünk.

A Szeged-Tisza Rotary Club hetente ülésezik az Art Hotelben, az ülésidőszakban. Kérem, kicsit meséljen arról, hogy hogy néz ki egy ilyen összejövetel!

A kapcsolatok ápolásáról szól leginkább. Van egy hivatalos része, ahol a klub ügyeiről esik szó, arról, hogy milyen tevékenységet végezzünk, vagy mit fogunk, illetve a többi klubbal való kapcsolattartásról is szó esik. Ez viszonylag kis részét képezi a klubülésnek, inkább a beszélgetések azok, amik fontosak. Gyakran van vendégelőadónk, aki különböző érdekes témákról beszél, ezek sokkal nyíltabbak, mintha az ember elmenne egy előadásra. A viszonylag kis létszám miatt – nagyjából 15-30 fő – egy közvetlen párbeszéd

Rotary_konyv_151104_v5.indd 12 2015.11.04. 9:10:14

tud kialakulni az előadóval. Az ülések lehetőséget biztosítanak arra, hogy hetente egyszer találkozni tudjunk egymással, ilyenkor mindig szóba kerül valami érdekes téma, amiről mindenkinek megvan a véleménye, és így egymáson keresztül színesebb képet kapunk a világról.

Milyen hosszúak szoktak lenni ezek az összejövetelek? Változó az előadás hosszától függően, vagy megvan egy időkeret, amit ki kell tölteni?

Általában 1-2 órát ott szoktunk lenni, nyilván akkor, ha nagyobb lélegzetvételű előadás van, többet is. Illetve attól is függ, hogy van-e még aznap este teendő, mert, ha van, akkor neki rövidebb ideig tart az ülés. A hivatalos rész végeztével, ha szükséges, bárki szabadon távozhat.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjaik?

Igen.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét? Miben módosulhat, mi az, amiben kicsit változtatni kell, ha kell egyáltalán fejleszteni?

Mindenképpen kell. Nem tudnék olyan dolgot mondani a világon, amin soha nem kell változtatni, soha nem kell fejleszteni. Folyamatosan változik a környezet, folyamatosan változnak az emberek, folyamatosan változnak a célok. A megújulás, az arculatfrissítés időről időre mindenképpen szükséges. Ugyanakkor nem egy egyszerű dolog, mert nagyon különböző generációk vannak jelen a klubban, a 60 feletti korosztálytól egészen velem bezárólag – úgy tudom, jelen pillanatban én vagyok a legfiatalabb ebben a klubban. Nehéz azt összehozni, hogy mindenkinek jó legyen. Azt szokták mondani, hogy ami mindenkinek jó, az senkinek nem jó igazán, de én azt gondolom, hogy mindig van egy megfelelő konszenzus.

Legfiatalabb tagként küldetésének érzi azt, hogy ezt az innovációt a klubtevékenységbe bevezesse?

Mindenképp, de mint említettem, ez egy nehéz feladat, és nem is

Rotary_konyv_151104_v5.indd 13 2015.11.04. 9:10:14

biztos, hogy mindig én látom jól a dolgokat. Alázat mindenképpen kell hozzá.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Mivel még fiatal vagyok mint rotarista, és viszonylag kevés klubbal sikerült találkoznom, ezért erre annyira nem térnék ki, mert nem biztos, hogy tudok, vagy akarok pálcát törni bárki feje fölött. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó hangvételű klub. Hallomások alapján azt tudom mondani, hogy nem feltétlenül ilyen minden klub, vannak ennél sokkal szárazabb klubok, ahol ténylegesen mint második munkahely fogják fel a klubtevékenységet.

Az utolsó kérdésem az lenne, hogy sokan mondják, hogy rotaristának lenni egy fajta életérzés. Ön hogyan látja ezt? Helytálló-e ez a gondolat?

Mindenképpen az. Ha bekerül az ember a klubba, akkor más szemszögből látja a dolgokat. Sok klubhoz el lehet látogatni, sok embert meg lehet ismerni. Minél több embert ismer az ember, és minél többel tud szoros kapcsolatot ápolni, annál inkább szélesedik a látóköre, és széles látókörrel egészen más a világra tekinteni. Erre szokták mondani, hogy a béka a kút fenekéről csak kis részét látja az égnek. Ha innen a kútfenékről kilépünk, akkor egészen más a világ.

Köszönöm szépen a válaszait.

Én köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 14 2015.11.04. 9:10:14

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Prof. Dr. Bálint Gábor Sándor

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Szegeden, 1936-ban.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Itt éltem Szegeden, ideális körülmények között. Szüleim pedagógusok voltak. Nagyon nagy szeretettel emlékszem vissza a gyerekkoromra.

Vannak-e testvérei?

Volt egy testvérem, de fiatal korában elhunyt.

Megkérdezhetem, hogy milyen volt a kapcsolatuk?

Kiváló, kifogástalan.

Milyen kapcsolata volt a szüleivel?

Hibátlan.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nem gyermekkori élmény, de mégis. A második világháború, annak a vége és az utána következő időszak, mert ez alapvető változásokat hozott.

Kérem, meséljen kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába?

Tanulmányaimat a Jókai Utcai Általános, illetve akkor még Elemi Iskolában kezdtem, Rózsa Imre volt a tanító bácsim, julianus tanító volt. Ez egy fogalom volt abban az időben, csángókat tanított átmenetileg. Ezt követően átkerültem a Piarista Gimnáziumba. Amikor azt bezárták, az I. Számú Gyakorlóiskolában folytattam az általános iskolát – itt a klinikai épületekkel szemben –, ott is végeztem. Utána a mi évfolyamunk volt az első, amelyik a Radnóti Gimnázium névre hallgató iskolában tanult Szegeden, ott érettségiztem.

Milyen tanuló volt?

Végig az élvonalba tartoztam, a tanulással semmiféle problémám nem volt.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 16 2015.11.04. 9:10:14

Szeretett Ön iskolába járni?

Szerettem is, meg kötelesség is volt. Ezen még soha nem gondolkoztam.

Tanáraival, osztálytársaival milyen volt a kapcsolata?

Semmi problémám nem volt velük. Az osztálytársaimmal még mindig tartom a kapcsolatot, és aki négy évig mellettem ült a gimnáziumban, pillanatnyilag is a legjobb barátom.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek szeretett volna tanulni?

Semmi másra nem vágytam, mint arra, hogy kutatóorvos legyek, ami lettem is.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai?

Őket kell megkérdezni erről, más véleményét nem ismerem.

Iskolás korában volt-e valamilyen hobbija? Volt-e valami iskolán kívüli tevékenység, amivel foglalkozott?

Apám nagy vadász volt, és szívesen kísértem el őt a vadászatokra.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során?

Ahogy mondtam, a Jókai Utcai Általános Iskola, azután a Piarista Gimnázium, az 1-es Számú Gyakorlóiskola, majd a Radnóti Miklós Gimnázium és utána természetesen ötödikként az egyetem.

Mi a legmagasabb iskola végzettsége?

Orvostudományi egyetem, orvos vagyok.

A karriertervei módosultak bármiben is az iskolásévei során?

Nem túlságosan sokban.

Akkor Ön végig tudta, hogy mi szeretne lenni?

Igen, tudtam, hogy kutató orvos leszek.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 17 2015.11.04. 9:10:14

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Ahogy bevégeztem az egyetemet, 24 évesen.

A kollégáival, esetleges beosztottjaival milyen a kapcsolata, milyen a viszonya?

Kifogástalan, és volt tanítványaim közül legalább nyolcan már külföldön egyetemi tanárok.

Itt a munkahelyén mekkora csapattal dolgozik együtt?

Most már emeritus professzora vagyok az egyetemnek. Ezt megelőzően sokáig az I. számú Belgyógyászati Klinika összes kutatólaboratóriumának voltam vezetője és igazgatóhelyettese. Utána az Új Klinika összes kutató- és betegellátó laboratóriumát vezettem. Mindenütt nagy létszámú munkatársi gárdával dolgoztam együtt.

A barátai, ismerősei, partnerei mennyiben hasonlítanak Önhöz mentalitásban, illetve személyiségben?

Megint nem tudom megmondani, mert én a barátaimat nem ilyen alapon válogatom meg, hanem az alapján, hogy valaki szimpatikus és becsületes ember, vagy sem.

Általánosságban mi jellemzi másokkal való kapcsolatait?

Igyekszem nem kötözködni senkivel.

Megkérdezhetem, hogy házas-e?

Igen, a feleségem 13 évvel ezelőtt halt meg.

Vannak gyermekei?

Van egy jogász fiam és egy orvos lányom.

Velük milyen a kapcsolata?

Kifogástalan.

Hasonlítanak esetleg Önhöz személyiségjegyben, mentalitásban?

Megint nem az én feladatom ezt elbírálni.

Most rátérnék a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Az első kérdé-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 18 2015.11.04. 9:10:14

sem az lenne, hogy mikor hallott Ön először a Rotaryról.

Több mint negyven évvel ezelőtt, külföldi szolgálatom alatt.

A Szeged-Tisza Rotary Clubbal hogyan került Ön kapcsolatba?

Úgy, hogy alapító tagja vagyok.

Hivatalosan tagja a kezdetek óta. Megkérdezhetem, hogy mikor indult a Club?

A Szeged-Tisza Rotary Club 10 évvel ezelőtt, 2005-ben, a Szent-Györgyi Albert Rotary Club pedig 25 évvel ezelőtt, 1990-ben. Mindkét Rotary Clubnak alapító tagja vagyok.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Másokon való segítés lehetőségét és barátkozást a legszélesebb körben.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységben?

A klub második legöregebb tagja vagyok, úgyhogy már csak segítem a többiek munkáját.

A korábbiakban milyen szerepeket vállalt?

A korábbiakban átmenetileg a klub elnöke voltam, és utána – 10 évvel ezelőtt – a koromnál fogva bizonyos értelemben vett vezetői szerepet töltöttem be.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat?

Az elesetteken való segítést.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata, illetve feladatai?

A segítés és barátságok kötése, nemzetközi szinten is.

Ön milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt, illetve vesz részt jelenleg is a klub szervezésének keretein belül?

A klub szervezésének keretein belül nem sok időm van ilyesmire, mert meglehetősen sokat vagyok külföldön hivatali munkámat illetően. Az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének is dolgozom.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 19 2015.11.04. 9:10:14

A Szeged-Tisza Rotary Club mely tevékenységeire a legbüszkébb?

A megalakulásra.

Hogyan tudja összeegyeztetni, összekapcsolni a magánéletét, a munkáját és a klubtevékenységet?

Ez nekem soha semmiféle problémát nem okozott, úgyhogy ezen nem is gondolkoztam még soha.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságának köszönhetően?

Természetesen. Egész egyszerűen úgy tudom megfogalmazni, hogy minden klubtag nagyon jó barátom.

A Szeged-Tisza Rotary Club az ülési időszakban hetente ülésezik az Art Hotelban. Arra szeretném kérni, hogy meséljen arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel.

Ez egy fogós kérdés, mert ehhez tudnia szükséges azt, hogy eredendően is azért alakult meg a Szeged-Tisza Rotary Club, mert klubot akartunk csinálni, a másik Rotary Club, a Szent-Györgyi, ugyanis már kezdett kicsit második munkahellyé válni. Ezt sikeresen meg is csináltuk, ez egy valódi klub lett, de sajnos felfedezhetjük a nyomait annak, hogy lassan a Szeged-Tisza is második munkahellyé fog válni, ha a mindenkori vezetés erre nem fog odafigyelni.

Mit ért az alatt, hogy munkahellyé válik? Hogy kötelességnek tartják a tagok a megjelenést?

Egyrészt ezt, másrészt a szigorúan vett ilyen olyan amolyan programok, elszámolások, tervek, stb. okán a klubéletre, a barátságra egyre kevesebb idő jut.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal?

Hogyne. Vannak testvérklubjaink, a Szent-Györgyi Rotary Club az egyik, aztán vannak a Szeged környékiek, és nagyon jó viszonyban vagyunk az újvidéki és palicsi szerbiai klubokkal is.

Ön hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 20 2015.11.04. 9:10:14

tevékenységeit?

Folytatni kell, amit elkezdtünk, de nem szabad második munkahellyé válnunk.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Ebben, amit elmondtam, hogy a mi célunk az, hogy klub legyünk. A másik pedig az, hogy a nemzetközi Rotary Club célkitűzéseinek és alapelveinek megfelelően mindenféle zavaró esetleges politikai jellegű megnyilatkozást igyekszünk kizárni a klub kereteiből.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogyan látja ezt? Helytállónak tartja a gondolatot?

Igen, feltétlenül igaz. A Rotary Clubok segítés és a barátság jegyében működnek.

Végül, ha lenne bármi, amit szeretne még hozzáfűzni a témához, kérem, tegye meg!

Mindent elmondtam azzal, amit eddig megfogalmaztam. Ezen nem lehet változtatni, mert ez mindannyiunk célja, teljes összefüggésben a Rotary International célkitűzéseivel.

Nagyon szépen köszönöm az interjút.

Köszönöm szépen.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 21 2015.11.04. 9:10:14

Rotary_konyv_151104_v5.indd 22 2015.11.04. 9:10:14

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Balogh József

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Balogh József vagyok, Szegeden születtem 1965. szeptember 7-én.

Arra kérném, hogy meséljen egy kicsit a gyermekkoráról!

Szegeden gyerekeskedtem, és 16 éves koromig itt jártam iskolába. Ezt követően Budapesten tanultam tovább, majd idővel visszaköltöztem Szegedre, és azóta is itt lakom, itt élek.

Vannak-e testvérei, és ha igen, akkor milyen a kapcsolatuk?

Egy nővérem van, és nagyon jó a kapcsolatunk. A szüleim már nem élnek, úgyhogy már csak ketten vagyunk. Nem lakunk messze egymástól, úgyhogy ha nem is napi szinten, de a családi programokon rendszeresen találkozunk.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Édesapám buszsofőr volt, édesanyám pedig évekig adminisztrátor volt a Volánnál. Tulajdonképpen egy munkahelyen dolgoztak.

Milyen volt a kapcsolata a szüleivel?

Nagyon jó volt a kapcsolatunk. Csak jót tudok róluk mondani, sokat köszönhetek nekik. Talán túlságosan is jó nevelést kaptam, és vigyáztak rám.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

A családon kívüli gyermekkori élményeim leginkább a sporthoz köthetők. Számomra a sport nagyon sokat jelent mind a mai napig is, a gyermekkori és a mostani életemet is jóformán ez határozza meg.

Kérem, meséljen kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába, milyen tanuló volt?

Szegeden a kolozsvári téri Jurij Alexejevics Gagarin Általános Iskolába jártam. Az általános iskolai évekre vonatkozólag jó tanuló voltam. Nem voltam kiemelkedő, viszont sportban jó voltam. Az edzőim és a szüleim mindvégig támogattak és bíztattak. A későbbiekben szakmát tanultam, a szakmai iskola elvégzése után Budapes-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 24 2015.11.04. 9:10:14

ten a katonai iskolában folytattam tanulmányaimat, amit kiemelt eredménnyel zártam. Azóta is folyamatosan tanulok, képzem magam. Több szervezetnek is tagja vagyok, például az IPA-nak (International Police Association – magyarul: Nemzetközi Rendőr Szövetség), ezen kívül az IAPA Nemzetközi Polgárőr Szervezetnek és az IBSSA Nemzetközi Testőr Szövetségnek is, valamint a Máltai Szeretetszolgálat segélyszolgálatnak és számos más szervezetnek is. Csak akkor lehet megfelelni az iskoláknak, a kluboknak és a tagságoknak, ha az ember folyamatosan készül, és képezi magát. Ez egyaránt igaz a munkavégzéssel kapcsolatban is.

Milyen volt a kapcsolatai a tanáraival, osztálytársaival? Szeretett Ön iskolába járni?

Szerettem iskolába járni, sőt, szeretnék még most is. Nagyon jó kapcsolataim voltak a tanáraimmal, az osztálytársaimmal a mai napig nagyon jó a kapcsolatom. Természetesen minden iskolához másmás kötődés fűz. Az egyes osztálytalálkozókon – valahol negyvenes, valahol harmincas – mindig nagyon jó a hangulat. Az évek során mindenki rengeteget változott, mégis nagyon jó beszélgetések szoktak kialakulni, és tudunk egymásnak segítséget nyújtani. Szerintem ez nagyon fontos dolog, hogy a mai napig úgy tudunk egymáshoz fordulni, mint amikor még az iskolapadban ültünk.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Gyermekkoromban édesapám egy a határőrséggel kapcsolatban álló szervezet tajga volt, és a találkozóikra mindig magával vitt. Ez a szervezet valamilyen szinten a fegyveres testület kötelékében állt. Talán innen is ered, hogy mindig testőr akartam lenni, és hatalmas szerencsém, hogy életem során ezt tudtam gyakorolni, és végül az is lettem, s vagyok a mai napig, ez a munkám. Diplomák, trófeák, mindenféle képzésekről szóló irományok igazolják, hogy az vagyok, ami lenni akartam.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai?

Panaszkodni soha nem panaszkodtak rám, nem hiszem, hogy problémásabb lettem volna, mint bárki más. Viszont a bajokat meg is lehet oldani, és úgy gondolom, hogy ha bármi olyat tettem, ami nem

Rotary_konyv_151104_v5.indd 25 2015.11.04. 9:10:14

tetszett a tanáraimnak– mert biztosan előfordult olyan is –, azt meg tudtuk beszélni, különösebben nagy problémáink soha nem voltak.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott, voltak-e hobbijai?

1974-től a súlyemelő szakosztálynak a munkája, pontosabban mint sport tetszett meg. Az iskolánkba jöttek reklámozni, ismertetni a sport varázsát, ennek hatására elkezdtem a súlyemelést. Csináltam is jó pár éven keresztül, majd utána egy másfajta sporttal, a dzsúdóval foglalkoztam. Ezt a mai napig is teszem, de már nem versenyszerűen. A sportéletemet ezek határozták meg leginkább, valamint a sportlövészet, amit szintén gyerekkorom óta folytatok. Ez utóbbit versenyszerűen űzöm jelenleg is. Nemzetközi, illetve belföldi lövészettel kapcsolatos versenyeken szoktam részt venni. Tagja vagyok az IPSC Nemzetközi Szituációs Lövész Szakosztálynak, így lehetőségem van szituációs lövész versenyekre járni.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során, illetve mi a legmagasabb végzettsége?

Ami kiemelkedően fontos, az három iskola. Legmagasabb végzettségem a Katonai Főiskolán szereztem.

Azt már említette, hogy a gyermekkori álma végül teljesült. A korábbi karriertervei módosultak valamennyire felnőttkorára?

Igazából nem.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

1979-től, akkor 14 éves voltam.

Milyen a kapcsolata a kollégáival?

Én egy a biztonsági cég vezetője vagyok. Majd mindegyik kollégám 4-5-6-7 éve dolgozik nálam, és azt gondolom, hogy ebben a mai világban – 2007-ben alapítottam a céget, ami egy elég nehéz időszak volt és azóta is az – ez jó arány. Az, hogy kollegáim ennyi ideje nálam dolgoznak, bizonyítja vezetői és pedagógiai készségeimet, illetve azt, hogy a munkatársaimmal szemben választott követelményeim jól felépítettek.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 26 2015.11.04. 9:10:14

A barátai, ismerősei mennyire hasonlítanak Önhöz mentalitásban, személyiségben?

Nagyon sok haverom van, barátom már jóval kevesebb. Eléggé megválogatom a barátaimat, velük huszonéves kapcsolataim vannak. Heten vagyunk barátok itt Szegeden, rengeteg közös van bennünk, gondolkodásmódunk is, érdeklődésünk is hasonló. A sportot, a napi élet dolgait, a családi dolgainkat, illetve minden olyan dolgot, amit fontosnak tartunk, azt egyformán értékeljük.

Megkérdezhetem, hogy házas-e, illetve gyermekei vannak-e?

Igen, három lányom van, és 27 éve vagyok nős. Tervezünk még jó pár évet együtt lenni. Boldogságban telnek napjaink, amit a legfontosabbnak tartok a mai világban, mert lehet bármilyen probléma az életben, amivel az ember elfoglalja magát, ha otthon a család körül rend van, és egymást szeretettel fogadjuk, akkor ott nagy baj nem lehet.

A gyermekeivel milyen a kapcsolata, mit vár el tőlük a későbbiekben?

A gyerekeimmel nagyon jó a kapcsolatom, mint említettem mindhárman lányok. Nagyon büszke vagyok mindarra, amit eddig elértek az életükben. Egy 17, egy 24 és egy 28 éves lányom van, és az ő pályájuk, útjuk, iskolai végzettségük, gondolkodásuk is hasonló, mint az enyém. Nem szeretném, ha ugyanolyan lenne. Remélem, hogy családjaikban majd ugyanúgy át tudják adni a kapott értékeket, ahogyan én is próbáltam számukra átadni azt, amit szüleimtől láttam, tanultam. Szeretném, ha az általam ejtett esetleges nevelésbeli hibákat tudnák majd korrigálni, és még jobban tudnák továbbadni gyermekeik számára.

Mikor hallott először a Rotaryról?

A Rotaryról egy nagyon kedves barátomtól hallottam először hosszú évekkel ezelőtt. Szerettem volna tag lenni, de ez a munkám során kicsit elérhetetlennek tűnt. A barátom bemutatta, hogy hogyan is működik, és javasolta nekem, hogy tartsak egy bemutatkozást. Úgy látta, hogy az adottságaim és az életformám alkalmas arra, hogy rotarista legyek.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 27 2015.11.04. 9:10:14

Hogyan került kapcsolatba a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

A barátom ennek a klubnak a tagja, az ő ajánlásával.

Mióta tag hivatalosan?

Négy éve vagyok tag a Szeged-Tisza Rotary Clubban.

A Rotary tagság mit jelent az Ön számára?

A tagság azt jelenti, hogy mindig segítőkészen álljunk az emberekhez, családunkhoz, a korabeli klubtársainkhoz. Minden tőlem telhetőt egy adott feladatban – ha úgy alakul – mindenki megelégedésére adjak át.

Változott-e a szerepe az évek során a klubbon belül?

A klubban betöltött szerepem nagyon változó. Olyan munkák során, amikor szakmai tudásommal tudok segíteni, akár rendezvényben, akár bármilyen programban, akkor azt természetesen tisztességgel vállalom, és teszek eleget neki.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Önnek mit jelent ez a gondolat?

A Máltai Szeretetszolgálati tagságomból eredően a Rotary által képviselt érték számomra nem volt ismeretlen, a fő irányítóelv itt is az önzetlen segítség. Tehát a segíteni akarás, a rászorultak segítése, azoknak az embereknek, azoknak az intézményeknek a, akiknek szükségük van a támogatásra ahhoz, hogy tudjanak segíteni. Legyen szó gyerekek vagy rászorultak – lehet akár mozgássérült vagy idős, vagy bármilyen olyan betegségben szenvedő, ami cselekvőképtelenné teszi vagy korlátozottan tud tevékenykedni, és igényli a segítséget – megsegítéséről.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Segíteni másokon, segíteni egymásnak, ami valójában az életem része, mert a munkámon belül is mindig segítünk. Segítünk annak az embernek, akit meg kell védeni. Segítünk azoknak az embernek, akik segítséget igényelnek tőlünk a szakmán belül is, mint védelem. Önzetlenül tudunk segíteni a bajbajutottakon vagy azokon, akik hátrányos helyzetük miatt szorulnak bárminemű támogatásra.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 28 2015.11.04. 9:10:14

Ön milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt, vagy vesz részt jelenleg a klubban?

A Rotary Club Szeged-Tisza egyik legjelentősebb karitatív tevékenysége a koraszülött ambulancia támogatása. Majd mindegyik rendezvényünkön a múltban, a jelenben – és gondolom a jövőben is – az egyik legfontosabb feladatunk, hogy ezeknek az intézményeknek tudjuk segíteni a felszereltségben, kialakításban, vagy abban, amit az orvosok és a kórház megemlít, vagy amiben lehetőséget látunk. Ez legtöbbször rendezvényeken történő adománygyűjtést jelent.

Hogyan tudja összeegyeztetni a magánéletét, a munkáját és a klubtevékenységet?

Egy kicsit nehéz, mert a munkám sokszor elszólít itthonról. Olyan időbeosztásban dolgozom, hogy nem tudok előre szervezni, rendezni, viszont, amikor lehetőségem adódik, akkor mindig elmegyek ezekre az érdekesnek mondható klubgyűlésekre, mert elég sok előadást tartanak, vendégelőadók.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Igen, mindegyik rotarys klubtársamat a barátomnak tartom, mindegyik klubtársam tiszteletreméltó. Olyan eredményeket értek el, és olyan érdemeket szereztek, ami abszolút kiemelkedő és példaértékű mindenki számára. A barátság pedig fokozatosan kialakul a heti ülések, a rendezvények, a hétköznapi találkozások alatt, hiszen mindenkit egy cél vezérel, a segíteni akarás. Ebből kifolyólag nagyon sok Rotary barátom lett, és megtiszteltetés, hogy itt lehetek közöttük.

A Szeged-Tisza Rotary Club az ülési időszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Kérem, meséljen egy kicsit arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen ülés, összejövetel!

Az ülés minden héten szerdán van hat órától. Általában nagy létszámban szoktunk megjelenni, és az elnökünk elmondja a programot. Pontosabban a klubnap előtt leírja, milyen programok lesznek, ezt elküldi valamilyen formában, és erre készülve megjelenünk.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 29 2015.11.04. 9:10:14

Ha nem is tudjuk előre, hogy milyen program lesz, akkor a jövőről, a jelenről és a múltról beszélgetünk, hogy miket hogyan építünk, kinek kellene segíteni, ki az, aki rászorul, ki az, aki kiemelkedően dolgozik a közéletben. Ezekről szokott szó esni. Az elnök úr megnyitja az összejövetelt, az aznapra fontos ügyekkel foglalkozunk, meghallgatjuk, hozzászólunk, jóváhagyjuk, értékeljük, ez az elsődleges program. Majd a későbbiekben szabad beszélgetések, ötletek, új klubtagjelöltek bemutatása, vagy a cserediákunk – most is van egy cserediákunk – beszámolóját tartjuk meg, vagy a külföldről érkező cserediákunkkal beszélgetünk. A klubgyűlés végén az elnök úr lezárja azt, és abszolút kötetlen, akár személyes, akár más dolgokkal kapcsolatos beszélgetést kezdünk egymás között.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal, vannak-e testvérklubjaik?

Igen. A Szent-Györgyi Albert Rotary Club a társklubunk, ezen kívül tartjuk más klubokkal is a kapcsolatot. A mórahalmi klubbal, a szabadkai klubbal és a szerbekkel is nagyon jó kapcsolatunk van. Ezeket a klubokat meg is hívjuk az eseményeinkre, illetve alkalmanként ők is meghívnak minket.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Bízom benne, hogy minél több klubtagunk lesz. Minél több ember, aki szeretne jótékonykodni és adni a rászorultaknak, a gyerekeknek, vagy részt venni a kórházi programjainkban – amit már említettem –, esetleg a kiemelkedően tehetséges diákok útját tudná egyengetni. A jövőben szeretnék egyre több tagot és nagyon sok olyan programot, lehetőséget látni a klubban, ami a jót szolgálja, hogy minél több mosolygó embert lássak. Minél több önzetlenül segíteni akaró ember kell, és ha az emberek problémáit nem is tudjuk megoldani, akkor is könnyítsünk rajta. Legalább arra az egy napra, egy hétre, tudjunk rajta segíteni. Azt gondolom, hogy a klubnak nagyon fontos szerepe van abban, hogy meglássuk azt, hogy ki az, aki rászorul, ki az akinek sajnos úgy alakult az élete, hogy csak a mi segítségünkkel tud egy picit előrébb lépni. Ha mindez megvalósulna, akkor nagyon boldog lennék.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 30 2015.11.04. 9:10:14

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Kisebb, mint a Szent-György Albert Rotary Club, otthonosabb, családiasabb – úgy gondolom. Természetesen a Szent-Györgyi is egy nagyon jó klub, de ott nagyobb a létszám, a kis létszámra értem, hogy családiasabb, otthonosabb. Ennek köszönhetően közelebb tudunk egymáshoz kerülni, kicsit mélyebben tudunk egymással beszélgetni.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogyan látja ezt? Helytálló ez a gondolat?

Igen mindenképpen. Megtiszteltetés számomra rotaristának lenni, mert egy olyan szervezet tagja lehetek, amely az egész világon elismerést vált ki az emberekből az évtizedek alatt tett munkássága miatt. Aki ebbe a klubba bekerült, az egy óriási lépést tett. Ha úgy jelenhetek meg, hogy feltehetem a kitűzőmet, akkor büszke vagyok rá, hogy az ott van. Nem azt szeretném, hogy az emberek azt lássák, hogy én rotarista vagyok, és akkor én most egy óriási ember vagyok. Én egy olyan ember vagyok, aki szeretne segíteni a rászoruló embertársain. Ezt lássák bennem, és a kitűző is ezt sugározza részemről! Nekem ez nagyon fontos.

Nagyon szépen köszönöm.

Én is nagyon köszönöm!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 31 2015.11.04. 9:10:14

Rotary_konyv_151104_v5.indd 32 2015.11.04. 9:10:14

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Balogh Nándor

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Kalocsán születtem, 1965. május 5-én.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Akasztón nőttem fel, ott jártam általános iskolába. A középiskolát Kalocsán végeztem. Utána egy évet voltam katona. Egyetemre pedig ide jártam Szegedre, és azóta itt vagyok.

Vannak-e testvérei? Ha igen, akkor milyen a kapcsolatuk?

Egy öcsém van. Teljesen jó a kapcsolatunk, ő is itt lakik Szegeden a családjával, és rendszeresen összejárunk.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Pedagógusok voltak, de már nyugdíjasok, Akasztón élnek jelenleg is.

Milyen a kapcsolata velük?

Rendszeresen beszélünk telefonon, meg látogatjuk is őket az ünnepélyesebb alkalmakkor, mint húsvét meg karácsony.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nem, nem volt.

Az iskolai évekre visszatekintve meséljen kicsit! Hova járt iskolába?

Mint említettem, általános iskolába Akasztóra jártam. Jó tanuló voltam, 4 és fél meg 5-ös között volt az átlagom. Középiskolában már 4 és fél és 4-es között volt, az egyetemen meg 4-es alatt, tehát fokozatosan romló átlagom volt.

Milyen volt a kapcsolata a tanáraival, az osztálytársaival? Szeretett iskolába járni?

Általános iskolába szerettem is meg nem is. Emlékszem a szeptember eleji tanévnyitókra, amikor soha nem tudtam, hogy örüljek vagy ne. Örültem, hogy végre megint láthattam a barátaimat, az osztálytársaimat, de nem örültem annak, hogy véget ért a nyári szünet.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 34 2015.11.04. 9:10:14

Az osztályközösség jó volt?

Inkább a gimnáziumban voltak olyan barátaim, akik még ma is a barátaim, az általános iskolából nem tartom igazából senkivel a kapcsolatot. Gimnáziumba szerettem járni – pedig nem voltam jó tanuló –, főleg azért, mert a matekot nagyon szerettem a többit nem annyira. A matekra nem kellett tanulni.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Gyerekkoromban nem volt semmilyen határozott elképzelésem. A gimnázium 4. évében inkább az döntött, hogy a legjobb barátaim hova, melyik városba mennek továbbtanulni, ezért jöttem én is Szegedre. Felmerült, hogy Budapestre mennék műszaki irányba, de aztán inkább Szeged mellett döntöttem. Itt meg igazából nem sok választási lehetőségem volt, mert a matematikával és a fizikával tudtam csak valamit kezdeni, így jelentkeztem a fizikus szakra, ahova felvettek, és el is végeztem.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Voltak hobbijai?

Zenehallgatás. Meg szerettem táncolni, de azt hobbiszerűen, amikor iskolába jártam, még nem csináltam.

Ez a későbbiekben változott?

Későbbiekben már változott igen, mert a feleségemmel jártunk hosszú évekig táncolni, amit most átváltottunk biciklizésre.

Összesen hány iskolába járt élete során?

Háromba.

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Van egy doktori fokozatom, egy tudományos fokozat, amit az első munkahelyemen csináltam meg.

Milyen foglalkozást választott végül és a korábbi karriertervei módosultak-e a későbbiekre?

Fizikus lettem, és fizikusként kezdtem el dolgozni az egyetem után. 7 évig dolgoztam mint kutató fizikus az SZBK-ban, a Biofizikai In-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 35 2015.11.04. 9:10:14

tézetében. Ott konkrétan 5 évig dolgoztam, közben megnősültem, és a feleségemmel meg az akkor még egy szem gyerekünkkel elmentünk Japánba 2 évet dolgozni. Amikor onnan visszajöttünk, abbahagytam ezt a tudományos karriert, és saját vállalkozást alapítottam, ami informatikával foglalkozik. A cég 1997-ben alakult, és azóta itt dolgozom.

Beszéli is a nyelvet egyébként?

A japánt nem, és nem is volt ambícióm, hogy megtanuljam. Azt tudtuk, hogy 2 évre megyünk, és utána hazajövünk. Még nem tudtam az elején, hogy folytatódik-e ez a tudományos karrier vagy nem, az eredmények lassan jöttek. Illetve akkor derült ki, hogy a feleségem ikerterhes, és akkor úgy gondoltam, hogy kipróbálom magam az üzleti életben.

Akkor lehet azt mondani, hogy változott az irányvonal?

Igen, e kettő miatt. Egyrészt a tudományos eredmények nem jöttek olyan sűrűséggel, meg láttam, hogy mennyi pénzük van a külföldi csoportoknak, meg mennyi pénzük van a magyarországi csoportoknak, és akkor nekem úgy tűnt, hogy nem fogok tudni versenyezni velük.

Hány évesen kezdett el legelőször dolgozni?

Az attól függ. Már általános és középiskolás koromban is dolgoztam a szüleim szőlőjében, tehát a fizikai munka régóta megvolt. De fizikusként olyan 25 évesen kezdtem dolgozni, akkor fejeztem be az egyetemet.

Milyen a kapcsolata a kollegáival, beosztottjaival?

Remélem, hogy jó, ezt nem tudom.

Általánosságban milyenek a kapcsolatai? A barátok, ismerősök, partnerek mennyiben hasonlítanak Önhöz személyiségjegyekben?

Kettő olyan embert neveznék meg barátomnak, akik szerintem hasonlóak, mint én. Velük rendszeresen találkozok, és közös programokat is csinálunk. Vagy elmegyünk biliárdozni vagy minden

Rotary_konyv_151104_v5.indd 36 2015.11.04. 9:10:14

héten biciklizünk egy órát közösen, de a házastársaikkal is rendszeresen tartunk bulikat nálunk vagy náluk.

Említette, hogy házas. Vannak gyermekei?

Igen nős vagyok, 3 fiúgyermekem van.

A gyermekeivel milyen a kapcsolata? Mit vár el tőlük a későbbiekben?

Mindegyikükkel más a kapcsolatom. Azt várom el tőlük, hogy a magánéletükben meg a karrierjükben is legalább olyan boldogok és sikeresek legyenek, mint mi vagyunk a feleségemmel.

Hasonlítanak Önhöz a gyermekei személyiségjegyekben?

Nem is tudom, szerintem nem. Külsőben igen, de belsőben mindegyikük más. Én reál beállítottságú vagyok, a gyerekeim közül az egyik inkább befelé forduló, olyan művészlélek, a zene felé mozdult el, a másik inkább biológia-kémia vonalon mozog, a harmadik meg humán beállítottságú, a magyar és a történelem érdekli. Tehát egyik sem matek-fizikás, hogy ha lehet ilyet mondani.

Most térjünk rá a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Nem tudom felidézni, hogy konkrétan mikor. A Rotaryval akkor kerültem kapcsolatba, amikor a mi a klubunkat megalakították. Az a néhány ember, aki megalakította, meghívott, mert ahhoz, hogy megalakuljon egy klub, szükséges egy minimális létszám, és ez nem volt meg. Kezdetben még nem volt meg bennem az elhivatottság a Rotaryval szemben.

Ez alakult a későbbiekben, vagy most sem érzi magát annyira közel a Rotary Clubhoz?

Olyan szempontból közel érzem magam, hogy itt érdekes emberekkel lehet kapcsolatot tartani és barátkozni. Nálunk a lényeg a barátság és az, hogy segítsünk másokon. Ezt a szellemiséget el tudom fogadni, meg vallom is, hogy ez egy jó dolog. De azt nem tudom elmondani, hogy önként léptem volna be a Rotaryba, mert ez nem volna igaz.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 37 2015.11.04. 9:10:14

Akkor mondhatni, az alapításkor került kapcsolatba a Rotaryval.

Igen, a mi klubunknak én is alapító tagja vagyok, 2005 óta.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Nagyjából azt is elmondtam.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében? Változott-e a szerepe?

Valamelyest úgy gondolom, hogy változott, mert most valamivel aktívabb vagyok. Ez részben vezetői nyomásra alakult ki. Most már van egy feladatom a klubunkon belül, de vezetői szerepre – hogy őszinte legyek – nem ambicionálódom továbbra sem. Lehet, hogy ez később még változni fog, de most ilyesmire egyáltalán nem törekszem a klubunkon belül. Van egy projektünk a Füvészkertben, a Rotary Liget, annak vagyok most a felelőse a klubunkban.

A Rotary egyik általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Mit jelent Ön számára ez a gondolat?

Hogy csinálnom kell, és ezt a lehető leghumánusabban, legemberibben. Szerintem ezt jelenti, nem akarok semmi egyebet belemagyarázni.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Az, hogy segítsünk azoknak, akiknek szüksége van rá. Találjuk meg, hogy kiknek van rá szüksége, és próbáljunk meg azokra koncentrálni, akiknek a legjobban tudunk segíteni.

Ez a segítés akár anyagi, akár szóbeli vagy tettbeli is lehet? Hiszen olyan sokféle módon lehet segíteni.

Általában anyagi, de adományozunk is. Ez az adomány lehet valamilyen tárgyi dolog is, például egy könyv, egy kupac sóder – szerintem már erre is volt példa –, de természetesen lehet pénzösszeg is, ez változó.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 38 2015.11.04. 9:10:14

A Rotary Club fontos tevékenysége a karitatív feladatok ellátása. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt a klub keretei között?

Konkrétan a Rotary Ligetnek vagyok a felelőse, ami annyit tesz, hogy ott vannak olyan tölgyfák, amiket mi vásároltunk meg, és a Füvészkert dolgozói tartanak karban. A projektet nem én kezdtem el egyébként, csak örököltem Balogh Sanyi bácsitól. Annak idején ő koordinálta, hogy milyen fákat ültessünk. Azóta minden egyes elnök – évente változik – ültet egy új fát, a meglévőeket pedig próbáljuk szinten tartani. Illetve egy évben egyszer kimegyünk, a fákhoz közel piknikezünk, eltöltünk egy délutánt.

A Szeged-Tisza Rotary Club mely karitatív tevékenységére a legbüszkébb?

Az összesre, most nem tudom felsorolni mindet. Az Anyaotthon támogatása szerintem egy nagyszerű dolog. Ugyan még soha nem voltam ott kinn, de azt tudom, hogy adományoztunk már nekik.

Hogyan tudja összeegyeztetni, összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Ez nekem nem különösebb probléma. Nyilván, amikor minden héten van klubülés – ami szerdánként van –, arra megpróbálok elmenni, és ha van szervezni való, akkor abban is megpróbálok részt venni, de nem mondanám, hogy én olyan nagyon aktív vagyok. Vannak nálam aktívabbak, és kevésbé aktívak is. Amire még hangsúlyt szoktam fektetni, az az, hogy egy évben egyszer van egy bál, és arra megpróbálok nagyon sok ismerőst elvinni. A klubunknak úgy van pénzbevétele, hogy a jegy árát megpróbáljuk úgy meghatározni, hogy valamennyi haszon származzon belőle, és minél több vendéget visz az ember, annál több hasznot produkál.

Szerzett-e új barátokat a klubtagságnak köszönhetően?

Mindenképpen, természetesen azok közül, akik hasonló sűrűséggel járnak el, mint én. Aki korban nálam sokkal idősebb vagy sokkal fiatalabb, ahhoz nem tudok olyan nagyon közel kerülni. De azok között, akik velem hasonló korúak, úgy gondolom – ha enyhébb keretek között értjük a barátot – mindenképpen vannak új barátaim.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 39 2015.11.04. 9:10:14

Azt már említette, hogy szerdánként van a klubtalálkozó, klubülés. Hogyan néz ki egy ilyen összejövetel?

6-tól van meghirdetve a kezdés, helyszínül pedig az Art Hotel egyik terme van kijelölve számunkra. Azt hiszem 2 éve – vagy pontosan nem tudom, hogy mióta – járunk oda. Előtte a Tisza Hotelbe jártunk. Ez az új terem sokkal jobb, mint az előző, ide már lehet vendégeket hívni. 6 óra után van egy olyan negyed órás várakozási idő, amikor megvárjuk, hogy mindenki odaérjen, ez után van egy-két formalitás, és megkezdjük az ülést. A mindenkori elnök vezeti az ülést, ő veti fel a napirendi pontokat, amiket megbeszélünk. Amikor vége van, kongatással jelezzük, utána lehet egyébről is beszélgetni. Néha van meghívott vendég, aki tart egy előadást változó témákkal, azt is meghallgatjuk.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai a Rotary Clubuknak?

Igen, azt hiszem, a vajdasági klubokkal vagyunk a legaktívabb kapcsolatban. Van egy klubtagunk, Áron, aki nagyon aktív ebben, ő rendszeresen látogatta is az üléseiket. Illetve a rendezvényeikre is járunk, azt hiszem, a múlt héten is volt egy Novi Sadon. A palicsi és a szabadkai klubbal vagyunk érdekes módon a legaktívabbak, illetve nemrég alakult a Dóm, velük is aktívak vagyunk. Meg van még egy klub, de velük úgy érzem, nincs annyira aktív kapcsolatunk. Fel is merült, hogy ezen javítani kellene.

Ez lehet egy jövőbeli tevékenysége vagy irányvonala a klubnak, hogy javítsák a szegedi kapcsolatkört?

Ezt nem tudom. Majd az aktuális elnökök eldöntik, hogy mit csináljunk.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Gondolom, amit eddig csináltunk, azt folytatni kell. Illetve, amit szerintem erősítenünk kellene, az az, hogy új tagokat kellene felvennünk – akár fiatalabbakat is –, aktív tagokat, mert a tagságunk aktív része valamilyen oknál fogva hirtelen nagyon inaktív lett. Ez lehet azért, mert fizikailag vagy, mert anyagilag nem bírják, mivel

Rotary_konyv_151104_v5.indd 40 2015.11.04. 9:10:15

gazdasági helyzetük már nem olyan, mint 5-6 vagy 10 ével ezelőtt. Tehát a tagságunkon mindenképpen változtatni kellene valamit, gondolkodnunk kellene, hogy hogyan legyen.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club Ön szerint? Miben különbözik más kluboktól?

Én csak a másik kettő szegedi klubbal tudom összehasonlítani. A Szent-Györgyiben nagyon sokan vannak, azt hiszem, 50-en. Ott nagyon sok jómódú ember van, és amennyire másoktól hallom, az a klub elment egy nagyon anyagias irányba, hogy ki mennyit tud anyagilag betenni, vagy mennyire tud olyan embereket oda tenni, akik dolgoznak a Szent-Györgyi Club érdekében. A Dómról meg annyit tudok, hogy fiatalok. A mi klubunk vegyes. 10 éves történelme van, ami azért valamit jelent. Szerintem a mi klubunkban vannak olyan emberek, akik tényleg hasznosak a klub szempontjából.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést is jelent. Ön hogyan látja ezt?

Nem mondanám, hogy befolyásolná az életemet vagy gondolkodásmódomat. Nem hiszem, hogy más lettem azáltal, hogy klubtag lettem. Tagság nélkül ugyanúgy élném az életemet, nem hiszem, hogy máshogy csinálnám.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait.

Nincs mit.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 41 2015.11.04. 9:10:15

Rotary_konyv_151104_v5.indd 42 2015.11.04. 9:10:15

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Prof. Dr. Balogh Sándor

Prof. Dr. Balogh Sándort szeretném kérdezni. Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

Debrecenben születtem, 1932. február 26-án.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról. Hol nőtt fel?

Részben Debrecenben, de ott nagyon rövid ideig tartózkodtam, részben pedig Debrecen környéki falvakban, elsősorban Hajdúbagoson, Mikepércsen és egy-két kisebb településen. Ennek az volt az oka, hogy apám - aki egyébként erdélyi menekült volt- igazából nem tudott meggyökerezni. Folyton változtatta a lakhelyét, és a legkülönbözőbb alkalmi munkákból élt. Anyám és mi hárman gyerekek is mindig mentünk vele. Én voltam a harmadik gyerek. Ezekre az évekre nem nagyon emlékszem vissza, és valószínűleg azért nem, mert túl sok kellemes emlékem nem maradt ebből az időből. Az első emlékem az - talán úgy 4 éves lehettem -, amikor elkóboroltam otthonról, a falusi házból. Kimentem, és a kerítés mentén elkezdtem csavarogni, de aztán a szomszédok felfedezték ezt és visszairányítottak. Pontosan hét éves voltam, amikor apám meghalt, és akkor a családunk szétszóródott. Akkor már öten voltunk testvérek. Anyámat ez nagyon megviselte, de olyannyira, hogy nem volt képes ellátni a családanyai feladatokat. A legidősebb testvérem, Laci bátyám, és a legfiatalabb testvérem, Gyuri öcsém, vele maradtak. Aztán mi többiek pedig különböző árvaházakba és gyermekotthonokba kerültünk hárman. Sajnos ezek az évek nagyon nehezek voltak édesanyám számára is. Végül is a család szétszórtsága azt is eredményezte, hogy - Gyuri öcsém kivételével, aki 54 éves korában halt meg - a többiek fiatalon meghaltak, még szinte gyerekként. A bátyám a háború után halt meg, nagyon tragikus körülmények között. Őt mint katonaszökevényt gyakorlatilag agyonverték. A nővérem 16 éves korában, 1942-ben halt meg hashártyagyulladásban, a kishúgom ,45-ben, menekülés közben megfagyott, úgyhogy elég tragikusan alakult a sorsunk.

Volt sok különösen meghatározó gyermekkori élménye, de talán mi lenne, ami a legmeghatározóbb volt, ha egyet ki kellene emelni?

Én a Horthy Miklósné Gyermekotthonban nevelkedtem 1939-től

Rotary_konyv_151104_v5.indd 44 2015.11.04. 9:10:15

1942-ig. A főváros üzemeltette ezt a gyermekotthont, és apácák voltak minden beosztásban, a takarítónőtől az igazgatónőig mindenki apáca volt. A zsámbéki Keresztes Nővérek Rendjéből származtak, akik elláttak bennünket. 1942-ben, mivel elértem a - most úgy mondanánk, hogy - felső tagozatos kort, és ott csak ennél fiatalabbak lehettek. Más intézményekbe kellett átmennem. A gyermekotthon a kisgyerekeknek gondolom jobban megfelelt, mint az immár kamaszodóknak. Ezért, aki betöltötte a 10. évét, annak másik helyre kellett átmennie. Én a fővárosnak a József nádorról elnevezett Üllői úton most is meglévő épületében - de most már nem tudom, hogy gyermekotthon-e - voltam négy évig. Ott teljesen más elbánás volt. Ott vallásszabadság volt. Én görög-katolikus voltam, görög-katolikusnak kereszteltek, ott a vallásomat élhettem. Sőt kötelező is volt mindenkinek a saját vallását gyakorolnia. Míg Bicskén ez nem volt lehetséges, ott a római katolikus vallás szerint kellett élni: minden hajnalban kelni, éhgyomorra misézni. Nagyon hamar meg kellett tanulnunk a latin nyelvű ministrációt, már 8-9 évesen is kötelező volt a ministrálás. Nagyon nem volt ez szimpatikus nekem, és nem is maradtam vallásos a későbbiekben. Az a világ, amit a József nádorról elnevezett intézmény jelentett számomra, az lényegesen liberálisabb volt. Nagyon nem lehetett kimenni, mert ugye ,42-ben kerültem oda, ,44-ben már közeledett a front. Ha jól emlékszem ,44 novemberében vagy decemberében már be is jöttek az oroszok. Megelőzően nagy bombázások voltak, az épület egy része is sérült, a pincébe szorultunk le, ahol azonban nem volt ennivalónk. Gyakorlatilag mire az oroszok bejöttek, már az éhhalál szélén álltunk. Már jártányi erőnk sem volt, ebből aztán probléma is lett. Az oroszok mikor bejöttek, és jótékonykodni akartak velünk, mindenféle szoljánka levest adtak nekünk, ami egy vegyes, falusi leves hússal, zöldséggel. Ez káposzta volt, meg krumpli, meg lóhús, mert rengeteg sérült ló volt a háború miatt az utcákon. Akkor azokból lehetett kanyarítani, illetve csak az az étel volt, az az igazság. Ezzel aztán úgy belaktunk, hogy majdnem belepusztultunk. Akkora már a beleink kiszáradtak, nagyon nehéz volt, és hát fölápoltak bennünket kockacukorral, és hát valahogy túléltük. Azután megint jött ,45 tavaszán a probléma, hogy miből tartsák fenn az árvaházat, nem volt ennivaló. Akkor szinte mindenkit kitelepítettek vidékre, kisebb-na-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 45 2015.11.04. 9:10:15

gyobb csoportokban. Nyíregyházára kerültem, ahol az evangélikus egyház egy kisebb, körülbelül 30 fős gyermekotthont tartott fenn. Ott nagyon jól éltünk. Amikor már kezdődött a nyár - már volt a földeken kukorica, meg ez, meg az- beszereztük magunknak a hiányzó ennivalókat: napraforgót, meg minden egyebet. Ott lehetővé tették, hogy folytathassuk a tanulmányainkat. A fiúiskolát lebombázták, de a leánygimnáziumot nem, úgyhogy mindenki a leánygimnázium tanulója volt. Én most is őrzöm a 7. osztályos bizonyítványomat, amit a Református Leánygimnázium állított ki. Voltak ilyen érdekességek az életemben. Aztán visszakerültünk Budapestre, amikor a nagy éhezések elmúltak, és már ,46-ban jött a fővárosba is valami ennivaló. Akkor megint más gyermekotthonba kerültem. Az Erzsébet királyné úti úgynevezett - amely ugyancsak a fővárosé volt - községi gyermekotthonban voltam, egészen addig, amíg le nem érettségiztem. ,46-ban beiratkoztam a Kertészeti Középiskolába, Zuglóba. Aminek az volt a története, hogy mindenkit kikérdeztek, hogy hol akar továbbtanulni és mindenkit úgynevezett képességvizsgáló intézetbe pszichológusokhoz küldtek. Én magam is részt vettem egy ilyen eljáráson, teljesen szakszerűtlen és analfabéta válaszokat adtam mindenre. Teljesen használhatatlan voltam, amikor végül is úgy döntöttek, hogy szabadlevegős pályára kellene mennem, mert hát teljesen le voltam fizikailag romolva. Úgyszólván életképtelen voltam. Megpályáztam egy helyet Sopronban az Erdészeti Középiskolában, ahova fogadtak volna, de magamnak kellett volna lakást fenntartanom, illetve az étkezésemet fedezni, ami nem volt lehetséges. Így aztán olyan hozzávetőleges megoldás született, hogy a Mayer Ferenc fiúotthonban, ami a Városmajor utcában volt, segédtanítói állást vállaltam. Ezért kaptam néhányszáz Forintot. Ebből ki tudtam pótolni az ellátásomat, ami hiányom volt. Később még ismét visszakerültem a József nádorról elnevezett Üllői úti iskolába. Onnan jártam ki Zuglóba, ami hát akkoriban egy óriási teljesítmény volt. Egy és egy negyed, egy és egy fél óra odaérni villamossal, és ugyanennyi vissza. Összességében a zuglói Kertészeti Középiskolába úgy kerültem, hogy nem tudtam Sopronba menni. Valóban jót tett valamelyest, de fizikailag nem erősödtem meg, nehéz fizikai munkákat ott sem bírtam végezni. Ebből, hogy kertészeti középiskolát végeztem rögtön következett az is, hogy a legközvet-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 46 2015.11.04. 9:10:15

lenebb továbbtanulási lehetőségem a Kertészeti Egyetem volt. Úgyhogy 1950-ben felvételiztem a Kertészeti Egyetemre, jó eredménnyel, azonnal felvettek. Megígértem a felvételi beszélgetésen, hogy növénykórtannal fogok foglalkozni. Ettől aztán a professzorom elvette a kedvemet, mert a tanulmányaim során nemhogy kedvet nem csinált nekem a növénykórtanhoz, hanem megutáltatta velem. Azóta tudom, hogy a szaktudomány borzasztóan fontos, de még fontosabb az, hogy aki műveli milyen kommunikációra képes. Meg tudja-e szerettetni a hallgatóival a tudományterületét vagy sem. Aztán a Kertészeti Egyetem elvégzése után, néhány hónapig nem fogadtam el azt az állást, amit ajánlottak nekem, mert nem hittem, hogy én el tudok egy állami gazdaságot irányítani. Az egyetemi éveim alatt a tudományban merültem el, már hallgatóként is publikáltam, és a végén azért tudtam kapni - egy néhány hónapig, vagy lehet, hogy egy év is volt - egy ösztöndíjat a Tudományos Akadémiától, amely elég volt arra, hogy kiböjtöljem az állásnélküliséget. Aztán a Gyógynövénykutató Intézetben lettem tudományos gyakornok, aztán segédmunkatárs, aztán munkatárs. Sőt elég hamar az intézet főmérnöke is lettem, és innen indult a tudományos pályám.

Hogyha egy pillanatra visszaugrunk még a tanulóévekhez, általánosságban szeretett tanulni, iskolába járni, egy tanulóközösségnek a tagja lenni?

Ezt így nem tudom megerősíteni, mert nagyon szelektíven tanultam egész életemben. Kedvvel tanultam olyan tárgyakat, amelyeknek a szépségét láttam, és amiben magam is valami többletteljesítményt tudtam nyújtani. Ez érdekes módon a későbbi pályámmal semmiben nem csengett össze. Általános iskolás koromban a magyar-nyelv és irodalmat, a történelmet szerettem nagyon, ez utóbbit később is. Nagyon szerettem a költészetet, és ma is sok általam ismert és szeretett költőnek a versét kívülről el tudom mondani. Úgy gondolom érdemes volt megtanulnom, tetszett, és most is idézgetem. Nagyon sokszor, amikor olyan szituáció van, a reggelinél előjön egy pár ilyen rím, és akkor azokat elmondom a feleségemnek. Szóval nagyon szelektíven tanultam, nem volt különösebb vonzódásom, nem szerettem szuggesztíven egyetlen tárgyat sem. Sőt, a tudományos munkám is elég nagy fordulatot vett, amikor a Gyógynövénykuta-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 47 2015.11.04. 9:10:15

tó Intézetből, egy elég súlyos etikai problémát felismerve el kellett jönnöm. Rövid, átmeneti ideig, amíg a kandidátusi értekezésemet megírtam, addig a Kertészeti Kutatóintézetben dolgoztam, ami Budatétényben van. Ott beszéltek rá arra, hogy próbáljak meg a kezdeti termékek feldolgozásával, tehát az úgynevezett post harvest műveletekkel foglalkozni, beleértve a feldolgozást, tehát az élelmiszeripart is. Ennek az ökonómiájában működtem, illetve működök mind a mai napig is.

A tudományos érdeklődésén kívül, milyen más egyéb érdeklődési körei vannak, tehát alakult-e ki valamilyen hobbija, szabadidős tevékenysége?

A zenét nagyon szeretem. A komolyzenét elsősorban. Nagy örömmel megyek el egy-egy hangversenyre. Szeretem a „jó" színházat, ebben én túlságosan igényes vagyok, sajnos. Nagyon el tudja venni a kedvemet egy-egy gyenge színészi alakítás, vagy egy rossz rendezés. Mostanában elég sok van. Nagyon szeretek utazni. Az évi 2-3 városlátogatás eléggé tipikus. Ezek számomra nagyon nagy kulturális élményt jelentenek, rengeteget tapasztalok és tanulok belőle. Megbecsülni az idegen kultúrákat és az idegen népeknek a történetét a csak úgy lehet, ha az ember ott a helyszínen valahogyan megismerkedik vele. Ezt könyvekből nagyon nehéz véghezvinni. Az az igazság, hogy én is elámulok ezeken a csodákon, amelyeket az utazásaim során tapasztalok.

Azt szeretném megkérdezni, hogy a korábbi karriertervei módosultak-e felnőtt korára, vagy hogyan alakult a későbbiekben a pályája?

Nagyon jól alakult a pályám. Azt is mondhatnám, hogy túlságosan jól, mert valamilyen ok folytán nagyon hamar vezető lettem. Az Élelmiszeripari Gazdaságkutató Intézetben tudományos osztályvezető lettem. Ott egy egész tudományterületnek a gondozása volt a feladatom, több kutatóval. Amikor ezt a megbízást megkaptam, még apparátus sem volt. Tehát nem egy meglévő apparátust kellett átvennem, hanem nekem kellett fölépítenem az apparátust, amihez nagyon jól jött, hogy akkor már régóta tanítottam különböző egyetemeken. Ebben az alma materem a Kertészeti Egyetem

Rotary_konyv_151104_v5.indd 48 2015.11.04. 9:10:15

volt az első - ahova Dezső Imre professzor úr hívott meg időnként vendégelőadónak - de a Közgazdasági Egyetem, a Közgazdasági Továbbképző Intézet, a minisztérium Mérnöki és Vezetőképző Intézete is azok között az intézmények között volt, ahol én tanítottam. Az iparszakon is tanítottam a Közgazdasági Egyetemen, és az első kutatóim az ott általam megismert, frissen végzett vagy nem nagyon régen végzett fiatalok voltak. Ott egy nagyon ütőképes, lelkes csapatot sikerült kiépítenem, amely egészen addig a vezetésem alatt volt, amíg az intézetet össze nem vonták egy másik intézettel. Végül ennek az Élelmiszeripari Gazdaságkutató Intézetnek már az igazgatója lettem. Amikor összevonták az intézetet az Agrárgazdasági Kutatóintézettel, ott is igazgató lettem, egy főigazgató alatt, aki ugye az intézet egész működéséért felelt. Egy nagyon tehetséges, nagyon barátságos, nagyon sok jó tulajdonsággal rendelkező ember volt ez a főigazgató, akit Márton Jánosnak hívtak, és aki valamikor politikus akart lenni a parasztpártban. Az államigazgatásban is nagyon magasra jutott. A Tervhivatalnak elnökhelyettese is volt. Engem sokkal inkább vonzott a tudomány, mint a politika. Mikor Erdei Ferenc akadémikus lett, az Agrárgazdasági Kutatóintézetnek az igazgatója, akkor ő hívta Márton Jánost, illetve másokat is. Én már nagyon későn ismertem meg Erdei Ferencet, akit talán jobban is csodálok, mint Márton Jánost. Ő felvételiztetett engem az aspirantúrán, ott megismertem őt személyesen is. Ő egy széles látókörű szociológus, történész, közgazdász ember volt amellett, hogy ő is politikus volt, azt ugye megismerhettem már a szakirodalomból. Közben volt még egy igazgatóságom, a minisztérium Gazdaságelemző és Statisztikai Központjában. Onnan visszakerültem az Élelmiszeripari Gazdaságkutató Intézethez, mert akkor volt ez az egyesítése az Agrárgazdasági Kutatóintézettel. Az Agrárgazdasági Kutatóintézetben lehúztam nyolc kemény évet. Az élelmiszeripari ökonómiai kutatócsoport tartozott hozzám, illetve a nemzetközi kapcsolatoknak az irányítása, ahol kedvemre utazhattam, sajnos mindig inkább csak keletre, mert nyugatra mások jártak. Ott is volt egy elvi nézeteltérésem a főigazgatóval, amelynek az eredményeként a miniszter fölmentett az igazgatói beosztásomból, és közölte, hogy rendelkezési állományban maradok, majd egyszer lesz valami velem. Nem egészen ez volt a helyzet. Másnapra kaptam egy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 49 2015.11.04. 9:10:15

levelet, amiben visszaadják az igazgatói stallumot nekem. Nem tudom milyen hatalmi tényezők játszottak a háttérben, visszakaptam az igazgatói posztot azzal, hogy más feladatkörbe fogok kerülni. Nekem ez nagyon nem tetszett és mivel akkor hirdette meg a Kertészeti Egyetem az Ipargazdaságtani Tanszéknek a vezetését, a professzori tisztséget, ezt én megpályáztam, elnyertem, és meg is tartottam a székfoglalómat a Kertészeti Egyetemen. Amikor ismét hívtak a miniszterhez, kaptam egy olyan lehetőséget, hogy Szegedre jöjjek főigazgatónak. Azaz nemcsak az itteni ipargazdaság tanszéket kellene ellátnom, ha megválasztanak. A tanárok véleménye, illetve a kari tanács véleménye volt a döntő ebben. Itt meg ősi magyar szokás szerint nem tudott - ketten is pályáztak - egyik jelölt sem többséget kapni, és a salamoni döntés az az volt, hogy akkor próbáljunk meg kívülről hívni valakit. A kívülről jövő az én voltam, egyébként a szakmában akkor már nagyon is ismert személy voltam, mert az egész úgynevezett „G8-as tárcaszintű kutatatási program" keretében az összes közgazdasági kutatást én koordináltam. Tehát kapcsolatban voltam Szegeddel, és néha órát is tartottam, de nem voltam ismeretlen és engem elfogadtak. Így lettem főigazgató, és egészen a rendszerváltásig főigazgató is maradtam. Akkor az egyetem vezetése úgy döntött, hogy a politikai irányzatok szabadabb kibontakoztatása érdekében minden vezetőnek és minden testületnek föl kell állnia, illetve javasolt. Megfogadva ezt a tanácsot, a kari tanács is lemondott, illetőleg én is, és helyetteseim. Akkor elkezdődött egy újrapályázási lehetőség a főigazgatói posztért, amiben én már nem akartam részt venni. Mégiscsak eltelt három év, és azok a jelöltek, akik előtte három évvel még nem tudták megszerezni a többséget az egyetem, a karnak a közvéleményében, azok ekkorra már beértek. Én úgy gondoltam, hogy számomra az is nagyon megtisztelő, ha professzor maradok és vezetem a tanszéket, illetve a társadalomtudományi intézetet. ,94-ben mentem el nyugdíjba, viszont, rá egy évre már emeritus professzor lettem, és azóta is kőkeményen dolgozom, emeritus professzorként. Volt úgy, hogy négy karon tanítottam, most csak három karon tanítok, de az elmúlt szemeszterben is volt háromszáz-egynéhány hallgatóm, hét kurzust oktatok. Úgyhogy nem unatkozom. Nem tudok leépülni, mert nincs rá mód.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 50 2015.11.04. 9:10:15

Nagyon sok emberrel dolgozott, illetve nagyon sok beosztottja volt élete során, milyen volt a kapcsolata velük, vagy ugye még most is aktívan dolgozik?

Beosztottjaim nincsenek. A beosztottakkal való kapcsolatnak a kulcskérdése az, hogy az ember meg tudja-e szerezni a bizalmukat, illetve, hogy el tudják fogadni őt azzal a tekintéllyel, amit a tudás és az emberi sajátosságok adnak neki. Ilyen lehetőségem nekem csak addig volt itt Szegeden, amíg főigazgató voltam, mert aztán elfelejtettem mondani, hogy hamarosan átszervezésre is sor került. A társadalomtudományi intézet megszűnt, a tanszékvezetésről pedig hetvenöt éves korban már le kell mondani. Illetve bocsánat, hogy is van ez? Hatvankét éves korban lehetett elmenni nyugdíjba, igen hetvenéves korban már nem lehet vezető az ember, ami egy őrültség, de hát megvan a magyarázata. Ugye, ha a művelt nyugatot nézem, ott az idős embereket a tapasztalatai folytán értékes embernek tartják, nálunk meg ugye ez a lökdösődés: hogy jaj, Istenem csak a vezető beosztás jelent valamit, a tudományos tekintély nem jelent semmit, ez az én megfigyelésem. Tehát, hogyha egy fiatalember adjunktusként egy világra szóló kutatási eredményt ér el, nem tud olyan megbecsülést kapni, mintha egyben vezető is volna. Tehát mindenki vezetővé kell, hogy váljon. Ez egy őrület. Komolyan mondom, mert nem az az érték, hogy az ember vezető, hanem az, hogy tudós. Úgy látszik, ez a kettő nem esik feltétlenül egybe. Szóval én azt hiszem, hogy az én főigazgatói tényked esem annyiban biztosan nem felelt meg azoknak az általam is felállított normáknak, amiket az előbb mondtam. Ebben az időszakban azok az ellentétek, amelyek a társadalmon belül jelentkeztek, politikai, gazdasági, szociális és egyéb szempontokban, már oly mértékben éleződtek, hogy rányomták a bélyegüket a mindennapi életre, és a munkatársak egymás közötti kapcsolatára is. Tehát ezek a nézeteltérések, amelyek a társadalompolitikai és gazdasági tagozódásból fakadnak, annyira hangsúlyossá váltak, hogy nem lehetett ezt a két követelményt teljesíteni. Ott nem sikerült nekem sem egy harmonikus viszonyt kialakítani a vezetőkkel. Én hajtottam volna őket, olyan az általam elképzelt kedvező irányokba vagy olyan fejlesztési, fejlődési irányokba, amelyeket ők nem feltétlenül akceptáltak, és ez feszültségeket okozott. Tulajdonképpen sem ők, sem én nem

Rotary_konyv_151104_v5.indd 51 2015.11.04. 9:10:15

sajnáltam, hogy nem maradtam vezető, hanem professzorként tudtam tovább működni. Azok voltak a boldog idők, amíg én az Élelmiszeripari Gazdaságkutató Intézetben, illetve az Agrárgazdasági Kutatóintézetben voltam vezető, ennek a csikó csapatnak az élén, akikkel tökéletes volt a harmónia. Akikkel együtt egy családot alkottunk, és akik éveken keresztül nagy csapatokban mindig lejártak hozzám tavaszonként, és itt hát még tíz évvel, tizenöt évvel utána is. Most már lassan elkopnak, úgyhogy ez most már nem annyira általános.

Általánosságban milyenek az emberi kapcsolatai? Partnereivel, barátaival mennyire hasonlítanak személyiségjegyekben, mentalitásban?

Az én legfontosabb baráti kapcsolatom most már a Rotary. Ezek majdnem teljesen új kapcsolatok, mivel amikor én Szegedre kerültem 1988-ban, a baráti kapcsolatok elkezdtek lazulni, ezek törvényszerűen lazultak a földrajzi távolság miatt is. Itt én egy nagyon kellemes baráti társaságra leltem, mert a Rotary az én szülöttem is, én voltam az egyik alapítója, vagy az első számú alapítója. Bár az én első klubom az a Szent-Györgyi Albert Club volt, én annak az alapítója voltam.

Rá is térhetünk a rotarys kérdésekre most már, tessék nyugodtan erről kicsit beszélni, az alapítás történetéről.

1989-90-ben merült fel a szegedi Rotary Club újraalakításának gondolata. A harmincas években a jobboldali hatalomátvétel, illetve a fasizálódás hatására nemcsak a szegedi, hanem az összes magyarországi Rotary Club kimondta a feloszlását. Ebben kifejezésre jutott, hogy a Rotary a felfogása a társadalomról teljesen más, mint ezé a jobboldali irányzaté, a jobboldali politikai pártoké. Mind a mai napig egy óriási kérdőjel a Rotary számára, hogy milyen legyen a viszonya a politikához. Óriási, nincs felismerve egyébként ez a nagy kérdőjel. Egy Juhász Pál nevű kollégával szinte egyszerre merült fel a gondolata annak, hogy klubot kellene alakítani. Ő akkor a városnál dolgozott mint köznevelődési osztályvezető, és jelenleg is tagja a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubnak.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 52 2015.11.04. 9:10:15

Az emberek már nem nagyon emlékeznek a huszonöt évvel ezelőtti dolgokra, és ha most én felidézem a saját emlékeim alapján, az nem biztos, hogy teljesen összevág az ő emlékeikkel. Illetve nem biztos, hogy azt a fajta indíttatást, amit én akkor a klub megalakításakor éreztem, azt elfogadnák most is. Ez egy emberi dolog - majd meglátja, hogy elég keményen fogalmaztam -, szóval akkoriban ugye kezdett a társadalom arra ráébredni, hogy itt van a változás lehetősége, és ahogy gyengült a Magyar Szocialista Munkáspártnak a hatalma, a befolyása. Inkább azt mondanám, hogy akkora már szinte teljesen legyengült, mert hiszen ,85-86-ban már magam is mint párttag a taggyűléseken ezt éreztem. Nagyon jól lehetett érezni, hogy a pártnak a befolyása gyengül, illetve, hogy nem tud választ adni bizonyos nagyon fontos kérdésekre. Nagyon is nem tetsző volt, hogy én ezeket a kérdéseket feltettem ezeken a gyűléseken, és hát kaptam dorgálást is emiatt. Ami nem viselt meg, hozzá kell tennem, mert nekem az a felfogásom, hogy az ember tartsa a véleményét, amíg csak lehet, amíg az lehetséges egyáltalán emberileg. Tehát visszatérve a ,89-90-es változásokra. Nem rendeződtek hatalmi gócokba akkor még ezek az új berendezkedést célzó felfogások, több politikai pártból is volt harmincegynéhány, egyik irreálisabb programmal lépett fel, mint a másik. Én magam ugye figyeltem és kivártam arra, hogy most lesz-e egyáltalán olyan, amelyik nekem tetszik, amelyikkel mondjuk azonosulni tudok. Nem nagyon volt. Viszont az emberekből ez a rendkívüli szabadságérzés, ez az euforia, nemcsak jó tulajdonságokat hozott ki, hanem nagyon sok rossz tulajdonságot is. Olyan ismét rendkívülinek tekinthető vélemények és elítélhető vélemények jöttek föl, amelyekkel ugye nem tudnánk azonosulni ma sem. Én se tudtam azonosulni. Főigazgató voltam és megjelent az egyik meghívott előadónk, egy gépészmérnök kolléga Pestről, aki elmondta, hogy Pesten szervezik a Rotary mozgalom újjáélesztését, és érdeklődött, hogy nem kellene-e Szegeden is megpróbálni. Én akkor már ismertem a Rotary-t onnan, hogy Helsinkiben az egyik professzor kollégám nagy rotariánus volt és ő elvitt, amikor nekünk voltak közös kutatásaink. Amikor megfordultam Helsinkiben, akkor ő időnként elvitt engem a Rotaryba, és ott ismerkedtem ezzel. Sose hittem volna akkor, hogy én Rotary tag leszek vagy, hogy Rotary Clubot fogok alapítani, de érdekelt a dolog.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 53 2015.11.04. 9:10:15

Az hogy a klubtagok megosztják egymással az örömüket, a bánatukat. Megpróbálják egymást a saját szakmájukról, problémáikról, vállalkozásuk dolgairól informálni és így tovább. Tehát ez szimpatikus volt nekem, testvériségnek tűnt. Akkor mondtam a Ricsi bácsinak, ennek a tanár kollégának, - aki nálam nem idősebb azt hiszem, vagy nem sokkal, de mindenki Ricsi bácsinak nevezi- hogy meg kellene próbálni. Ezzel szinte egy időben a Juhász Pál, aki pedig Franciaországban ismerte meg a Rotary mozgalmat, szintén hasonló következtetésre jutott. Akkor összetalálkoztunk, hárman is, és egyszerűen annyit csináltunk, hogy betettünk egy újsághirdetést, hogy újjá akarjuk alakítani a Rotary Clubot Szegeden. Ekkor meg ekkor a Tisza Szálló eszpresszójában fogunk összejönni, akit érdekel, az jöjjön el. Itt találkoztam először azzal, hogy milyen hallatlanul szerteágazó és ellentmondásos az embereknek a társadalomhoz és az ilyen mozgalmakhoz való viszonya. Bele is írtam abba a bizonyos visszaemlékezésbe, hogy számomra hallatlanul ellenszenves volt az, hogy bejött egy ma is létező vezető embere Szegednek. Bejött, körülnézett, egy ovális asztal körül üldögéltünk, majd undorát kifejezve elment, és azt mondta, hogy én ezekkel nem ülök le egy asztalhoz. Nem. Ezekkel nem akarok egy levegőt szívni. Az, hogy a magyar társadalom ma ennyire kettéosztott, kettészakadt, az akkor alapozódott meg. Nem volt egyetlen olyan erő sem, amely egy össztársadalmi érdeket próbált volna kifejezni. Tehát azok a pártok mind különböző csoportocskáknak az érdekeit képviselték és fejezték ki. Ez a funkciójuk, de akkor harminchat ilyen volt vagy nem is tudom, hogy mennyi. A Rotary teljesen alkalmas lett volna, hogy egy össztársadalmi optimumot próbáljon megcélozni vagy egy össztársadalmi érdeket próbáljon meg kifejezni. Vagyis a társadalom nagyobb részének, vagy haladóbb részének az érdekeit próbálja meg megfogalmazni, kinyilvánítani és képviselni. Ma is létező ellentmondás az, hogy a politikai pártok nem szeretik a civil mozgalmakat. Azokat, amelyek a zsebükben vannak, azokat persze szeretik, meg mozgósítják, de a teljesen független civil szervezeteket nem szeretik. Azért nem, mert mint például a Rotary, képes lenne a társadalom egészének az érdekeit bemutatni, ezek a pártok meg nem. A Rotary sokkal többre hivatott, mint amire ma képes. Szerintem a Rotary ma nem tudja a közéleti funkcióját maradékta-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 54 2015.11.04. 9:10:15

lanul betölteni. Óvják is a klubokat attól, hogy politizáljanak, ami alatt én ugye el tudom fogadni, a napi politikához való csatlakozástól való elzárkózást, de nem tudom elfogadni a független véleménynyilvánítás szabadságának a tiltását, mert a Rotary az arra létesült. A Rotary egész története arra létesült, hogy megpróbálja az össztársadalom egészét képviselni. Ez pedig hogyan menne anélkül, hogy ha nem nyilatkozik? Hogy egy példát mondjak: szégyenletesen, sőt tragikusan alakul az egészségügy és a felsőoktatás helyzete a napjainkban, és a Rotary ez ellen egyszerűen nem emel szót, de még észrevételt sem tesz, még esettanulmányokat sem, tehát mindenféle politikai él nélküli megállapításokat sem tesz. Ez egy nagy hiányosság! Akkor ugye megalakultunk úgy, ahogy megalakultunk, és szép lassan el kezdett gyarapodni a klub. A Szent-Györgyi Albert Clubba egyre több jómódú vállalkozó, vezető értelmiségi került be. Egyre komolyabb tényezővé vált a szociális gondoskodás területén, egyre több pénzt tudott mindig összegyűjteni, részben a tagoktól, részben pedig kívülről. Egyre eredményesebb volt ez ügyben, és szerény véleményem szerint túl is fejlődte magát ezzel. A Rotarynak ugyanis nem az az elsőrendű feladata, hogy pénzt gyűjtsön a tagoktól, és kívülről a különböző szociális célok teljesítése érdekében. A feladata az lenne, hogy ápolja a barátságot, megpróbáljon mindenkit képviselni - mivel a társadalom minden rétegéből elvileg ott kellene lenniük a Rotary Clubban a képviselőknek - tehát, hogy ez manifeszt módon tudjon megvalósulni. Erre egyre kevesebb energia volt, egyre inkább az ügyintézéssel a szervezéssel foglalkoztak a klubüléseken és foglalkoznak ma is én úgy látom elsősorban, bár vannak nagyon jó meghívásos előadóik is. Akkor többen úgy gondoltuk, hogy a klubjelleget jobban kifejezésre tudnánk juttatni egy másik klubbal, és hát én akkor már tiszteletbeli tag voltam ott. Tehát aktívan nem játszottam szerepet, amikor egyszer megkerestek onnan egy páran, hogy alapítanának egy új klubot. Úgy terveztük, hogy kilépnénk onnan négyen, én lettem volna az ötödik. Mivel van egy olyan szabály a Rotaryban, hogy új klubot csak olyan személy alapíthat, aki már volt valamikor elnök, így meghívtak engem elnöknek, és létrejött a Rotary RC-Tisza nevű klub. Telik az idő, ez megmaradt egy kis klubnak, a nagy klub árnyékában. A közvélemény nem nagyon tud rólunk, és küszködünk ellene, hogy a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 55 2015.11.04. 9:10:15

szegedi Rotaryt, ne csak a Szent-Györgyivel azonosítsa a közvélemény, de sajnos most is így van. Mondok egy példát. Szerveztünk egy akciót, egy szerbiai magyar közösségnek a megsegítésére. Az ottani sajtó ezt úgy hozta le, hogy a szegedi Rotary vitte ezt véghez. Most ebből nem lehet beazonosítani, hogy az RC Szeged Tiszának az akciója volt, egyéb pongyolaságok is voltak egyébként abban a cikkben, amit az ottani magyar sajtó lehozott, de hát ez más kérdés. Lényeg az, hogy nem nagyon látszunk a nagy testvér árnyékában, és most még ez a barátságápolás se sikerül nagyon, de hát vagyunk húsz-egy-néhányan. Ez mindenféleképpen kisebb, mint a Szent-Györgyi Rotary, ami most már talán a 60 fős létszám felé közelít, és én látom, hogy 60 ember már nem tud barátkozni. Már túlfejlődte magát a klub, de hát minden klub maximálisan önálló. Ezt észlelhetjük, de mégsem ildomos nekik megmondani, hogy túlfejlődtek.

Mit jelent az Ön számára maga a Rotary, a Rotary tagság?

Először is baráti társaságot. Másodszor azoknak a Rotary eszményeknek az érvényesülését célozná meg az én tagságom, meg másoké is, ami a Rotary öt pontjában fel van sorolva: az igazmondás, az emberek javának az elősegítése, a hűség és így tovább. Számomra ez volt a szimpatikus, ezért is csatlakoztam a Rotaryhoz, és jó lenne ezt támogatni a mindennapjaimban. Most rögtön mondanám, hogy én tiszteletbeli tag vagyok. Az elmúlt évem azonban a betegség jegyében zajlott le, nagyon igénybe vett, emiatt egyáltalán nem tudtam a klubba bejárni. Most megint járok, most jól vagyok.

Hogy érzi, hogy hol van az ön szerepe a klubnak a tevékenységében? Ugye kezdetben nyilván egy úttörő szerepe is volt, alapító szerep. Ez hogyan alakult a későbbiekben?

Szerintem a klubban rám mint alapítóatyára néznek, akinek ez ad valamiféle tekintélyt, de nem csak erről van szó, mert korom miatt is tisztelnek. Azt hiszem, hogy vitán felül a legöregebb tag vagyok a klubban, sőt talán egész Szegeden, az összes szegedi Rotary klubtag közül. Szívesen hajlanak a szavamra és próbálják azt megfogadni. Nekem volt egy ilyen tiszteletbeli tagságom a Districtben, tehát a kormányzóságban, ami a klubok fölött álló és a klubok ténykedését

Rotary_konyv_151104_v5.indd 56 2015.11.04. 9:10:15

összefogó szervezet. Most már magyar kormányzója van, mert magyar a kormányzóság. Az egy öttagú, úgynevezett bölcsek tanácsa volt, amelyet két éve hoztak létre és aztán talán még néhanapján össze is hívják és üzemeltetik is. Én ennek a munkájában azonban nem vettem részt. Nem azért, mert bármiféle ellenérzésem, vagy kifogásom lenne a bölcsek tanácsával kapcsolatban, hanem azért mert korom ellenére rengeteget dolgozom. Rendkívüli módon elfoglalt vagyok, ezzel az anyagi viszonyaim nem állnak arányban, nagyon nehezen tudom elhagyni a feladatokat. Nagyon költséges lenne az utazgatás, hogy rendszeresen részt vegyek ebben. Nem mindenhova lehet nyugdíjas jeggyel eljutni vonaton. Nem minden rendezvényt tartanak olyan helyeken, mert vannak kikapcsolódást célzó rendezvények is. Ebben most nem tudok részt venni. Azt ajánlottam a kormányzó úrnak két évvel ezelőtt, hogy tegye fel írásban a kérdéseket, és én írásban meg fogom válaszolni minden további nélkül. Tényleg kíváncsi a tanácsaimra.

A Rotary szokott jelmondatot is választani, az egyik ilyen jelmondat a „cselekvő humanizmus" Önnek mit jelent ez a kifejezés?

Azt hiszem, hogy a humanizmus alapjában ugye az emberekkel való törődést, az emberek jólétének a keresését, annak az elősegítését célozza. Ez egy nagyon szép jelmondat. Azt hiszem, hogy rengeteg tennivaló van ezen a téren. A Rotary ilyen szempontból példamutató is lehet a társadalomban. Noha nem kell ezt a szerepkört magunknak indikálni egyedül, mert nagyon sok olyan szervezet van, amelyik ilyen szellemben dolgozik és tényked ik. Most mi mindenekelőtt a környezetünkben élők, többek között például a szegény sorsú gyerekek életminőségének a javítását tűztük ki célul. Voltak szerény kezdeményezéseink, például a napi egyszeri főtt étel biztosítása, de most egyre több az olyan rászoruló gyerek, akinek ez kellene, és a mi anyagi forrásaink nem tudtak lépést tartani ezzel. Ezért ezt legnagyobb sajnálatomra ki is kellett vennünk a programjaink közül. Hasonló célokat szolgál a határon túli magyarok, elsősorban a határon túli magyar gyerekek életminőségének a javítása. Ebben mi nagyon nagy szerepet játszunk. Olyan a klubunk személyösszetétele, hogy vannak jó szerbiai kapcsolatokkal

Rotary_konyv_151104_v5.indd 57 2015.11.04. 9:10:15

rendelkező tagjaink, akik ezeket a törekvéseket segítik. Több olyan község van, amely iskolájának könyvtárat ajándékoztunk és játékokat, informatikai felszereléseket. Úgyhogy ezt a funkciót elég jól teljesítjük. Ami a társadalom egészének a sorsát meg a lehetőségeit illeti, abban nem tudunk jelentősen segíteni, de hát szomorúan látom, hogy a szegénység egyre nagyobb mérvű. Valamint egyre rejtettebb, mert a szegények sokszor, szégyellik szegénységüket és nem szívesen vonulnak nagy nyilvánosság elé ennek a bevallásával. De hát mit csináljunk? Rendkívül ellentmondásos a mai politika ilyen szempontból, mert ugye az erőforrások elosztása eléggé aránytalan, nem mindig oda kerül, ahova kellene. Miközben ugye a közvélemény formálása az eléggé sikeres abban a tekintetben, hogy úgy tűnjön, mintha minden rendben lenne. Sok minden nincsen rendben, nem is beszélek az oktatásról, vagy az egészségügyről. Ezek is tulajdonképp a humanitás kérdései, nem csak az étkezés vagy a lakáskörülmények, és egyebek. Szóval ebben is kell, hogy hallassa magát a Rotary, de hát nem teszi. A karitatív tevékenységek ellátása is mindenképpen fontos feladata a Rotarynak. Még hogy ha kis hatást gyakorol is össztársadalmi szinten, de azért legalább itt a közösségekben, meg a környező területeken tudnak segíteni. Ebben a tekintetben az összefogásunk a Szent-Györgyi Albert Clubbal szerintem eléggé sikeres. Ezek a karácsonyi akcióink eléggé ismertek a városban, és jó visszhangot is váltanak ki. Egyre több emberhez tudunk elérni. A mi akcióink között szerepel például a tehetségek támogatása. A fiatal tehetségek támogatása is nagyon érdekes, mert hiszen a képzőművész-növendékeket támogatjuk különböző tárlatok megrendezésével, hogy a nyilvánosság elé tudjanak lépni. Legalább erre ne kelljen pénzt költeniük, és ezek évente megismétlődő akciók a Tiszavirág szállodában. Hevesi László ennek az apostola egyébként.

Van-e esetleg a Rotary Club Szeged-Tiszának olyan tevékenysége, projektje, amire különösen büszke, vagy, ami a kedvence volt ezek közül?

Tulajdonképpen a mi szerbiai akcióink vagy ezek a tehetséggondozások, eléggé különlegesek és eléggé büszkék lehetünk rájuk. Lehet, hogy nem tudjuk kihasználni ennek a kedvező visszhangját.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 58 2015.11.04. 9:10:15

A szórvány magyarság által lakott területeken működő iskolákban csodálatos dolgokat lehet tapasztalni. Ha ezt nagydobra lehetne verni a közvélemény felé, az valami óriási dolog lenne, mert ennek a közvetítése is a Rotary feladata lehetne.

Hogyan tudja összeegyeztetni, illetve összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Most már nem vagyok aktív. Az elmúlt év az nagyon súlyos egészségkárosodást hozott számomra. Tavaly egyáltalán nem tudtam a Rotary munkájában, tevékenységében részt venni. Mostanában megpróbálok mindig menni a klubülésekre. Noha mondom, felmentésem van mint tiszteletbeli tagnak, és igyekszem azokra a főleg szerbiai kirándulásokra is elmenni, ahol megismerjük a társkorúakat. A palicsiakkal, a novi sadiakkal, a szabadkaiakkal nagyon jó kapcsolatunk van. Az én elnökségem alatt volt azt hiszem, hogy az újvidéki klubbal testvériséget fogadtunk.

Testvérklubjai is vannak akkor az Önök klubjának?

Igen. Egy nagyon agilis hölgy volt az elnök akkoriban Novi Sadon, és ő forszírozta. Novi Sad egy kicsit távolabb van, és amikor ott voltunk, voltak nagyon masszív magyarellenes hangok, a szerb kamaszok a novi sadi vár mellvédjén provokáltak bennünket. Úgy gondolom, nagyon fontos lenne a jó kapcsolatok erősítése. Ezt összességében nagyon sikeresnek tartom és amiben lehet, részt veszek.

Ön szerint mitől egyedi a Rotary Club Szeged-Tisza? Miben más Rotary Clubokhoz képest?

Ez egy kicsi és családias klub. Igaz, nagyon régen nem voltam. Bálint Gábor klubtársammal együtt találtuk ki azt, hogy amikor ezek a viszonylag rövid hivatalos programok véget érnek, akkor teljesen magánjelleggel beszélgessünk tovább, a közügyekről, a világról, magunkról. Akkor ezt úgy neveztük, hogy most következik a világmegváltás, mert ugye némi öngúny az kell hozzá. Nyilván nem tudunk nagy változásokat vagy egyáltalán semmilyen változást elérni, de magunkban tudjuk tisztázni a világhoz való viszonyunkat, a jelenségekhez való viszonyunkat. Tudjuk tisztán azt, hogy tetszik

Rotary_konyv_151104_v5.indd 59 2015.11.04. 9:10:15

valami, vagy nem tetszik, pártolunk valamint, hogy segítünk valamit, vagy nem segítünk. Szerintem a legnagyobb értéke ez az RC Szeged- Tiszának.

Ezek a világmegváltások akkor gondolom a hivatalos része után történnek az üléseknek?

Lecsöngeti a háznagy, vagyis mi maradunk ugyanott. Elfogyasztjuk a fröccsöt vagy a sört, és beszélgetünk, attól függően. hogy kinek mennyi ideje van.

Annak az illusztrálására mondom el, hogy mennyire van erre igény: a múltkor azt csináltuk Bálint Gáborral, akivel nagyon közel állunk egymáshoz sok okból. Ő is professzor, érzi a felsőoktatásnak valamennyi problémáját, nyilván az eredményeket is. Tehát tudunk eszmét cserélni ezekről. Én mondom neki, hogy „Te, Gábor, igyunk meg egy fröccsöt, beszélgessünk a Rotarynak a közéleti szerepvállalásáról." „Jó, hát üljünk le beszélgetni." Nem maradtunk ott, hanem lementünk a kerthelyiségbe. Jó idő volt egyébként, fújt a szellő. Az Art Hotelnek a kerthelyiségében ültünk le beszélgetni. Egyszer csak megjelenik egy harmadik Rotary tag, aztán egy negyedik, aztán egy ötödik. Ez mutatja, hogy az embereknek igényük van arra, hogy a hivatalos programok után, amelyek elég szárazak, meg az isten tudja, hogy mennyire szimpatikusak, azután eszmét cseréljenek a saját vagy a közösség problémáiról szabadon. Én ezt egy nagyon jó dolognak tartom.

Hogyan látja a Rotary Club Szeged-Tisza jövőbeni szerepét, tevékenységét? Kell-e változtatni, módosítani vagy miben kellene változtatni a jövőben?

Az elmúlt évről nem tudok kompetens véleményt mondani, mivel ahogy többször említettem kórházban voltam. Most kaptam meg a legutolsó zárójelentést, néhány hete. Már nem voltam fekvőbeteg, de rákos voltam és hosszú ideig tartott az utókezelés. Szerencsére teljesen kigyógyultam, ami egy isteni csoda. Tehát én ezalatt az idő alatt nem vettem részt a munkában, de észleltem, mert a postát kapom, hogy az elnökünknek állandóan visszatérő problémája volt, hogy kicsi az aktivitás. Ezért én mindenekelőtt azt látnám a jövő-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 60 2015.11.04. 9:10:15

beni legfontosabb feladatnak, hogy ezt az aktivitást visszanyerjük, vagy még esetleg fejlesszük is, növeljük is. Ez nem a tiszteletbeli tagoknak a feladata egyébként, tehát én ezt természetesen kész vagyok elősegíteni, de szerintem minden a vezetőségen múlik. Azon, hogy a vezetőség milyen étlapot tud ajánlani a tagságnak tennivalók tekintetében. Vonzó feladatokat, programokat tud-e ajánlani. A közelmúltban volt egy nagyon pozitív példa: az alkotmányvédő hivatal az informatikai titkoknak a megőrzéséről tartott egy eligazítást. Három látogatót kaptunk Budapestről. Akkor annyian voltak, hogy pótszékeket kellett behozni. Ebből következik, hogy ha van ilyen téma, amivel fel lehet kelteni az emberek érdeklődését, akkor nyilvánvalóan egyrészt a részvétel is sokkal nagyobb számú. Másrészt pedig az emberek hajlandóak magukat odatenni egy ilyen program érdekében. A Rotary nem katonai alakulat, meg lehet csinálni, mert tudok olyan gyakorlatról is, hogy teljesen katonás irányítást vezetnek be, aminek a jogi alapja megvan, mert a Rotaryban az elnök mindenható. Tehát az elnök szabja meg egy évre a projektet, ezen belül a tennivalókat. Én legalábbis annak idején így csináltam. Ebben teljesen szabad keze van, ebben nem lehet őt korlátozni. Ha valakinek más véleménye van, akkor ezt megmondhatja és majd, ha ő lesz elnök, meg is valósíthatja természetesen, mert idővel erre is sor kerül. Miközben ez a hatásköre megvan, emellett nyilvánvalóan nem lehet parancsszóra, parancsokkal irányítani, vagy utasításokkal irányítani. Meg kell találni a szervezettség elérésének másféle módozatait, például a vezetőségi tagok aktivizálásával. Itt ki vannak osztva a reszortok, itt mindenkinek kellene tudni valamit a közös asztalra tenni. Lehet, hogy nem követelmény a jelenlegi elnöktől. Én ezt nem tudom meg azután, hogy nem vettem részt a klubban, én nem akarok semmiféle kritikai megjegyzést sem tenni. Csak észlelem azokból a levelekből, amit mindenki megkap a Rotary postával, hogy a részvétel elég rossz arányú. Ez azért furcsa, mert egyrészről a Rotary az egy önkéntes szervezet. Önként megyünk oda, mert ott akarunk lenni.

Van nekem egy majdnem száz főt vonzó tárgyam a Gazdaságtudományi karon, az ipargazdaságtan, ami egy választható téma. Ez borzasztó érdekes, mikor a választható tárgyra nem járnak el

Rotary_konyv_151104_v5.indd 61 2015.11.04. 9:10:15

a hallgatók. Ne haragudjon, ez olyan, mint a nősülés. Ha feleségül akarnak venni valakit, akkor ne járjanak félre. Akkor azzal járjanak, a feleségükkel. Szóval nem tudom, hogy sikerül-e ez, én drukkolok. Talán annyit, hogy amikor én azt mondtam, hogy legyen nagyobb közéleti szerepvállalása a Rotarynak, akkor például a városban való szerepére is gondoltam. Amikor én elnök lettem, a charter ünnepséget is a városházán tartottuk. Akkor elég szoros kapcsolatban voltam a polgármesterrel, aki történetesen a Botka volt, de az előző polgármesterekkel is elég jó kapcsolatban voltam. Legalább négy polgármesterrel tartottam személyes kapcsolatot függetlenül a Rotarytól is, de lehet, hogy azért tudtak rögtön fogadni, mert ismertek. A városnak nagyon fontos lenne az, hogy az érdekeit képviselje a Rotary is, hogy erre milyen lehetőség van, vagy milyen nem, azt nem tudom. Sokaknak esetleg az a nézete lehet, hogy egy olyan polgármester, aki egy olyan pártnak a korifeusa, amellyel nem szimpatizálnak, akkor nekik nem kell vele kapcsolatot tartani. Ez egy szamárság, mert mindenkivel kapcsolatot kell tartani, akivel elő tudjuk segíteni ügyeink előremenetelét. Ez is egy feladat lenne a jövőben. A Szent-Györgyi Albert ezt úgy oldotta meg, hogy egy tiszteletbeli funkciót harcolt ki magának - egy pap kollégám - a városnál, és tulajdonképpen összekötő kapocs volt a várossal. Az, hogy ez szükséges volt, azt kétlem, de arra mindenképpen jó volt, hogy közvetlen kapcsolatban volt a városi hatalom, a városháza meg a klub.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 62 2015.11.04. 9:10:15

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Bánvölgyi László

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Nagyon megtisztelő, hogy beleestem az interjúalanyok körébe, és beszélhetek magamról, a Rotaryról, és megoszthatom önnel a gondolataim. Hódmezővásárhelyen születtem 1962.03.12-én.

Kérem, hogy meséljen egy kicsit a gyermekkoráról, beleértve azt, hogy hol nőtt fel!

Ezt úgy tudom megfogalmazni, hogy talán mérföldköveket állít az ember annak, ami fontos volt az élete során, és ami talán másnak is fontos lehet. Három évig éltem Hódmezővásárhelyen, aztán Szegedre költözött édesanyám a húgommal együtt. A szüleim elváltak, és valószínű, hogy ez meghatározó volt a későbbiekre is. Alapjában véve egyedül nevelt fel édesanyám engem és a húgomat, aki 3 évvel fiatalabb, mint én. Ezért természetesen hálásak vagyunk, és sokat köszönhetünk neki. Annál is inkább, mert abban az időben nem volt mindig annyira természetes, hogy egy gyerek azt csinálhatja, amit szeretne, és amit eltervezett az életben, és oda mehet továbbtanulni, ahova akar amellett, hogy szerény körülmények között egyedül neveli az egyik szülő. Ennek ellenére, ami számomra fontos, hogy soha nem merült fel, hogy nem tanulhatok tovább és nem csinálhatom azt az életben, amit igazából szeretnék. Ezért még külön szeretném itt is hálámat kifejezni. Gyerekkorom? Egy zenei általános iskolában kezdtem. Édesanyám, illetve a nagyszüleim közös elhatározására – mivel jó hallásom van, és ez valahogy bebizonyosodott –, egy ének-zene általános iskolában kezdtem, a mostani Rókusi 1. számú Kossuth Lajos sugárúti régi iskolában. Nagyon kellemes emlékek fűznek oda, és azóta megmaradt a zene szeretete. A mai napig a kocsiban, a műteremben is hallgatom a klasszikusokat, nagyon megnyugtató egy szobor készítésekor, rendkívül inspiráló, elmélyülten lehet mellette dolgozni, ami örömmel tölt el. Időközben egy másik művészeti ág is felkeltette az érdeklődésemet. 12-13 éves lehettem, mikor a rajztanárom észrevette a tehetségemet, adottságomat a képzőművészet iránt. Ott kezdődött, hogy én rajzoltam meg a padtársamnak is a feladatot rajzórán, majd elvitt egy kis kerámia szakkörre, ahol először fogtam agyagot a kezembe. Ott nem kis tálakat, edényeket próbáltam gyurkálni, hanem egyből

Rotary_konyv_151104_v5.indd 64 2015.11.04. 9:10:15

figurális dolgokat csináltam. Folyamatosan jártam a szakkörbe, és 2 év elteltével már több figurális munkám született. Ezután egyenes út vezetett a Tömörkény István Művészeti Szakközépiskolába. Akkoriban nem volt ennyi művészeti iskola, mint most. Három volt az országban összesen, és kapóra jött, hogy Szegeden van egy nagyon jó hírű művészeti gimnázium, ide nyertem felvételt. Érdekes momentum, hogy kerámia szakra jelentkeztem, és egy jó szemű művésztanárnak köszönhetem, hogy szobrász szakra kerültem. Hálás lehetek neki – aki később tanárommá lett – ő vette észre a szobrászat iránti affinitásomat. Jó eredménnyel végeztem el a szobrászatot a Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolában. Rendkívül foglalkoztatott a szakma, tehát én azok közé tartoztam, akik éjjel kislámpa mellett rajzolgattak, és a panellakás konyhájában gipszeltem, és domborművet, torzót, aktot mintáztam.

Vannak-e testvérei? Azt hiszem említette, hogy egy húga van.

Egy húgom van, igen.

Mi a szüleinek a foglalkozása, illetve édesanyjának a foglalkozása?

Ő már nyugdíjas, de régen a népi ellenőrzési bizottságban dolgozott, ami aztán később az Állami Számvevőszékké alakult. Ott volt mint tanácsos, tehát itt a szegedi megyeházán dolgozott évtizedekig.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye? Ilyen mérföldköveket már említettünk, biztos, más is nagyon meghatározó volt.

Meghatározó volt mindaz, ami a képzőművészet területén megérintett, azok a dolgok, amik hatással voltak egy kialakulóban lévő látásmódra. Ezek a középiskolai és egyetemi tanulmányok, és természetesen a mestereim, akiknek elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy idáig eljutottam, és ilyen szinten végezhetem a munkám a mai napig. Rengeteget jártam könyvtárba, régi mesterek munkáit tanulmányoztam, és azokat másoltam. Mai napig, ha Európa vagy más földrész nagyvárosaiba utazom, mindig katedrálisokba, templomokba, múzeumokba visz az utam. A sok tantárgy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 65 2015.11.04. 9:10:15

mellett különösen érdeklődtem az anatómia, a művészettörténet, az építészet, az ikonográfia, műemlékvédelem iránt. Gyakorlatilag ez tette ki a mindennapjaimat. Mellette nagyon szerettem sportolni: úszás, kézilabda ping-pong, labdarúgás. A zene szeretetéből fakadóan elkezdtem gitározni tanulni, az egyetemi évek alatt csillagászati előadásokra jártam, tehát sokfelé kitekintettem, de alapjában véve a képzőművészet – ezen belül a szobrászat, a rajz, a mintázás – az első helyen szerepelt mindig.

Azt említette már, hogy hova járt iskolába. Milyen tanuló volt?

A középiskolában nem voltam eminens, tudtam mi érdekel, és arra fókuszáltam, így szakmai tantárgyakból és a hozzá kapcsolódó elméleti tárgyakból kiváló eredményeket értem el. Az egyetemen jelesre diplomáztam. Ott már mindent fontosnak tartottam, ott már olyan szinten tanultuk a filozófiát, az esztétikát, az építészetet, és ami még a szakmához tartozott – például a műemlékvédelmet, muzeológiát, anatómiát, ami rendkívül fontos ebben a szakmában –, hogy komoly tudást sajátíthattunk el.

Alapvetően mindenből szükséges egy általános műveltségre szert tenni, és most is azt tanítom a növendékeimnek, hogy a művészet, mint a szobrászat is legalább annyira elméleti, mint gyakorlati. Pont ez a szép az egészben, hogy az elmélet, a szellemi és a fizikai munka egy gyönyörű szintézist alkot, és csak ebből lehet, és ebből tud létrejönni egy műalkotás.

Majdhogynem irreleváns a kérdés, hogy minek akart tanulni, mik voltak az álmai, vágyai, hiszen gyakorlatilag egyenesen ívelt a pályája.

Igen, örülök, hogy egy ilyen lehetőséget kaptam az élettől. Édesanyám és a mestereim által is lehetőségem nyílt ezt úgy felhasználni, hogy ne maradjon más kérdés az életben, csak az, hogy ezt folytassam, és igyekezzem ezt a legmagasabb szinten elsajátítani és művelni. Nekem ez egy nagy ajándék, úgy fogom fel, hogy egy ajándék az élettől, ha valaki valamiben jobb, mint az átlag, és él a lehetőségeivel. Ez nagyon fontos, mert a tehetség önmagában még kevés, fontos, hogy van-e hozzá elég szorgalom, kitartás. Hiszek

Rotary_konyv_151104_v5.indd 66 2015.11.04. 9:10:15

benne, és vallom is, hogy tehetség, szorgalom mellett kell elszántság és egyfajta megszállottság is ehhez a szakmához.

Egy kicsit visszakanyarodva még az iskolai évekre: tanáraival, osztálytársaival milyen volt a kapcsolata? Mit gondoltak Önről?

A tanáraimmal mindig jó kapcsolatom volt, tiszteltem őket, és felnéztem rájuk, ők észrevették az igyekezetet és szorgalmat bennem. Mivel rengeteget alkottam otthon, mindig bevittem nekik megmutatni munkáimat, és mindig nagyon jó érzés volt beszélgetni velük ezekről. Rendkívül sokat tanultam a tanáraimtól, és nagyon sokat köszönhetek nekik. Megjelent rólam nemrég egy könyv, természetesen abban is megemlítettem a mestereimet, mert nagyon nehéz lett volna sikereket elérnem jó mesterek nélkül. Szerintem ez minden szakmára vonatkozik, úgyhogy mindenképpen sokat köszönhetek nekik. A katonaságnál és a kollégiumban eltöltött öt év alatt megtanultam alkalmazkodni és beilleszkedni. Nem voltak konfliktusaim, nem voltam destruktív, kihúzó, tehát átlagos szerepet töltöttem be az osztályon belül, illetve a szobrász csoporton belül. De azért én is benne voltam a kisebb csínytevésekben, mint a legtöbb kamaszgyerek, ez majdhogynem természetes dolog. Nem volt semmi különleges ebben, inkább a munka, a feladatok kötöttek le. Mivel édesanyám egyedül nevelt, és sokszor pénz híján voltunk, már 15 évesen elkezdtem az iskola mellett dolgozni. Ismeretlenül felkerestünk egy kőfaragót itt Szegeden, aki a szárnyai alá vett, és tudásomnak megfelelő munkát biztosított. Igaz, hogy először csak cementes zsákokat vittem, de aztán már komolyabb faragásokat, kőfaragói munkákat, betűvésést is rám bízott. Ezen a vonalon is számos technikai ismeretre tettem szert. Ez az ismeretség és munkakapcsolat megmaradt még az egyetemi évek alatt is, ami azután barátsággá nemesült.

Jutott ideje hobbikra? Esetleg más iskolán kívüli dologra, sportra?

Igen, ahogy az előbb említettem, a sport és azon belül a focit évtizedekig űztem. Egy szobrásznak jó kondícióban kell lennie, így hathét éve konditerembe járok hetente háromszor. Rendkívül hasznos

Rotary_konyv_151104_v5.indd 67 2015.11.04. 9:10:15

és egészséges, mindenkinek csak ajánlani tudom. A másik hobbim a szakmám, amit össze tudok kötni a sok utazással, tanulmányúttal.

Ha össze kellene számolni, akkor hány iskolába járt élete során? Illetve mi lett végül a legmagasabb iskolai végzettsége?

A képzőművészeti egyetem szobrász-restaurátor szakán végeztem. Igaz, hogy ez akkor sokkal több tantárgy tanulását igényelte, és sokkal több vizsgán kellett átesni, de ugyanúgy vonzott a szoborrestaurálás, mint a szobrászat. Ugyanúgy érdekelt egy régi mester munkájának vagy egy 2-300 éves szobornak a felújítása, restaurálása vagy rekonstrukciója, így megrendelőimnek köszönhetően mindkét művészeti ágban párhuzamosan végezhetem alkotói tevékenységemet. Azt gondolom, hogy igazán jó restaurátor abból válhat, aki jó szobrász is, ennek megfelelően jó formaérzékkel rendelkezik. Egy funkcionális köztéri restaurálandó szobor esetében a hiányzó részek kiegészítésénél egy restaurátornak fel kell vállalnia, hogy jó formai megoldásokkal, analógiák alapján és a tanultakkal együtt értelmezhetővé és funkcionálissá teszi azt.

Az egyetem elvégzése után hol kezdett el dolgozni? Egyből itt az iskolában?

Engem hazahúzott a szívem. Szegedet azóta is nagyon szeretem, egy nagyon emberléptékű, szerethető város, nem túl nagy, de azért nem is olyan kicsi, hogy ne legyen munkalehetőség. Így visszajöttem Szegedre, visszavezetett az utam a régi alma materbe, és szerencsémre adódott egy státusz a művészeti szakon, amit betölthettem. Így 1988 óta tanítok itt a szobrász szakon, közben pedig eleget teszek a megbízásoknak is. Mikor az egyik növendékem feltette a kérdést, hogy „Tanár úr, hogy kezdte a pályáját, hogy találták meg, hogy ismerték meg?", akkor azt feleltem, hogy minden tőlem telhetőt megtettem ennek érdekében. Akkor még nem volt internet, weboldal, ami alapján egy kattintással elérhetővé válik minden és mindenki. Nem várhattam arra, hogy megcsörrenjen a telefon – nem is volt. Nem várhattam, hogy maguktól jönnek a megrendelések, jöjjön a támogatás, a szponzor meg minden. Semmi ilyen nem volt. Kitartóan elkezdtem dolgozni, és egy év elteltével legalább 20 bronzplasztikával és életnagyságú szobrokkal bemutatkozó kiállí-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 68 2015.11.04. 9:10:15

tást szerveztem. Ez egy bemutatkozás volt a város részére, hogy kitanultam a mesterséget, itt vagyok Szegeden, és ilyen színvonalon dolgozom. Ennek híre ment, és ez jó belépő volt akkor. Folyamatosan dolgoztam, egyik munka hozta a másikat. Egy művésznek, egy szobrásznak nincs olyan lehetősége, hogy bárhol hirdesse magát. Egy önálló kiállítás adhat lehetőséget arra, hogy megmutathassuk, mire vagyunk képesek. Több köztéri szobor pályázaton sikerült nyernem, és ez nemcsak munkát hozott, hanem erkölcsi elismerést is.

Ön itt tanult, és később idekerült, egykori tanárai a kollegái lettek. Milyen a kapcsolata velük? Milyen volt, és milyen most a kapcsolat?

Kiváló, sőt, azt mondhatom, hogy irigylésre méltó. Ezt nem én és nem a kollégáim mondjuk, hanem kívülállók, akik ismernek bennünket. Nincs rivalizálás, nem érezzük konkurenciának a másik szobrász kollégát. Jól megértjük egymást, minden iskolai és szakmai jellegű problémát meg tudunk beszélni. Amikor ide kerültem 26 évesen, azzal szembesültem, hogy a volt tanáraim a kollégaimmá váltak. Először ez nagyon furcsa volt számomra, de a tisztelet megtartása mellett jó barátokká lettünk, és aztán nagyon jó kollegiális kapcsolatot sikerült kialakítanom. Összesen 16-an vagyunk a művészeti szakon, vannak grafikusok, festők, keramikusok, szobrászok és néhány asszisztens, akik segítik a munkánkat. Csapatként dolgozunk, együtt oldjuk meg a közös feladatokat.

Milyenek általánosságban a baráti kapcsolatai? Barátai mennyiben hasonlítanak Önhöz akár személyiségjegyekben, mentalitásban?

Nyilvánvalóan hasonlítanak, ha már barátommá fogadom, és annak tekintem őket. Aki nem hasonló hozzám, az csak egy ismerős, köszönünk egymásnak, és jól megvagyunk, de ennyi az egész. Viszont barátságot olyannal létesít az ember, akivel vannak közös szálak, gondolkodásmód, érdeklődési kör, hasonló világnézet, sok közös emlék, hosszabb munkakapcsolat, stb. Itt iskolán belül eleve adva van a közös szakmai szál, az érdeklődési kör. Az külön ajá-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 69 2015.11.04. 9:10:15

dék az élettől, hogy legjobb barátnak nevezhetek valakit, amiből ugye nincs több, csak egy. Én ezzel büszkélkedhetem.

Megkérdezhetem, hogy Ön házas-e?

Igen.

Vannak-e gyermekei?

Vannak. Az első házasságomból egy, már 26 éves, Angliában él, a második házasságomból van kettő, sorrendben Máté és Maja. Máté fiam itt tanul, negyedéves a grafika szakon, jelenleg 18 éves. Maja lányom 15 éves, most kezdi a középfokú tanulmányait.

Szerintem rátérhetünk a rotarys kérdésekre. Ön mikor hallott először a Rotaryról?

A Szeged-Tisza Rotary Club, a mi Rotarynk most 10 éves. A Club alapítása előtt pár hónappal kerestek meg, hogy lenne-e kedvem egy jótékonysági szervezet tagjának lenni. Akkor eltöltöttem egy pár hetet a klubban, ahol megismertük egymást, aztán a klub szavazata és javaslata alapján léptem be az akkor alakuló klubba. Ez egy rendkívül baráti, intelligens emberekből álló társaság, kivétel nélkül mindenki kedves, segítőkész.

Ha jól értem, akkor a legelejétől kezdve tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak.

Igen, az egyik alapító tag vagyok.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Ez is egy összetett kérdés. Nem feltétlen tudom ezt egy szóban, fél mondatban vagy összetett mondatban megfogalmazni. A Rotary tagság egyfajta elhivatottság a segítés, a segítségnyújtás irányába. Nekem ez a legfontosabb. Hogy miért? Amikor nem voltam még Rotary tag, és lehetőségem volt, mindig támogattam, hol sárga csekkel, hol úgy, hogy megkerestek, viszont mindig bennem volt a gondolat, hogy vajon jó helyre jut-e az adományom. Soha nem voltam teljesen biztos benne, hogy azok a pénzek vagy az ilyen-olyan alapítványnak történő befizetések jó helyre mennek, és hogy a rászorulókat segítem-e ezzel. Úgy látom, hogy éppen mostanában derült fény rá, hogy bizonyos egyesületek nem igazán arra használták

Rotary_konyv_151104_v5.indd 70 2015.11.04. 9:10:16

fel ezeket a pénzeket, ez valamennyire igazol engem. Amikor ide beléptem, akkor annak örültem, hogy itt tényleg egy közösség dönt arról, hogy mit támogatunk, mi a fontos, mi a kevésbé fontos. Van tagdíjunk, természetesen ezen felül még gyűjtéseket szervezünk, és ahol tudunk, segítünk. Nagyon bízom benne, hogy a tagdíjak jó irányba mennek, és ahogy figyeli az ember a Rotary-s híreket, nagyon örvendetes dolgokat olvasok arról, hogy tényleg milyen nagyszabású segítségnyújtásokra alkalmas ez a hálózat. Én szentmihályi vagyok, ott a környezetemben van egy anyaotthon, a rászorult anyáknak 1 évig biztosítanak ott átmeneti szállást. Nagyon rossz körülmények közül kerülnek oda, sokszor kisgyermekükkel vagy a férjük miatt vagy más okokból. Nekik tényleg nagyon számít minden apró segítség. Minden évben szervezünk számukra gyűjtést, és a karácsony közeledtével ajándékokat vásárolunk számukra. Ilyenkor mindig boldog arcokat látunk és őszinte örömöt. Amikor karácsonykor megajándékozzuk egymást, akkor érezzük azt, hogy mennyire jó adni. Talán még jobb is adni, mint kapni, mert akkor is kapunk, amikor azt látjuk, hogy a másiknak örömet okozunk, és ez kiül az arcára. Mert nekünk a segítségnyújtás a feladatunk, azonban nem csak a Rotary Cluboknak lenne ez feladata, hanem mindazoknak az embereknek, akik megkapták az élettől azt, hogy jobb anyagi helyzetben élhetnek, és megtehetik azt, hogy segítsenek.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében?

Nagyon fontosnak tartom, hogy ott vagyok, és részt veszek a projektekben, és próbálok segíteni. Szakmámnál fogva sok megrendelésnek kell eleget tennem, mellette teljes állásban tanítok, és még a család is sok feladatot jelent, de úgy gondolom, hogy ami tőlem telik, azt megteszem. Tudom, biztos tehetnék még többet, azonban évek óta segítem a Szegedi Akadémiai Bizottság Képzőművészeti Munkabizottságának a munkáját is mint titkár, tagja vagyok két kulturális közalapítványnak, valamint a Szeged Szentmihály részönkormányzatnak. Ott is helyt kell állnom, így mondhatom, ahol tudok, ott segítek. De ha nem lennék Rotary tag, akkor is megtenném azokat a lépéseket, és azokat a segítségnyújtásokat, amiket most megteszek, de együtt mindig többre vagyunk képesek, mint egyedül.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 71 2015.11.04. 9:10:16

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ez a gondolat mit jelent az Ön számára?

Ez magáért beszél, nem tudom, mennyire kell magyarázni. Tenni és segíteni kell ott, ahol szükséges, nekem ezt jelenti. Erről van szó, sokszor akkor mozdul meg a világ – és nem csak a rotarysok –, ha valahol természeti katasztrófa sújt, vagy háborús övezetben szenvednek emberek. Ilyenkor kötelességünk összefogni és lehetőségeinkhez mérten segíteni, támogatni.

Ha a Rotary legfontosabb feladatát kellene kiemelni, akkor Ön mit tartana annak?

Nagyon szerteágazó a tevékenysége. Szinte minden klubban vannak alap projektek. Ezen kívül minden klubnak más a profilja, a tevékenységi köre. Ezt talán az élet adja, a körülmények hozzák, hogy mik azok a projektek, amiket fel tudunk vállalni, és véghez is tudunk vinni. Adott esetben több klub is összefog attól függően, hogy mikor milyen igény merül fel valahol.

A karitatív feladatok ellátása mindenképpen egy alaptevékenység a Rotary Cluboknál. Ön milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt a klub szervezésének keretein belül?

Mivel szentmihályi vagyok, és ott van kapcsolatom, részt veszek az Anyaotthon támogatásában, és más gyűjtésekben is, amikor Szerbiában gyűjtöttünk, akkor például a szállítások megszervezésében segítettem. Ha a klubon belül felmerülnek olyan tevékenységek, ami nekem lehetőséget ad a segítségnyújtásra, akkor azokban természetesen részt veszek.

Van-e olyan karitatív tevékenység, amelyre a legbüszkébb?

Sok minden történt 10 év alatt, ez az alaptevékenységünk. Segítünk, ahol tudunk, és hogy melyik volt a leg-leg, nem tudom. A rászorultak részéről teljesen mindegy, hogy melyik volt a leg. Ha tudtunk segíteni, és nekik ezzel örömet okoztunk, amivel picit előbbre jutottak, akkor nekik mindig az volt a legfontosabb, és a leglényegesebb. De nem is biztos, hogy ezt annyira számon kellene tartani, a szubvenció sokkal önzetlenebb kell, hogy legyen. Jó, ha büszkélkedhetünk más klubok előtt, hogy igen, ezt mi is megtettük, és milyen

Rotary_konyv_151104_v5.indd 72 2015.11.04. 9:10:16

jó, és örülünk egymás sikereinek. Tetteink mindig az önzetlen segítségnyújtáson alapulnak. Segítünk, támogatunk, ez a klub feladata. Ott, ahol és amikor van lehetőségünk, ahogy tudunk, amennyivel éppen tudunk, mert nem minden Rotary Clubnak, klubtagnak van egyforma anyagi lehetősége, fedezete. A klubtagok különböző anyagi helyzetben vannak, de nem ez számít, mert csak a szándék a fontos. A szándék, hogy az is segíteni akar, akinek több pénze van, és az is, akinek kevesebb, mert akiknek mi segítünk, azoknak meg nincs.

Szerzett-e új barátokat a klubtagságot követően?

Természetesen, kiváló barátokra tettem szert. Szerdánként van a találkozó, és vannak évközi események, külön karácsonykor. Év elején hagyományosan jótékonysági bálat rendezünk, az ebből befolyt összeget szintén jótékonysági célra fordítjuk. Ezen eseményekkor jó a társakkal találkozni, beszélgetni. A Rotary négy alapelven nyugszik: a tisztesség, a becsület, a barátság és a jó szándék a meghatározó etikai normák. Tehát a barátság is benne van, mert ezen alapszik. Nagyon jó alapszabálynak tartom azt is, hogy minden foglalkozásnak csak 1 képviselője lehet egy klubon belül. tehát emiatt sincs rivalizálás. Kivétel nélkül kedves, jóhiszemű, segítőkész emberekkel vagyok körülvéve, és már az is nagyon jó, hogy találkozhatom velük.

Az ülési időszakban hetente ülésezik a klubjuk az Art Hotelben. Kérem, pár szóban meséljen erről, hogy hogy néz ki egy ilyen összejövetel, egy ilyen találkozó!

Este 6-kor kezdődik, addigra megérkezik mindenki általában. Hozzáteszem, hogy ez nem olyan kötelező érvényű, nincs is ott mindenki minden héten, mert elfoglaltak vagyunk. Sok üzletember van köztünk, mindenki végzi a mindennapos feladatát. Van egy kis Rotary harang, azt megkondítjuk, és akkor az elnök elmondja teendőket, hogy milyen információkat kapott egy hét alatt, milyen programok lesznek, hol tudunk támogatni. Egy munkamegbeszéléssé válik a dolog, amit utána egy baráti beszélgetés követ. Sok esetben különböző témakörökben a szakmájukban elismert, jeles előadókat látunk vendégül, melyekre társ klubok tagjait is meghívjuk.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 73 2015.11.04. 9:10:16

Ezek az előadások mindig nagyon hasznosak, és színesítik az összejöveteleket.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal, vannak-e testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Igen, pontosan. Az előadásokra, különböző rendezvényekre meg szoktuk hívni egymást, ezek jó alkalmat nyújtanak a kapcsolattartásra. Ugyanúgy mi is meg vagyunk hívva más klubok előadásaira, rendezvényeire, és ott is tudunk találkozni, eszmét cserélni, beszélgetni.

Ön hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Bővül a klubunk, vannak új, ambiciózus tagjaink, most már hölgyek is csatlakozhatnak az eredetileg csak férfiak számára alapított klubokhoz. Nagyon bízom benne, hogy tudjuk továbbra is folytatni azt, amit elkezdtünk, és a kitűzött céljainkat meg tudjuk valósítani. Nincsenek óriási terveink, de kis létszámunkhoz mérten határozzuk meg a feladatainkat, projektünket. Ha ezt tudjuk folytatni, akkor eredményes lesz a jövőbeli tevékenységünk is.

Mitől egyedi az Önök klubja, miben különbözik a többi Rotary Clubtól, ha különbözik valamiben?

Én nem tudom, hogy egyedi-e. Ez érdekes kérdés, lehet, hogy könnyebben tudnék válaszolni, hogy ha sokkal mélyebben ismerném a többi klubot. Nincs összehasonlítási alapom, nem tudok viszonyítani, hogy mivel más, vagy nem is tudom, hogy kellene, hogy más legyen. Azt hiszem, már van országosan körülbelül 50 klub. Tehát hallunk egymásról, e-mailben olvasunk egymásról, és jelennek meg kiadványok, amikben a klubok hírt adnak a tevékenységeikről, sikereikről. Én örülök annak, hogy ennyi klub van, és ennyi ember elkötelezte magát, hogy együtt segítse rászoruló embertársait. Nemrég egy kis érmet terveztem azoknak, akik előadást tartanak nálunk, és minden évben egy tiszteletre méltó ember megkapja a Rotary emlékérmünket. Így köszönetet tudunk mondani, és ki tudjuk fejezni tiszteletünket bizonyos dolgokért. Hogy mitől egyedi, továbbra sem tudom, meg hogy egyáltalán egyediek vagyunk, ab-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 74 2015.11.04. 9:10:16

ban sem vagyok biztos. Szerintem lényegtelen, nem releváns ez a kérdés. Vannak klubok különböző létszámmal, különböző feladatokkal, és vannak benne jóhiszemű emberek, akiket összeköt az önzetlen segítségnyújtás, nincs ennél fontosabb dolog.

Az utolsó kérdéshez érkeztünk. Sokan mondják azt, hogy rotaristának lenni az egyfajta életérzést jelent. Önnek mit jelent ez a gondolat?

Életérzés? Nem tudom, hogy így fogalmaznám-e meg. Azt gondolom, hogy jó egy olyan közösséghez tartozni, akikkel egyet akarunk, egy az elképzelésünk. Ez egy nemes cél, és jó, hogy egyetértésben vagyunk, és egy cél vezérli a tevékenységünket. Örülök, hogy ebben a klubban lehetek, és itt csoportosan, együtt nagyobb erővel tudunk azoknak segíteni, akik igazán rászorulnak.

Esetleg van még bármi, amit szeretne hozzáfűzni az elhangzottakhoz? Bármi, ami kimaradt, és fontosnak tartja?

Igen, kimaradt, hogy köszönetet mondjak Önnek, hogy rám szánta az idejét, köszönöm az érdeklődését, remélem tudtam segíteni.

Én köszönöm.

Én is nagyon köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 75 2015.11.04. 9:10:16

Rotary_konyv_151104_v5.indd 76 2015.11.04. 9:10:16

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Bárkányi Gábor

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

Szegeden születtem, és miután az egész család szegedi, a felmenőim is szegediek voltak. Egyébként, aki a Bárkányi nevet viseli - ezt csak tájékoztatásként közlöm - az általában szegedi és Szeged környéki. Ha elmegy a Hősök kapujához, és megnézi az I. világháborúban elesettek névsorát, akkor ott 11 Bárkányit talál. Tehát ez a családnév jelzi, hogy ezekből a családokból estek el a legtöbben a városból, az I. Világháború idején.

Ez nagyon érdekes. Egy kicsit mesélne a gyermekkoráról? Itt nőtt fel Szegeden?

Természetesen. A gyermekkoromat alapvetően a belvárosban töltöttem, aki ismeri a várost az tudja, hogy mit jelent, hogy belváros. Számomra a belváros az a Toldi utcát, a Roosevelt teret, a Híd utcát és a Zsótér utcát jelentette, ahol laktunk. Tehát a Toldi utca, ahova óvodába jártam, a Roosevelt térrel a grund, ahol fociztunk, meg ahol a nagyszüleim laktak. A Híd utca, ahol volt az ÉLIKER Központ, ahol dolgoztak a szüleim, illetve a Zsótér utca, ahol laktunk. Ez egy elég szűk terület. Aztán később elköltöztünk és Petőfi telepen laktunk, ott pedig szintén meghatározó volt a terület. A közelünkben volt egy focipálya, ahol a szabadidőnket szinte állandóan töltöttük.

Értem, és vannak testvérei?

Igen, egy testvérem van, egy bátyám, de ő Budapesten lakik már 40 éve, tehát jó régóta. Gépészmérnök, és ő is fiatal korában ebben a baktói focicsapatban focizott amatőrként. Ami szabadidőnk volt, azt mindig sportolással vagy olvasással töltöttük.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Édesapám és édesanyám is mind a ketten a kereskedelemben dolgoztak, mint említettem az ÉLIKER-nél ez egy Csongrád megyei hálózatú több ezer dolgozót foglalkoztató nagyvállalat volt (Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat) az ABC-k láncolata. Amit átvettem tőlük, vagy örököltünk tőlük: az édesanyámtól a hihetetlen szorgalmú olvasás – mert imádott olvasni és elég sok könyvünk is volt, de ennek ellenére állandón egyik könyvtárból a másikba járt. Sőt, később az unokáinak is ő gyűjtötte be a tanulmányaikhoz szükséges

Rotary_konyv_151104_v5.indd 78 2015.11.04. 9:10:16

könyveket. Az egyik unokája a bölcsészkaron tanult, aki mindig leadta az irodalom jegyzéket, ő meg búj ta a könyvtárakat, kigyűjtötte és hordta neki. Tehát a könyvekkel kapcsolatban egy különleges viszony alakult ki már kora gyermekkorunktól. Édesapámtól pedig a munkaszeretet és a sport iránti szeretetet vettük át, ő fiatalon ökölvívó volt, később áttért a futballra és amatőrként a vállalati focicsapatban volt jobb hátvéd. Testvéremmel mindketten sportoltunk és mindketten dolgoztunk már gyerekkorunktól fogva. Ez valahogy beleivódott az életünkbe, mint a munka. Ez a munka a fizikai munkát jelentette, ugyanis édesapámnak volt egy darab szőlője meg almása, és hétvégeken abban dolgozgatott. Aztán valahogy el is várta tőlünk, de nem is kellett mondania, magunktól mentünk és segítettünk neki – ez úgy megmaradt.

Volt ezen kívül valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Azon kívül, hogy munka, sport és kultúra, talán a nyári időszakokat lehetne még említeni. Ekkor alapvetően az apai nagymama foglalkozott velünk, mert a szülők dolgoztak, ő meg próbált bennünket a háztartás minden csínjába-bínjába bevonni. Vagyis a lekvárfőzéstől a tésztagyúráson át, a tarhonyakészítésen keresztül a főzésig, a piskótasütésig mindenbe próbált bennünket belerángatni. Akkor ez nem esett jól, de aztán később valahogy természetes módon az életünk részévé vált, és ezt felnőtt korban tudjuk hasznosítani. Kicsit afféle csodabogarak is lettünk így, hogy sok mindennel tudunk foglalkozni a konyhában. Azonban ez csak úgy megy, ha a szülők vagy nagyszülők a gyerekeket maguk mellé veszik, és bevonják őket, kvázi játékosan a napi munkákba. Ha a gyerek nem is mindig akarja fél napig keverni a szilvalekvárt, meg gyúrni a tésztát, végül is csak megtanulja.

Kicsit az iskolai évekkel kapcsolatban, hogy ha mesélne, hova járt iskolába, milyen tanuló volt?

Amikor Felsővároson laktunk, ott közel volt a Dózsa iskola – aki szegedi az tudja, még most is működik szerencsére. A testvéremmel mindketten oda jártunk, aztán ő később a Radnótiban végzett, én meg a Tisza-partiban – ami akkor nyílt, aztán később Széchenyi

Rotary_konyv_151104_v5.indd 79 2015.11.04. 9:10:16

lett és most néhány éve bezárták. Később mindenki ment főiskolára, én pedig egyetemre is. Végül is alapvetően jó iskolák voltak ezek. A tanulmányi eredményeim változóak voltak: voltam kitűnő is, jeles is, meg jó is. Tehát teljesen attól függött, hogy mennyire foglalkoztak velem, vagy mennyire kértek számon szüleim, és hogy milyen volt a közösség vagy a tanárok elvárása. Hogyha következetesek voltak a tanárok, számon kértek óráról órára, akkor nem volt probléma. De hogyha ráhagyták a tanulóra, hogy „majd megtanulja", „nem is olyan fontos", és csak anekdotáztak, akkor ez meg is látszott az eredményeken, de ez ma sincs másként.

Voltak-e gyermekkori álmai, vágyai? Hogy minek akart tanulni, esetleg?

Nem. Nem voltak.

Tanárai, osztálytársai mit gondoltak Önről? Jó közösség alakult ki?

Általában jó közösségek voltak. Van, akivel a mai napig is tartom a kapcsolatot, meg kollegák is vagyunk az egyetemen. Józsa tanár úrral 8 évig jártunk egy osztályba. Ő Józsa Zoltán, aki a Közigazgatási Tanszék vezetője a jogi karon.

Említette, hogy milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott: a sport, az olvasás. Ezen kívül voltak hobbijai, más érdeklődési köre esetleg?

Azt hiszem, ez eléggé kitöltötte az időmet. A sporton belül cselgáncsozni, meg úszni jártam. Az olvasás pedig olyan volt, hogy volt régen egy ifjúsági könyvtár a színház mellett, ami ezután később a Magyar Rádiónak a székháza lett, és még most is az. Ott jó könyvtárosok voltak, akik folyamatosan adták azokat a típusú könyveket, amik a korosztálynak megfeleltek. És akkor a „világirodalmon" az ember szép sorban végighaladt, így szinte minden hétre jutott egy könyv. Ha érdekes volt, akkor azt kiolvastam. Na, most ha egy Balzacot, Stendhalt, aki kiolvas egy hét alatt, annak elég sokat kellett olvasni, ez lekötötte a szabadidőmet. Amikor nem olvastam, akkor meg fociztunk. Hétvégén meg meccsre jártunk, ugyanis akkor még Szegednek voltak NB I-es focicsapatai: volt SZEAC később a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 80 2015.11.04. 9:10:16

SZEOL, akkor még jó volt a Szegedi Dózsa, meg a SZVSE. Tehát meccsekre jártunk, családilag is, meg baráti körrel is. Akkoriban jutott idő mindenre. Nem volt számítógép, nem volt televízió, és akkor az időt valahogy hasznosabban töltöttük el.

Összesen hány iskolába járt élete során, hogyha össze kéne számolni?

Sok iskolába, ennek felsorolása is hosszú időt venne igénybe, az egyetem a legmagasabb iskolai végzettségem.

Milyen foglalkozást választott végül?

Először a rendőrségen dolgoztam és végül is jogász lettem, és alapvetően ebben a körben mozogtam mindig. Az egyetem befejezése előtt is és utána is alapvetően joggal foglalkoztam a közigazgatásban. Egy nagy terület volt, ami végigkísérte az életemet, amely még szerintem ma is így van. Ez a menekültügy. 1989 óta foglalkozom menekültekkel. Korábban a cégen belül, aztán nyugdíjazásom után jogvédőként, ügyvédként is ezzel foglalkoztam, és most is. Tehát kisebb-nagyobb szünetekkel az oktatásban is mindig volt ilyen fakultációm. 1991 óta van menekültügyi fakultációm. Korábban a szociális munkás képzésben ki kellett találni a teljes vertikumot, tehát a nappali meg a levelezőképzésben, aztán szakdolgozati témákban. Végül is a menekültügy az egy elég nagy terület, kicsit hullámzó volt mindig Magyarországon, de úgy tűnik, 25 év távlatából is, hogy mindig aktuális lesz.

Értem, és akkor az egyetem után kezdett el dolgozni hivatalosan?

Nem. Munka mellett esti tagozaton (akkor még volt ilyen) végeztem el az egyetemet, meg a szakvizsgát is amellett tettem le, és hát az egyetem sok mindenben segített. Egyrészt a munkában, másrészt meg abban, hogy bekerülhettem az oktatásba, ugyanis egyetemen csak egyetemi végzettségű oktathat, és ez egy nagy segítség volt. Először a főiskolán, utána pedig itt a jogi karon kezdtem el az oktatást, és itt is már tíz éve oktatok, és sok mindennel foglalkozom itt is.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 81 2015.11.04. 9:10:16

A kollegáival milyen a kapcsolata?

Jó. Azt mondhatom, hogy itt az egyetemen kiváló a kollegákkal a kapcsolat, tényleg baráti, szinte mindenkivel, nem is tudom, hogy bármilyen probléma lenne. Nagyon segítőkészek, ez egy viszonylag kis csapat és eléggé egymásra vagyunk utalva, mind a napi munka során, mind a vizsgaidőszakban is. Tehát ha valakinek bármilyen problémája van, akkor a másik belép helyette és besegít. Kollegiális a kapcsolat nagyon, baráti. Össze is járunk néha, tehát vannak közös programjaink, és ha bármilyen konfliktus lenne, rögtön megoldjuk, lerendezzük. Nem terheli a kapcsolatunkat semmi, szerintem senkinek senkivel nincsen konfliktusa. Mondhatom olyan ez, mint egy nagy család hiszen családi rendezvények is vannak.

Általánosságban a kapcsolatai partnerekkel, barátokkal milyen?

Jó. Úgy gondolom, senkivel sincs konfliktusom, mivel általában ha tudok segítek mindenkinek.

Például mennyiben hasonlítanak Önhöz mentalitásban, személyiségjegyekben?

Nem is tudom. Talán fontos, hogy humánus legyen az illető. Tehát ez alapvetően döntő. Pozitív legyen a világlátása. Mert hát egy örök pesszimista mellett elég nehéz, tehát inkább mindig vidám, pozitív életérzésű legyen.

Igen. Szeretném még megkérdezni, hogy mi a családi állapota?

Elvált vagyok.

Értem, és vannak-e gyermekei?

Van. Egy fiam, egy lányom és hat unokám van. A lányomnál van két fiú és két lány. A fiamnál pedig egy fiú és egy lány. Mindenki tanul, tehát 8 évtől 22 évig, a legnagyobb főiskolán és mindenki tovább is akar tanulni. Remélem sikerülni fog mindnyájuknak. A sportszeretet átragadt egyébként a fiamra is, mert ő sportiskolába járt már hat éves korától és a gimnázium befejezéséig, végig. Ez azt jelentette, hogy minden nap volt nekik sportfoglalkozás. Akkor még volt SZEOL és ott kajakozott, elég erős edzéseik voltak naponta: 20 km futás, 40 km evezés, meg ilyesmi. Aztán ez megmaradt

Rotary_konyv_151104_v5.indd 82 2015.11.04. 9:10:16

az életében, mert később is edzette magát, és aztán öt évvel ezelőtt kitalálta magának az „Iron Man"-t, a triatlonozást, ami futás, úszás, kerékpározás. Csak ez elég megterhelő a véleményem szerint, aggódom is egy kicsit érte: egy nap leúszik 3,5 km-t, utána 180 km-t kerekezik, aztán 42 km-t még lefut. Minden évben elindul 2-3 versenyen, attól függően, hogy mennyi versenyt hirdetnek vagy, hogy tudja az idejét beosztani. Ahhoz, hogy eljusson egy ilyen versenyre, minden nap kell neki valamit csinálni. Tehát egyik nap úszni, másik nap kerekezni, harmadik nap futni és folyamatosan. Ezt a sportszeretetet ráragasztotta a fiára is, aki meg kikötött a focinál, de már mindent csinált, kipróbált elég sok sportágat. Most a futballnál leragadt. Véleményem szerint ez hasznos, a sport valahogy rendre, fegyelemre, egy kis kitartásra neveli az embert.

Rengeteg kitartás kell hozzá, az biztos.

Pláne olyan gyereknél, amelyik egy kicsit hiperaktív. A kis Gábor is csinál mindent amellett, hogy sportol, még néptáncol, meg hegedül, meg sudoku versenyre jár, meg ami még az idejébe belefér. Ja, és a számítógép. Tehát ha van egy kis ideje, akkor azonnal számítógépezik.

Most térjünk rá a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Körülbelül 10 évvel ezelőtt, az egyik barátomtól. Akkor ő már Rotary tag volt, és elvitt néha Rotary találkozókra. Ezután én is beléptem a Rotaryba.

Ez a Rotary Club Szeged-Tisza?

Szeged-Tisza, igen. A Tisza Szállóban gyűltünk akkor még össze. 9 éve már, hogy a Szeged-Tisza Rotary Club tagja lettem.

Akkor majdhogynem az alapítástól kezdve tag, gyakorlatilag?

Nos, nem. Én nem vagyok alapító tag. Ezt meghagyom Balogh Sanyi bácsinak és a többieknek. Én később léptem be, akkor az egyesület már működött. Jó hangulatú volt a társaság, tehát abban az időben sok rendezvény is volt, mozgalmas időszakot éltünk meg.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 83 2015.11.04. 9:10:16

Mit jelent az Ön számára a Rotary ma, és a Rotary tagság?

Visszatérünk a gyökerekhez, mert ugye a Rotaryban fontos a Rotary célja, a segítőkészség a mindennapi életben. A segítőkészség az életem során végigkísért, a munkámból, a profilból adódóan, akár a menekültügyre nézek, akár az oktatásra gondolok. Tehát ott is azért cél a segítőkészség az oktató részéről, én legalábbis ezen a véleményen vagyok. Illetve a 4 kérdés próbája, ez is fontos. Hogy: „Igaz-e?", „Tisztességes-e minden érintett számára?", „Elősegíti-e a barátságot és a jóakaratot?", „Javát szolgálja-e minden érintettnek?". Vagyis ezek az alapelvek fontosak, ezzel csak egyet lehet vagy egyet tudok érteni. És akkor ebből következik, hogy mi a Rotary legfontosabb feladata? Nos, a segítés. Ezt tudnám kiemelni. A Rotary Club karitatív feladatai kapcsolódnak egy kicsit a munkámhoz is, hisz itt az egyetemen az Alkotmányjogi Tanszék keretein belül működik egy Jogklinika nevezetű intézmény, amely szintén 10 éves, és ezt a tanszékvezetőnk Tóth Judit találta ki – illetve nem ő találta ki, csak Amerikában járt és ott látta, hogy ez hogyan működik. A joghallgatók részére szerveznek külső gyakorlatot. Kvázi ingyenes jogi tanácsadást próbálnak a társadalomban szolgáltatni. Ami jó annak, akinek szolgáltatnak, mert ingyenes, meg jó a joghallgatónak is, mert ügyfelekkel közvetlen kapcsolatba kerülhetnek. Ez működött Magyarországon is. Több egyetem is próbálkozott ezzel: Miskolcon, az ELTE-n, Pécsett is, csak projektek keretében: kitaláltak valamit, és megpályázták valahol, és nyertek ilyen-olyan projektekben pénzt, és addig, amíg tartott a pénz meg a projekt, addig működött. Akkor, amikor vége lett a projektnek, akkor vége lett a Jogklinikának is. Na, Judit ezt áthidalta azzal, hogy a Kari Tanáccsal elfogadtatta, hogy épüljön be ez a Jogklinika az Alkotmányjogi Tanszékbe, és így miután a tanszék folyamatosan működik, így a Jogklinika is folyamatosan működik. Volt egy elődöm, egy évig ő csinálta, de ő csak egyetlen egy egyesülettel tartott kapcsolatot, most nem bántom, mert végül is neki köszönhetjük, hogy egy pályázat keretében belül az infrastruktúrát megteremtette, és amit összeszedett az működik ma is. De amikor átvettem, akkor kitaláltuk, hogy 10 egyesülettel fogunk kapcsolatot tartani. Ez egy szélesebb merítés, és a hallgatóknak is nagyobb rálátása lesz az egyesületekre. Általában olyan egyesületeket néztünk, amelyek hátrányos helyzet-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 84 2015.11.04. 9:10:16

ben lévőkkel foglalkoznak. Tehát például: a siketek, vakok, mozgáskorlátozottak, a Polgármesteri Hivatal, a szociális iroda, akkor még volt kistérségi társulás – illetve még most is van, csak átszervezték – és akkor azon belül a Családok Átmeneti Otthona, ahol családon belüli erőszak áldozatai, nők vannak, aztán a Gyermekek Átmeneti Otthona.

Aztán a Drogambulancia a Fésű utcában. Akkor Polgármesteri Hivatal, a Szociális iroda, az Ágota Alapítvány, a Gyereksors Alapítvány, és a Cigány Kisebbségi Önkormányzat. Végül is így összejött 10 olyan egyesület, akikkel együttműködési megállapodást kötöttünk. A jelentkező hallgatóknak van egy tömbösített oktatás. Ez három féléves, egymástól független. El lehet az elsőt, a másodikat, és a harmadikat is végezni, vagy mind a hármat. Sőt utána, aki akarja, a 6 hetes gyakorlatot valahol letöltheti, de akkor az intézménnyel, az egyesülettel kell szerződni, és az igazolja le, hogy naponta 6-8 órát eltöltött ott. Tehát a hallgató kijár az egyesülethez, és összeszedi az egyesület problémáit, meg az egyesületi tagok problémáit. Segítségére vannak tutor tanárok, akik ügyvédek is – mint jó magam. Ezután behozza a hallgató a problémát, megoldjuk, és akkor kiviszi a megoldást. Vagyis ez egy ingyenes jogi felvilágosítás. Adott esetben még beadványok szerkesztésére is kiterjed. Volt idő, amikor például egyesületi alapító okiratokat is készítettünk, tehát több hallgató összefogott, és elkészítette az alapító okiratot. Aztán ha megkérik a hallgatókat, akkor egy adott témában tartanak tájékoztatót, például idősek otthonában öröklési kérdésekkel kapcsolatban, és akkor összeszednek egy kis prezentációt és előadják. Így a hallgatók a mindennapokban találkoznak hátrányos helyzetűekkel is, meg ügyfelekkel is „face to face", nem ijednek meg később, hogyha ilyen helyzetbe kerülnek. Látnak ügyiratot, élő embert, problémát, nehéz emberi sorsokat, tehát mindent. Ez kezdetben csak nappalisoknak volt, aztán lett a levelezősöknek is, aztán bekapcsolódtak az Erasmusosok is, majd a Master képzés. Így most már közel annyi külföldi hallgató van, mint amennyi magyar. Most volt 15 külföldi és 15 magyar hallgató. A külföldiekkel egy kicsit nehezebb, mert egyéni tanrendesek és nekik nem kell 12 alkalommal kijárni, mint a jogász hallgatóknak és konzultálni 10 alkalommal az oktatóval. Nekik csak

Rotary_konyv_151104_v5.indd 85 2015.11.04. 9:10:16

1-1 jogesetet kell feldolgozni, azt megoldjuk a magyar jog szerint, és utána a saját joga szerint. Tehát itt vannak lengyelek, angolok, belgák, moldávok, spanyolok és az adott jogesetnek esetleg más-más a megoldása, mindegyiknek a saját joga szerint. Ez lehet gyerektartás díjjal kapcsolatos per, gyerekelhelyezés, bármilyen szociális probléma, munkahelyi probléma, sok minden, ez elég sokrétű. Úgyhogy ez is kapcsolódik a karitatív tevékenységhez.

Na, úgy jön képbe a Rotary, hogy például van a Családok Átmeneti Otthona és a Gyerekek Átmeneti Otthona. Oda minden évben, minden félévben viszem a hallgatókat intézménylátogatásra. A magyar joghallgatókat, meg az Erasmusosokat is mindig elviszem, megnézik, és bemutatják nekik az intézményt. Ezt az intézményt például támogatja a Szeged-Tisza Rotary is. Tehát minden évben karácsony előtti időszakban elmondják, hogy mire lenne a legnagyobb szükség: gyümölcsre, játékra, erre-arra, és akkor ezt összeszedjük; a feleségek megvásárolják, kiviszik és átadják ünnepélyes keretek között. Azután van a Csanád Egyházmegyének a Harmat utcai szociális otthona, velük is szintén jó a kapcsolatunk. Ritz Judittal, aki még valamikor hallgatóm is volt a szocmunkásoknál, de hát megmaradt azóta is a jó kapcsolat, ott ő az igazgató már hosszú évek óta. Na, velük is ilyen a nexus. Tehát a Szeged-Tisza Rotary támogatja ezt az egyházmegyei szociális otthont. Ott is, amikor szükségük van valamire a karácsonyi időszakban, elmondják, és akkor bevásárolunk és kivisszük. Így kapcsolódik össze a munka meg a karitatív tevékenység, a Rotary. Így ez egy kicsit összemosódik, de hát ez nem is baj néha, mert akkor legalább ismerik az embert itt is-ott is, meg végül is a munkája a hobbija is, összekapcsolódik a szabadidős tevékenységgel, mert hát ez a Rotary szabadidős tevékenység. Amennyiben van szabadideje az embernek.

Emellett én még 4 másik egyesületnek is tagja vagyok. Mindegyikben csak egy kicsit, ha tudok dolgozok. Itt van ilyen kérdés is, hogy az egyesületben mit teszek?

Igen.

Elsősorban joghoz kapcsolódó munkát, meg szervezést. Tehát itt a szakmai tudásomat és az ügyvédi munkámat használom, és a bí-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 86 2015.11.04. 9:10:16

rósági bejegyzések kapcsán elég sok probléma és kérdés felmerül, ebben segítek minden egyesületnek. Tehát a Rotarynak is, és akkor nem kell külön ügyvédet fogadni az egyesületnek, meg azt finanszírozni, hanem ezt házon belül pro bono megoldjuk. Van néhány jogász az egyesületben, nem is mindenki van bejelentkezve a kamarába, de hát általában összehozzuk közösen a hiánypótlásokat. Vagyis az egyesület ügyeit társadalmi munkában végezzük.

Értem. Ha ki kellene egy tevékenységet emelni, amire talán a legbüszkébb a Rotaryban, akkor tudna esetleg mondani egyet?

Nos, talán ez az adventi időszak, ez olyan ünnepélyes, meg karitatív is, meg minden benne van. A kollektíva is benne van, ügyeletet adunk és minden nap, amikor kinyílik egy ablak a DÉMÁSZ székházon, akkor részt veszünk a programokon, és nem szokott abból gond lenni, hogy most ki legyen ügyeletben, vagy ki menjen és ki nem. Ez nagyon szép meg szerintem a karácsonyi időszakban a karitatív tevékenység is a Szentmihályi otthonban és a Harmat utcai Otthonban. Ez így együtt, ez a karácsonyi az egyik legfontosabb. Mindemellett a Tömörkény Gimnáziumban a március 15-i támogatás; a legjobban tanuló, legjobban rászoruló gyerekeket támogatja a Rotary. Ez is egy ünnepélyes dolog, és szerintem nagyon hasznos. Jobb lenne egy alapítvány a gyerekeknek, amelyik folyamatosan támogatja és elkíséri esetleg az egyetemig, vagy még annak a befejezéséig, csak ehhez források kellenének.

Szerzett új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságának köszönhetően?

Igen, szinte mindenki, aki a klubban volt – néhányukat ismertem, néhányukat nem –, de végül is szinte mindenkivel jó baráti nexusba kerültem. Kvázi második család ez a Rotary, itt a klubüléseken megismerjük és informálisan is támogatjuk egymást, bárkinek bármilyen búja-baja, vagy egyéb problémája van.

Hogyan kell elképzelni egy ilyen klubülést?

Van egy kötelező, egy protokoll része, amikor az előző alkalommal megbeszéltünk feladatokat áttekintjük, hogy ki mire haladt, mit végzett, mibe kér segítséget, milyen jövőbeli feladatok lennének,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 87 2015.11.04. 9:10:16

ez általános. Ha van meghívott vendég, mert mostanában elég sok meghívott vendégünk van, akkor többen is össze szoktunk jönni. Akkor az is benne van, illetve hát elsősorban az tölti ki az időt. Mert a vendéget, nem illik megvárakoztatni, és amikor előadás van, akkor azt hallgatjuk meg, amikor hagyományos klubülés van, akkor a problémákat beszéljük meg. A háznagyúr lecsengetése után pedig lehet szabadon a baráti beszélgetést folytatni, tehát hangulatosak ezek a klubülések.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal, vannak-e testvérklubjai?

Igen. Nekünk itt a magyar klubokkal, alapvetően a két szegedi klubbal a legközvetlenebb, ők a Szent-Györgyi és a Szeged Dóm, és az ő rendezvényeikre elmegyünk. Aztán még a kiskunhalasi klub, jönnek Szentesről a csongrádiak, ha olyan ülésünk van, vagy a bajai klub. Néha mi is elmegyünk az ő rendezvényeikre. Továbbá a hódmezővásárhelyi klub. Illetve a legjobb kapcsolat a határon túli klubok közül a palicsi, szabadkai, újvidéki klubbal van. Az ő rendezvényeikre is általában el szoktunk menni, aminek nagyon örülnek. Tényleg nagy örömmel fogadnak és azon kívül, hogy kiváló az ellátás, még vannak hagyományos rendezvények is, például a palicsi szüreti napok. Ez egy kitűnő rendezvény a Palicsi-tó partján, hangulatos szokott lenni. Az újvidéki nagy főzőversenyre is el szoktunk menni, az is egy jó kis rendezvény.

Ők is idelátogatnak néha a Szeged-Tisza Club esetleges programjaira?

Igen, a halászléfőző versenyre mindig jönnek, a palicsiak, szabadkaiak, újvidékiek. Meg Bukovec Áron tagtársunk szervezi a Regattát, amire szintén jönnek. Áron ennek a motorja. Mindenki másban teszi oda magát, ami a profilja, amihez ért.

Hogyan látja a Rotary Club Szeged-Tisza jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Most ezzel a székhelyváltással egy kicsit konszolidálódott a helyzet, mert a Szeged-Tisza szállóban az utóbbi időben már elég méltatlan körülmények között voltunk a büfében. Bár mondjuk olyan családias volt, tehát ha nagyon kevesen voltunk, akkor fel se tűnt ott a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 88 2015.11.04. 9:10:16

büfé előterében, hogy a szállóvendégek is néha odajöttek, így hát mondjuk nem annyira különült el a Rotary ülés a szállóvendégektől. Ez egy kicsit hátrány volt. De gondolom ez is benne volt abban, hogy váltott a vezetés. Streitmann Gábornak, Tóth Józsefnek, Török Györgynek és Török Lászlónak van nagy érdemük abban, hogy ide, az Art Hotelbe át tudtunk jönni, ez egy abszolút kulturált és szerintem XXI. századi körülményeknek megfelelő helyiség. Légkondicionált, van projektorvetítési lehetőség a kis konferenciateremben: a Zrínyi terem alkalmas mindenre, kisebb-nagyobb összejövetelekre. És, ha van olyan rendezvény, például ha Gyüdi Sándort meghívjuk, akkor még kicsi is a terem, még nagyobb terembe kell menni, de legutóbb az Alkotmányvédelmi Hivatal rendezvényén is tele volt a terem.

Ön szerint mitől egyedi a Rotary Club Szeged-Tisza, miben különbözik más Rotary Cluboktól, ha különbözik?

A többi klubtól talán abban, hogy sokkal kisebb a létszáma, nem annyira poroszos a fegyelem. Itt azért nincsen büntetés, ha valakinek van valami halaszthatatlan dolga. Ha később ér be, akkor nem történik semmi, vagy ha korábban el kell menni, akkor korábban elmegy. Végül is ez egy baráti társaság is. A baráti társaságban sem az van, hogy most egy fix időre oda kell érni és, aki késik, akkor azt büntetik. Vagy nem mehet el, ha foghúzásra kell menni, vagy lehet ezer és egy oka, hogy valamiért el kell menni valakinek. Toleráns a klub.

Mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést is jelent. Ön mit gondol erről, hogyan látja ezt?

Benne van, valóban. A segítőkészség benne van a klub légkörében. Mindegy, hogy melyik klubba megyünk át. Van ahol így, van, ahol úgy csinálják, tehát ahány klub annyi féle. Például a Dóm klub a legfiatalabb magyar klub is, meg a legfiatalabb szegedi klub számomra a legszimpatikusabb. Nem csak azért, mert fiatalok vannak benne, hanem a filozófiájuk és a metodikájuk is, a forrásszerzésük is. Tehát ezt az első elnök, Bálint Gábor is elmondta az alakuló ülésükön, - mert ott voltam – hogy nekik más a filozófiájuk a forrásgyűjtésre, nem a tagoknak a magánvagyonát akarják felhasználni, hanem a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 89 2015.11.04. 9:10:16

tagok ötleteit. Ha szeretnének valamit elérni, akkor ahhoz kitalálnak valamit. Például tavaly kitalálták ezt a Rotary mesekönyvet. Minden tag hozott egy mesét, meg rajzot, egy másik tag azt összefésülte, és végül lett belőle egy könyv, amit azt hiszem 2500,- forintért árultak. Ezt mindenki megvette, annyit rászánt, mert minden családban van egy-két gyerek, unoka. Szerintem el is fogyott mind, és ami pénz ebből összejött, azt használták fel arra a programra, amit ők kitaláltak. Azt hiszem ezt a jövőben is így akarják csinálni. Kitalálnak valamit, azt mindegyik tag támogatja, hozza a maga know-how-ját, és akkor azt beteszi ingyen és bérmentve, ebből lesz egy érték. Aztán azt piacosítják és a befolyt összeget felhasználják arra a karitatív célra, amit közösen kitalálnak. Szerintem ez egy új filozófia egyébként, de számomra rendkívül szimpatikus, miután a fiataloktól nem elvárható az anyagi áldozatvállalás, hiszen így is általában forráshiányosak. Nem csak a fiatalok sajnos, most már a felnőttek is, meg a még idősebbek. De ez, hogy a saját tudásukat adják ehhez a munkához, vagy ehhez az egyesület működéséhez, ez rendkívül szimpatikus. Hozzáteszem ez sokkal macerásabb, meg sokkal időigényesebb is mintha valaki x összeggel hozzájárul a programokhoz, vagy a működéshez. Itt mindig agyalni kell azon, hogy, hogyan tovább. Ahogy láttam ők nem egy nagy létszámú társaság, de ott is van egy mag, amelyik akarja, szeretné ezt csinálni és agyal, hogy mit lehetne, vagy mit kellene csinálni. Ez rendkívül szimpatikus.

Van még esetleg bármi, amit szeretne hozzáfűzni az elmondottakhoz?

Nem, nincsen köszönöm az interjút.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 90 2015.11.04. 9:10:16

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Bukovec Áron

Hol és mikor született?

1973. hetedik hó másodikán születtem Zentán.

Kérem, meséljen kicsit a gyermekkoráról hol nőtt fel?

Szerbiában, Palicson. Akkor még Jugoszlávia volt. Pont az iskolával szemben laktunk, az iskola sportpályáin töltöttem nagyon sok időt. Mire megkezdődött az iskola addigra a sportpályákon megtanultam szerb-horvátul, aminek nagyon sok hasznát veszem manapság. A palicsi tavon is sok időt töltöttem, a vitorlás klub tagja voltam.

Vannak testvérei?

Igen, két öcsém van. Elég nagy a korkülönbség köztünk. A középső Gábor, a kisebbik Péter, nagyon jó kapcsolatban vagyunk.

Mi a szülei foglalkozása? Illetve milyen a kapcsolata a szüleivel?

Édesanyám tanárnő, németet és angolt tanított. Édesapám pedig ács, műemlék épületeket újított fel. Most már mind a ketten nyugdíjasok, nagyon jó kapcsolatban vagyunk.

Volt-e valami különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Azt mondhatom, hogy kiváló gyerekkorom volt, semmilyen sérelem nem ért, ezért eléggé felszabadult felnőttkorom van. Talán az egyik legmeghatározóbb gyerekkori élményem a családdal és a barátokkal töltött síelés. Illetve a barátaimmal 1991-ben Európai körúton voltam egy Interrail jeggyel. A 18. születésnapomat Casablancán ünnepeltem, az óceán partján.

Kérem, meséljen egy kicsit az iskolai éveiről. Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt?

Palicson jártam általános iskolába, erről az iskoláról azt kell tudni, hogy a volt Jugoszlávia területén többször elnyerte a legszebb iskola címét. Nagyon jó élményeim voltak, közepes tanuló voltam, jeles. Középiskolába Szabadkán jártam, főiskolára pedig Budapesten, a Gábor Dénesbe.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 92 2015.11.04. 9:10:16

Mik voltak az álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Hát mindig is vonzott az úszás, a mechanikai, elektronikai dolgok, a szerelés, a barkácsolás.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai? Szeretett iskolába járni?

Nem tudom. Szerettem iskolába járni, nem az iskola, inkább a barátok miatt. Ők tudnák ezt megmondani. Biztos, hogy egy kicsit különc voltam, én jól éreztem magam.

És milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Voltak-e hobbijai? Mi volt a fő érdeklődési köre?

20 évig birkóztam, vitorláztam és a motorsport.

Összesen hány iskolába járt élete során és mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Általános iskolába Palicson, nyolc évet. A középiskola négy év volt Szabadkán, technikum. És három évet jártam a Gábor Dénes Főiskolán informatika és menedzser szakra. Azt sajnos nem tudtam a munkám miatt befejezni, de a tapasztalati és az elméleti tudásom is megvan, papír meg nem kell.

Milyen foglalkozást választott végül? Korábbi karriertervei módosultak-e felnőtt korára?

Jelentősen. Gyerekkoromban legszívesebben kamionsofőr lettem volna. Ezzel szemben ital, kávé, és cigarettakereskedő, majd gázkereskedő lettem. Így inkább csak irányítottam a kamionokat, mintsem vezettem őket. De rengeteget utazok, úgyhogy végül is teljesült a cél. Csak egy kicsit másképp.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

19 évesen, saját vállalkozással.

Kollegái vannak vagy beosztottai esetleg? Vagy ez teljesen önálló?

Önálló tevékenység.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 93 2015.11.04. 9:10:16

Milyenek általánosságban a kapcsolatai, partner kapcsolatai? A barátai, ismerősei mennyire hasonlítanak Önhöz, akár személyiségjegyekben, mentalitásban?

Párkapcsolatban vagyok. 19 éve vagyok házas, 24 éve vagyunk együtt, két gyerekünk van. A baráti köröm különbözik, mint én. De lehet, hogy ezért vagyunk jó barátok.

Milyen a kapcsolata a gyermekeivel? Mit vár el tőlük a későbbiekben?

Két fiunk van, Sámuel 8 éves és Bence 17 éves. A szülőknek mindig nagyok az elvárásai, de alapjában véve nagyon elégedett vagyok velük. Bence fiam most Rotary cserediák, egy éve Amerikában van, úgyhogy nem láttuk. Július 1-jén érkezik haza, már nagyon várjuk. Sámuel itt van nekünk, meg van egy cserediák fiunk, Oszkár. Most jelen pillanatban fiú van, de volt előtte két lány cserediákunk is. Mexikóból származik Oszkár. Nagyon kedves, most voltak a múlt héten nálunk a nagyszülei. Őket is megismertük. Ők is rotaristák. Samu kiváló egyéniség, nagyon öreg lélek és a Rotaryba gondolkodik ő is. EarlyAct klubot szeretne alapítani a Tisza-parti iskola 2. A osztályába, ahogy ő mondta.

Értem. Akkor biztos megvan a hasonlóság a szülőkhöz a személyiségjegyekben, illetve mentalitásban is.

Samu az az első olyan generáció, akinek a Rotary a természetes közege. Tehát ő úgy jár itt is meg külföldön is a klubokba, mintha otthon lenne. Mindenki ismeri. 8 éves most és négy éve jár Rotary Regattára. Úgyhogy nagyon sok rotartisa barátja, ismerőse van. Sok rendezvényen vett részt és olyan otthonosan mozog, mintha a családjával lenne vagy a barátaival. És ez így is van, a barátaival van.

Ön mikor hallott először a Rotary-ról?

2005-ben hallottam először. Nagy Sándor barátom mesélt róla, illetve ő hívott meg a klubba.

Mióta tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

2005 óta.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 94 2015.11.04. 9:10:16

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Én teljes mértékben azonosulni tudok - és szerintem úgy is élek - a Rotary erkölcsi követelményeivel, elvárásaival és céljaival. Könnyen mozgok ebben a környezetben, és mivel sokat utazom, sok külföldi klubbal és rotaristával vagyok kapcsolatban. Nagyon sokszor használom a rotaris barátságokat és kapcsolatokat a mindennapi életben és az üzletben is.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében?

Jelenleg a nemzetközi kapcsolatokért és pályázatírásért vagyok felelős, és úgy érzem, hogy ez a két dolog fekszik nekem a rengeteg utazás miatt. Meg, hogy több nyelven beszélek, így ezek nem okoznak problémát. Nagyon sokat segítenek a klubnak a pályázatokon elért eredmények, ahol pénzforrásokat tudtunk bevonni a klub életébe, így tulajdonképpen meg tudtuk duplázni az adományokat.

A Rotary általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat, kifejezés?

Nem tudom, mindegyik elnök kitalálja magának a mottóját, tehát nem tudok ehhez mit hozzátenni. Alapjában véve mindegyik jelmondattal egyetértek és magaménak is vallom. Itt szeretném a klubtársaim és az egész társadalom figyelmét a cselekvésre felhívni, hogy tenni kell a dolgokért, mert nehéz változtatni, maguktól pedig nem fognak megoldódni a problémák.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Én mindenképpen a barátságot és a baráti kapcsolatokat tartom a legfontosabbnak és utána erre lehet építeni minden mást. A támogatást a rászorulóknak a közvetlen és a távolabbi környezetben.

A karitatív feladatok ellátása is nagyon fontos tevékenysége a Rotary Cluboknak. Ön vett-e részt ilyen jellegű feladatokban a klub szervezésének keretein belül?

Azt tudom mondani, hogy majdnem mindegyik rendezvényünkön, illetve más klubok rendezvényein is részt veszek. Tehát sokat járok ilyen karitatív rendezvényekre. Legutoljára pénteken voltunk Feketicsen, az általános iskolának adtunk át könyvadományokat, illetve

Rotary_konyv_151104_v5.indd 95 2015.11.04. 9:10:16

egy projektort. Előtte a magyarországi belgrádi nagykövet is jelen volt. Nagyon örültek. Tavaly, a Rotary Regattán az árvízkárosultaknak vittünk pénzadományt. Úgyhogy számos ilyen rendezvényen részt veszek, de ezek csak a legutóbbiak voltak.

Ha ki kellene emelni egy karitatív tevékenységet, akkor melyik lenne az, amelyikre a legbüszkébb, ami a Szeged-Tisza Rotary Club érdeme?

Mindenféleképpen a mihálytelki menedékotthont tartom egy jó ötletnek, illetve az ifjúsági csereprogramunkat is nagyon kreatívnak és jónak tartom.

Hogyan tudja összeegyeztetni, összekapcsolni a magánéletét, munkáját a klubtevékenységgel?

A teljes családom részt vesz a klubtevékenységben, tehát a gyerekeim, a feleségem, mindenki. Ez nálunk családi program.

Szerzett új barátokat, kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Mindenképpen, rengeteget szereztem.

Az Art Hotelben szoktak ülésezni szerdánként - ha jól tudom - a Szeged-Tisza Rotary Club tagok. Kérem, meséljen arról, hogy hogy néz ki egy ilyen összejövetel?

Vannak protokolláris részei. Előtte és utána klubélet, beszélgetés, nyitott témák, világmegváltás, illetve a hivatalos témák feldolgozása, meghívások, különböző esetekben döntéshozatal. Néha a gyűlés előtt szokott lenni vezetőségi gyűlés, hogy egyeztessünk az irányokról. Vendégek is szoktak jönni, előadóvendégek. Tegnap volt éppen a klubgyűlésünk, és az alkotmányvédelmi hivatal - nem tudom, mostani nevén alkotmány, régebben nemzetbiztonsági hivatal volt -, titkosszolgák okítottak, hogy hogyan vigyázzunk a titkainkra.

Azt mondták az internet nem a barátunk.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 96 2015.11.04. 9:10:16

Biztosan van benne valami. Egyébként nagyon sok interjú során a klubtagok emlegették az Ön nevét, vagyis említették az Ön nevét a regattával kapcsolatban. Mindig mondták, hogy az a Bukovec Áronnak a reszortja és hogy ezt nem akarják kiemelni. Erről pár szót tudna mondani, hogy hogy néz ki a regatta?

Ez egy nagyon jó kérdés. Igazából egy kikapcsolódás, pihenés. Itt van mellettünk a csodálatos szőke Tisza. 6 évig itt laktam Szegeden, Újszegeden. Most is itt lakom. Minden nap átjártam a hídon és egyszer nem jutott eszembe, hogy le kellene mennem a Tisza-partra valamiért. 4 évvel ezelőtt indult, meghívtak, a gyerekekkel mentem. Samu még 4 éves volt, Bence 13, elég kemény volt sátorozni, meg én városi ember vagyok. De olyan mértékben beleszerettem a folyóba, hogy egyszerűen az egyik legnagyobb szerelmem az életemben. Igyekszek nagyon sok időt tölteni a folyón, a folyó közelében. Teljesen más a hozzáállásom. Nagyon kedves emberekkel ismerkedtünk meg a regatta folyamán Szerbiából. Körülbelül 40 klub vesz részt, mindegyik kikötőbe várnak bennünket, különböző rendezvényeket csinálnak. Adunk át adományokat, például, amikor a szerb klub itt volt 4 évvel ezelőtt, akkor a deszki szerb közösségnek vitt könyvadományokat. Ott van egy szerb óvoda. A hitközségnek adtak adományokat, megnéztük a gyönyörű szép a templomukat. Ott kint elbeszélgettünk, és egész úton olyan jó hangulat volt. Nagyon lassú tempóban, 7-el megyünk óránként. És közben sütögetünk, horgászunk, fürdünk, barátkozunk. Most július 11-19-e között van a regatta ebben az évben, és ismét Szegedre jövünk.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai az Önök klubjának?

Nagyon sok klubbal tartom a kapcsolatot. Mint említettem, rengeteget utazok, úgyhogy nagyon sokszor, hogy ha megszállok, van, amikor abban a szállodában van a klub, és akkor el is megyek a gyűlésükre. Testvérklubunk az újvidéki Duna Club, velük is jó a kapcsolatunk, most szombaton megyünk a rendezvényükre, sütés-főzés versenyt rendeznek. Az idén nem indulunk a főzés-versenyben, de több éven keresztül indultunk és díjakat is hoztunk el.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 97 2015.11.04. 9:10:16

Hogyan látja a Rotary Club Szeged-Tisza jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Óriási feladatunk van. Az utánpótlás szervezése, a klubtagok mérsékelt emelése nagy kihívás. Meg kell újulnunk, néhány éven belül több klubtagunk is olyan kort fog elérni, amikor kevesebbet tud aktívan részt venni a klubéletben, és az ő pótlásukról gondoskodni kell 5-10 éven belül.

Ön szerint mitől egyedi a Rotary Club Szeged-Tisza, miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Szerintem arra törekszünk, hogy igazi klubhangulat legyen, tehát a családias légkör az, ami nagyban különbözhet a többiektől.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést is jelent. Ön hogyan látja ezt?

Egyetértek! Ez egy elhivatottság. Mindenképp büszke vagyok arra, hogy rotarista lettem és a Rotary Clubomra. A gyerekeimet is ebben a szemléletben nevelem. Nekik a Rotary már természetes közeg és környezet.

Van esetleg bármi hozzáfűznivaló az elmondottakhoz, valami kiegészítés?

Nincsen.

Akkor nagyon szépen köszönöm a válaszait!

Szívesen!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 98 2015.11.04. 9:10:16

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Csordás Zoltán Péter

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

1977. január 1-én születtem Dombóváron.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Csodálatos gyerekorom volt, mert minden szabadidőmet a nagyszüleimnél töltöttem el a kedvenc háziállataim között.

Vannak-e testvérei? És hogy ha igen, akkor milyen a kapcsolatuk?

Van egy nővérem, aki 9 évvel idősebb nálam, akivel sajnos ritkán találkozunk a nagy távolság miatt.

Mi a szülei foglalkozása? Illetve milyen a kapcsolata a szüleivel?

Édesapám művezető volt egy fémmegmunkálással foglalkozó cégnél, édesanyám pedig iskolatitkár volt egy dombóvári általános iskolában. A szüleimmel kiváló a kapcsolatom a mai napig. Szüleim sok gyakorlati dologra megtanítottak, és az életre neveltek.

Meséljen egy kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt?

Általános iskolába Dombóvárra jártam, középiskolába pedig Kaposvárott és érettségi után pedig Szentlőrincen tanultam tovább. Jó tanuló voltam.

Mik voltak az álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Az álmaim között mindig az szerepelt, hogy azt csinálhassam, amit szeretek. Azt szerettem volna tanulni, ami a mezőgazdasággal kapcsolatos és ez sikerült is.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai? Szeretett iskolába járni?

Tanáraim szorgalmas diáknak tartottak, aki a leadott órai anyagon kívül mindig szerettet egy kiselőadásra készülni és azt megtartani – ami a tananyag könnyebb elsajátítását tűzte ki célul.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 100 2015.11.04. 9:10:16

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Mi volt a fő érdeklődési köre? Voltak hobbijai?

Az iskolán kívül mindig sportoltam valamit, mint például labdajátékok, úszás, de később konditerembe jártam. A sport és a tanulás mellett gyakran jártam könyvtárba, mert nagyon szeretek a mai napig olvasni, ami nekem a teljes kikapcsolódást jelenti.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során? Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

A legmagasabb iskolai végzettségem egyetemi szintű. Három diplomával rendelkezem: egy agrármérnökivel, egy pénzügyi-számvitelivel, és van egy Európai Uniós szakértői diplomám; térség- és területfejlesztési szakiránnyal.

És a korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára? Milyen foglalkozást választott végül?

Úgy gondolom, hogy szerencsém van, mert azt csinálhatom, amit tanultam. Mindig is a mezőgazdasággal szorosan kötődő és az azzal kapcsolatos szakterülettel akartam foglalkozni.

Hány évesen kezdett el dolgozni? Illetve milyen volt és milyen a kapcsolata a kollégáival?

Gyerekorom óta nem áll távol tőlem a munka. Mindig segítettem a nagyszüleimnek és a szüleimnek. Az első hivatalos munkahelyem a diplomám átvétele után Sásdon volt. 25 évesen egy szarvasmarha-telepen kezdtem el dolgozni telepvezető-helyettesként. Azóta több munkahelyem is volt – többek között pályázatírással is foglalkoztam. Jelen pillanatban pedig kormánytisztviselőként – pontosabban helyszíni ellenőrként dolgozom, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Csongrád Megyei Kirendeltségénél, itt Szegeden. A legtöbb volt és jelenlegi kollegámmal a mai napig jó a kapcsolatom.

Szeretném megkérdezni, hogy Ön házas-e?

Igen házas vagyok, 3 és fél éve.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 101 2015.11.04. 9:10:17

Vannak gyermekei?

Nincsenek gyerekeim, de tervben vannak.

Értem. Térjünk rá a Rotary Clubhoz kötődő kérdésekre. Az első kérdésem itt az lenne, hogy mikor hallott először a Rotaryról?

A Rotaryról 3 éve olvastam először, amint a Somogyi könyvtárban ráleltem „A magyar Rotary története" című könyvre. A könyv bepillantást enged a magyar Rotary Clubok történetébe és életének alakulásába.

Hogyan került kapcsolatba a Rotaryval és a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

A klubbal vagy pontosabban a klub néhány tagjával 2012 márciusában kerültem kapcsolatba a „Rotary tavasz" című rendezvény alkalmával és néhány perc beszélgetés után meghívást kaptam a klubba. Ezúttal külön köszönetet szeretnék mondani Török György, Dr. Dobay Dezső és Streitmann Gábor klubtársaimnak, akik támogatták a klubba való bekerülésemet. Természetesen a többiekről sem feledkeztem meg, ezért nekik is külön köszönettel tartozom.

És mióta tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

2012. június 30-án az elnökséget jelképező láncátadás alkalmával lettem a Club tagja.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Gyakorlatilag ez egy életformát és a cselekvő humanizmust jelenti a számomra. Ez egy ideál, amely abban áll, hogy azonos felfogású személyek azon céllal képeznek egy közösséget, hogy a magán és a hivatali életükben gyakorolt magas etikai elveiket a társadalom mind szélesebb körében érvényesítsék.

A Rotarynak az az általános jelmondata, hogy „cselekvő humanizmus". Ez mit jelent az Ön számára?

Számomra az itt végzett emberbaráti és jótékony cselekedetek összességét jelenti.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 102 2015.11.04. 9:10:17

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

A Rotary az nem egy bevételtermelő, profitorientált szervezet, tevékenysége a beérkezett támogatásokon és a rotaristák önkéntes munkáján alapul. Más szóval a Rotary az olyan emberek klubja, akik jobbítani szeretnének. A rotarisok jobbítási szándékukat a szolgálat öt útján keresztül tehetik meg. A Rotary egy olyan nemzetközi szervezet, amely azt vállalja, hogy az adományokat 100 százalékban eljuttatja az érintettekhez.

A Rotary Club legfontosabb tevékenységei közé tartozik a karitatív feladatok ellátása. Ön milyen jellegű feladatokban vett részt a klub szervezésének keretein belül?

Részt vettem a Rotary Club Szeged – Tisza, 2014-es farsangi bál és a Rotary Adventek megszervezésében. 2013-ban a szerbiai kishegyesi általános iskolának pedig ajándékokat vittünk – többek között könyveket és táblákat. Az elmúlt évek karácsony előtti ünnepségkeretén belül pedig Szeged-Szentmihályteleken pedig több autónyi ajándékkal – televízió készülék, gyermekjátékok, ruhák, gyümölcsök és szaloncukrot tartalmazó ajándékcsomag – támogattuk a Családok Átmeneti Otthonát. Ez egy több éve folytatódó hagyomány része, melynek keretében a kiköltözőket konkrét igények szerint segítjük.

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club mely karitatív tevékenységeire a legbüszkébb?

A karitatív tevékenységeink közül a „Tornádó Tordán" nevű projektre vagyok a legbüszkébb. Éltem a filantrópia eszközével, ami magyarul azt jelenti, hogy személy szerint egyéb pénzbeli hozzájárulással is tudtam segíteni két magyar családot, amiből klubtagjaink építőanyagokat vásároltak – tégla, cserép és faanyag – a számukra, amivel ismét lakhatóvá vált a lakhelyük.

Hogyan tudja összeegyeztetni a magánéletét, illetve a munkáját a klubtevékenységgel?

Szerencsére elmondhatom azt, hogy semmilyen munkahelyi és magánéleti problémát nem okoz a klub látogatása. Számomra kikapcsolódást és felüdülést jelent a heti rendszerességgel való klubba

Rotary_konyv_151104_v5.indd 103 2015.11.04. 9:10:17

járás, mert érdekes és értékes embereket ismerek meg, és az élet bármilyen területén számíthatok a segítségükre és természetesen ez fordítva is igaz.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat klubtagságának köszönhetően?

Igen, sokrétű és sokszínű barátságra tettem szert az elmúlt években. Sikerült megismerkednem a magánéletben, a szakmájukban és a hivatásukban kiváló munkát végző tagokkal, akiktől sokat lehetett és lehet a mai napig tanulni. Őket a megbízhatóság, az őszinteség, a nyíltság és segítőkészség jellemzi.

A Szeged-Tisza Rotary Club ülésidőszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Meséljen kérem kicsit arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel!

A tagok minden szerda este 6-kor gyülekeznek az Art Hotel Rotary termében. A hivatalos gyűlés kalapácsütéssel érintett fémes csengőhanggal veszi kezdetét. Az elnök a köszöntője után ismerteti a fontosabb napirendi pontokat és az aktuális bejelentéseket, ami a klubunk életével kapcsolatos. A tagok eközben megvitatják a felhozott témákat és szavaznak a körvonalazódó programokról, tervezett vagy éppen megvalósulóban lévő támogatási akcióinkról, és a Rotary aktuális kérdéseiről. A gyűlés befejezte után – csengőhang elhangzása után – kötetlen beszélgetés veszi kezdetét, ahol a tagok a gondolataikat egymás között tudják megosztani. Klubunkban havi rendszerességgel elhangzanak érdekes és mindenki számára tanulságos előadások is, olyan meghívott előadóktól, akik nem Rotary tagok, de a szakmájukban kimagasló eredményeket értek el. A heti találkozókon kívül minden évben vannak más közös rendezvényeink is. Egy-két közös kirándulás mellett szoktunk tartani családi napokat, melyeket szüret, disznóvágás, főzőverseny vagy más fő program köré szervezünk, és amelyek eddig még mindig nagyon hangulatosak, sikeresek voltak.

Tartják a kapcsolatot más klubokkal, vannak-e testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Szoros kapcsolatot tartunk a Szent-Györgyi Albert, a Szeged-Dóm

Rotary_konyv_151104_v5.indd 104 2015.11.04. 9:10:17

és a mórahalmi Rotary klubokkal. A határon túli klubok közül pedig a szerb Rotary Clubokkal működünk együtt.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

A klubunk legfontosabb feladata az, hogy további tagokkal bővülhessünk az élet bármely szakterületéről – minél heterogénebb és színesebb legyen a társaság összetétele. Fontos megemlíteni a klubélet további megszilárdítását, a közös tevékenységek intenzív megszervezését és végrehajtását, valamint más hazai és nemzetközi rotaris klubkapcsolatok megtartását. Igyekszünk minél célzottabb módon kifejezni a jószolgálati tevékenységünket a karitatív feladatok elvégzésével. Jó lenne, ha a médiában minél többször megjelennénk, amivel tudjuk biztosítani, hogy a klubunk él, aktív szerepet játszik a társadalom életének jobbá tétele érdekében.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik a többi Rotary Clubtól?

A klubunk egy picit liberálisabb és kötetlen felfogásban működik a másik kluboktól eltérően. Klubunk korosztály összetétele vegyesebb, és a tavalyi évtől nők is lehetnek tagok. Nálunk a tagság nem második munkahelyet jelent, hanem kikapcsolódást, jóízű beszélgetést és barátkozást.

Az utolsó kérdésem az az lenne, hogy sokan mondják, rotaristának lenni egyfajta életérzés, Ön hogyan látja ezt?

A következő gondolatsorhoz, idézethez és mottóhoz tudnám kapcsolni azt, hogy milyen rotaristának lenni: „A Rotary egy ideál, amely abban áll, hogy azonos felfogású személyek azon céllal képeznek egy közösséget, hogy a magán és hivatali életükben gyakorolt magas etikai elveiket a társadalom mind szélesebb körében érvényesítsék." Ezen elveket legtömörebben a Rotary négy kérdés próbája fejezi ki. Ez egy sablon, amely alapján mindenki megvizsgálhatja saját személyiségét és eldöntheti, hogy megfelel-e a Rotary elveknek: „Igaz-e? Tisztességes-e minden érintett számára? Elősegíti-e a barátságot és jóakaratot? Javát szolgálja-e minden érintettnek?". Számomra a jótékonykodó emberszeretet, a filantrópiát tar-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 105 2015.11.04. 9:10:17

tom a legszebb emberi cselekedetnek, amikor az egyén önzetlenül tud segíteni másokon.

Köszönöm szépen a válaszait!

Én is köszönöm az interjút!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 106 2015.11.04. 9:10:17

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Dr. Dobay Dezső

Az első kérdésem az lenne, hogy mikor és hol született.

1950-ben születtem Szegeden, tősgyökeres szegedi vagyok.

Kérem, meséljen kicsit a gyermekkoráról!

Szegeden nőttem fel, a Dózsa György Általános Iskolába jártam. Igazi jó kis külvárosi gyerek voltam, olyan, aki az utcán játszott. Más világ volt az, mint a mai. Az iskolában tanulgattunk, és focizztunk, fejeltünk, sokat sportoltunk. Én vívtam, futballoztam, 100 métert futottam, meg magasat ugrottam. Napjaink szépen teltek, nagy haveri körökben, nagy brancsokban múlattuk az időnket, utcagyerekekből futballcsapatot csináltunk, utcabajnokságokat rendeztünk. A SZEAC pálya külső része mindig nyitva volt, oda bármikor be tudtunk menni. Ha elegen voltunk, akkor egy öltözőt is kinyitottak számunkra, ahova betehettük a ruháinkat, és néztek is minket. Aki egy kicsit jobban játszott, annak egyből szóltak, hogy gyere a SZAK-ba, vagy gyere a POSTÁS-ba.

Vannak testvérei?

Van egy nővérem, 3 évvel idősebb nálam. Habár lány és fiú között a 3 év korkülönbség sokszor többet jelent, mint 3 év – ez régen is így volt, ma is így van –, de jól megvoltunk gyerekként is, felnőttként is. Itt lakik tőlem egy sarokra, néha átmegyek hozzájuk. Nagyon szeretem a sógoromat – szép 2 méter 2 centis ember – pálinkázgatunk, meccset nézünk, beszélgetünk.

Mi volt a szüleinek a foglalkozása?

Az édesapám posta-főfelügyelő volt, az édesanyám meg adminisztrátor és pénztáros nagyobb üzletekben. Akkoriban a Csillag Áruház és a hasonlók még nagynak számítottak, 30-36 fő dolgozott ott, de ma már kicsik lennének.

Milyen volt a kapcsolata a szüleivel?

Más, mint ahogyan én viszonyulok az unokáimhoz vagy a gyerekeimhez. Szigorúak voltak, de aranyosak. Tegezni csak érettségi után tegezhettük le a szülőket, de mindent megadtak, amit abban a korban megadhattak nekünk.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 108 2015.11.04. 9:10:17

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Élmény nem igen, inkább az a légkör, ahogyan az iskolában bántak velünk. Én a Dózsa György Általános Iskolába jártam, ami egy nagyon jó, nagyon nyílt iskola volt. Mi srácok délutánonként iskola után együtt fociztunk különböző csapatokban egymás ellen. Ez olyan közösségi élményt adott, amit később már soha semmi nem tudott nyújtani.

Meséljen egy kicsit az iskolai éveiről! Azt említette már, hogy hova járt iskolába.

Az általános iskolát nagyon szerettem, szigorú, de nagyon jó tanáraink voltak. Kozma Róbertné tanárnő matekból szigorú volt. A Dózsa akkor még fiúiskolának számított, vásottak voltunk, de tudott velünk bánni, és ez nagy dolog ám. Jakucs Lászlóné, egy halk szavú tanárunk volt, mégis olyan szép dolgokat mesélt nekünk, hogy mi rosszaságok csak ültünk, és hallgattuk. Középiskolai tanulmányaimat a Ságvári Endre Gimnáziumban végeztem. Egyedül engem vettek fel akkor az iskolából ide. Ott nem igazán éreztem jól magam, de a Ságvári nélkül nem lennék az, ami. Furcsa volt nekem az a hangulat, hogy csak a folyosón lehetett ácsorogni, és az, hogy csak négyen voltunk fiúk az osztályban – Temesi Ferenc író, Visy Csaba egyetemi tanár, Dékány András filozófus, és én magam. A négy fiú nagyon együtt volt, de külön fiú-lány folyosó volt. Az egy annyira más világ volt, ha elmondanánk a mai ságvárisoknak, hogy a mi időnkben hogyan volt, el sem hinnék. Az UNESCO-nak volt akkor egy kísérleti francia tagozatos osztálya, oda jártam. Úgy, hogy ki se nyitottam könyveket, 4-es tanuló voltam, és ügyvéd lettem. A tanárok tényleg nagyon jól tanítottak – Nagy Erna néni, Kakuszi László, Horváthné… Molnárné, a kémia tanár, egyik félévkor megkérdezte tőlem, hogy miből szoktam tanulni. Azt válaszoltam, hogy tanárnő, én figyelek órán, meg természetesen a könyvből. Erre mondta, Dezső, a könyved itt van szeptember elseje óta nálam, fel sincs vágva. De olyan órákat tartott, hogy így is 4-es voltam belőle. Úgy gondolom tehát, hogy nem óraadó tanárok voltak, hanem meg is akarták nekünk tanítani az anyagot, és ha valamit nem értettünk, oda lehetett menni hozzájuk kérdéseinkkel, nem úgy, mint később.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 109 2015.11.04. 9:10:17

A fiamnak is éppen Molnárné volt az osztályfőnöke. Hogy tegezni lehetett-e? Nem. Sokkal szigorúbb volt. De oda lehetett menni, hogy tanárnő, ezt nem értjük, akkor azt mondta, jó, 3 órakor a kémia teremben. Ott pakolászol egy kicsit, segítesz, és akkor ment is. Amit nem szerettem az iskolában, az az volt, hogy nem lehetett annyit mozogni. Hozzá voltam szokva ahhoz, hogy a szünetekben focizunk, itt viszont csak álltunk a folyosón.

Milyen tanuló volt?

A gimnáziumban átlagosan 4-es voltam. Az a tárgy, amelyik fontos volt, azt csináltam, amelyik nem, azt meg ráhagytam. Az iskola mellett futballoztam, és vívtam is. Nem tetszett, hogy abban az időben nem támogatták, ha valaki sportol. Ma már büszkék lennének arra, hogy valaki tizenévesen az X csapatban futballozik, viszik ilyen-olyan bajnokságokra, de akkor még más szemlélet volt.

Mik voltak a gyermekkori álmai vágyai? Minek akart tanulni?

Először geológus akartam lenni. Nem nagy titok, annyit hallgattam Jakucs Laci bácsi előadásait meg meséit, hogy nagyon megtetszett nekem, aztán mégis ügyvéd lettem. Kicsit messze áll egymástól a két dolog, de úgy gondolom, így is jól alakultak a dolgaim.

Mikor történt ez a nagyobb fordulat, hogy geológusi álmaiból az ügyvédi pálya felé orientálódott?

Az érettségi után még az első felvételimet geológus szakra csináltam meg, de 6 embert vettek fel, és hiába volt meg a pontszámom – azt el kell ismerni, hogy ami példát én két oldalban oldottam meg, azt a radnótis matektagozatosok 3 lépésben, – azt mondták, hogy nagyon meglátszik a különbség a nyelvi tagozat és a speciális tagozat között. Végül a jogi karra nyertem felvételt, amit levelező tagozaton, munka mellett végeztem el. Kicsit nehezebb volt, de elértem, amit akartam.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai? Szeretett-e iskolába járni?

Az általános iskolában ököljog uralkodott, fiúk voltunk, verekedtünk. Nem is az iskolában, hanem kint a Szent György téren. Ott a téren ki kellett hívni a másikat, kordont csinált a felső tagozat, és

Rotary_konyv_151104_v5.indd 110 2015.11.04. 9:10:17

bunyóztunk. Érdekes módon engem nem bántottak soha. Nagyon nyugodt, csendes gyerek voltam, ha valami rosszat csináltunk, akkor mindig az én feladatom volt, hogy elmagyarázzam az esetet az igazgató bácsinak. Kecskés igazgató úr tündéri volt. Meghallgatott mindig, és azt mondta, hogy jól van fiam, akkor most megfogjátok azt az ablakot, átviszitek Vargához, és beüvegeztetitek, és két óra múlva szeretném látni felrakva. Nem volt ott akkora hisztéria, mint a későbbiekben. Megvolt ott a magam helye, és én nagyon szerettem ezt. A gimnáziumban már nagyon csendes voltam. Nem szóltam bele különösebben a dolgokba, csak elvoltam. Ennek az egyik oka az volt, hogy padsorok jöttek át a kis Ságváriból, ők 8 éve már osztálytársak, barátok voltak, és akkor odacsöppen egy-egy ilyen sehova sem tartozó gyerek, aki vagy feltalálja magát, vagy nem, vagy úgy csinál, mint én. Azzal viszont tisztában voltam, hogy a Ságvári az a Ságvári, tehát sok mindent kap az ember. Kicsit talán többet adtak a tudománynak, mint az embernek.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Mi volt a fő érdeklődési köre, hobbija?

Futballoztam, és vívtam. Hétfőn, szerdán és pénteken volt vívás, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap pedig futball. Este 8-kor mentem le a vívóterembe, ott kiéltem magam, kiadtam a dühömet, mindent. Még akkor is lejártam, amikor már nem versenyeztem, annyira jó mozgásforma volt. Egyéni sport volt, ezért szerettem. A futball ugyan csapatsport, de ott is nagyon jól éreztem magam. A SZAK-ban fociztam, voltak ott a gimnáziumból C-s fiúk, osztálytársak meg korábbi általános iskolás osztálytársaim is, tehát nekem hazai pálya volt.

Ha össze kellene számolni, összesen hány iskolába járt élete során?

Nem sokba, a Dózsa György Általános Iskolába, a Ságvári Endre Gimnáziumba és a JATE jogi karára. A szakvizsgákat azonban már Pesten kellett letenni. Sokan azt hiszik, hogy elvégzik az egyetemet, és kész, pedig nem, akkor kezdődik csak igazán. Ezután kell megtalálni azt a speciális dolgot, amiben a legjobbnak kell lenni, mert akkor van értelme a befektetett energiának. Én megtaláltam.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 111 2015.11.04. 9:10:17

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Egyetemi végzettség. Megszereztem közben az adótanácsadói, társasági szakjogász, ingatlanvagyon-értékelő alsó-, közép-, felsőfokú végzettséget. Mostanában is szoktam vizsgáztatni jogi asszisztenseket, társasház-kezelőket, ingatlanvagyon-értékelőket. Benne vagyok egy vizsgabizottságban, és onnan látom az új ifjú titánokat.

A korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára?

Tulajdonképpen nem mondanám azt, hogy karrierterveim voltak. Végeztem a dolgomat, és haladtam szépen előre. Ahhoz, hogy az egyetemet elvégezzem, munkahely kellett, egy hangszergyárban tudtam akkor elhelyezkedni. Nagyon jó helyre kerültem, nagyon jó társaságba. Eltelt azóta 40 év, nincs hangszergyár, de néha még együtt sörözök azokkal a fiúkkal, akik még megvannak. Futballcsapatunk volt, együtt fociztunk, dolgoztunk, csajoztunk, fiatalok voltunk. Megválasztottak KISZ titkárnak, pedig akkor még be sem voltam jelentkezve. Azt mondták, hogy az új fiú jogra jár, akkor tud beszélni, legyen ő a titkár, behívott az igazgató, és már el is volt intézve a dolog. Amikor odamentem, 5-en voltak, mikor eljöttem, akkor már 52-en. Futballcsapatunk lett, klubunk lett, zenegépeink voltak, biliárdasztalunk volt, tényleg klassz munkahely volt. Úgy vélem, nagyon sokan örülnének, ha olyan közösségben lehetnének ma, mint mi akkor. Voltam a városházán városi tanács képviselő és tanácstag is. Nem én voltam a jelölt – voltak hivatalos jelöltek –, csak elmentem a jelölő gyűlésre, és valaki azt mondta, hogy itt ez a Dezső, ő itt a szomszédunk. Érdekes volt, mert ott volt a hangszergyár igazgatója, akinek az lett volna a dolga, hogy a hivatalos jelöltet támogassa, de ahogy meglátta, hogy az ő dolgozója vagyok, mellém állt. Na de ez kevés ám, mert a fülkében ikszelnek, és akkor szabad választás volt. Később sokszor voltam választásoknál törvényességi felügyelő, senkinek a kezét nem fogták, senkinek a fülébe nem mondták, hogy mire kell ikszelni. Volt egy kor, ők éltek akkor, és ők tudták, hogy miért azt ikszelnek. Volt egy életérzés, ami nekünk megadatott, maguknak nem. A mackónadrágtól eljutottunk a farmerig, a színes televíziótól a lakásig, az autóig. Mindig előre léptünk. Utána elnökhelyettese voltam a Szegedért Egyesületnek, aztán elnöke a Független Civil Fórumnak, most a Szeged-Tisza Ro-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 112 2015.11.04. 9:10:17

tary Clubnak. Közben alapító tagja voltam a Tisza Volán SC elnökségének, egészen eddig az évig tagja is voltam. Egy kicsit fehérebb lett a hajam, mint kéne, és úgy gondolom, hogy a fiataloknak át kell adni a helyet. Ezt mindenkinek meg kéne tanulni, ez nem tragédia, készülni kell rá, meg tudni kell, hogy vannak itt okosak, ügyesek, nyelveket beszélők, számítógépet tudják kezelni, élettér kell nekik. Mi idősek meg unokázunk egy jót, amit imádok. Unokáimnak vállukig érek, az egyik kapus a Pick Szegedben, a másik szélső, a két pesti meg még kicsi. Úgy gondolom, így teljes az élet. Sőt, én még azt is elmondhatom, hogy futballoztam az unokáimmal, amit nem sokan mondhatnak el. Büszkék voltak arra, hogy a nagyapa két lába mit tudott csinálni a labdával. Ma már nem, de úgy hiszem, hogy ezek erős összekötő kapcsok családon belül is.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

18 évesen, érettségi után. Édesapám bölcsessége volt egyébként, ugyanis akkor úgy szóltak a szabályok, hogy ha munkahelyről ment el valaki katonának beleszámított a 2 év is, ha nem, akkor nem számított bele. Az csak később alakult ki, hogy minden beleszámított, az egyetem is. 1968-ban, amikor elmentem dolgozni, még így volt. Egyébként is azt mondták, hogy édes fiam, ha nem vettek fel sehova, akkor ott a munka. Nagyon helyesnek tartom, hogy akkor a munkahelyen meg a hadseregben nőtt fel igazán az ember. Ma is ajánlom a fiúknak egy kicsit a katonaságot. Nem volt ám az olyan borzasztó, de megtanultuk, hogy mi a felelősség, hogy a főnöknek akkor is igaza van, ha nincs igaza, és láttunk olyan embereket, akikről ma se tudjuk, hogy léteznek. Az egyik é-vel beszélt, a másik í-vel, harmadik ő-zött. Nem is gondoltuk, hogy ebben a kicsi országban ennyiféle ember van, és ez nagyban hozzájárult a későbbi toleranciánkhoz is.

Milyen volt a kapcsolata általánosságban a kollégáival?

Én soha nem úgy mentem be egy közösségbe, hogy azonnal középre akarok állni. Mindig szépen odamentem, nézelődtem. Mire középre kerültem, mindent tudtam róluk, meg ők is rólam. De alapvetően azt hiszem, az a pontos, hogy voltak, akik szerettek, és voltak, akik nem, általában ugyanazért a dologért. Nekem sajnos van egy rosz-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 113 2015.11.04. 9:10:17

sz tulajdonságom, következetes vagyok abban, hogy akár a legjobb barátomnak is megmondom, ha valamit nem jól csinál. Ezt van, aki szereti, van, aki nem. Természetesen nem mindig nekem van igazam, de vannak emberek, akik képesek arra, hogy indulat nélkül leüljenek, hogy megvitassák, megbeszéljék velem a dolgokat. Ilyenkor lehet, hogy rájövök, hogy igaza van, vagy netalántán én tudom meggyőzni őt. Az efféle beszélgetésekre azonban manapság sem idejük, sem energiájuk nincs az embereknek, meg mi magyarok annyira azt hisszük, hogy a bölcsek köve nálunk van. Nálam is van egy kis darab, de másnál is van. Szerintem nincs olyan, akire azt mondják, hogy őt mindenki szerette, vagy senki sem szerette. Az a normális, hogy vannak, akik szeretnek, vannak, akik nem, és van egy csomó közömbös ember, akinek ha érdekében áll, akkor odaáll mellém, ha nem érdeke, nem áll oda.

Milyenek általánosságban a kapcsolatai? Partnerei, barátai menynyiben hasonlítanak Önhöz személyiségjegyekben?

Annak ellenére, hogy minden barátom más szakmabéli: vegyész, filozófus, főkönyvelő, valami alapvető dologban azért azt hiszem, hogy hasonló mentalitásúak. Még azt sem mondom, hogy mindegyiknek pont ugyanaz az érdeklődési köre, mert nem mindenki szereti a futballmeccset, nem mindenki őrül meg a kézilabdáért, és ordít kint a meccsen. Az érdekes az, hogy baráti kapcsolataim a gimnáziumi korból vannak, és azt láttam, hogy a fiamnak is. Azt hiszem, ez a 14-18 éves kor az, amikor kialakulunk, és aztán később ezek az érdek nélküli kapcsolatok válnak mélyebbé. Az, amikor munkahelyen összejárunk, a munkahelynek szól, ahol lakunk, az annak szól, ahol lakunk. De akikkel együtt jártunk iskolába, hiába vitt szét az élet bennünket, mégis valahogy összetartozunk, ez egyfajta közös mentalitás.

Ön házas?

Igen.

Vannak gyermekei?

Két fiam van. Engem a konyha meg az elektromosság sehogy sem tudott megfogni, mégis az egyik fiam szakács, a másik elektromérnök lett.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 114 2015.11.04. 9:10:17

Milyen a kapcsolata a fiaival?

Mindig is imádtam a fiaimat, én vittem óvodába, hoztam el az iskolából, vittem edzésre őket. Hál' istennek jól megvagyunk, és ez ugyanúgy az unokákra is igaz. A szegedieket is vittem kézilabdaedzésre, itt ültek a nyakamban a meccseken, amikor szurkoltunk.

Hasonlítanak Önre a gyermekei személyiségjegyekben?

Nem igazán. Van hasonlóság, de azért mind a két gyerek más. Nem véletlen, hogy az egyik szakács a másik pedig elektromérnök, pedig nagyon jó testvérek, de az egyiket ez érdekelte, a másikat az. Meg is szóltak engem akkor, amikor elment szakácsnak a kisebbik. 4-es tanuló volt, a gimnáziumi igazgatók mondták, hogy beférne bármelyik osztályba, de ő nem azt akarta. Így is kell csinálni. Ma már lehet, azt mondaná, hogy tanulhatott volna jobban, de ez ma van. Gyerekként azt mondta, ő ez akar lenni, hagyjam békén minden mással. A jó kapcsolat egyik kulcsa talán az, hogy nagyon meg kell gondolni, hogy mibe szólunk bele szülőként. Én egyszer elmondtam a nagyobbik fiamnak, hogy nekem mint szülőnek az a dolgom, hogy megmondjam, hogy itt a fal, neked meg az, hogy meghallgatod, vagy nem, és ha betörted a fejed, akkor együtt nyalogatjuk a sebeinket. De nekem meg kell mondanom: figyelj, itt a fal, én tudom, hogy itt van, te még nem tudhatod.

Most rátérnék a rotarys kérdésekre. Ön mikor hallott először a Rotaryról?

Amikor a Szent-Györgyi Albert Rotary Club alakult. Hallottam én, hogy létezik ilyen, de különösebben nem izgatott. Akkor kerestek meg először, de nemet mondtam, mert úgy éreztem, az inkább a funkciómnak szólt. Viszont olyan székben ültem akkor, amiről tudtam, hogy 2-3 évnél tovább nem lehet ott ülni, és nem tudtam mi lesz utána. Magyarul nem akartam olyasmit bevállalni, amit nem tudok hosszú ideig csinálni. Ez az egyik dolog. A másik pedig, hogy akkor úgy gondoltam, hogy a klubtagsághoz anyagilag erősnek kell lenni. Akkor a városházán dolgoztam, és az önkormányzati fizetésemmel nem gondoltam, hogy egálban lettem volna a tagokkal – nagyvállalati vezetőkkel, komoly beosztású emberekkel. Ezt mérlegelve azt mondtam, hogy várjunk még. A tanácselnök állami fel-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 115 2015.11.04. 9:10:17

ügyeleti jogkörét gyakoroltam akkor, pontosan tudtam, hogy ennek van egy időkorlátja, de hogy utána mi lesz, azt senki nem tudta, és akkor nem mertem bevállalni ilyesmit. Ez egy komolyabb dolognak tűnt, mint ahogy az is lett szerintem. Meggyőződésem, hogy jól döntöttem akkor. Ebbe a klubba – amelyik később megkeresett – eljártam majd egy évig, és olyan jól éreztem magam, hogy maradtam, és most az elnöke vagyok.

Melyik évben került kapcsolatba a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

2008-ban. Akkor már ott voltam az álarcosbálon, ami egy specialitása ennek a klubnak, beöltözik mindenki, nagyon aranyos esemény.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Ezt nehéz megfogalmazni. Egyrészről számomra már az megtiszteltetés, hogy egyáltalán ilyen helyre hívtak, másrészről azért ezzel jár egy bizonyos kötelezettség is. Ez a kötelezettség, én úgy gondolom, kétirányú, egyszer erkölcsi, másodszor anyagi jellegű. Az erkölcsinek könnyebb eleget tenni, mert vagy olyan az ember, és megy ilyen helyre, vagy nem olyan, és nem megy. Az anyagi az egy más kérdés, az változóbb, hiszen ilyenkor arról beszélgetünk, hogy hogyan tudunk valahol segíteni. Valahogy óriási különbség van a kettő között. A mi klubunk nem drága, de azzal tisztában kell lenni, hogy a jótékonykodás nem olcsó. Ami ebben a klubban jó, és talán minden Rotary Clubra jellemző, hogy a tagdíjakból tartja fenn magát, tehát nem az adományokból él. Vannak adományok, de azt 100%-ban tovább is adjuk, nem úgy, mint egy alapítvány, ami először leszedi a sápot, és csak a megmaradó részt helyezi ki. Főként ez tetszett meg ebben a klubban. A másik pedig, hogy ha valakiben van hajlam arra, hogy más emberekkel törődjön, akkor az ide való a Rotaryba.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységében?

Most vonatkoztassunk el az elnöki funkciótól, mert az 1 év. Ott kezdeném, hogy jól éreztem magam a klubtagok között, és ha jól érzi magát az ember, akkor jön a kérdés, hogy mit csinál. Tetsztettek azok a programok, amiket csináltak, és ebben már benne van, hogy ott vagyok, amikor csinálni kell, és körülbelül azt hiszem el is jutottunk a dolog lényegéhez, hogy részt veszek a programok nagy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 116 2015.11.04. 9:10:17

részében. Ami most már némileg határt szab ennek, az az anyagi kérdés. Amíg praktizáló ügyvéd voltam, nem volt kérdés a pénz, most nyugdíjas vagyok, így más. Azért vannak itt drága dolgok is, és amíg vállalkozásban van valaki, addig le tud írni dolgokat, el tudja számolni a gépjármű- és benzinköltséget, egyebeket. Ha elmegyünk Újvidékre vagy valahova máshova, azt nekem a nyugdíjból kell fedezni. Ekkor jön az első kérdés, hogy miért nem megy el az ember ilyenkor. Azért, mert szereti ezt az egészet, mert szereti azokat az embereket, akikkel együtt van.

A Rotary általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat?

Sokféleképpen értelmezik a humanizmust. Ha valaki szereti az embereket, akkor idővel közelít is feléjük, és ezt igyekszik jóindulattal megvalósítani, innen ered, hogy hajlandó segíteni rajtuk. Én itt szoktam szűkíteni az értelmét, mert szerintem azokon, akik önhibájukon kívül estek adott helyzetekbe, vagy, akik, még ha hibásak is voltak, talpra akarnak állni, azokon segíteni kell. Csúnya ugyan, de azokon, akik csak leülnek, és kéregetnek, utána meg mennek a kocsmába, és másnap kezdik elölről, azokon nem szoktam. Nem egészen rotarista mentalitás, de ennyiben mások vagyunk. Én mindig azt mondom, hogy a mi anyagi lehetőségeink szűkek. Azért a magyarországi Rotary nem az unatkozó gyáriparosok egyesülete – mert ebből indult. Itt mindenki dolgozik a munkahelyén, a vállalkozásában, vagy ha már nyugdíjas, akkor van egy adott jövedelme, és abból kell kijönnie.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

A Rotary mozgalom nem olyan, hogy valami a legfontosabb, én legalábbis így fogom fel. Kezdődik azzal, hogy azt mondjuk, hogy barátság. A barátság szó nálam egy kicsit mélyebb értelmű. Nekem barátom az, akivel együtt jártam a gimnáziumba, és 40-50 év után is mindig együtt szilveszterezünk, és összejárunk. Ez a barát. Az, amit a Rotaryban barátságnak nevezünk, az is barátság, csak egy másik dimenzióban. Ebben az a szép, hogy különböző mentalitású, különböző foglalkozású, érdekkörű, sőt, különböző nemzetekhez tartozó emberek is ezzel a baráti mentalitással közelítenek egymáshoz. Úgy gondolom, hogy ebből indul ki, hogy barátok vagyunk, és ebből

Rotary_konyv_151104_v5.indd 117 2015.11.04. 9:10:17

kezd majd talán elindulni az, hogy megértjük egymás problémáját is, és segítünk egymásnak. Ez a három dolog az, ami szerintem összefügg, és ami a Rotary lényegét adja. Én így gondolom, de lehet, hogy mások nem. Mint gyakorló ügyvéd nem ideológiákkal dolgozok, hanem konkrétumokkal, és ez fejben is így van. Nem szeretem a nagyon sok szép mondatot, inkább bele a közepébe a lényeget.

A karitatív feladatok ellátása a Rotary Club fontos tevékenységei közé tartozik. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vesz, vagy vett részt a klub keretein belül?

Azt mondja, hogy nézzük akkor először itthon, Magyarországon és aztán külföldön. Magyarországon, Szegeden karitatív tevékenységben az Öregek Napközi Otthonában Alsóvároson. Minden karácsonykor viszünk oda adományt, vagy amit ők kérnek. A Krízis Otthonba is rendszeresen viszünk dolgokat. Ha valaki onnan kiköltözik, semmije nincs, neki szoktunk bevásárolni hűtőt, televíziót. Évközben pedig, amik összegyűlnek. Most az egyik rotaris tagunk, akinek van egy panziója, nem eladta a lecserélt dolgait – amik teljesen jók voltak egyébként, csak ötévenként modernizálnia kell –, hanem eladományozta. Vagy a jövő héten akarok vinni megint egy autónyi ruhát, használati tárgyakat. Van itt egy 7 személyes Dacia, amikor kiveszek két üléssort, és dugig tele van, akkor elmegyünk. De nem csak én, közülünk mások is szoktak ilyet csinálni, csak szólnak, hogy kivinnék az adományokat, és akkor kiszólunk, hogy mikor vihetjük. Aztán a Dózsa György Általános Iskolában idén 3 diákot pénzjutalomban részesítettünk. Rászoruló gyerekek, tündériek voltak, ahogy szaladtak ki, mikor mondtuk a neveket. Mondtam, hogy „Kinek van itt ma neve napja, ki is az? Nézzük csak akkor, milyen Krisztián?" És ő boldog volt, és a többi gyerek is nagyon örült, hogy ő kapja. Fantasztikus élmény volt. Ugyanígy a Tömörkény István Gimnáziumban is két diák kapott pénzjutalmat idén. Aztán a Tömörkény István Gimnázium művészeti tagozatának csinálunk egy 1 hónapos kiállítást, ami nem kis dolog. Ilyenkor mindig úgy örülök, hogy hagyják kibontakozni a gyerekeket. Gyönyörű volt, értékes dolgokat csinálnak. Úgy gondolom, ha jó kezekbe kerülnek, akkor mint a gyémánt csillogni fognak, ha rossz kezekbe kerülnek, akkor nem. Továbbá most a tánctagozatnak veszünk palotás ruhát,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 118 2015.11.04. 9:10:17

ami sok százezer forint, de ez az iskoláé lesz. Szerbiában, Újvidéken iskoláknak vittünk ki projektort, 1500 könyvet. Nem mondom, hogy a könyvtáros mindjárt nagyon örült neki, de örültek, aranyosak voltak. Ebben az a szép, hogy az újvidéki klub – amiben csak egy magyar van – szintén a zsebébe nyúlt, és ennek a magyar iskolának fehér színű táblákat hoztak, amik több százezer forintosak. Az álla leesett az embernek, és ez már a mi kapcsolatunk révén jött létre. Aztán volt egy Árpád-kori magyar település, ahol a szél levitte a tetőket, és mi három háznak meg tudtuk csináltatni a tetejét, nem pénzt adtunk, hanem megszerveztük azt, hogy odavigyék az építőanyagot, talicskába tették, és nyomták föl a tetőre. Ukrajnában is van egy adományozónk, aki rajtunk keresztül igen komoly adományokat tesz minden évben, több 100 ezer forintosat. A Rotary Clubok kapcsolatban állnak egymással, baráti viszonyok alakultak már ki. Idén is fogunk vinni ki könyvet, azt hiszem Kishegyesre. Igyekszünk úgy csinálni, hogy ahol szükséges, és ahol már voltunk, oda visszamegyünk. Ahova elvittük a projektort, nem tudjuk, hogy jó-e még, szükség van-e még valamire, ezért időnként visszanézünk mindenhova. A magyarországi programjainknak az is az oka, hogy anyagi korlátaink vannak, ezért sokkal jobbnak tartjuk, ha van egy általános iskola, egy középiskola, egy öregek napközi otthona és a krízis otthon, és ezekre a pénz is megvan. Ezt mindig elő kell, hogy teremtsük, és plusz dolgot akkor hozunk, ha több pénzünk van.

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club melyik karitatív tevékenységére a legbüszkébb?

Megmondom őszintén, hogy nekem a legmeghatóbb Kishegyes volt. Amikor egy, a mi fogalmaink szerint szegénységben lévő falu lakói óriási kedvességgel fogadtak bennünket, és nem csak azért, mert vittünk nekik cserepet. Ott ilyen az emberi mentalitás. A másik, hogy látjuk, hogy adományunk hasznosul. Mi nem azt csináljuk, hogy adunk valamennyi pénzt egy szervezetnek, hogy ossza szét, mert rájöttünk már régen arra, hogy abból alig jut, hanem odavisszük. Megvan a kapcsolatunk, tudjuk, hogy ki az, aki megnézi, tudjuk, hol vesszük meg az anyagokat, el tudjuk oda vinni, le tudjuk oda tenni, és tudjuk azt, hogy amit erre költöttünk, az oda is kerül.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 119 2015.11.04. 9:10:17

Hogyan tudja összeegyeztetni a magánéletét a klubtevékenységgel?

Néha nyűgös dolog. A klubülésekkel nincs semmi gond, inkább ott a gond, hogy szerdán vannak, és néha a kézilabda meccsek is szerdán vannak, de mindig a klubot választottam, pedig a kézilabda nagy szerelmem. De bizonyos programok és családi események egy adott intervallumon belül vannak, erre van a naptár, és úgy kell rakosgatni, hogy mindenkinek jó legyen. Ki kell választani, hogy melyik az a program, ahova én is kellek, vagy ahova én is szívesen megyek, illetve melyik az program, ahol mindig ugyanaz az ember szervez. Például van tiszai regatta hajókkal, ott megvan az ember, Bukovec Áron szervezi, annyira jól csinálja, nem is kell beleszólni. Csak megkérdezzük, hogy Áron mi lesz a program, és elküldi, teljesen önállóan csinálja. Én igyekeztem úgy szervezni, hogy bizonyos programoknak mindig legyen önálló felelőse. Csináltunk a Füvészkertben egy Rotary parkot, ami annyit jelent, hogy az elnökök, meg aki még akart, fát ültetett. Megfinanszíroztuk, megvettük, és a park mondta meg, hogy milyen fát ültethetünk. Az összesen rajta van a nevünk. Ennek a projektnek is megvan a maga felelőse. Éppen szerdán fogom neki mondani – ha ott lesz –, hogy nézzünk ki a naptárban egy időpontot, amikor csinálhatunk kint egy bográcsost, hiszen most már tudjuk a központi rendezvények időpontjait, és tudunk hozzájuk igazodni. Nagyon jó program szokott lenni, általában délelőtt 10-től zárásig, 6 óráig, ott vagyunk, és jól érezzük magunkat.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Én sem gondoltam volna, de igen. A tagok 2/3-a ismert régről, és mégis vannak olyanok, akikre azt mondhatom, hogy a barátaim lettek. Velük a Rotary nélkül valószínűleg nem találtam volna meg azt az érintkezési pontot, ami közel hozott minket egymáshoz.

Rotary Clubjuk az ülésidőszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Kérem, meséljen kicsit arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel!

Van egy kolompunk, amit lerakok a ceremóniamesterünk, hivatalosan 6-kor kezdünk, de fél 7-ig jóformán csak beszélgetünk egymás-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 120 2015.11.04. 9:10:17

sal, örülünk egymás jelenlétének. Fél 7-kor megszólal a kolomp, lezajlik a hivatalos program, amit a kolomp hangja zár, majd ezt követi az egymás közötti kötetlen beszélgetés. Van olyan is, mint a múltkor is, hogy elmegyünk hárman-négyen egy borkóstolóra, elbeszélgettünk, és megváltjuk a világot. Gyakorlatilag így néz ki, nálunk nincs vacsora. A Rotaryknál szokás volt, hogy vacsoráztak, csakhogy ma 6 óra után már nem vacsoráznak. Egyébként aranyos volt az Art Hotel korábbi igazgatónője, aki megkérdezte, hogy akkor nem vacsorázunk, és mondtuk neki, hogy vacsorázhatnánk, de nem szoktunk, 6 óra után már nem eszünk, hétköznap különösen nem. Helyette van pogácsa, meg hoznak fel üdítőket és mindenféle alkoholt is, és aki akar, abból rendel. Ha valaki enni akar, ehet, de kötelező vacsora nincs. Én nem is tudnék jót enni már olyankor.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Az újvidéki klub az első, aki tényleg testvérklub, de a szabadkai és a palicsi klubbal is nagyon jó a kapcsolatunk. Itthon a Szent-Györgyi Rotary Club az alapító. Lehetne velük jobb a kapcsolat, érdekes módon klubszinten nem olyan jó, mint személyi szinten. Aztán a fiatalok klubjával, a Dóm Rotary Clubbal, szintén személyi szinten kezdett kialakulni jó kapcsolat. Gondolom, hogy ez az elnökökön is múlik. A mórahalmiakkal is nagyon jó kapcsolatot ápolunk, szeretjük őket.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Én úgy gondolom, hogy nem ez lesz a legnagyobb klub Szegeden. Miután nincsenek már azok az anyagi támogatók, vállalatok, amik valaha voltak – megszűntek –, ezért nem hiszem, hogy a jelenlegi támogatásainknál lényegesen nagyobbat tudnánk szerezni. Most megpróbálunk becsatlakozni egy nagy nemzetközi pályázati rendszerbe, így talán mégis sikerülhet új támogatókat szerezni. Tavaly hallottunk róla, és azt hiszem, hogy a Nagy Gábor idejében már megpróbáljuk elindítani. Ha ez sikerül, akkor tudunk komolyabbat is csinálni. A hagyományos programjainkra természetesen megvan a fedezetünk, meg tudjuk őket csinálni. A legnagyobb problémánk

Rotary_konyv_151104_v5.indd 121 2015.11.04. 9:10:17

igazából az, hogy a tagok 80%-a saját vállalatában dolgozik, sokat utazik. Egy gáznagykereskedő hol Nigériából hív, hol az Isten tudja honnan, a másik egyetemi tanár, aki előad, vizsgáztat, tehát a munkahelyi kötelezettség azért nagyban meghatározza a klubéletet. Én úgy gondolom, hogy körülbelül a helyünkön vagyunk.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Aki azt mondja, hogy olyan szuper egyedi, akkor az nem Rotary Club. Ezek nagyon egyszerűek. Alapjában csak pici különbség van, ami a személyi összetételtől függ. Nálunk talán a személyi kapcsolatok, az úgynevezett baráti kapcsolatok jobbak, mint sok más klubnál, viszont az érdekkapcsolatok száma kevesebb. Az érdekkapcsolat abban jelentkezik, hogy mennyi támogatást tud szerezni egy klub, vagy mennyire tudják egymást támogatni. Körülbelül annyi az egész, hogy az a szűk mag, amelyik mindig ott van, jókat elbeszélget érdek nélkül, és ebben ez a fontos. Én úgy gondolom, hogy ez a legnagyobb összetartó erő. Mindig az szokott lenni, ha érdek nélkül tudunk egymással együtt lenni 3-4 órát, akkor azt mondjuk, hogy az a helyén van. Azt mondanám, hogy ebben talán erősebbek vagyunk egy kicsit, mint a többiek, a többiek meg másban erősebbek. De az alap a rotarista emberek mentalitása.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogyan látja ezt?

Tényleg az, jó érzés, amikor az ember segíthet, a tudat, hogy nem neki van szüksége segítségre, hanem ő segíthet másoknak. Ez egy óriási dolog. El lehetne szórakozni, vannak olyan nagyvállalkozók, akik többet járnak a kaszinóba, mint haza, és ha azt mondjuk nekik, hogy tudnánk segíteni, akkor nemmel válaszolnak. Én úgy gondolom, hogy jó érzés, amikor az ember olyan klubba, olyan helyre megy, ahol az ott lévő embereket el tudja fogadni olyannak amilyenek. Szereti őket, jókat vitatkozik, beszélget velük, és amikor a programokat csináljuk, tényleg jó érzés egy ilyen csapatban dolgozni. Ez olyan dolog, hogy van, aki kapni szeret, van, aki annak is tud örülni, ha adni tud. Mi olyanok vagyunk, hogy örülünk, ha adni tudunk. Jó érzés, amikor a jelvénnyel kint van az ember a világ másik

Rotary_konyv_151104_v5.indd 122 2015.11.04. 9:10:17

részén, és odajönnek, és hasonszőrű emberekkel beszélget egy kicsit. Van, amit sokan nem éreznek majd akkor, ha elmennek nyugdíjba: a valahova tartozást, és nem mindegy, hogy hová tartozok. Azt hiszem, hogy ez adja az életérzést, a magabiztosságot mindenkinek. Én ma is azt tudom mondani a fiataloknak is, hogy legyen valami hobbijuk, legyen valami, amit a munkán, a családon kívül csinálnak. Menjenek el nyugodtan egy klubba – ami az otthoni kapcsolatot is képes erősíteni. Kell valami, ami állandóan mozgásban tartja az embert, s ha belegondolunk abba, hogy a munkahelyről fáradtan érkezik, de hazatérni már megnyugodva fog, mert jól érezte magát, akkor nincs szükség több indokra. Senkinek nem kötelező rotarisnak lenni, de miután ezt választja valaki, akkor van egy olyan életérzése, ami azt mondatja vele, hogy több vagyok, mint e nélkül lennék.

Köszönöm szépen a válaszait.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 123 2015.11.04. 9:10:17

Rotary_konyv_151104_v5.indd 124 2015.11.04. 9:10:17

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Farkas Imre

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

1970. március 26-án születtem, Szabadkán.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Szabadkán nőttem fel, itt jártam elemi iskolába. Egyszerű munkáscsaládba születtem egyetlen gyermekként. Egyszerű, normális életet éltem, volt egy nagyon jó barátom, akivel együtt nőttem fel.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Mind a ketten munkások voltak. Az édesapám festő volt, szobafestő-mázoló; édesanyám pedig szövödében dolgozott szövőnőként.

Milyen kapcsolata volt Önnek a szüleivel?

Teljesen átlagos, normális kapcsolat.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Két vágyam volt: pilóta akartam lenni vagy pap. Elég furcsán hangzik, mert ez a két dolog egyáltalán nem vág egybe. Az egyik összejött, tehát pilóta lettem. Persze nem hitt nekem akkor senki, amikor még 7-8 éves koromban azt mondtam, hogy én pilóta leszek. Mindenki azt mondta csak, hogy persze kisfiam.

Volt bármi meghatározó élmény, ami erre a pályára indította Önt?

Volt egy kisebb baráti kör, akikkel együtt nőttünk fel, egy részükkel mindig a repülőkről beszéltünk, és volt közöttünk egy repülőgép mániás fiú, aki minden gépről minden adatot tudott. Ő a mai napig is repülőkkel kapcsolatos almanachokat meg hasonló könyveket ír. Állandóan erről beszélt, így nekem is megtetszett, és elkezdtem én is utánajárni a témának.

Kérem, meséljen kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába, milyen tanuló volt?

Szabadkán jártam elemibe. Kitűnő tanuló voltam elég sokáig, aztán az utolsó évben, 8.-ban volt egy-két 4-es. Egy viszonylag visszahúzódó, egyszerű, kissé túlsúlyos fiatalember voltam, aki 7.-ben úgy döntött, hogy megváltoztatja a világot. Teljesen megváltoztam,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 126 2015.11.04. 9:10:17

25-30 kilót fogytam egy nyár alatt. Mikor megjelentem 8. év elején, az osztálytársaim bemutatkoztak, mert nem ismertek meg. Már akkor készültem arra, hogy elindulok a katonai középiskolába, de az első középiskolai osztályt még Szabadkán végeztem a közgazdasági középiskolában, miközben készültem a katonai középiskola felvételiére, ahova 15 éves koromban jelentkeztem is. Ez a légierő katonai középiskolája volt, és fel is vettek. 1200 jelentkezőből 120 fiatalembert vettek fel, és 8 év után összesen 37-en végeztük el az akadémiát, úgyhogy eléggé nagy szelekció után maradtam bent a körben. A középiskola Mostarban volt, akkoriban még a nagy Jugoszlávia egyben volt. Engem másodikban vettek fel oda, és amikor ezt befejeztem, felvettek az akadémiára. Ez az akkori nevén Jugoszláv Katonai Repülési Akadémia volt. Az akadémián 2 éve van az embernek az elmélet elsajátítására. Ez a két év tartalmazza az összes elméleti részt ugyanúgy, mint egy gépészmérnöki egyetem, csak itt két év alatt kellett megtanulni mindent, nem pedig négy év alatt. Ez azt jelenti, hogy 16-18 vizsga van egy vizsgaidőszakban, és nem lehet megbukni, aki nem megy át egy vizsgán, azt kirúgják az akadémiáról. Így veszítettük el a leendőbeli kollégáink 50%-át. Ezt a két évet követi a két év repülés, én helikopterpilóta lettem. Ilyenkor azt is nézik, hogy az ember fizikailag mennyire felkészült, a helikopterpilótáknál a mozgáskoordináció nagyon fontos. Először Gazelle-n repültem, ez francia helikopter, azután pedig Mi-8-on, ez egy 15 tonnás orosz teherszállító helikopter. Természetesen vannak fokozatok, amiket végig kell járni. Először van a vitorlázás, utána az ejtőernyővel való ugrás, majd a légcsavaros géppel való repülés. Ezt követi a kishelikopter, és ha teljesítette, akkor lehet választani, hogy harci helikopterrel vagy teherszállítóval akar repülni az ember.

A tanáraival milyen a kapcsolata?

Az elemi iskolában levő tanáraimmal meg az iskolaigazgatómmal nagyon jó kapcsolatom van. Az elemi iskolában az igazgató sok évvel ezelőtt Szabadka polgármestere volt, és már akkor is együttműködtünk, mikor a gazdaságban dolgoztam. Egyes tanáraimmal még ma is találkozok, például a történelemtanárommal vagy a földrajztanárommal. A katonai középiskolán és az egyetemen levő tanárok nagy része szétszéledt a háború alatt, velük semmilyen formában

Rotary_konyv_151104_v5.indd 127 2015.11.04. 9:10:17

nem tartom a kapcsolatot. A középiskolai osztályfőnököm, aki aerodinamikát tanított, most Amerikában él, és a McDonnel Douglas-nak dolgozik, szerintem már nyugdíj előtt van.

A régi osztálytársaival tartja még a kapcsolatot?

Az elemi iskolában levő osztálytársaimmal amikor az utcán találkozok, elbeszélgetek, van, akivel többet, van akivel kevesebbet. A középiskola és az egyetem alatt szerzett osztálytársaimmal igen sokat levelezgetünk, vannak, akikkel állandó kapcsolatot is fenntartok.

Összességében, ha meg kellene számolnia, hány iskolába járt élete során?

Jártam az elemibe, az egy, volt egy katonai középiskola, az kettő, katonai egyetem, az három. Továbbá az élet iskolája a negyedik, és ha a háborút is számoljuk, akkor az az ötödik. Ezeken kívül vannak gazdasági kurzusok is, amiket elvégeztem, és egy évig voltam az ENSZ-nek, vagyis az UNPROFOR-nak (ez a United Nation Protection Forces) a hivatalos katonai fordítója Podgoricán. Ehhez elvégeztem egy kiképzést is: külföldi hadsereg képviselőivel való munka.

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Egyetemi végzettség.

Tanulmányai befejeztével hogyan alakult az élete?

Két évig harcoltam a jugoszláv háborúban, Horvátországban voltam egy évig Zadar környékén, azután pedig visszakerültem Mostarba, ahol szintén majdnem egy évet voltam, aztán kivontak bennünket. Éltem még Nišben is fél évet, utána pedig Podgoricán hármat. Ezek mind katonai repterek, ahol szolgálati éveimet töltöttem. Végül 1996-ban felmondtam a hadseregnél, mivel Szerbiában, aki nem szerb nemzetiségű, nem haladhat előre a ranglétrán, én pedig magyar nemzetiségű vagyok. Akkor fordult az életem egy elég nagyot, visszatértem Szabadkára, és egy egyetemet végzett katonai pilótából sírásó lettem. Négy évig dolgoztam egy temetkezési vállalkozásban. Én voltam a legképzettebb temetkezési vállalkozó az egész Vajdaságban szerintem. Négy évvel később – természetesen nem a legalacsonyabb pozícióban voltam egész idő alatt – már az irodában

Rotary_konyv_151104_v5.indd 128 2015.11.04. 9:10:17

dolgoztam. 2001-ben megnyílt egy Most-Híd nevű körzeti fejlesztési iroda, aminek az igazgatója lettem, így a sírásóktól átkerültem az élet gazdasági részébe. Ez egy magyar pályázati pénzekből működtetett cég volt, aminek az volt a célja, hogy a magyarságot itt tartsa a Vajdaságban, hogy itt képezze ki őket, itt vállalkozzanak. Ezután egy évre bekerültem az ITD Hungary-be – ez a Magyar Befektetési és Kereskedelemfejlesztési Kht. volt, később Zrt. –, és 2011-ig – a cég felszámolásáig – ott dolgoztam mint a cég szabadkai képviselője, Közben magyar állampolgár lettem. 2012-ben kötöttem egy képviseleti szerződést a Tradeland-del – ez a Tradeland Consulting and Trading cég – ahol a balkán területek képviseletét vezetem. Ez egy kínai-magyar cég, mind a két tulajdonosa magyar, de az egyik többnyire Kínában él. Ott is van 3 irodánk, 50 alkalmazottunk, és kereskedelemmel foglakozunk.

Milyen munkán kívüli tevékenységekkel foglalkozik, vannak-e hobbijai?

Szerbiában törvényi előírás, hogy csak úgy kaphatsz, és úgy tarthatsz lőfegyvert, hogy ha elvégzel előtte egy képzést. Több ex-katona és rendőr ismerősömmel közösen van egy cégünk, ahol fegyverkezelési kiképzőtiszt vagyok. Lőfegyver használati kiképzést tartok, ezt mondhatjuk az egyik hobbimnak. Emellett szeretek utazni, és rendszeresen sportolok is. Sokáig dzsúdóztam, majd egy versenyen megsérült a vállam, azóta csak ilyen „nyugdíjasan" sportolok.

A karriertervei mennyiben módosultak az évek során?

Azok hatalmasat módosultak, mert én repülni akartam, és ez sikerült is, de utána otthagytam az álmom, és onnantól kezdve minden nyolc-tíz évben valami változás jött. A karrier most már nem olyan, hogy üldözünk egy álmot, hanem próbálunk egyre kifinomultabb módszerekkel lavírozni a világban, túlélni a világ mindennapjait és csapdáit.

Hány éves volt, amikor elkezdett dolgozni?

23. Akkor léptem hivatalosan munkába, de már előtte kettő évvel is dolgoztam. A hadseregben már volt altiszti rangom, és amikor az akadémiát befejeztem, tiszti rangot kaptam.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 129 2015.11.04. 9:10:17

Milyen volt, és milyen jelenleg a kapcsolata a kollegáival, vagy esetleg ha beosztottjai voltak, akkor velük?

A beosztottjaimmal jó volt a kapcsolat. Mindig az volt az elvem, hogy úgy dolgozunk, hogy most véletlenül én vagyok a főnök, de ez nem jelenti azt, hogy holnap is én leszek, úgyhogy ha holnap más lesz a főnök, akkor remélem ugyanolyan jól fog bánni velem, mint én vele. Meg lehet próbálni mindenkivel jól bánni, viszont akkor sem biztos, hogy mindenkinek megfelelsz. A beosztottjaim nagy része a mai napig is jóban van velem, sőt, ha az utcán találkozunk, vagy bárhol összefutunk, akkor nem lógnak meg, és szívesen megállnak velem beszélni. A kollégáimmal is mindig jó a kapcsolatom, akit nem bírok, azt úgyis kikerülöm, nem töltök vele sok időt. Kerülöm a konfliktust egyébként, nem vagyok egy konfliktusos ember. Tisztában vagyok azzal, hogy a konfliktusokból egész jól ki tudnék jönni, úgyhogy nem is megyek bele. Nincs szükségem arra, hogy a kihívásokat ilyen módon oldjam meg.

A barátai, ismerősei, partnerei mennyire hasonlítanak Önhöz mentalitásban, illetve személyiségben?

Nem hasonlítanak. Véletlenszerű dolog ez, de próbálok olyan emberekkel barátkozni, akik másmilyenek. Szeretem, hogy ha mindenkinek megvan a maga egyénisége. Szeretem, hogy ha egy ember tudja, mit akar, merre megy és honnan jött, és itt van a mai napon, nem pedig azon gondolkozik állandóan, hogy mi lesz holnap, vagy mi volt tegnap.

Általánosságban mi jellemzi az emberi kapcsolatait?

Békés, nyugalmas, vidám emberi kapcsolatok. Egyszerű, mosolygós és jó kedvű.

Megkérdezhetem, hogy házas-e?

Élettársi kapcsolatban élek.

Gyermekei vannak?

Nincs gyermekem.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 130 2015.11.04. 9:10:17

Mikor hallott először a Rotaryról?

Erre nem tudok pontosan válaszolni, mivel én Szerbiában lettem először rotarys sok évvel ezelőtt. 2000 környékén kezdtem érdeklődni a Rotary iránt. Szabadkán ismeretem néhány rotaristát, akikkel elbeszélgettem, és előjött a téma, hogy miként tudnék bekerülni a tagjaik közé, és egy idő után sikerült is. Szerintem fél év alatt be is kerültem (2000-2001 körül), ezt követően hosszú évekig tagja voltam a szabadkai Rotary Clubnak. Utána volt egy periódus, amikor Szegeden éltem két évet, abban az időszakban alakult meg a Szeged-Tisza Rotary Club, én ugyan nem voltam az alapítók között, de az elsők között voltam, akik csatlakoztak hozzá. Ugyan először a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubba kezdtem járni majd egy évig, úgy volt, hogy oda fogok bekerülni, mégis átmentem a Szeged-Tisza Rotary Clubba, mert az sokkal nyugodtabbnak tűnt.

Volt valami konkrét esemény, aminek köszönhetően kapcsolatba került a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Az alapításában nem vettem részt, de minden részletét hallottam. Török Gyurit ismertem már korábbról, és úgy volt, hogy Szabadkán fogják felvenni őt a Rotary Clubba, végül mégis Szegedre ment, majd később én is Szegedre kerültem.

Ön mióta tagja hivatalosan is a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Ezt pontosan sajnos nem tudom megmondani, nem emlékszem rá. A megalakulás után minimum egy évvel már biztosan a tagja voltam.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság maga?

Ez változó volt. Szeretem a Rotaryt, mert korlátlan lehetőségeket ad arra, hogy új embereket ismerjek meg. Hatalmas lehetőségeket ad arra, hogy más embereknek segítsek. Érdekes környezet, érdekes emberek, más emberek. Nekem mindig ez a másság tetszett, hogy sokrétű, hogy színes, új ötletek, új energiák, új diákok, új előadások. Mindig is éhes voltam arra, hogy megismerjek valami újat. Ugyan nem biztos, hogy tetszik is az, amit megismerek, de érdekel.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 131 2015.11.04. 9:10:18

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységben? Esetleg változott-e bármit ez a szerep az évek során?

Most Szerbiában élek, és igen ritkán járok át klubgyűlésekre is, úgyhogy a klubtevékenységem igen minimális ebben a pillanatban, de amíg ott éltem Szegeden, addig aktívan részt vettem a klubélet minden részletében.

Akkoriban fontosabb szerepeket is elvállalt esetleg?

Igen, titkár is voltam egy nagyon rövid ideig.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat?

Tetszik az, hogy szervezetten tudunk tenni valamit az emberiségért. Globálisan a Rotary nagyon erős szervezet, és egy igen jól szervezett szervezet a Lions Club meg egyéb más ilyen hasonló szervezetek mellett. De pont azért ilyen erősek, mert mindenki a saját maga mikrokörnyezetében teszi meg azt a lépést, amit meg kell, hogy tegyen, és akkor ez globális méretben nézve nagyon nagy erő. Én úgy gondolom, hogy jelmondatok évente változnak, ahogy változik az elnök személye, de mindig abban az irányban halad, hogy az emberiségnek segíteni kell, és mi ezt megtehetjük. Szerintem bűn lenne, ha nem tennénk meg.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Feladata az, hogy észrevegyük magunk körül azokat a helyeket, azokat a lyukakat, amiket most be kell tömni, mert néha úgy tűnik, hogy ez a hajó nagyon süllyed, és mindenhol folyik be a víz. Az emberekkel nem nagyon foglalkozik senki, mindenki csak a saját gondját próbálja megoldani. A mi feladatunk az, hogy észrevegyük mások gondját, és segítsünk rajtuk. Azért vagyunk ott, mert már elég jól meg tudjuk oldani saját gondjainkat, így marad időnk arra is, hogy mások gondjával is foglalkozzunk.

Milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt, vagy vesz részt jelenleg a klub szervezésének keretein belül?

Minden klubnak megvan az éves terve, hogy mi az, amit szeretne megtenni. Szabadkán például a Rotary Club minden évben szervez

Rotary_konyv_151104_v5.indd 132 2015.11.04. 9:10:18

szüreti napokat, ahol gyűjtést végez oly módon, hogy élelmiszert ad el. Ennek a bevételét a kórház vagy valamelyik gyermekintézet részére fordítja, általában orvosi műszereket vásárolnak. Ebben aktívan vagy kevésbé aktívan mindig részt szoktam venni. Egyébként a mindennapokban úgy, mint deklarált rotarys vagy mint magánember részt veszek abban, ha az embereknek kezet kell nyújtani, hogy fölemeljem őket, és ezt nagyon szívesen meg is teszem.

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club mely tevékenységeire a legbüszkébb?

Erre nem biztos, hogy tudnék válaszolni.

Hogyan tudja összeegyeztetni, vagy összekapcsolni a magánéletét, a munkáját és a klubtevékenységet?

Mikor aktív tag voltam, voltak pillanatok, mikor nem volt egyszerű őket összekötni. De ha az ember felvállal egy kötelezettséget, akkor többnyire valamiről le kell mondania. Néha a munkát kell egy kicsit mellőzni, néha a családot, de nem lehet nagyon mindegyiket, hiszen a klubtevékenység nem mehet a család vagy a munka kárára.

Akkor sikeresen megoldotta?

Persze, mint ahogy mindenki megoldja.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságának köszönhetően?

Rengeteget. Sőt, van egy nagyon érdekes történetem is. Van egy kedves barátom, aki már 7 éve él Új-Zélandon. 7 évvel ezelőtt azzal keresett meg, hogy ő ki fog menni Új-Zélandra, de nem tudja mit is csinál majd kint. Akkor Török Gyuri elhozta hozzám, hogy – ezt az akkor még nem annyira ismert embert, akivel most már tényleg baráti viszonyban vagyunk – segítsünk rajta. Beleegyeztem, de még nem tudtuk pontosan, hogyan segíthetnénk. Az illető akkor még nem volt rotarista. Az az ötletem támadt, hogy írjunk a wellingtoni Rotaryba az ottani elnöknek. Van több Rotary is, én három elnöknek írtam, és egyikük válaszolt is. Fogadták ezt az úriembert a Rotary klubgyűlésen, ő bemutatkozott, tartott egy előadást, minden rotarista adott neki egy névjegykártyát. Körülbelül két héten

Rotary_konyv_151104_v5.indd 133 2015.11.04. 9:10:18

belül már volt neki munkája Új-Zélandon úgy, hogy én innen írtam egy rotarista testvérnek, aki engem az életben nem látott, és aki azt mondta, hogy természetesen fogadjuk az illetőt. Ez egy hatalmas dolog, hogy úgy is működik a rendszer, hogy az embert nem is ismerik. Azt mondod, hogy Rotary tag vagy, és ez már neki elég.

A Szeged-Tisza Rotary Club az ülési időszakban hetente ülésezik az Art Hotelban. Említette ugyan már, hogy nem aktív tag, de tudna mesélni arról, hogy egy ilyen összejövetel hogyan néz ki, mit csinálnak rajta?

Egy Rotary összejövetel egy meghatározott rend szerint történik. Minden Rotary gyűlés ugyanolyan, csak a témák változnak. Összejövünk mindannyian, az elnök kongat egyet a haranggal, onnantól elkezdődik a hivatalos ülés. Az elnök elmondja a napi tervet, általában az aktuális ügyeket beszéljük meg, erről vagy szavazunk, vagy csak előkészítjük a szavazást egy következő alkalomra. Többnyire az ülések alatt van egy előadás, ami nagyon érdekes szokott lenni, hiszen a világ és az élet minden területéről jönnek emberek, akik érdekes előadásokat tartanak, 15-20 perc, fél óra, egy óra, attól függ, hogy mennyire bő a téma. Ezután van egy levezető rész, jön a kongatás, utána vacsora vagy valami kis harapnivaló, és közben kötetlen beszélgetés, barátkozás, ismerkedés az előadóval, további kérdések feltétele. Ez általában mindig így történik.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Persze, rengeteg klubbal tartjuk a kapcsolatot. Minden Rotarynak vannak testvérklubjai, és vannak olyan klubok is, amiknek eseményeit rendszeresen látogatjuk – főleg a régióban levő klubokat –, ahogyan ők is látogatják a mi eseményeinket. Ezzel segítik elő az együttműködést, a munkát, hoznak barátokat, testvéreket, ez egy tradicionális módszer, mondhatni multilevel marketing.

Hogyan látja Ön a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Úgy látom, hogy egyre több tagunk lesz, és egyre befolyásosabb lesz a régióban. Most azt látom, hogy fejlődik, és fejlődni is fog, és ez így teljesen rendben van.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 134 2015.11.04. 9:10:18

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Számomra a Szeged-Tisza Rotary Club azért különleges klub, mert az emberek azért járnak oda, mert szeretnek oda járni, és nem úgy veszik, mint a második munkahelyüket. Nem úgy érkeznek oda az emberek, hogy valami hihetetlenül nagy kötelességet kell elvégezniük, hanem jó kedvvel jönnek, és akkor így is elvégeznek hatalmas dolgokat. Kicsi lazább a klub, és én ezt szeretem benne.

Ezek szerint a többi Rotary Club az Ön véleménye szerint kicsit feszesebb?

Kicsit katonás, és ezt én már nem nagyon szeretem, függetlenül, hogy én katona voltam. A Rotary Clubokat meg az életben fölvállalt egyéb kötelezettségeket úgy látom, hogy nem szabad túlkomplikálni. Ha az válik az életünk céljává, akkor az élet megváltozik. Én azért járok a Rotaryba, amikor eljárok, mert szeretek ott lenni, nem pedig azért, mert kötelező, mert az a második munkahelyem, és attól az életem függ. Mert nem függ tőle az életem.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni az egyfajta életérzés. Ön hogy látja ezt? Helytálló a gondolat Ön szerint?

Igen. Életérzés, bár nem is tudom, hogy ezt így életérzésnek mondhatnám-e. Jól esik, amikor az ember a világban bárhova eljár, meglátja a kis fogaskereket valakinek a gallérján, odamegy az illetőhöz, bemutatkozik, és akkor olyan, mint ha már ezer éve ismernénk egymást. Az egy jó érzés, hogy a világban bárhova el tudsz menni, bekopogsz az ajtón, és abban a városban ismersz már egy olyan réteget, akikről tudod, hogy – most nem mondhatom azt, hogy kiválasztottak, mert ők magukat választották ki – jó indulattal állnak ahhoz, hogy a világot jobbá tegyük.

Végezetül lenne-e bármi, amit még szeretne hozzáfűzni a Rotaryval kapcsolatos dolgokhoz vagy bármi egyébhez?

Örülök annak, hogy Gábor lett az elnök, akit már ismerek a Rotary előttről. Örülök, hogy minden elnök hozzáteszi a klub életéhez azt, amit hoz magával, mindenki egy kicsit megváltoztatja, mindenki egy kicsit jobbá teszi. Hiszem azt, hogy Gábor is ugyanezt teszi

Rotary_konyv_151104_v5.indd 135 2015.11.04. 9:10:18

majd, és támogatom ebben nagyon. Örülök, hogy van egy Rotary, és örülök, hogy én ennek a része vagyok.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait.

Én is köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 136 2015.11.04. 9:10:18

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Fehér Éva

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Kaposváron születtem.

Mesélne egy kicsit a gyermekkoráról?

Az általános iskolai, valamint a középiskolai tanulmányaimat egyaránt Kaposváron végeztem. Az Alföldre való költözés lehetőségét a főiskola elkezdése hozta meg számomra. Tanulmányaim végeztével már nem tértem vissza szülővárosomba. Édesanyám Kaposváron él mind a mai napig, rendszeresen fel is szoktam keresni, de rajta kívül más kötődésem már nincs a városhoz.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

A későbbi életemre vonatkozó legmeghatározóbb gyermekkori eseményként azt említeném, hogy édesanyám matematika tagozatra íratott be az általános iskolába. Magyarországon akkoriban indultak a különböző gyakorló általános iskolák, melyek közül én a Kaposvári Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolájába jártam. Tanulmányaim első néhány éve már kialakította bennem a reál tárgyakhoz való kötődést, ami a későbbiekben pályaválasztásomban is meghatározónak bizonyult.

Vannak testvérei?

Nincsenek testvéreim, egyedüli gyermek vagyok.

A szüleivel milyen jellegű volt, illetve most milyen a kapcsolata?

Nagyon szeretem a szüleimet, édesapám ugyan meghalt már több mint 20 éve, édesanyám így egyedül maradt. Elmondhatom, hogy nagyon sok minden jóra megtanított, és a mai napig nagyon komolyan kikérem a tanácsát.

Mesélne kicsit az iskolai éveiről? Milyen iskolákba járt? Milyen tanuló volt?

Ahogyan azt már említettem, a Kaposvári Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolájába jártam matematika tagozatra. Ezt követte a Gépipari Szakközépiskola, szintén Kaposváron. Egy olyan iskolába kerültem, ahol a diákok között alig lehetett lányokkal ta-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 138 2015.11.04. 9:10:18

lálkozni, és úgy gondolom, hogy ez is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy mérnöknek tanultam később. Nagyon jó közösség vett ott körül, szerettem az osztálytársaimat, a tanáraimat, az egész iskolai légkört. Ezekre az évekre mindig szívesen emlékezem, mondhatni ezek voltak életem legszebb és leggondtalanabb évei. Főiskolára a GAMF-ra jártam Kecskeméten, ahol kezdetben nagyon jó tanuló voltam, utána már nem annyira, mindezektől függetlenül egy nagyon jó iskolának tartom. Amit ott tanultam, az nagyban meghatározta a gondolkodásmódomat, rávezettek bennünket a céltudatos gondolkodásra, a precizitásra és arra is, hogy viszonylag kevés információ alapján miként lehet megoldani az egyes feladatokat. Ezek mind olyan adalékok, amelyekre egész életünk során szükségünk van. A főiskolai közösség kevésbé tetszett, viszont maga a város annál inkább.

Tanáraival, osztálytársaival milyen volt a kapcsolata?

Az általános iskolai évek alatt még szinte semmilyen kapcsolat nem volt közöttünk, a középiskola folyamán azonban már mind az osztálytársaimmal, mind a tanáraimmal nagyon jó kapcsolatot ápoltam. A főiskolán a csoporttársaimmal kisebb közösségekre szegmentálódtunk, kevésbé alkottunk egy nagy egységet, de a tanáraimmal ott is jó volt a kapcsolatom.

Voltak-e hobbijai? Volt-e valamilyen iskolán kívüli tevékenység, amivel szívesen foglalkozott?

A sport mindig is közel állt hozzám, különösen szerettem futni, biciklizni, teniszezni. Ezek egy részét most is napi szinten művelem. Sportolás mellett hobbiként említeném még a zenehallgatást, ami szintén a mai napig megmaradt.

Ha össze kellene számolnia, összesen hány iskolába járt élete során? Mi lett a legmagasabb iskolai végzettsége?

Diplomás lettem, kettő diplomás végzettségem is van. Összesen négy iskolába jártam, de többe már nem fogok. Amit megbántam, hogy a doktori képzésen nem vettem részt. Többször felmerült ugyan, hogy meg kellene csinálnom, de valahogy mindig időhiányban voltam, valamint kevésbé hittem abban, hogy meg tudom

Rotary_konyv_151104_v5.indd 139 2015.11.04. 9:10:18

csinálni. Biztosan sikerült volna, egy kis erőfeszítéssel meg egy kis időráfordítással meg lehetett volna csinálni.

Milyen foglalkozást választott magának végül, illetve korábbi karriertervei módosultak-e felnőtt korára?

15 éve van meg a cégem, amire nagyon büszke vagyok, hiszen Magyarországon ez nagyon hosszú idő egy cég életében, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy magáncégről van szó. Szeretném még jó pár évig folytatni ezt a munkámat. Korábban távközlési vállalatoknál dolgoztam vezető beosztásban. Az informatikai ágazatból meríthettem azt a tudást és karriert, ami a mai napi napig meghatározza napi munkámat.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Főiskola után mindjárt el tudtam helyezkedni, és azóta is folyamatosan dolgozom. 24-25 éves lehettem akkoriban.

A kollegáival milyen a kapcsolata?

Változó. Nehéz meghatározni, hogy melyik milyen volt, tulajdonképpen túl sok munkahelyem nem volt. Volt bennem egy kis félelem, amikor friss diplomásként munkába álltam, mert ott mindenki sokkal többet tudott nálam, ez egyfajta távolságtartást eredményezett. A későbbiek során a kollegiális vagy munkatársi kapcsolatok egy része jó volt, másik része viszont felszínes vagy nem releváns. Néhányukkal eléggé nehezen találtam meg a közös nevezőt.

Általánosságban milyenek az emberi kapcsolatai? A partnerek, barátok mennyiben hasonlítanak Önhöz személyiségjegyekben, mentalitásban?

Összességében nagyon széleskörű emberi kapcsolataim vannak. Felnőttkori barátságaim és kapcsolataim nagyban köszönhetőek annak is, hogy jó pár évig voltam a kamara tagja, egy ideig alelnöke is. Valamint most már 15 éve vagyok az Intelligens Régió Üzleti Kommunikációs Kft. ügyvezetője, így kapcsolataim nagyon nagy része – körülbelül 90% – üzleti kapcsolatokat jelent. Ezen kapcsolatok némelyike, ha nem is mondható barátinak, azért a magánéletemben is szerepet játszik, de a gyerekkori, iskolai baráti kap-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 140 2015.11.04. 9:10:18

csolatokat nem, vagy csak nagyon nehezen tudják megközelíteni. Azt gondolom, hogy jók a kapcsolataim, és törekszem is arra, hogy akivel csak lehet, jó kapcsolatom legyen. Mindez szükséges a sikeres üzleti élethez is. Minden munkában vannak konfliktusok, ezeket el kell fogadni, kezelni kell őket, és onnantól kezdve jól működnek a dolgok. Szívesen teremtek új kapcsolatokat, és szeretem ezeket ápolni is.

Szeretném megkérdezni, hogy Ön házas-e?

Igen, van egy férjem és egy középiskolás kisfiam.

A fiával milyen a kapcsolata? Mit vár el tőle a későbbiekben?

Ő most kamasz, 15 éves. Úgy gondolom, tudja saját értékrendje szerint, hogy mit szeretne, és hogy hogyan kell viszonyulnia az élethez, természetesen otthon sok példát hall, sok lehetőséget meglát. Jó vele a kapcsolatom, bár egy kamasszal mindig nagyon nehéz. Ez most pont az az időszak, amikor a gyerekek önállóak szeretnének lenni, a felnőttek meg még nem tudják ezt elfogadni, vagy nem tartják helyesnek, nem tolerálják. Remélem, hogy hasonlóan sikeres életet vagy sokkal sikeresebbet tud befutni, mint amilyet szülei futottak be. Érdeklődik a Rotary iránt is. Jelenleg főként az üzleti világ érdekli, de ki tudja, lehet, hogy mire felnőtt lesz, ez változni fog.

Hasonlít Önre személyiségjegyekben?

Egy kamasznál ezt nagyon nehéz megmondani. Ha pár évvel ezelőtt kérdezte volna, akkor azt mondtam volna, hogy igen, de most nem nagyon tudnám megmondani, hogy hasonlít-e. Abban, hogy határozott és céltudatos, mindenféleképpen hasonlít. Biztos vagyok benne, hogy sikeres és jó élete lesz, de egészen másképp, mint nekem.

A jelenlegi munkájával kapcsolatban szeretném most kérdezni. Mi a cégének a profilja? Hogy jött az ötlete, hogyan működik ez a cég?

Az Intelligens Régió Üzleti Kommunikációs Kft. 2000-ben alakult, 15 éve. Egy informatikai projekt volt az életre keltője, ami azóta már meglehetősen kinőtte magát. A cég alaptevékenysége jelen pil-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 141 2015.11.04. 9:10:18

lanatban is az informatika, ezen belül a webes, internetes fejlesztések és az üzemeltetés. Másodsorban – a gazdasági válság vagy talán az élet hozta – hét éve pályázatokkal is foglalkozunk. Először csak informatikai pályázatokkal, a későbbiekben már beruházásokhoz kapcsolódó pályázatok teljes körű lebonyolításával is foglalkoztunk. 2020-ig mindenféleképpen szeretnénk ezt gyakorolni. Az utóbbi időben pont az európai uniós pályázatok kapcsán jött az az ötlet, hogy cégeknek tartsunk olyan képzéseket, amelyek segítik őket abban, hogy ezeken – vagyis a pályázatokon – sikeresen tudjanak szerepelni. Ezek a fejlesztések jelen pillanatban is zajlanak a felnőttképzési területeken. Szeretnénk a folyamatokban a következő európai uniós ciklusban is részt venni. Tehát három fő területe van a cégnek: az informatika, a projektmenedzsment és a felnőttképzés.

Most rátérnék a Rotaryra vonatkozó kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Nagyon régen. Az előző munkahelyemen az egyik felső vezető Rotary tag volt. Tulajdonképpen ott hallottam arról, hogy létezik a Rotary, és ott ismerkedtem meg a szervezet tevékenységével.

Hogyan került kapcsolatba magával a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Volt egy üzleti partnerem, aki ennek a szervezetnek a tagja volt, ő hívott mega klubba, amin meglepődtem, mert én úgy tudtam, hogy itt nők nem lehetnek tagok. De ezt a problémát megbeszélve, teljesen céltudatosan csatlakoztam a Rotaryhoz.

Mióta tagja a klubnak?

2014 decembere óta.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Alapvetően a Rotaryban – legalábbis az én véleményem szerint – azok tudják magukat jól érezni, akik a közösség iránt magas empátiával bírnak. Olyan fajta közösség irányába, ahol meg kell, hogy jelenjen az egymás iránti tisztelet, a barátság és egymás segítése, vagyis az olyanok irányába történő segítségnyújtás, akiknek erre szükségük van. Ez egyáltalán nincs ellentétben a gondolkodásmó-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 142 2015.11.04. 9:10:18

dommal, hiszen a Rotary nélkül is, ahol tudtam, mindig jótékonykodtam. Magánemberként – és nem mint cég – a lehetőségimhez mérten támogatást nyújtottam különböző szervezeteknek még katasztrófahelyzetekben is. Azokat a ruhákat, tárgyakat, egyéb dolgokat, amikre nincs vagy nem volt szükségünk, most is és régebben is eljuttatjuk a segélyszervezetekhez, az egyházhoz vagy egyéb klubhelyekhez. Tehát egyáltalán nem távoli gondolat vagy cselekedet számomra a jótékonykodás.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe jelenleg a klub tevékenységében?

Július negyedikétől én leszek a titkár, úgyhogy szerintem nagyon fontos szerepem lesz ebben a szervezetben. A Rotary helyzetének a pozicionálása, és megtartása, illetve az új tagoknak vagy magának a szervezet tevékenységének a racionálisabb összefogása a következőkben fajsúlyos feladatok lesznek. Sok ügyfél jár fel hozzám, akik láthatják a zászlót az asztalomon, ez egyfajta imidzsépítésnek is jó lehet. És most nem az én imidzsem építésére vagy a cégére, hanem magára a Rotary imidzsére gondoltam, de a kettő együtt is tud működni, össze tud kapcsolódni.

A Rotary egyik általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat, ez a kifejezés?

Az egymás iránti, illetve azok iránti lojalitás és termékkészség, akik erre rászorulnak. Ha ezt meg lehet tenni szervezetten, akkor ez a szervezet lehet az, amin keresztül ezt gyakorolni kell.

Ha definiálni kellene, akkor Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

A barátság az egyik hívószava, ami sajnos napjainkban eléggé nehezen értelmezhető. Barátságon keresztül az összetartás és a szervezet nevéből és célkitűzéséből adódóan azon rétegeknek történő segítségnyújtás, akik a szervezet látókörébe kerülnek a projekteken keresztül. Egy konkrét cél mentén lehet őket támogatni, segíteni, és azáltal, hogy ez egy világszervezet, gyakorlatilag bárhova eljuthat a segítség, és bárhonnan érkezhet segítségkérés.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 143 2015.11.04. 9:10:18

A karitatív feladatok ellátása, ahogy Ön is kiemelte, nagyon fontos feladata a Rotary Clubok tevékenységének. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt eddig a klub szervezésének keretein belül?

Én nem vagyok régóta tag, vagyis nagyon kevés időt – talán háromnegyed évet – töltöttem még a klubban, de voltam a Tömörkény projekt megnyitóján, és bár a szervezésben nem vettem részt, a projekt fontosságát és szükségességét érzékeltem. Tavaly voltunk jótékonysági bálon is, amelyet ez a klub rendezett, ez egy fontos esemény a Rotary életében, hisz tevékenységének nagy része az adományozáshoz és a jótékonysághoz kapcsolható. Nem túl régen voltam Szerbiában, Feketicsen, ahol az általános iskolát támogatta a Rotary Szeged-Tisza különböző dolgokkal, könyvekkel, édességgel. Az édesség harmadlagos, könyvekkel és projektorral támogatni az iskola a működését viszont fontos. Az iskola egyébként zömében magyar nyelvű oktatást végez.

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club melyik karitatív tevékenységére a legbüszkébb azok közül, amiket eddig tapasztalt, látott?

Ez a kérdés talán számomra annyira nem releváns, mert nagyon rövid idő telt még el ahhoz, hogy erre felelősen tudjak válaszolni. De a szerbiai támogatást mindenképpen példaértékűnek érzem, azért is, mert egy másik ország, ugyanakkor ők is magyarok. Ebből nagyon jól látszik, érezhető, és értékelhető, hogy ez egy világszervezet, tehát nem áll meg Szeged vagy Magyarország határainál, hanem átlépi azt, és gyakorlatilag bárhova el tud jutni.

Hogyan tudja összeegyeztetni, illetve összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Az elmúlt 20 évben – vagy talán még régebben – aktív közéleti szereplő voltam, és igyekszem, meg szeretek is ennek fényében dolgozni. Számomra teljesen megfér együtt a munka, a közélet és a Rotary. Fontos ez, és kell is, hogy így együtt legyen. Ettől emberileg is gazdagodunk, és nekem ez teljesen szimpatikus napi feladatmegosztás.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 144 2015.11.04. 9:10:18

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Igen, természetesen szereztem, hiszen voltak olyanok, akiket csak ott a klubban ismertem meg.

Az Art Hotelben szokott ülésezni hetente a Szeged-Tisza Rotary Club. Hogyan néz ki egy ilyen összejövetel?

Az összejöveteleknek van egy hivatalos programja. Hat óra és fél hét között kezdődik az ülés, ekkor az elnök ismerteti azokat az eseményeket, illetve feladatokat, amelyek az elmúlt egy hét során hozzá beérkeztek. Illetve azokat a teendőket is megbeszéljük, amelyek a következő időszakra vonatkoznak – ez lehet egy hét, de lehet hosszabb időszak is. Utána jönnek azok a témák, amik az egyes tagokhoz érkeztek, ezeket a lehetőségeket szintén közösen megtekintjük, megvitatjuk. Ezt követően kötetlen beszélgetés folyik a klubtagok között.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak e testvérklubjai az Önök klubjának?

Testvérklubokról nem tudok, de tartjuk a kapcsolatot számos klubbal itt Szegeden, Magyarországon és külföldön is, különösképpen Szerbia irányában. Illetve – ebben nem vagyok biztos – én úgy tudom, hogy egy törökországi klub is megkeresett bennünket, és el is indult velük a kapcsolatfelvétel.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét? Módosulnia kell esetleg valamiben, vagy valamilyen irányvonalon elindulni? Akár egy új vagy inkább egy korábbi tevékenységet kellene folytatni?

A projekteket természetesen folytatni kell. Nagyobb hangsúlyt kell fektetni arra, hogy a klub hogyan tud viszonyulni a többi hasonló szervezethez, akár itt Szegeden is, illetve a klubon belüli életet is pozícionálni kell. Nagyon sokan nehezen nyerhetőek meg a klubülésen, gyakorlatilag mindig ugyanazok a tagok látogatják a klubüléseket, ezért szükséges egy kicsit racionálisabb vagy újrapozícionált helyzet megalkotása, és ennek a gyakorlása az elkövetkezendő időszakban.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 145 2015.11.04. 9:10:18

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary kluboktól?

Erre nem tudok válaszolni, mivel nem nagyon ismerem más klubok életét, mert mint mondtam, egy viszonylag rövid tagság még az enyém. Nincs még összehasonlítási alapom. A Szent-Györgyi Albert Rotary Clubból sok embert ismerek, de hogy ott milyen munka vagy milyen klubélet folyik, azt nem tudom.

Az utolsó kérdésem arra vonatkozna, hogy sokan mondják, hogy rotaristának lenni az egyfajta életérzést is jelent. Ön hogyan látja ezt?

Mindenféleképpen így gondolom én is. A Rotary egy nagyon hosszú múltra visszatekintő világszervezet, egy nagyon nagy közösség. Napjainkra kissé megváltozott, a változás miértjeivel a szervezet maga sokat foglalkozik: megváltozott a Rotary imidzse; elöregedett a szervezet; a fiatalabbak kevésbé nyerhetők meg a szervezetnek, vagy nem mutatnak megfelelő érdeklődést irányába. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy jó, ha az ember tartozik valahova, és nekem is tartozni kell valahova, ami egy picit más, mint a munka, más, mint a hobbi, más, mint a sport, és a Rotary ennek nagyon jó színtere lehet. Ha ez valóban a barátságról és a karitatív megjelenésekről szól, akkor úgy gondolom, hogy ez tényleg másfajta időtöltés, másfajta szerep, mint amit a mindennapokban betöltünk. És igazolni tudom, hogy tényleg más.

Köszönöm szépen a válaszait.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 146 2015.11.04. 9:10:18

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Gál Tamás Lajos

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

1962. június 23-án, Békéscsabán születtem.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról. Hol nőtt fel?

Alapvetően Kecskeméten és Veszprémben éltem. Édesapámékkal 1972-ben költöztünk Veszprémbe, negyedikes voltam, amikor oda kerültem általános iskolába. Mind a két helyet nagyon szerettem gyerekként is. A középiskolát Balatonarácson, kertészként végeztem.

Vannak-e testvérei?

Igen, van egy húgom, Éva.

És milyen a kapcsolata a húgával?

Nagyon jó, köszönöm.

Mi a szülei foglalkozása?

Édesapám nyugdíjas katonatiszt, repülőgépekkel foglalkozott világ életében. Helikopterekkel, a repüléssel. Édesanyám pedig építész és gazdasági szakember volt.

Értem. Mi jellemezte a szüleivel való kapcsolatát?

Nagyon bensőséges, szép viszony.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Rengeteg. Kertészkedéshez kötődően voltak olyan kapcsolataim, barátaink, akik nagyon sokat segítettek. Békéscsabához kötődik rengeteg emlékem, ahol gyerekként a tanyavilágban biciklizésekkel töltöttük az életünket. Rendkívül sokat voltunk kint a természetben, kirándultunk szinte minden hétvégén. Főleg a Bakonyban, Veszprémben, rengeteg helyen kirándultunk. Kirándulás, Balaton, víz, vadászat - ezek gyerekkori emlékeim mind.

Értem. Akkor most kérem, meséljen egy kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába, milyen tanuló volt?

Az általános iskolát Kecskeméten kezdtem, a Zója Általános Isko-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 148 2015.11.04. 9:10:18

lában. Most is emlékszem, olyan szép volt minden reggel elmenni egyedül az iskolába, aminek a gyerekek örülni nem nagyon szoktak. Hosszú szivarfákkal övezett utca végén volt vagy van az iskola. Hogy most hogy van, azt nem tudom. Nem laktunk túl messze, egy utcányira. Aztán Veszprémben '72-től két iskolába jártam. Közepes, jó tanuló voltam az általános iskolában. Aztán középiskolába elkerültem Balatonarácsra, kertészeti szakközépbe, ott már rosszalkodtam. De ott is közepes és jó tanuló voltam. Ami kedvemre való tantárgy volt, abból kitűnő voltam. Kémia, biológia, ezek a kedvenceim voltak, aztán ez volt az irányultságom is. Ebben az időben, középiskolás koromban kezdtem el intenzíven sportolni, röplabdázni. Egyébként mindig sportoltunk valamit, tehát sportos család voltunk. A középiskolai tanulmányok a növénytermesztés, a kertészeti világ, a mezőgazdaság világba lendítettek tovább a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemre, ott végeztem növényvédés szakon.

Milyen volt a kapcsolata tanáraival, osztálytársaival? Szeretett iskolába járni?

Szerettem iskolába járni, igen. Sok kedves, jó barátom volt. Főleg a lányokkal szerettem ismerkedni, baráti szinten - tehát nem úgynevezett csajozós szinten - egész középiskolás koromig. Tanáraimmal vegyes kapcsolatom volt. Volt olyan, akit imádtam, főleg általában a kedvelt tantárgyakhoz kötődően. Akit viszont nem szerettem, annak a tantárgya sem ment. Ez szerintem teljesen általános. Általános viselkedés volt szerintem. Tehát jó viszonyban voltunk. Mindenekelőtt persze a sportkörhöz kötődtem, egyértelműen.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Egész kicsi korom vágya a tűzoltó, a katona, a rendőr, tehát a szokásos. Cowboy, vagy nem tudom, ezekre úgy igazából nem emlékszem. Középiskolás koromban nem foglalkoztam azzal, hogy mi akarok majd lenni, amit csináltunk, azt végeztük. Hangsúlyozom sokat sportoltam, versenyszerűen röplabdáztunk, és ez töltötte ki az életünket. Aztán valahogy a szakmából adódóan automatikusan következett az, hogy nyilván nem akarok orvos lenni. Illetve megfordult a fejemben még a TF, mert az egyik nagyon jó barátom, osztálytársam a TF-re felvételizett. Ő el is ment arra a vonalra, bár

Rotary_konyv_151104_v5.indd 149 2015.11.04. 9:10:18

megjegyzem visszatért a mezőgazdasághoz később, felnőttként. Nekem meg valahogy teljesen természetes volt, hogy a Keszthely Agrártudományi Egyetemen kívánok továbbtanulni.

Akkor mondhatni nem voltak kitérők a pályáján?

Rendkívüli kitérő persze volt. Tudom már, autószerelő is akartam lenni általános iskolás koromban, mert szerettünk, és nagyon szeretek a mai napig is gépészkedni, valamit megjavítani. Az ilyen mechanikai dolgok világ életemben érdekeltek, tehát volt ilyen is. Szerencsére nem autószerelő lett belőlem, hanem mezőgazdász.

Értem. Ugye említette, hogy a sport fontos szerepet játszott az életében. Ezen kívül milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott, voltak-e hobbijai?

Nagyon korán megismerkedtem a fotózással, azt hobbi szinten űztem, szinte általános iskolás koromtól, úgy, hogy saját magunk hívtunk elő filmeket, nagyítottunk, tehát tényleg komolyan foglalkoztunk vele. Ehhez volt is affinitásom, mert az unokanagybátyám fotóművész volt. Sajnos éppen a napokban hunyt el. De a család is nagyon szeretett fotózni, úgyhogy ez volt az egyik hobbi. A másik az erdőbe járás, nyíllal lőni. Ez nem is konkrét vadászat, de a vadászat közeli természetjárás megmaradt az életemben. Meg a zenehallgatás. Nyilván először a rock zenével kezdtük, meg a mi korosztályunknak megfelelő zenékkel, de nagyon hamar elmentem a kicsit finomabb zene világába, a jazz felé. Most már felnőtt fejjel inkább a komolyzene, az opera kedvelője lettem.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során? Illetve mi lett a legmagasabb iskolai végzettsége?

Összesen három általános iskolába, egy középiskolába meg egy egyetemre jártam, és agrármérnök, kémikus lett a végzettségem. Az autós iskolát vagy a vezető képzőt nem számoljuk bele.

A korábbi karrier tervei módosultak-e felnőtt korára, ha igen, mennyiben módosultak?

Amikor elkezdtem az egyetemet, akkor tudtam, hogy körülbelül agrármérnök leszek, vagy valami az agrárgazdaságban. Aztán a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 150 2015.11.04. 9:10:18

TSZ-világban kezdtünk el dolgozni az első feleségemmel. Összeházasodtunk egyetemista korunkban. De ott valahogy nagyon-nagyon korán és szerencsére jó munkahelyválasztással, vagy megkereséssel olyan helyre kerültem, ahol a napi mezőgazdaságon felülemelkedve, kicsit kutatással, kicsit kereskedelemmel - tehát nevezhetjük talán egy kicsit magasabb színű általános ismereteknél többet igénylő tevékenységgel - kellett és volt hol foglalkozni. Ebből alakult ki mára az agrárkereskedelemben, hogy mindig valamilyen olyan utakat keresek, vagy olyanra akadok rá, ami picit másabb, mint az általános.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Mivel elsőre nem vettek fel, nem sikerült a felvételi - akkor központi írásbeli volt - elkezdtem dolgozni az egyetem előtt, 18 évesen, vasbetonszerelő betanított munkásként. Úgyhogy nagyon korán megtapasztaltam, hogy milyen a munkás élet. Túl azon, hogy minden nyáron dolgoztunk valahol, a szakközépiskolában voltak nyári gyakorlataink is. Egy időben egyébként, ha jól tudom ezt be is számították, tehát a szakközépiskolai dolgokat a nyugdíjas évekbe is beszámolták. Bár ezzel nem vagyok tisztában. Tehát nagyon korán megtanultam azt, hogy dolgozni kell az életben, hogy valamit elérjünk.

Nem tudom, hogy most csapatban dolgozik-e, de hogy ha vannak kollegái, akkor milyen a kollegáival a kapcsolata?

Szerintem mindig jó volt a kollegákkal a kapcsolatom. Jelenleg is dolgozom kollegákkal, eddig is voltak kollegáim, de hosszú időn keresztül volt, hogy tulajdonképpen magányosan, vagy egyedüliként tevékenykedtem, mint kereskedő. Mint az elmúlt 30 évben.

A barátai mennyiben hasonlítanak Önhöz személyiségjegyekben? Barátok vagy esetleg üzleti partnerek?

Nem, szerintem semennyire vagy nagymértékben. Attól függ, akivel jó üzleti kapcsolatban vagyunk, azzal nyilván a személyiségünk valamilyen szinten egyezik, vagy legalábbis az életfelfogásunk, a szemléletünk az kell, hogy egyezzen. A barátaim közül van, aki teljesen más, mint én, de ez így normális szerintem.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 151 2015.11.04. 9:10:18

Általánosságban mi jellemzi az emberi kapcsolatait?

Azt hiszem, hogy mély érzelmi kapcsolat, talán így lehetne megfogalmazni.

Szeretném megkérdezni, hogy Ön házas-e?

Jelenleg nem.

Vannak-e gyermekei?

Vannak. Négyen vannak, lányok.

Milyen a kapcsolata a gyermekeivel?

Vegyes. De én azt gondolom, hogy szintén általában rám jellemző ez az érzelmi alapon viszonyulás. Mély érzelmi kapcsolat vezérel. Ahogy a mély érzelmi kapcsolat lehet szélsőségesen rossz is.

Értem. A gyermekei hasonlítanak Önhöz személyiség jegyekben?

Bizonyos értelemben talán igen, de nem mindenben. Van, aki teljesen más felfogású, mint én, személyiségjegyeiben is. Mint ahogy a 4 leány között is óriási különbségek, nagyon nagy differenciák vannak.

Köszönöm. Akkor az életút interjú résszel végeztünk és most jön a rotaris rész. Azt szeretném elsőként megkérdezni, hogy mikor hallott először a Rotaryról?

1989-'90 környékén.

Hogyan került kapcsolatba magával a Rotaryval, illetve az Önök jelenlegi Rotary Clubjával, a Szeged-Tiszával?

Ez egy kicsit hosszabb történet, mert a mi Rotary Clubunk csak 2005-óta létezik. Amikor újjáalakult a szegedi Rotary Club, akkor az újjáalakulásánál jelen voltam. Tehát alapító tagja is vagyok ennek a klubnak. A Rotaryval kettő módon találkoztam mindjárt a legelején. Az egyik az apósom volt, aki akkor még lehet, hogy nem is volt az apósom - igen, abban az időben még nem. Tehát ő az, aki a hírt hozta, hogy Szegeden ujjá alakul a Rotary Club. Illetve a második apósom által. Tisztázzuk: kétszer elváltam. A második felesé-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 152 2015.11.04. 9:10:18

gem Szegedhez kötött, és egy másik ember is, aki nagyon-nagyon sok mindent nyújtott az életemben. Nem csak a Rotaryval kapcsolatban, hanem a magán- és a gazdasági életben is. Mégpedig, egy munkakapcsolat révén Norvégiába települt magyar barátom, Száva Gábor, aki egyébként a magyar Rotary újjáalapításában is nagyon sokat tett. Ő vitt be aztán a Rotary-élet sűrűjébe, ismertetett meg sok emberrel. Tehát hírvivőként az apósomon keresztül, egyébként pedig Száva Gábor barátom által ismerkedtem meg először a Rotaryval. Aztán a szegedi Rotary Club alapító tagjaként hosszú időn keresztül ott tevékenykedtem, majd 2005-ben megalakítottuk a Rotary Club Szeged-Tiszát. Nem elfelejtendő, hogy Rotary Club Szeged-Tisza, nem fordítva, hogy Szeged-Tisza Rotary Club. De hát gondolom, hogy ennek az alapításnak biztos lesz olyan része, ahol majd azt elmeséljük, hogy hogy történt, mint történt, milyen alapon. A Rotaryval így találkoztam.

Mesélne egy kicsit arról, hogy hogyan emlékszik vissza az alapításra?

Amikor a szegedi Rotary megalakult, vagy újjáalakult, akkor én voltam az ország legfiatalabb rotaristája. Igazából az akkori szabályzatok szerint nem is lehettem volna rotarista, mert 30 év alatt voltam, de annak idején örültek, ha valaki Rotary tag lesz. Feltettek egy kérdést minden leendő rotaristának, amikor már megismerte a Rotaryt, hogy kíván-e a Rotarynak tagja lenni, és hogy miért, meg hogyan. Nyilvánvalóan annyira fiatalként abban a világban sok mindent nem tudhattunk még a Rotaryról, sokan idősebbek, felnőttebbek sem, hacsak nem járták a világot és látták nemzetközi viszonylatban. Viszont, amit akkor idős barátaimtól, mint említettem, megtudtam róla - egyébként a Ricsi bácsi nagyon sokat beszélgetett velünk, ők voltak a magyarországi Rotary újjáalakításának a vezető emberei - nagyon sok beszélgetés után, amikor ezt megkérdezték tőlem, akkor azt mondtam, hogy igen, szeretnék ilyen ember lenni, aki a Rotaryra méltó lehet. Ugyanakkor emlékszem rá, hogy volt egy ember, nem tudom már ki, aki felállt, és azt mondta, hogy ő nem gondolja, hogy erre neki van energiája, és olyan fura volt számomra, ő ki is lépett a Rotaryból. Egyébként később visszajött a Rotaryba, amikor már státusszá, szimbólummá vált a rotarista lét.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 153 2015.11.04. 9:10:18

Tehát ezzel az időszakkal kezdtem el a rotarista életet, nyilván egyszerű, sima tagként, nem különösebben részt véve, vagy vezetőként részt véve a Rotary életében. Ez arra az időszakra esett, amikor családot is alapítottunk a második feleségemmel itt Szegeden. A 90-es évek végére főleg az ifjúsági munkával foglalkoztam nagyon sokat, és annak kapcsán az országos vezetésben is részt vettem. Majd jött az az időszak, amikor jött az internet Magyarországon is. Interneten is meg kellett jelenni, ezért magamra vállaltam a magyar Rotarynak az internet megjelenését, hogy azt majd koordinálom. Persze nem értettem az internethez meg a számítógéphez, fogalmam sem volt igazából, csak felhasználói szinten ismertem. Viszont voltak olyan jó rotarista, szegedi rotarista barátaim, akikre alapozva tudtam biztosan, hogy ezt meg fogjuk tudni oldani és szerintem nagyon jól meg is oldottuk. Akkor abban a helyzetben voltam, hogy ezt nekem kellett elvállalni, és el is vállaltam országos szinten. Ezt sokáig csináltuk. Persze a Rotaryra is jellemző, hogy ha valami megy, akkor azt már más is irigyli, ezt már más is tudná csinálni. Ezzel kapcsolatban voltak rossz élményeim is, de hát a Rotary társadalma is ugyanolyan, mint az ország társadalma, sajnos nem különbözik attól. Mindemellett azt gondolom, hogy egyfajta vezető szerepet mindenképpen el kell, hogy lásson, és el is lát a Rotary. Jött ez az időszak, amikor az országos vezetésben is benne voltam. A magyar, vagy a szegedi Rotary Clubnak, a rotarys társadalomnak természetes lezajló folyamata, hogy ha egy városban megjelenik, akkor ott általában az első klubok elit klubokká alakulnak. Nyilván a város vezetői, gazdasági potentátjai megjelennek. Más klubokkal párhuzamosan, a Lions Club és a Rotary Club vállvetve szokott haladni a világon mindenhol. Általában a vezető tisztségviselők gazdasági emberek, szakemberek benne vannak a két klubban. A Rotary felfogása mindenképpen azt kívánja meg, hogy ne csak ez a réteg jelenjen meg egy klubban, ez viszont nagyon nehezen kivitelezhető. Amerikában ugye több helyen megoldották - több száz fős klubban nem probléma -, hogy a vezető politikus is ugyanabban a klubban ül, ahol a kis farmer is ülhet. Itt Magyarországon és az európai régióban talán ez nem annyira jellemző. Ezért rendszeresen, egy-egy városban több klub is alakul - persze a világon máshol is -, mert egy ilyen 170 ezres városban simán lehet 5-6 klubnak létjogosultsá-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 154 2015.11.04. 9:10:18

ga. Ellentétek kezdenek kialakulni a klubéleten belül is felfogásbeli különbségekből. Egy alapvető nagyon nagy felfogásbeli különbség egyébként van a klubokban: legyenek-e hölgy tagok vagy ne legyenek. Nem legális, de mégis van, mégis létezik. Akkor gyakorlatilag megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy kellene csinálni egy másik klubot Szegeden, s akkor ennek nekiveselkedtem. Megvoltak az országos vezetésben is a megfelelő barátok, kapcsolatok, akik ebben támogattak. Úgy gondoltam, hogy nézzünk körül, hogy milyen alapon lehet megcsinálni. Nyilván az alapelv az volt, hogy ne az legyen, hogy a klub szétválik, és lesz két riválisa. mert az rányomja a bélyegét. Hanem, hogy új tagokkal bővüljön a Rotary élet, ez volt az alapvető felfogásom, és hát az alapító tagok közé is sok barátom került be. Így sokszor van az, amikor egy-egy báli szervezésben azt mondják, hogy hát hozd el a barátaidat, akkor majd többen leszünk, hogy mindenki már a Rotaryban van, aki az én barátom. Innentől kezdve egy kicsit nehezebb volt minden szervezés, és hát apósommal, aki akkor már nem nagyon járt a másik klubba, együtt voltunk tagok a másik klubban is, a szegedi, ma már Szent-Györgyi Albert Rotary Clubban, vagy Rotary Club Szeged Szent-Györgyi Albert, ez a hivatalos megnevezés. De ő abban az időben nem járt oda, mert nem tetszett neki a klubélet, meg egyéb tevékenységei elvonták onnan. Vele beszélgettünk és ő is mondta, hogy egy olyan, kicsit lazább felfogású, nem annyira gazdasági élettől meghatározó személyiségek életfelfogása és világa alapján szerveződő klubban ő is szívesen tevékenykedne. Egyébként a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubot megalapító elnökünk, Balogh Sándor, ott is és itt is hasonló gondolkodással élte a rotarys életét. Beszélgettünk és úgy döntöttünk, hogy másik két rotarys barátunkkal együtt öten, kvázi kiválva a klubból - de igazából nem megcélozva azt - több klubtársunkkal egy új klubot alakítanánk. És mi öten fogjuk felvezetni a Rotary világba ennek a klubnak az életét. Tehát ne Rotaryhoz nem értő, vagy Rotaryt nem megélő emberek alakítsanak egy klubbot, hanem hogy a Rotary világ ízlésvilága, hangulata továbbvihető legyen. Aztán egyikünk mégsem jött át a klubba, visszament az anyaklubjához tagként, úgyhogy négyen határoztuk el magunkat. Igazából négyen kiviteleztük a Charterünket. Aztán sajnos egyikünk belefáradt az aktív tevékenységbe és egy kicsit hátsó taggá, vagy nyugalmazott

Rotary_konyv_151104_v5.indd 155 2015.11.04. 9:10:18

rotaristává is vált, visszavonult a családi életébe. Úgyhogy a mi alakulásunknál is Balogh Sándor Professzor úr lett az alapító elnökünk. Az ő nevéhez kötődik most már két magyar Rotary Clubnak a megalakítása. Így tudtuk fenntartani azt, hogy tényleg a rotarys szemléleteknek megfelelően, de mégis egy lazább felfogású, inkább barátsági alapon működő klub legyen a mienk. Kisebb büdzsével. Röviden megfogalmazva - és ezt éppen tegnap a klubülésen is beszélgettük -, hogy amikor megvan egy klubülés, akkor ne az legyen, hogy van egy mag, vagy egy kisebb társaság, aki elmegy máshova leülni beszélgetni, hanem nekünk az tetszett - és ezt is gyakoroljuk mai napig is -, hogy a mi kis klubunknak minden tagja, ha kell, akkor ottmarad és beszélgetünk baráti alapon. Nem válik külön belőle egy társaság és mennek el valahova máshova meginni egy pohár bort. Tehát ennyi az alakulásunknak a története, és ma már tíz évesek vagyunk. Én a magam részéről egyébként még annyit tennék hozzá, hogy nagyon nagy élménnyel élem meg azt, hogy annak idején én voltam a legifjabb rotarista az országban, mára már az akkori koromhoz viszonyítva fiatalabb emberek is lehetnek, meg vannak is a Rotaryban. Nagy élmény, hogy ezen fiatal emberek megalapították a harmadik szegedi Rotary Clubot, tehát van ez a fiúk-lányok együtt. Természetesen nálunk is megtört a jég, és szerencsére vannak már hölgy tagjaink, aminek én nagyon örülök. Egész más a hangulata a klubnak, hogyha mindannyian ott vagyunk, a klubunk élete is nagyon jó mederbe került és sikerült elindítani egy remélhetőleg hosszú életű rotarys világban.

Köszönöm. Itt akkor most nagy szeletét átbeszéltük a Rotary történetének, de ez mindenképp fontos volt, hogy átlássuk az egész folyamatot. Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Mindent. Az előbb elmondtam szerintem. Rengeteg barátot, rengeteg ismerőst, rengeteg új élményt. A Rotaryban olyan emberekkel lehet találkozni, akikkel a napi rutinjában az ember sose találkozna. Sőt, speciálisan az én életemben tényleg mindent jelentett a Rotary. Más kérdés, hogy nem maradt meg belőle minden.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 156 2015.11.04. 9:10:18

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe, mondjuk jelenleg a klub tevékenységében?

Én jelenleg gazdasági és családi okból a Dunántúlra tendálok visszsza, úgyhogy a klubunk életében sajnos napi rendszerességgel nem tudok részt venni. Terveim vannak, sok minden, klubtársaim tudják. Amit az előbb mondtam, hogy a Rotary mindent jelentett az életemben, az azt is jelentette, hogy a szerelmi életemben is. Elváltam már kétszer, volt egy rotarys párkapcsolatom, de annak is vége lett. Jelen pillanatban egy átalakulás alatt áll a magánéletem, a gazdasági életem és a rotarys életem, még nem tudom, hogy mi lesz belőle.

Értem. Ugye a Rotary egyik általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Mit jelent Ön számára ez a gondolat?

Ez Cseri Miklós barátomnak a gondolata, aki governorunk volt, és ő foganatosította meg. Nagyon szenzációs megfogalmazása szerintem. Mit jelent nekem? Azt jelenti, hogy a gondolkodó és érző ember olyan tevékenységeket folytat magától is, vagy a Rotary szervezeten belül - akár a rászorulónak, akár a nem teljesen rászorulónak -, amely a fejlődéshez elengedhetetlenül szükséges, amelyre a társadalomnak szüksége van. Tehát ilyen emberekre szükség van, enélkül nincs társadalmi fejlődés szerintem. Sem érzelmi, sem társadalmi.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Tulajdonképpen nagyon érdekes számomra. Az európai gondolkodású embertől egy kicsit távol áll az amerikai felfogás, de tudomásul kell venni, hogy a Rotary amerikai gyökerű. Ott van a világbéke, meg a közjónak a megteremtése. A Rotary alapfelfogása az az, hogy az olyan embereken, népcsoportokon segítsünk, akik arra rászorulnak, akik nem tehetik meg kvalitásuknál, helyzetüknél, rászorultságuknál fogva, hogy eljussanak az életnek valamilyen szempontból, vagy legalábbis a nyugati kultúra szerinti magasabb színvonalára. Ha ezeknek anyagi, emocionális segítségre van szükségük, akkor azt mi meg tudjuk adni nekik. Tehát ez a Rotaryban simán benne van. Nem véletlenül van benne az ENSZ-ben tanácsadói és egyedüli civil szerveződésként a Rotary. Tehát szerintem nagyon jelentős szerepe van. A miénkben és a szüleink korosztályában ab-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 157 2015.11.04. 9:10:18

szolút benne volt az, hogy milyen az értelmiségi szemlélet. Ugye az értelmiségi szemlélet abban az időben az érettségihez kötődött alapvetően. Nyilvánvalóan akkor még jóval kevesebben végeztek felsőfokon, akár egyetemi szinten. Én ma már azt gondolom, hogy ez inkább át kellene, hogy tevődjön a felsőfokú végzettségre. Ha valaki leérettségizik, az már a mai világban nem jelent semmit. Az értelmiségnek alapvető velejárója és követelménye az, hogy figyeljen a környezetére, formálja a környezetét és jobbá tegye a környezetét. Én azt gondolom, hogy ennek a felismerésnek az alapjain működik a Rotary egy nagyon szép és nagyon jó, egységes, a világ előtt megjelenni tudó szerveződési formában. A világ legnagyobb civil alapítványa a Rotaryé például, amely segíti a világban a rászorulókat. De egyik nagyon fontos tevékenysége a Rotarynak a különböző népek közötti barátságok létrehozása is, amely azt mondja, hogy ha két fiatal találkozik a világ két különböző kultúrájából, és együtt töltenek, mondjuk egy évet - kialakulnak barátságok, szerelmek -, akkor azok nem fognak háborúzni egymással, nem fognak egymásra törni. De sajnos alapvetően ez az emberek hozzáállása. Tehát szerintem ez egy általános érvényű megjelenés, egy általános érvényű igénynek a speciális, szervezett megjelenési formája. Nyilvános, nem titkos, mert ugye tudjuk, hogy vannak titkos szervezetek, vagy legalább is misztifikált szervezetek, amikről nem tudjuk, hogy hogy irányítják.

Tehát mondhatjuk, hogy a karitatív feladatok ellátása is fontos feladata a Rotary Cluboknak.

Egyik nagyon fontos feladata. Így van!

Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt a klub szervezésének keretein belül?

Nagyon sokban, ezt nem is lehet felsorolni. Számtalan dologban vettünk részt.

Ezeket programokként kell elképzelni? Vagy mondjuk, van egy projekt, akár egy sürgős, például azt hiszem, hogy a tordai projekt, vagy amikor árvízkárosultakon kellett segíteni.

Természetesen. Nyilvánvalóan vannak hirtelen, tragédia jellegű,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 158 2015.11.04. 9:10:18

vagy természeti csapások, amikre reagálni kell. Olyankor egységesen a világ úgyis fellép és az erre érzékeny emberek tömörülése, mint a Rotary is fellép. Számtalanszor van olyan, hogy egy-egy ember jár valahol és észrevesz valamit, azt felveti a klubban és többen egyetértünk vele, reflektorfénybe kerül. Akkor a klub élete abba az irányba terelődik el, akár egy projekt erejéig, akár hosszú évekre visszagondolva. Például egy nagyon eklatáns példa erre - én magam nem ismertem, de van egy nagyon jó nem rotarista barátom, szakmai kapcsolatom, akinek Kárpátalja és annak a művelése a szíve csücske. Most már hosszú évek óta tartó gazdasági szerencséje lévén, minden évben tudunk Kárpátaljára kijuttatni adományokat. Az ő gondolata volt, hogy Kárpátaljára, a magyar gimnáziumba az angol és a külföldi nyelvi oktatás támogatásának céljából ad adományt, amit a klubunk rendszeresen kijuttat. Idén is megtörtént, mert ezzel lehet fejleszteni a társadalmat. Ha most elkezdenénk a magyarságtudatukat erősíteni, attól ők nem kerülnének előrébb. Sőt, bizonyos értelemben jobban elszigetelődnek. Élnek egy társadalomban, ahol más az anyanyelv, mint a mi anyanyelvünk, és bizony az kell, hogy kommunikálni tudjanak a világban, és megjelenjenek. De ugyanilyen volt Tordán, amikor Török Gyuri barátunk hozta az információt, hogy ott milyen fontos és milyen nagy segítség lenne, hogyha lennének magyar adományok, könyvek, vagy akár pénzbeli adományok. Ezek általában úgy jönnek, hogy jön egy-egy ötlet, egy-egy érzékenység, és ha egységesen a klub úgy gondolja, hogy erre fellép, vagy erre ad, akkor ez működik. Túl azon, hogy szerbiai árvíznél segítkezünk vagy a tiszai árvizeknél. Tehát ezt óhatatlanul adja a hétköznapi élet, meg hát ki mivel találkozik. Az is rányomja a bélyegét, hogy ki milyen vezető pozícióban, vagy tisztségviselőként szerepel a Rotaryn belül. Nem véletlen van a Rotaryban az, hogy általában a vezető tisztségviselők évente változnak. Évente cserélődik a vezetőség, változik a klub és a prioritása, és ez egy nagyon jó dolog. Így lesz változatos összetételű emberek társasága. Minden évben legyen más arculat, szín, más hangulat és ez így normális. Nagyon jó alapelv. Nem tokozódnak be beidegződések egy irányban. Mindamellett, hogy általában, aki vezető tisztségviselő volt a klubban, annak megmarad egyfajta magasabb rezgésszáma a klub életében is, mert - általában azt szoktuk mondani -, hogy a klub-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 159 2015.11.04. 9:10:18

tagság körülbelül 5%-a az, aki aktívan dolgozik. A többi passzívan vesz részt, jó, ha eljár a klubülésekre, mert mindig talál magának más kifogást, hogy miért nem tud eljönni. Ez így van sajnos, az emberek ilyenek.

Ha választani kellene, akkor Ön a Rotary Club Szeged-Tisza mely karitatív tevékenységeire a legbüszkébb?

Én a legbüszkébb arra vagyok, hogy megalakult a Rotary Club Szeged-Tisza. Tehát, hogy megtörte azt az időszakot, amikor csak egy klub volt Szegeden, és most már három is van. Reméljük, hogy még majd fog alakulni 2-3, mert annyit biztos, hogy elbír a város. Ez az egyik, amire büszke vagyok és természetesen arra, hogy ebben én részt vehettem, hogy katalizátora lehettem, akár így is mondhatjuk. Nem tudnék kiemelni projektet, nekem ugyanúgy a szívem csücske az, amikor az Átmeneti Otthonban tevékenykedtek a klubtársaink, vagy amikor a nyugdíjas otthonban. Az emlékeimben azért a másik klub életében történt dolgok is egybefolynak. Azt mondom, hogy most nincs olyan program, amit ne tudnék felvállalni, nincs az, amire ne lehetnék büszke és azt gondolom, hogy nem is szabad prioritást felállítani. Én nagyon élvezem, amikor a Rotaryban olyan hírek jönnek, hogy 300 millió forintos projekteket sikerült megcsinálni, mert nagyon nagy léptékben tudtak gondolkodni és tudtak összehozni támogatókat rá. Akár kórházi projektekben, akár oktatási projektekben. Az is nagyon tetszett, amikor egyikünknek sikerült megszervezni, hogy egy gyermekmentő mentőautónak a felszerelését meg tudják venni. Arra is nagyon nagy szükség van. Sürgős adományra nagyon nagy szüksége van az árvízkárosultaknak. Tehát nem tudnék prioritást megnevezni, még akkor sem, hogyha mondjuk nekem szívügyem lett a barátom révén a kárpátaljai programnak a fenntartása és működtetése, ami még mindig együtt jár bizonyos energiákkal. Egy a fontos, hogy a Rotary minden más segítségnyújtó szervezettől eltérően, az összes ráfordított vagy ideadományozott pénznek nem, hogy a 100%-át arra fordítja, amire szánták, vagy amire mi kértük, hanem minden egyes rotarys tag hozzátesz ehhez. Tehát, ha valaki a Rotaryba pénzt vagy adományt ad - nyilván a Rotary is a civil szerveződéseknek megfelelő minőségben -, akkor nem, hogy felhasználnánk az életünkre, ha-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 160 2015.11.04. 9:10:19

nem még hozzá is teszünk. A Rotary Foundation keretében például van olyan, hogy betesz egy klub, mondjuk ezer dollárt vagy ezer forintot, és 100 ezer, vagy 100 millió forintos projekt lesz belőle, mert annyit ad hozzá a Rotary. Tehát nagyon-nagyon sokat hozzátesz a Rotary, és szerintem ez a szenzációs, a Rotary szerveződésekben. Nem nagyon ismerek másik ilyet a Lions-on kívül. Róluk is úgy tudom, hogy nem felhasználnak, meg nem elvesznek belőle. Tagdíjat fizetünk, szerencsére nem olyat, hogy ehhez milliomosnak kellene lenni, tehát elérhető a hétköznapi emberek számára is a Rotary. Ezért is gondolom, hogy több klubot is el kell, hogy bírjon a városunk, Szeged. Legfeljebb nem biztos, hogy lesznek olyan tagjai, akik milliókat képesek áldozni, akár céges, akár magán jövedelmükből, mint általában mondjuk a nagyobb vagy az elit klubok, ahol természetszerű, hogy egy-egy társadalmi rétegnek a vezetői vannak, ott többet is tudnak invesztálni. A kisebb klubok a mindennapi életben lehet, hogy csak a kétkezi munkájukkal, de ugyanolyan fontos tevékenységet látnak el szerintem, és így minden projekt egyformán fontos és egyformán a szívem csücske.

Ön hogyan tudja összeegyeztetni, illetve összekapcsolni a magánéletét, a munkáját, a klubtevékenységgel?

Mint mondtam jelen pillanatban a munkám és a nem létező magánéletem a Dunántúlhoz köt, és a klubélettel ez majdhogynem összeegyeztethetetlen, mert sajnos szerdánként nem vagyok Szegeden. De egy jó pár évvel ezelőtt elkezdtem egy barátom révén megalapítani a balatonfüredi Rotary Clubot. Erről nem tettünk le, tehát a klubalapítási szenvedélyem, az továbbra is megvan. Jelenleg a veszprémi Rotary Clubban látogatóként vagyok jelen. Ugye a Rotary tagság azt is jelenti, hogy ha valaki egy klubnak a tagja, akkor a világon bármely Rotary Club összejövetelén részt tud venni. Örömmel és baráti fogadtatással, baráti hangulattal várják. Tehát mindenhol részt vehet. Én jelenleg legtöbbször a veszprémi klubban hallgatóként vagy ismerkedőként veszek részt. S mint mondtam, az országos vezetésben hosszú éveket vagy évtizedet töltöttem el, abból viszont az utóbbi években egy kicsit kivonultam, hogy más tevékenységekre is jusson időm. Aki aktívan részt vesz az országos vezetésben, annak nagyon sokat kell, hogy utazzon, hogy részt ve-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 161 2015.11.04. 9:10:19

gyen olyan rendezvényeken, ahol egyébként jó ott lenni. Barátaink vannak ott, nagyon sok jó embert lehet megismerni. De nem egyszerű összeegyeztetni a magánéletet a társadalmi élettel. Ehhez kell egy olyan társ, aki esetleg a magánéletét szintén hozzá tudja kötni, ami nem egyszerű dolog.

A Rotary Club Szeged-Tisza az ülési időszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Kérem, meséljen egy kicsit arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen ülés, összejövetel?

A Rotary üléseinek van egy procedúrája, ami, hogy úgy mondjam írásba is van fektetve. Először van egy rövid adminisztrációs rész és az éppen aktuális hírek ismertetése. Bár megjegyzem, ez ma már a friss hírforrások tekintetében, a különböző Rotary által is használható csatornák lévén lehet, hogy feleslegesnek is tűnik. De a személyes beszélgetések a klubvezetés és a tagság között ma is fontosak. Van általában erre programfelelős. Azután következik valamilyen külsős, vagy rotarista társunk előadása, bemutatója kirándulásról, szakmáról, vagy valamilyen Rotary-projektről. Egy érdekes előadást illik tartani, aminek elvileg 20 perc a hivatalos időtartama. A klubülés másfél óra alatt lezajlik, aztán nagyon sokan vannak, akik étkeznek. Manapság nem nagyon divat vacsorázni, úgyhogy ez nálunk sem divat. Van olyan klub, amelyik reggelizik, ebédel, uzsonnázik, lehet választani, de általában ez a jellemző. Vagy, mint a tegnap esti klub: akik ott voltunk, nagyon sokáig beszélgettünk, aki nem vezetett, az borozgatott. Utána itt folytattuk néhányan, tehát ez így megy. Baráti hangulatban zajlik és a mi klubunknak ez a legfontosabb alappillére. Persze, egy 250 fős Rotary Club az biztos másként is működik - bár megjegyzem ott is komoly barátságok alakulnak ki -, ott különböző bizottságokba meg szakcsoportokba tömörülnek, és ott lehet, hogy nem is ismerik egymást esetleg.

Vannak-e testvérklubjai az Önök klubjának, tartják-e a kapcsolatot más klubokkal?

Igen. A szabadkai, palicsi klubbal, egyébként is a szerbiai klubokkal jó kapcsolatokat ápolunk. Hála a jó Istennek vannak olyan tagjaink, akik személyes, gazdasági kapcsolatban is vannak ott emberekkel.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 162 2015.11.04. 9:10:19

Hogyan látja Ön a Rotary Club Szeged-Tisza jövőbeni szerepét, tevékenységét? Mennyiben módosulhat a jelenlegi tevékenység a jövőben, vagy szükség van-e változásra?

Biztos, hogy fog változni, biztos, hogy változnia is kell. Amint mondtam, nagymértékben az elnök és a titkár aktuális funkciójához kötődik a klub stílusa, és kell is, hogy kötődjön. Ez minden évben óriásit is képes változni, vagy pedig megmarad egy bizonyos mederben. Amihez hozzátevődik az, hogy ha vannak olyanok - mint ahogy vannak nekünk is olyan klubtársaink, akik voltak, vagy nem voltak elnökök, de majd lesznek talán elnökök -, akik bizonyos projekteket a szívükön viselnek. Itt vissza tudok csatolni a szerbiai programra, vagy akár az ukrajnai-kárpátaljaira, vagy bármilyen olyanra, ami több éven át ívelő program, a klubnak az aktivitása nyilván meghatározza bizonyos mértékben - vagy legalábbis időszakonként biztosan - a klub életét. De fejlődési lehetőség számtalan van. Az életnek annyiféle olyan ága, olyan helyzete van, amiben jó, ha segít a Rotary. Bármit ki lehet találni. Mint ahogy volt olyan klub, aki disznóólat épített például. Visszatérve, nagyon fontos a világnépesség szempontjából, hogy figyeljünk ezekre, hogy valaki Afrikába szeret járni és az afrikai dolgokat szereti, akkor az oda tendálódik, van, aki Ázsiába.

Ön szerint mitől egyedi az Önök klubja, miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Én azt gondolom, hogy olyan sok Rotary Club van a világban, hogy akár lehet több is egyforma. Egyedisége talán itt, a kis régiókban nézve lehet, mondjuk Szegeden és a környezetében. Apropó itt megjegyzem, Mórahalmon is alakult egy klub, ami mondjuk úgy, hogy árnyékvárosa Szegednek, vagy alvó városa, annak is tekinthető. Tehát Szeged, Szeged környéke és a régió el van látva Rotary Clubbal, de a környezetéhez képesti különbözősége mindenképpen megfogalmazódott már, másfajta szemlélettel nézzük a világot egy kicsit.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 163 2015.11.04. 9:10:19

Az utolsó kérdésem az lenne, hogy ugye többen mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést is jelent az egyén számára. Ön hogy látja ezt?

Azt gondolom én is, hogy ez így van. Annak idején Kurti bácsi - egy nagy név a magyar Rotary történelemben, alapító tevékenységben - mondta, hogy a rotarista még a pizsamáján is hordja a jelvényét. Tehát a rotarista mindig viseli a jelvényét, ezzel jelzi a világnak, hogy ő rotarista és a magánéletében, az üzleti életében, amennyire csak teheti, mindig megvalósítja azt, ami a Rotary alapgondolata és az övé is. Annak idején, amikor megkérdezték tőlem, hogy akarok-e rotarista lenni, akkor azt mondtam, hogy igen, nekem tetszik ez a fajta életmód. Akarok ilyen ember lenni! Remélem, hogy sikerült ilyen embernek lennem, vagy sikerül úgy meghalnom, hogy ilyen embernek mondhattam magam, vagy mondhat a környezetem. Én azt gondolom más érzés. Persze számtalan ember van, aki hasonlóan gondolkodik és nem rotarista, de rotaristaként élni az azt is jelenti, hogy automatikusan megbízok egy olyan emberben, aki rotarista. Ez nem mindig jó. Sajnos, tapasztalat alapján nem mindig jó. De azért ez egyfajta nomenklatúra, ami azt feltételezi, hogy ha valaki tagja egy klubnak, annak aktív részese, az a klubközösség elismeri, elfogadja, megtartja, nem zárja ki a saját közösségéből, akkor az a világon mindenhol olyan ember, akit bármelyik másik rotarista szívből jövő barátsággal tud fogadni és megbízik az ő értékítéletében. Hiszen például ez az egyik alapja az ifjúsági csereprogramunknak, ahol azt mondjuk, hogy akár az én gyerekem, akár az övé, nem rotarista vagy a Rotaryról nem tud semmit, a gyereket bátran, akár egy évre is rá merjük bízni egy másik rotarys társunkra. Mondjuk Brazíliában, vagy Amerikában, Thaiföldön, Ausztráliában, Dél-Amerikában, akár olyan helyeken, ahol egyébként a társadalom veszélyesnek is nevezhető sokszor. Ott egy rotarista fog felügyelni arra a gyerekre, aki az én szívem csücske, tehát akinél semmi nem lehet fontosabb, s ott ugyanúgy fogja kezelni. Tehát rotaristaként jelenti ezt is.

Értem. Köszönöm szépen, ennyi lett volna az összes kérdés. Ha még van bármi hozzáfűznivalója, akkor nyugodtan.

Lehet beszélgetni a Rotaryról szerintem órákon át vagy napokon, heteken, éveken keresztül.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 164 2015.11.04. 9:10:19

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Hevesi László

Az első kérdésem az, hogy hol és mikor született?

1950-ben, Szegeden.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról. Hol nőtt fel?

Egy rövid ideig Balástyán laktunk szüleimmel, 3 éves koromban költöztünk be Szegedre. 1958-ban meghalt az édesapám, aki a szívével volt beteg, és így édesanyámmal, nagymamámmal éltünk.

Vannak testvérei?

Nincsenek. Egyedül vagyok.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Édesapám a konzervgyárban szállítási vezető volt, édesanyám a DÉMÁSZ-nál - vagyis akkori nevén DÁV- nak hívták - statisztikus volt.

És milyen volt a kapcsolata az édesanyjával, nagymamájával, ugye velük élt huzamosabb ideig?

Igen. Jó volt a kapcsolatunk, szerettük egymást. Én voltam a kis kedvenc.

Volt valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nem, különös nem. Végül is minden esemény egy gyerek életében meghatározó lehet a jövőjét illetően. Szerettem sportolni, meg mindent, ami divatos volt a fiatalok, tinédzserek körében. Mindent szerettem volna, festő, író, színész, zenész lenni. Az én tinédzserkoromban futott be a Beatles, és természetesen zenekart is szerettem volna, vagy zenekarban játszani, és minden olyan dolgot, ami akkor divatos volt. Aztán végül is rájöttem, hogy pénzt keresni egész másként lehet, úgyhogy tanultam.

Meséljen egy kicsit az iskolai éveiről. Hova járt iskolába?

Tulajdonképpen az Élelmiszeripari Főiskolát végeztem el. Előtte a Juhász Gyula Általános Iskolába, majd a Tisza-parti Gimnáziumba jártam. Nevelőapám mindenképp azt szerette volna, hogy autószerelő legyek. A műszaki dolgokhoz nem volt semmi érzékem. Végül az Élelmiszeripari Főiskolára felvételiztem sikeresen.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 166 2015.11.04. 9:10:19

Szeretett tanulni? Milyen tanuló volt?

Tanulni szerettem és jó tanuló voltam. Kezdetben egészen jó, később változó volt, de végül is jó tanuló voltam.

A tanáraival, osztálytársaival milyen volt a kapcsolata?

Jó kapcsolatot tartottam mindenkivel. Tanárokkal nem is lehetett rossz kapcsolatot tartani…

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Tulajdonképpen az Élelmiszeripari Főiskolát elkezdtem, de a családomban élelmiszeriparhoz kötődő személy senki sem volt, tehát belecsöppentem ebbe a szakmába. Végül is tetszett, érdekes volt és egy jó területnek látszott. Ebben az időben már sportoltam, kézilabdáztam. Először a DÉLÉP néven szereplő csapatban játszottam, majd a Volánban, ami a mostani Pick elődje. Akkor ott már nagyon keményen kezdett kialakulni a profizmus, tehát nagypénzes játékosok voltak, én viszont úgy éreztem, hogy a sportból nem akarok, és lehet, hogy nem is tudnék megélni. Teljes erővel a tanulás felé fordultam. A sport csak hobbi maradt.

A sporton kívül mi érdekelte még? Voltak más hobbijai?

Ahogy mondtam, minden érdekelt hobbi szinten. Főleg a festészet. Nem tudom mikor, egész fiatalon Munkácsy életét elolvastam és elkezdtem festegetni, Munkácsy képeket másolni könyvekből. Állítólag, sokak szerint egész jól sikerültek. Említettem azt, hogy színész is szívesen lettem volna. Nagy élményem volt, azt hiszem, úgy 1968-ban, a szabadtérin az Aidában statisztáltam és hadvezér voltam. Hihetetlen nagy élmény volt, de ez is elmúlt. Valójában mindig visszakanyarodtam az iskola, a tanulás felé.

Összesen hány iskolába járt élete során?

Az Élelmiszeripari Főiskolát végeztem el. A főiskolán az utolsó évemben a Pick ösztöndíjasa lettem, és ebből adódóan ott is kezdtem el dolgozni. Rögtön az iskola elvégzése után munkába álltam. Későbbi években a munka mellett szakmérnöki, majd marketing menedzser diplomát szereztem a főiskolán.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 167 2015.11.04. 9:10:19

És korábbi karriertervei módosultak felnőttkorára?

Persze. A hobbi szintű elképzelések, tervek elmaradtak. Csak a festészet maradt meg de, ez is csak idősebb koromra élénkült fel. Nagyon szerettem a munkámat, ami főleg szervezésből állt és nem utolsósorban az élelmiszeripar legpatinásabb tevékenységéből, a szalámi gyártásból.

Akkor egész életében a Picknél dolgozott?

Igen, végig. Ott kezdtem gyakornokként, majd egészen a vezérigazgató-helyettesig tartott a karrierem.

Milyen volt a kapcsolata a kollégáival?

Vegyes, viszonylag nagyon fiatalon vezető beosztásba kerültem, és a vezetőket legalább annyian nem szeretik, mint ahányan igen. Egy jó vezetőnek tudni kell a kellő távolságot tartani, disztingválni. Munkahelyi barátság létezhet, de a magánéletbe ezt átvinni elég veszélyes lehet. Elég sok ember munkáját kellett, hogy felügyeljem, irányítsam, tehát volt időszak, amikor 7-800 ember is tartozott ahhoz a területhez, amiért én feleltem. Tudtam az embereket motiválni, tudtam a nyelvükön beszélni, érthetően tudtam a követeléseinket továbbítani, úgyhogy ez sikeres is volt, mint ahogy a Pick története is egy sikertörténet.

A munkán kívüli partneri, baráti kapcsolatai milyenek? Mennyiben hasonlítanak Önhöz a barátok?

Tulajdonképpen nem mondanám, hogy hasonlítanak, szerettem a sokszínűséget, nyitottnak éreztem magam minden területre, nemcsak a munkámmal összefüggő dolgok érdekeltek. Egy-két barátom volt egész életemben. Tehát olyan széles baráti körrel nem rendelkeztünk, volt társaságunk, magányosak sosem voltunk. Szerettünk utazni és ilyenkor sok barátra tettünk szert.

Van kedvenc utazási élménye? Gondolom nehéz választani.

Akad. Sok-sok érdekes utazásom volt. Igazából a végén már voltak helyek, ahova sokszor elmentünk. Ilyen volt Párizs, London. Különösen Párizs, ott sokat voltunk és már észre sem vettem a turistáknak való műemlékeket. Akkor már a múzeumokat jártam és a

Rotary_konyv_151104_v5.indd 168 2015.11.04. 9:10:19

művészetben, főleg a festményekben gyönyörködtem – az impresszionisták a kedvenceim.

Azt még szeretném megkérdezni, hogy Ön házas-e?

Igen.

És vannak gyerekei?

Igen. Az első házasságomból van kettő gyermekem: egy lány és egy fiú, ők már 40 év fölött vannak. A második házasságomból egy 26 éves fiam van. A nagylányunk kivételével, a két fiú külföldön él. A nagyobb fiú hegyi vezető, a Himalájától kezdve az Alpokig mindenhol vezet túrákat. Gyakorlatilag ő a hegyen él, és nagyon büszke vagyok rá. Mindegyikükre! A kisebb fiú Hollandiában, Rotterdamban él. Ő ott dolgozik tájépítészként. Most készül felvételizni a Leideni Egyetemre, pszichológiát fog tanulni. Most ennek a tájépítészetnek van egy új vonulata a tájépítész-pszichológia, amiről mi itt szinte alig, vagy nem is hallottunk. A lányom révén kettő unokám van.

Tudják tartani a kapcsolatot a nagy távolság ellenére?

Nos, igen. Skype-on elég sokat tudunk beszélgetni, és időnként azért meglátogatnak, de a munkájuk nem igen engedi. A nagyobb fiú a hegyekben van állandóan, tehát nem tud jönni. Vállalkozóként csinálja mindkettőjük a munkáját.

Rátérnénk a Rotary Clubhoz kötődő kérdésekre. Az első kérdésem az lenne, hogy mikor hallott először a Rotaryról?

Amikor újra engedték Magyarországon.

Be voltak tiltva ezek a jellegű klubok?

Persze. Még Horthy idejében tiltották be 1941-ben.1987-ben indult újra. Akkor hallottam róla. A munkahelyemen volt egy-két kollegám, akik a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubban voltak tagok, és tőlük értesültem a Rotaryról.

Hogyan került kapcsolatba a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Két-három általam ismert ember kivált a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubból és rögtön az elején, az elsők között szóltak nekem,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 169 2015.11.04. 9:10:19

hogy lennék-e tag. Akkoriban asztaltársaságként működtünk másfél évig és 10 évvel ezelőtt, 2005 őszén alakultunk meg, mint Rotary Club. Asztaltársaságként kisebb, 7-8-10 fős csapattal indultunk el, a charterünnepségünkön már 22-en voltunk.

Akkor Ön már a kezdetektől fogva jelen volt a Rotary Clubban?

Igen a kezdetektől. Az első 3-4 tag között voltam.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Számomra a barátságot, humánumot jelenti, tehát egy szoros, kötött barátságot jelent a klubon belül is és klubon kívül is. Segítséget olyan emberek felé, akik rászorulnak erre és nem feltétlenül kell „rászorulónak" lenni. Segíteni kell a kreatív tevékenységet folytató embereknek, akik tevékenysége előre viszi a dolgokat. Jelenti ez főleg a fiatalság tevékenységének támogatását. Ez utóbbi a legjobban megtérülő dolog, és ahogy ez a Rotaryban folyik, azt nagyon jó dolognak tartom.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében?

Én soha nem akartam kisajátítani szerepet, mindig alávetettem magam a többség akaratának. Véleményem mindig volt, akár negatív vagy nemleges, de nyilván a többség akaratának aláveti magát az ember. Pont öt évesek voltunk, amikor elnök lettem, és az előző években egy kicsit akadozott a közösségi élet. Egyik fő feladatom talán az volt, hogy ezt visszarázzam, tehát hogy egységes, nagyobb létszámmal működő klubéletet valósítsak meg. Ez azt hiszem, hogy sikerült is, legalábbis senki nem panaszkodott rám, a tevékenységemre.

A legszívesebben a fiatalság dolgaival foglalkozom. A Tömörkény Gimnáziumban egy tanulmányi ösztöndíjat hoztunk létre 6 éve. Minden év március 15-én, az iskolai ünnepségen szoktuk átadni egy arra rászoruló, de emellett kiváló, jó tanulónak, akit az iskola jelöl ki. Leírhatatlan élmény a meglepetést és az örömet látni rajtuk. Ebben a gimnáziumban folyik egy képző- és iparművészeti szakképzés. Festő, szobrász, kerámia és textilművész, ahol nagyon komoly, nagyon jó alkotásokat készítenek mindegyik területen. Ezek

Rotary_konyv_151104_v5.indd 170 2015.11.04. 9:10:19

közül minden szakon a legjobb alkotás készítője egy ösztöndíjat kap a Rotary Klubunktól, egy színvonalas kiállítás keretében. Az iskola balett- és táncművészeti képzéssel is foglalkozik, akik általában valamely színház tagjai lesznek. Ezeket a jutalmazásokat pályázati pénzekből tudjuk finanszírozni, ezt döntően én szervezem, én tartom a kapcsolatot velük. Ezt nagyon szeretem, és fontosnak tartom - mint említettem is, nem csak az elesett embereken kell és lehet segíteni.

A Rotary egyik általános jelmondata a cselekvő humanizmus. Mit jelent Ön számára ez a gondolat?

Tulajdonképpen a tettre kész segítő, jó célokat támogató tevékenység, amely meghatározza a Rotary működését.

Ha választani kellene közülük, Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Az egyik fontos feladat a barátság fenntartása, mélyítése. A klubon belül és klubon kívül. Nagyon fontos az, hogy mindenféle politikai, vallási és egyéb, rasszista vagy bármilyen szélsőségesnek nevezhető szemlélettől távol álljon, a békét valósítsa meg saját és nemzetközi köreiben. A humanizmus, az egymáson való segítés nagyon fontos feladat, továbbá az, hogy mindenki a feladatát, a szakmáját, a szaktudását a lehető legmagasabb erkölcsi szinten fejtse ki a Rotaryban. És amit én a legfontosabbnak gondolok, az ifjúsággal foglalkozó feladatok. Úgy tudom, hogy Magyarországi District költségvetésében is ez igen fontos tényező, mintegy 40% megy el az ifjúsági feladatok a támogatására, cserediákok utaztatására, stb. Én ezt a fiatalsággal való foglalkozást tartom a legeslegfontosabbnak.

A karitatív feladatok ellátása is nagyon fontos tevékenysége a Rotary Clubnak. Ön milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt a klub tevékenységei között?

Van két otthon, akiket támogatunk. Az egyik egy öregek otthona a Szabadság téren, ahol nagyon idős, beteg emberek vannak. A másik pedig egy anyák otthona, Klebelsberg-telepen. Ott az otthonról elüldözött anyák vannak egyedül a gyerekükkel. Klubunk rendszeresen mindkét otthont praktikus ajándékokkal támogatja. Szerveztem

Rotary_konyv_151104_v5.indd 171 2015.11.04. 9:10:19

az otthonnak különböző eseti adományozásokat, a baráti körömből: ruhát, televíziót, számítógépet vittünk. Nagyon jók a kapcsolatok szórvány magyar településekkel Szerbiában, ahova sok magyar nyelvű könyvet vitt ki a klubunk. Pár éve, nagy viharkárok után, magyarlakta területeken a klubunk több magyar klubbal biztosított a károk kijavítására anyagokat, cserepet.

Ön a Rotary Club Szeged-Tisza mely karitatív tevékenységeire a legbüszkébb?

Tulajdonképpen mindegyikre. Büszkék lehetünk mindannyian bármilyen jó cselekedet végrehajtása kapcsán, engem is jó érzéssel tölt el minden ilyen cselekedet.

Szerzett új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Igen. Úgy érzem, a fiatal tagjainkkal kialakuló barátságunk egyre jobban erősödik.

A velem egyidős, vagy idősebb tagokkal, akiket ismertem régebbről is, de amióta klubtársak lettünk, azóta a barátságunk jobban elmélyült. Mint például Dr. Balogh Sándor Professzor, aki tanárom is volt és alapító elnöke a Szent-Györgyi Klubnak és nekünk is. Az ilyen barátság büszkeséggel tölt el.

A Rotary Club Szeged-Tisza ülésidőszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Kérem, meséljen arról egy kicsit, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel?

Tulajdonképpen van egy hivatalos menetrend, amit többé-kevésbé be is tartunk. Általában az ülések első felében valamilyen előadást szervez az elnök, a titkár, vagy valaki. Ezt követően az aktuális ügyekkel foglalkozunk, amikor a folyó dolgokat beszéljük meg: a napi, heti, havi teendőket. Az utolsó 10 perc-negyed óra vagy fél óra az a „világ megváltása". Ez nagyon fontos dolog.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai az Önök klubjainak?

Igen. A hivatalos testvérklubunk a novi sad-i Duna Club. Nagyon sok szerbiai klubbal tartjuk a kapcsolatot, főleg Szabadkán, Palicson

Rotary_konyv_151104_v5.indd 172 2015.11.04. 9:10:19

és Kanizsán. Nagyon jó és szoros kapcsolat van köztünk. Természetesen a Szent-Györgyi Rotary Clubbal nagyon szoros kapcsolatot tartunk fenn. Nagyon nagy örömmel vettük a Dóm Club megalakulását is. A mórahalmi klubbal is vannak kapcsolataink.

Hogyan látja a Rotary Club Szeged-Tisza jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Tulajdonképpen próbálom optimistán nézni ezt, és bízom benne, hogy ha esetleg bármi probléma felmerül, akkor mindig lesznek olyan emberek, akik helyre tudják állítani a fejlődést. Úgy gondolom, hogy az első 10 év sikere is garancia arra, hogy prosperáló jövője lesz a klubnak.

Ön szerint mitől egyedi a Rotary Club Szeged-Tisza? Miben különbözik a többi Rotary Clubtól?

Szerintem nem különbözik. Ugyanolyan, mint bármelyik. De ha netán mégis, akkor én nem tudok róla.

Az s az utolsó kérdésem az lenne, hogy sokan mondják azt, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést jelent. Ön hogyan látja ezt?

Számomra az életérzés az több mint csak a Rotary. Lehet része a Rotary is. Szerettem úgy élni, hogy ha valamit csináltam, azt úgy tettem, hogy 5 perc alatt többet éltem meg, mint más ember egész életében ugyanazzal a tevékenységgel. Tehát nagyon bele tudtam élni magam sok mindenbe. A Rotary is része ennek.

Köszönöm szépen a válaszait!

Kérem.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 173 2015.11.04. 9:10:19

Rotary_konyv_151104_v5.indd 174 2015.11.04. 9:10:19

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Illés Németh István

Az első kérdésem az az lenne, hogy hol és mikor született?

Szegeden születtem, 1961-ben.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Szegedi születésű vagyok, de Ruzsán nőttem fel.

Vannak-e testvérei?

Vannak természetesen. 3 lánytestvérem van, az egyik sajnos már nagyon régen meghalt.

Mi jellemzi a kapcsolatukat?

Nagyon jó családi kapcsolatban élünk. Ma is rendszeresen járunk egymáshoz.

Mi volt a szüleinek a foglalkozása?

Édesanyám háztartásbeliként dolgozott, édesapám az akkori TSZ-ben volt brigádvezető.

Milyen volt a kapcsolata a szüleivel?

Nagyon jó kapcsolatunk volt, mindent meg tudtam velük beszélni.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Sem olyan családi vagy külső tényező nem volt, ami erőteljesen meghatározta, vagy befolyásolta volna a gyerekkoromat.

Kérem, meséljen egy kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt?

A helyi általános iskolába jártam, nagyon jó tanuló voltam. Lehet, hogy rosszul hangzik, hogy szerettem tanulni, de igen érdekeltek a tantárgyak. Elsődlegesen a biológia, a fizika és a matematika voltak azok, amik közelebb álltak hozzám, de szerettem az irodalmat is. Szerettem verset tanulni és szavalni, különböző iskolai rendezvényeken fel is léptem. Összességében a tanulmányaimmal nem volt különösebben baj.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 176 2015.11.04. 9:10:19

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Gépészmérnök szerettem volna lenni. Kicsi koromtól kezdve közel álltak hozzám a gépek, az autók. Édesanyám igazából – mint falusi asszony – nem látta át, hogy mit jelent az, hogy valaki gépészmérnök lesz. Ő mindig azt látta, hogy elmentem, és nyakig olajosan tértem haza, miután nagy autókat meg gépeket szereltem. Szüleim megpróbáltak mindig olyan irányba terelgetni, hogy ne legyek gépészmérnök. A nővérem a vendéglátásban dolgozott, az akkori helyi ruzsai kisvendéglőnek volt a vezetője. Hozzáteszem, hogy közöttem és a két élő nővérem között 12 és 14 év korkülönbség van, késői születésű kisfiú voltam a lányok után. Nagyon szerettem elmenni a vendéglőbe poharat mosni, sört csapolni meg egyebet, s akkor valahogy beleszerettem a vendéglátásba. Szüleim is bíztattak, hogy mennyivel szebb, mennyivel elegánsabb az étterem, a vendéglátás, mint a gépek körül dolgozni. Így kerültem tulajdonképpen 1996-ban a vendéglátás területére.

Egy pillanatra még visszatérve a diákévekre. Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai? Szeretett-e iskolába járni?

Szerettem iskolába járni, sőt, mindig az eminens tanulók közé tartoztam az iskolában. Szerettek a tanáraim meg én is őket, nem volt semmiféle konfliktus sem magatartás szempontjából, sem tanulmányi szempontból, nagyon jó viszonyban voltunk. A mai napig is nagyon jó a kapcsolatom valamikori osztályfőnökeimmel, úgy az általános iskolás, mint a középiskolás osztályfőnökömmel. Baráti viszonyban vagyunk a mai napig is Spréber tanár úrral, akivel természetesen már tegezzük egymást. Ugyan én elkerültem közben Szegedről egy hosszabb időre, az utóbbi 10 évben találgatok rá újra a régi tanárokra, barátokra, valamikori régi kollegákra, főnökeimre. Lassan 19 éve vagyok ismét itt, 1996 szeptemberében-októberében jöttünk vissza Szegedre véglegesen.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Mi volt a fő érdeklődési köre, hobbijai?

Annak idején több sporthobbim is volt, imádtam focizni – bár semmilyen jelentősebb csapatba sem tartoztam soha –, imádtam futni, hosszútávfutásban Szeged korosztályos 2. helyezettje voltam.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 177 2015.11.04. 9:10:19

Ez azt hiszem 5 km-es hosszútávfutás volt. Tanuláson kívül ezek álltak hozzám legközelebb. A sport iránti rajongásom a mai napig megmaradt, habár most már inkább a kézilabda érdekel. Tekintettel arra, hogy Szegeden nincs foci, kénytelen voltam rászokni a kézilabdára meg a vízilabdára. Minden jelentős kézilabda meccsen kint vagyok, sőt, nem csak kint vagyok, hanem szponzora is vagyok a Pick Szeged kézilabdacsapatnak. Régebben szponzoráltuk a szegedi vízipólósokat is – most már csak csekélyebb összeggel –, de megszakadt közöttünk a kapcsolat, az utóbbi időben nem kerestek meg, és én sem őket.

Ha össze kellene számolni, akkor összesen hány iskolába járt élete során?

A középiskolákkal együtt 4 iskolába jártam. Én valamikor szakmunkást végeztem, utána Hódmezővásárhelyen kezdtem el levelezőn a vendéglátó szakközépiskolát, amit Keszthelyen folytattam, mert hosszabb időre Szegedről a Balaton partra kerültem, és Keszthely közelebb volt hozzám.

Korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára?

Érdekes, ha politikai rendszerváltás történik, amikor az ember élete teljében van. Amikor elkezdtem a szakmát, nem is lehettek olyan álmaim, hogy valaha vállalkozó legyek. Akkor az embernek az volt a vágya, hogy egy elegáns szép szállodába kerüljön, és ott valamilyen vezető pozíciót töltsön be. Ez nekem oly szinten sikerült is, hogy elég fiatalon a balatonfüredi Marina étterem sörözőjének vezetője lettem, majd étteremének igazgatóhelyettese. Abban az időszakban jött a rendszerváltás, érezhető volt, hogy valami történni fog, és valaminek történnie kell. Kezdték engedni a magánvállalkozások alakulását, kezdték bérbe adni a vendéglátóhelyeket, kisebb üzleteket. A nagy házak természetesen még éltek, és virultak, mi Magyarország egyik legnagyobb szállodaláncához a Hungar Hotels-hez tartoztunk. A vállalat vezérkara és vezérigazgatója rendszeresen lejött Balatonfüredre, mi meg mentünk Budapestre a különböző rendezvényekre, vagy éppen Pécsre vagy Sopronba – az ország különböző részein voltak érdekeltségei a szállodaláncnak. Abban az időben ez nekem nagyon szép és jó dolognak tűnt. Amit az ember nem

Rotary_konyv_151104_v5.indd 178 2015.11.04. 9:10:19

tapasztal meg, azt nem tudja, hogy hiányzik, vagyis amit egyszer megtapasztal, annak megérzi a hiányát, ha idővel változnak a dolgok. Utólag belegondolva sivárnak tűnhet az akkori élet, országhatáron belülre voltunk zárva, csak Szerbiába, Romániába vagy Lengyelországba lehetett utazni. Óriási dolog volt, amikor kimentem repülővel Varsóba, Budapesten felülünk egy IL-18-as repülőgépre, 1 óra múlva pedig leszállunk Varsóban. Akkoriban ez nagyobb élmény volt számomra, mint az, hogy most elrepülhetek Acapulcóba, Bangkokba vagy éppen New Yorkba. A rendszerváltással minden folyamatosan változott, alkalmazottnak lenni egyre rosszabb volt, a bérek, fizetések nem emelkedtek, a szociális körülmények sokkal rosszabbak lettek. 1980-ban, amikor lekerültem Balatonfüredre, lakást bérelt nekem a cég, az akkori Hungar Hotels. Kivett egy IBUSZ lakást, és abban laktam. 1996-ban, mikor eljöttem, saját magamnak béreltem a lakást, saját magam fizettem. Sőt, gépkocsi használatot is fizettek nekem annak idején, most meg én tankoltam a saját autómat, és a bérem nem lett több, csak kevesebb, valamint az egyéb szociális juttatások is szűkültek. Csak a dolgozókkal szembeni elvárások nőttek. 1984 környékén már jól érezhető volt, hogy hosszú távon nem lehet fenntartani ezt az állapotot, és tulajdonképpen már akkor elkezdtem a magánvállalkozásomra koncentrálni. Kovács Ferencnek – aki most Vas megye megyei elnöke – Sárvár mellett, Sitkén volt egy panziója, ami jelen pillanatban is megvan. Betársultam hozzá, kooperációban dolgoztunk. Csináltam egy lovas iskolát, és akkor ez nagyon jól hangzott, és nagyon jónak tűnt. Az első buktató az engedélyek megszerzésekor jelentkezett. Bementem az akkori Tanácsházára, és senki nem értette, hogy mit akarok, nem értették, hogy mi az a lovas iskola. Végül hosszú tortúra után több mint fél év elteltével megkaptam a működési engedélyt. Társulásunk nem volt sikeres, fiatal is voltam, 24-25 éves, tapasztalatom sem volt, jogi ismeretekkel sem rendelkeztem, de a szocializmus nem is a jogi ismeretekről szólt. Akkor az ember azt hitte, hogy mindenki becsületes, mindenki a jóakarója, mindenki segíteni akar. Hozzáteszem, hogy békével váltunk el egymástól. Azt nem mondom, hogy baráti kapcsolatot ápolunk, de nagy ritkán el szoktam menni Sitkére meglátogatni, és Feri a feleségével, családjával többször is volt nálam, tehát nem vagyunk rossz viszonyban, de a társulás nem sikerült.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 179 2015.11.04. 9:10:19

1991-ben vettem egy ingatlant, akkor még családi háznak, de fenntartva a lehetőségét annak, hogy az alatta lévő pince, majd jó lesz borozónak, tehát, hogy valamilyen üzleti tevékenységet fogok majd folytatni benne. Először megcsináltuk ezt a mostani üzlethelyiséget, és bérbe adtuk, utána elkészítettük a felső szint egy részét is, azt albérlőknek adtuk ki, elsődlegesen egyetemistáknak. 1996-ban kezdtem dolgozni a Hotel Forrásban mint söröző vezető. 1996 őszén volt Pesten az ökölvívó világbajnokság, ott mint protokollmenedzser dolgoztam Csötönyi Sanyi bácsi meghívásából. A protokoll vendégek fogadása, ellátása volt a feladatom, tizenvalahány pesti fiatal lányt és fiút kellett koordinálnom, meg megszervezni a munkát. A mindennapi ebédről, vacsoráról, italról és egyebekről kellett gondoskodnom. Két protokoll terület volt, az egyik a magyarországi protokoll vendégek része, a másik a nemzetközi újságírók része. Onnan még haza sem jöttem, már telefonáltak, hogy hallották, hogy otthagytam a Hotel Marinát, és kérdezték, hogy átmennék-e hozzájuk dolgozni. Így kerültem a Hunguest Hotel Forráshoz Sándor Péter igazgatósága alatt. A söröző̋ből rövid időre átkerültem az étterembe étteremvezető-helyettesnek, de közben 1998. szeptember 10-én elkezdtem a magánvállalkozói tevékenységemet, 5 szobával elindítottuk a panziónkat. Az albérleti rész megszűntettük, átalakítottuk a szobákat, berendezéseket, mindent, innen fejlődtünk a mai 14 szobára. Időközben a mellettünk levő ingatlan eladó lett, sikerült megvásárolnunk, azzal is egy picit ki tudtuk bővíteni tevékenységünket. Az új épületben vannak az apartmanjaink, alatta pedig a rendezvénytermünk, udvarán a medence – ami csak nyáron üzemel – és a vendégek részére kialakított parkoló. Erre azért volt szükség, hogy az előző parkolóból kerthelyiséget tudjunk csinálni, így alakult ki hátul az udvaron egy grillkonyha egy kerthelyiséggel. A panzióhoz tehát tartozik étterem, rendezvényterem, kerthelyiség, medence és parkoló is.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

14 évesen befejeztem az általános iskolát, és mint szakmunkás tanuló 1 héten 3 napot gyakorlatként dolgoztunk. Az első év leszámításával önállóan dolgoztunk, mint bármelyik felszolgáló, kiszolgáltuk a vendéget, és ugyanúgy dolgoztunk.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 180 2015.11.04. 9:10:19

Mi jellemzi a kapcsolatait a kollegáival?

Nagyon jó kapcsolatot ápolok a régi kollegákkal, barátokkal. Múlt hétvégén is egy régi kollegánál voltunk lent Balatonfüreden, aki azóta magánvállalkozó lett, jelenleg éttermet üzemeltet. De a valamikori Marina éttermi igazgatójával is nagyon jó kapcsolatban vagyok. A szállodaigazgatóval úgyszintén nagyon jó a viszonyunk, ha lent vagyunk Füreden, általában meg is szoktuk látogatni, ha ők jönnek Szegedre, meglátogatnak engem.

Általánosságban mi jellemzi a kapcsolatait? A partnerek, barátok mennyire hasonlítanak Önhöz személyiségben?

Szerintem sokban hasonlítanak. Az ember úgy alakítja ki a baráti körét, hogy valamilyen szinten hasonló típusú, hasonló érdeklődésű emberek legyenek benne. De úgy gondolom, hogy bárkivel meg tudom találni a közös hangot kortól, nemtől, beosztástól, iskolai végzettségtől függetlenül. Hál' istennek elég nagy baráti kör vesz körül, sőt, sokszor már túl nagy is, mert van, akire csak nagyon ritkán jut időm. Azért a munka elég sok időt elrabol az embertől.

Kérdezhetem a családi állapotáról?

Nős vagyok, és két felnőtt gyerekem van. A nagyobbik fiam 29 éves, ő állatorvos, a kisebbik fiam 26 éves, ő jogász végzettségű. Most a 3 gyakorlati évének utolsó évét tölti, majd ezután fog tudni ügyvédi szakvizsgát tenni. Jelen pillanatban kormányhivatalnok, az ifjú bűnözők védelmét látja el.

Milyen a kapcsolata a gyerekeivel? Mit vár el tőlük a későbbiekben?

Úgy gondolom, hogy nagyon jó kapcsolatot ápolok mind a két fiammal, sokszor le tudunk ülni beszélgetni. Megbeszélünk dolgokat, úgy munkahelyi, mint magánéleti problémákat, mikor mit. Mind a két fiam egyedülálló, bízom benne, hogy ha megnősülnek, akkor a feleségekkel és a leendő unokákkal is igen jó kapcsolatot fogunk tudni kialakítani, és ápolni.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 181 2015.11.04. 9:10:19

Most rátérnék a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

1996-ban, amikor a Hotel Forrásba kerültem. Az akkori Szent-Györgyi Rotary Club ott tartotta a klubüléseit. Magáról a Rotary Clubról már jóval korábban is hallottam, de közelebbről csak a Forrás szállóban ismertem meg, mivel ott hetente találkoztam vele. Sőt, Sándor Péter, akkori igazgatóm, is tagja volt a Rotary Clubnak, valamint a feleségem nőgyógyásza is, tehát voltak szorosabb és közvetlenebb szálak is, amelyek a Rotary Clubhoz kötöttek.

Magával a Szeged-Tisza Rotary Clubbal mikor találkozott először?

Őszintén megmondva a Rotary Clubról – ahogy vállalkozó lettem, és elkerültem a Forrásból – nem sok mindent hallottam azon kívül, hogy olykor a rádióból vagy esetleg a Délmagyarországból értesültem, hogy láncátadó volt, vagy valamilyen jótékonysági akciót szerveztek. Ilyen szinten ismertem a Rotary Clubot, de arról például nem tudtam, hogy Szegeden két Rotary Club is van. Körülbelül 6-7 éve hallottam először a Szeged-Tisza Rotary Club nevét. Megütötte a fülemet, és elkezdtem kérdezősködni, hogy már nem Szent-Györgyi a Rotary Club neve, hanem Tisza. S akkor tudomásomra jutott, hogy megvan a Szent-Györgyi is, és most már alakult egy Tisza Rotary Club is.

Mikor lett tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

6 éve vagyok tagja a klubnak. A 4 éves Rotary bálon voltam először, amire Török László barátomtól kaptam meghívást akkor még nem klubtagként. Ezután megkérdezte, hogy lenne-e kedvem klubtagnak is lenni, de akkor még nem voltam biztos, hogy tudom vállalni. Elkezdtem járni a klubülésekre, megtetszett, szimpatikus csapat volt, jó dolgokkal foglalkoznak. Úgy gondoltam, hogy én is tudok áldozni az időmből arra, hogy hetente, kéthetente egy-egy klubülésen, illetve a klub bizonyos rendezvényein részt vegyek.

Mit jelent Önnek a Rotary tagság?

A Rotary tagság egy bizonyos elkötelezettséget jelent számomra. Ha valamit elkezdek, akkor csak úgy vagyok hajlandó elkezdeni, ha

Rotary_konyv_151104_v5.indd 182 2015.11.04. 9:10:19

aktív szereplője tudok lenni. Engem hívtak mát több Lovagrendbe és sok-sok hasonló helyre is, de mindig azt mondtam, hogy két dolog fontos: egyrészt, hogy szimpatikus-e nekem az, amit csinálnak, másrészt, hogy aktívan részt tudok-e benne venni. Hozzáteszem, hogy amikor 6 évvel ezelőtt klubtag lettem, sokkal több szabadidőm volt, mint jelen pillanatban, így sokkal nagyobb volt az aktivitásom is. Bízom benne, hogy a panzióból szállodává átalakulás projektjének lezajlása után újra több időm lesz, és többet fogok tudni a klubbal is foglalkozni. Természetesen, ha időm engedi, most is részt veszek az eseményeken, nem tartozom azok közé, akik a láncátadón, a Rotary karácsonyon vagy a Rotary bálon nincsenek ott. Ha olyan rendezvény van, ahol ételt kell készíteni, akkor – szakmámból eredően – önként vállalom, hogy sütök, főzök, tálalok bármit. Ezért én úgy gondolom, hogy az aktív tagok közé tartozom jelen pillanatban is, még úgy is, hogy nem vagyok olyan aktív, mint korábban.

Hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében?

Úgy gondolom, hogy bármilyen projekt van, én mindenhol, amiben tudok, ott vagyok, és segítek, a Rotary tavasztól elkezdve a füvészkerti rendezvényeken át a könyvátadásig – ami Szerbiában volt. Ha kell, munkámmal, ha kell, szponzorálással, ha kell, azzal, hogy aktív szerepet vállalok az újvidéki testvérklubunk rendezvényén, és versenyzek az ottani nemzetközi Rotary klubtagokkal, hozzájárulok a klub tevékenységeihez. Van is pár díjunk, amiket ott kaptunk. Úgy gondolom, hogy ezek azok a dolgok, amikkel én hozzá tudok járulni a klub életéhez.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ez mit jelent az Ön számára?

Többé-kevésbé azt, amit az előbb elmondtam. Tulajdonképpen abban benne volt minden.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Úgy gondolom, hogy a Rotary szellemre való nevelés, és minél több fiatal Rotary Club – Rotaract – beépítése, azokba átemelni a Rotary szellemet és a becsületes, segítőkész munkára nevelést. Az egyik legfőbb ideológiája ez lehet a Rotary Clubnak, illetve én ezt tartom a legfőbb dolognak.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 183 2015.11.04. 9:10:19

A karitatív feladatok ellátása nagyon fontos része a Rotary tevékenységének. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt a Rotary Club keretein belül?

Amint az előbb is említettem, többek között a Rotary tavasz szervezésében is részt vettem, én szerveztem a szerb népi táncosokat a műsorhoz. Idén már nem, viszont előtte minden évben megrendeztük a Klauzál téren a Rotary Club és a szponzorok által összegyűjtött ajándékok átadását. Forralt bort kínáltunk az arra járóknak, amiért mi egy kis adományt vártunk. A forralt bort én készítettem minden áldott délután, illetve legtöbbször én is vittem ki a helyszínre. Volt, amikor mínusz tízen fokokban invitáltuk a sétálókat a Rotary műsorának megtekintésére. Az adományokat, ha jól emlékszem, az Ágota Alapítvány kapta meg. A rotaractosok is segítettek minket, és nagyjából félmillió forint körüli összeget sikerült összegyűjtenünk. Maga az összeszámlálás, és sikerünk megünneplése itt volt nálam a rendezvényteremben.

A Szeged-Tisza Rotary Clubnak mely tevékenységére a legbüszkébb?

Úgy gondolom, hogy két nagy projektje van a klubunknak. Az egyik az az úgynevezett Krízisotthon, köznapi vagy jobban ismert nevén az Anyaotthon Szentmihálytelken. Véleményem szerint ez egy nagyon fontos és nagyon dicső dolog. Minden évben részt veszünk a karácsonyi ünnepségükön és viszünk ajándékokat, de természetesen az év többi napján is segítünk nekik. Például a panzióból kijött használt tévéket, berendezéseket mind felajánlottam az Anyaotthonnak. A napokban el is szállítják őket. 5-6 darab hagyományos, jó állapotú televíziót lecseréltünk LCD tévékre, azokat mind az Anyaotthon kapja. A másik, szintén jelentős szerepvállalásunk, az az idősek otthonának a szponzorálása, támogatása. Ezek mellett egyéb támogatásokkal is foglalkozik a klub, Szerbiába könyveket és játékokat adtunk át, Kishegyesen, amikor – azt hiszem tavaly – levitte a háztetőket a vihar, akkor építőanyaggal szponzoráltuk a bajbajutottakat. Ez utóbbiban nem csak a mi klubunk vett részt, szervezésünk alatt számos magyar klub kishegyesi családok számára gyűjtött pénzadományát tudtuk építőanyagra beváltani.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 184 2015.11.04. 9:10:19

Hogyan tudja összekapcsolni, összeegyeztetni a magánéletét, illetve a munkáját a klub tevékenységgel?

Szellemében könnyedén, időben nehezen, azt hiszem ez a jó kifejezés rá. Szellemében minden további nélkül, a kettő nagyon jól megfér együtt. Időm azonban sajnos nem mindig van, de sok mindenről lemondok a vállalkozásom kárára, idézőjelesen. Ha például nálam van egy rendezvény, ami időben ütközik a Rotary bállal, akkor a bált veszem előre, a rendezvényt megcsinálja a személyzet. Illetve jótékonysági célú Rotary rendezvények alkalmával is megpróbálom a vállalkozást a személyzetre hagyni, hogy meg tudjak jelenni.

Szerzett új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Sokat, rengeteget. A klubtagok 70-80%-ával a magánéletben is baráti viszonyban vagyunk. Bármilyen gondom, bajom, problémám van, klubtag barátaimra mindig számíthatok, és ők általában segítenek is, de ez fordítva is így van, ha valakinek étel, szállás vagy akármilyen problémája van, akkor bizalommal fordulhat hozzám. Úgy gondolom, hogy ez jól működik.

Az ülésidőszakban hetente ülésezik a Szeged-Tisza Rotary Club az Art Hotelben. Hogyan néz ki egy ilyen összejövetel, egy ilyen ülés?

Egy nagyon kellemes érkezéssel és üdvözléssel kezdődik. Utána jön a klub hivatalos ülésrésze, és egy kötetlen beszélgetéssel fejeződik be. Azt hiszem röviden ennyi.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai az Ön klubjának?

Vannak természetesen, mint ahogy említettem a novi sadi az egyik testvérklub, de a szabadkai és a palicsi klubbal – ha most külföldi klubokról beszélünk – is jó kapcsolatot ápolunk. Az országon belüli klubok közül személyes kapcsolatom van a Szent-Györgyi Rotary Clubbal, a kisvárdai Rotary Clubbal és a soproni Rotary Clubbal. Ezek azok a klubok, ahol közös rendezvényeken is többször megjelentünk együtt, illetve személyes ismeretség is van.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 185 2015.11.04. 9:10:19

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét? Miben fog változni a jövőben a Rotary Club tevékenysége, ha változik egyáltalán?

Nem tartom valószínűnek a változást, a klubnak megvan a maga tevékenysége, ezen sok mindent változtatni nem lehet. Olyan szinten már most egy nagy változáson ment, illetve megy keresztül a klub, hogy egyre több a fiatal. Amikor én klubtag lettem, szinte én voltam a legfiatalabb, most viszont már nagyon sok új klubtagunk van, akik lényegesen fiatalabbak és cselekvőképesebbek is, mint én vagyok.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Elsőként a szerénységet tudnám mondani. Mi nem azok közé a Rotary Clubok közé tartozunk, akik, ha több Rotary Club összegyűlik, és pár szóban jellemezik klubjukat, akkor nagyképűen nyilatkoznak a tevékenységükről. Mi mindig szerényen elmondjuk, hogy mit teszünk, nem dobálózunk milliós jótékonysági dolgokkal, mert nem olyan típusúak a klubtagjaink, akikben az lenne a becsvágy, hogy minél nagyobb pénzeket próbáljunk meg különböző szponzorálásokból, ilyen-olyan jótékonysági rendezvényünkből összeszedni. Ezt tekintve a szerények közé tartozunk, de amit csinálunk, azt tiszta szívvel, jó szívvel csináljuk, és amit adunk, azt tiszta lelkiismerettel, és jó szívvel adjuk. Ha valahol baj van, rögtön megpróbálunk odasietni, és segíteni.

Az utolsó kérdésem arra vonatkozna, hogy sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön mit gondol erről?

Amikor még nem voltam tagja a klubnak, én is valahogy úgy néztem fel a klubtagokra, mint az istenekre. Úgy gondolom, hogy az embereknél ez valamilyen szinten – lehet, hogy nem teljesen jó kifejezés – egy kiváltságosság, ha Rotary tag lehet. Úgy nem lehet senki klubtag, hogy gondol egyet, és jelentkezik, sok feltétele van annak, hogy valaki klubtag lehessen. A meglévő klubtagok 100%-os egyetértése kell ahhoz, hogy valakit bevegyenek a klubba. Tehát ha a klubtagok közül valaki – mindig titkos szavazás van – nemmel szavaz, akkor nem vesszük be az illetőt, és nem kell megmagyarázni,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 186 2015.11.04. 9:10:19

hogy miért nem. Ez azért jó, mert így olyan személy nem kerülhet be közénk, aki a klubtagok közül csak egy embernek is unszimpatikus, vagy valami miatt szálka a szemében. Mivel titkos a szavazás, mindenki őszintén szavazhat, ha őszintén szavazok, akkor azt tiszta szívemből teszem, ha tiszta szívemből teszem, akkor, akire én szavazok, azt tisztelni, becsülni és szeretni fogom, és egy olyan klubtagot látok benne, akivel bármikor szívesen ülök le egy társaságba, és megyek el vele egy rendezvényre. Én örülök neki, hogy klubtag lettem, habár, mint említettem, sokat gondolkodtam rajta, hogy mennyire fog a privát életem és a vállalkozásom mellé beférni, hogyan fog a kettő egymás mellett jól működni. Én úgy gondolom, hogy sikerült egy jó középutat találnom. Büszke vagyok rá, hogy a Rotary Club tagja lehetek, és vagyok.

Köszönöm szépen a válaszait.

Én köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 187 2015.11.04. 9:10:19

Rotary_konyv_151104_v5.indd 188 2015.11.04. 9:10:19

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Miskolczi Sándor

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

Baján születtem, 1955. január 13-án.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról. Hol nőtt fel?

Egy Baja közeli nagyon kicsi faluban, Mátételkén nőttem fel, bár Baján születtem. Ott éltem 14 éves koromig, oda jártam általános iskolába. Ez akkor egy hét-nyolcszáz lakosú falu volt, mostanában körülbelül hatszáz lakosa van, sajnos. Egyébként egy nagyon gondozott és nagyon tiszta falu, és mindig jó szívvel gondolok vissza rá. Mátételkéről a bajai III. Béla gimnáziumba kerültem, ahol kollégista voltam. 1973-ban érettségiztem orosz-angol nyelvtagozaton.

Vannak testvérei?

Édesanyám első házasságából volt két idősebb testvérem, az egyik már nincs közöttünk. Illetve volt egy ikertestvérem, aki még csecsemőkorában meghalt.

Mi volt a szüleinek a foglalkozása?

Édesapám hosszú ideig TSZ elnök volt, majd átnyergelt anyám szakmájára, aki vendéglátózott a szomszéd községben. Ezt a települést úgy hívják, hogy Tataháza, és onnan is mentek nyugdíjba, sajnos már egyikük sem él.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Igen, nem is egy volt. Apám mindig egy kicsit túl sokat látott bennem. Amellett egy idézőjelbe tett "dinasztiát" szeretett volna, mivel ő mezőgazdász volt. Kezdte azzal, hogy a bajai III. Béla Gimnáziumba járt ő is anno, talán ’38-ban érettségizett, ami ’38-ban egy parasztgyerektől azért nagy dolog volt. Azt szerette volna, hogy én is oda járjak. Nem volt könnyű már akkor se bejutni, ez akkor is elit gimnáziumnak számított. Szerencsére felvettek. Én fiatal koromban tanár akartam lenni, középiskolai tanár. Orosz-angolt szerettem volna tanítani mire az édesapám azt mondta, hogy: „Tudod mit, fiam? Majd te elveszel egy tanárnőt, legyél te csak mezőgazdász.”. "Majd rájöttem, hogy az apám jót akart nekem, és többedik próbálkozásra fel is vettek. Akkoriban jó iskolának számított a Debreceni

Rotary_konyv_151104_v5.indd 190 2015.11.04. 9:10:20

Agrártudományi Egyetem Szarvasi Mezőgazdasági Főiskolai Kara. Ott lettem üzemmérnök, aztán átminősítették mérnökké a diplomámat, de előtte én dolgoztam 5 évet a mezőgazdaságban. Bácsalmáson dolgoztam napraforgó termelési agronómusként. Ez egy menő és modern dolog volt az akkori mezőgazdaságban. Amikor a főiskolát elvégeztem, mint jó mezőgazdász, és mint jó növénytermesztő mérnök, hova máshova kerülhettem volna, mint egy szarvasmarha ágazat élére. Úgyhogy azt is kipróbáltam. Utána 5 évig az államigazgatásban helyezkedtem el. A rendszerváltás után próbálkoztam magánvállalkozásokkal, több-kevesebb kudarccal, siker az kevés volt. Aztán elhelyezkedtem egy akkori Bácshús, majd Délhús nevű húsipari vállalatnál. Először mint rendészeti vezető, aztán a kereskedelmi részleghez kerültem vezető képviselőként, a Tiszántúlt kaptam meg. Nagyon szép 8-10 évem volt ott, ahol eredményes voltam anyagilag is, meg mindenféle téren. Aztán újra egy vállalkozásba kezdtem, ami megint mondhatnám, hogy nemigen volt sikeres, szörnyű kudarccal végződött. De ez az egyik mottóm is, hogy nem sebeket nyalogatunk, hanem fölállunk, gondolkodunk. Azon gondolkodtam, hogy mihez értek én igazán, mit lehetne csinálni. Hát egyet tudok: beszélni. A mezőgazdasági szakmámat, azt úgy nagyjából egészében addigra el lehetett felejteni, mert hát mezőgazdaság, mint olyan - főleg állami szinten - megszűnt Magyarországon. Próbáltam olyan szakmát választani, amiből kevés van, ami egy speciális szakma. Úgy gondoltam, hogy arra kell törekednem, hogy majd abban nagyon jó legyek. Hallottam az élelmiszerbiztonságról, HACCP, egyebek. Akkor még nem is volt kötelező, mert ez csak 2004 óta az, amióta az Unió tagjai vagyunk. Megpróbáltam ebben érvényesülni. Először egy másik céghez beálltam, majd később alapítottam egy saját céget és olyan szerencsém lett, hogy bekerültem a CBA kereskedelmi hálózatába. Ott már akkor is több ezer üzlet volt, jelenleg is háromezren fölül van a számuk. Háromezer kétszáz üzlete van, ahol azóta is folyamatosan dolgozunk, most már 11 éve a CBA szerződött partnereként. Eleinte azt hittem, hogy én elmenedzselgetem a dolgokat, felveszek jó szakembereket és együtt fogunk dolgozni. Aztán rájöttem, hogy jó lenne, ha én is értenék hozzá. Egy kedves későbbi egyetemi tanáromnak a javaslatára - aki azóta már a tanácsadóm - beiratkoztam a Szegedi

Rotary_konyv_151104_v5.indd 191 2015.11.04. 9:10:20

Tudományegyetem Mérnöki Karára és élelmiszer-higiénikus szakmérnök lettem. Egyetlenegy mondat volt, amit nekem nagyon jó volt akkor megjegyezni. Mondtam neki, hogy: "Te Laci, én már 50 éves leszek vagy 52, mire el fogom ezt végezni." Azt mondta: "Miért? Ha nem végzed el, akkor nem leszel 52 éves?" Igaza volt neki és én nagyon hasznosnak találom ezt az időt. Igyekeztem magam profi csapattal körülvenni. Annak idején, a régi egyetemi éveimből egyetlen egy dolgot tanultam meg vezetéselméletből, - illetve több mindent, de egyet jegyeztem meg -, hogy a jó vezető, az mindig tőle okosabb emberekkel veszi magát körül. Na, én ezt odáig fejlesztettem, hogy azt mondhatom mára, hogy ebben a cégben mindenki okosabb, mint én. Most tudom, ezzel azt mondom, hogy jó vezető is vagyok. Nagyon sok fiatalnak adok bizalmat, a Szegedi Tudományegyetem javaslatára. Ha jó, kiemelkedő képességű hallgatók vannak és ajánlják, vagy keresek éppen munkatársat, azokat felveszem, kinevelem. Jól megfizetem őket, tisztességesen, korrekt munkakörülményekkel és eddig nem csalódtam senkiben. Természetesen ugye a cégem mellett egy-két más tevékenységgel is foglalkozunk. Más cégeknek is dolgozunk, komoly szállodáknak, más üzletláncnak. Próbáltuk kifejleszteni, hogy minél több mindent csináljunk, ahogy a névjegyem hátulján is látja. Az élelmiszer higiénia és az élelmiszerbiztonság mellett munkavédelem, tűzvédelem, ami ehhez kapcsolódik, illetve engedélyeztetések. Nagyon nehéz ma a bürokrácia útvesztőjében.

Ha visszaugrunk egy picit az iskolai évekre, azt hiszem azt említette, hogy milyen iskolákba járt.

Igen, majdnem mindet.

Majdnem mindet?

Igen, jártam a Pécsi Tudományegyetem ipari tervező - szervező szakára, aztán rájöttem, hogy matematikából én vagyok a leghülyébb és 2 év után otthagytam.

Értem. Milyen tanuló volt? Szeretett-e iskolába járni általánosságban?

Iskolába járni szerettem, de rendkívül lusta voltam, rendkívül tre-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 192 2015.11.04. 9:10:20

hány voltam. Ennek ellenére majdnem jeles szintű lett a nappali tagozatos diplomám. Talán a szakmérnöki is, arra most nem emlékszem. Nagyon trehány, lusta ember voltam ilyen szempontból. Nem voltam az a magolós típus, inkább figyeltem, utánajártam, utána olvastam. Rendkívül kíváncsi vagyok és talán az is a szerencsém, hogy érdekelt minden. Úgy szoktam mondani, hogy ha sétáltam az utcán és görgetett a szél egy újságot vagy egy darab papírt, akkor én óhatatlanul elolvastam, hogy mi van rajta. Tehát talán ez segített abban, hogy azért szerezzek némi tapasztalatot meg tudást.

Milyen volt a kapcsolata az iskolatársaival, csoporttársaival, tanáraival?

Szerintem mindenkivel jó kapcsolatom volt. Én egy - ez kicsit önkritika magam felé - központi személy voltam mindig, tehát azzá akartam válni, de ez nem volt tudatos. Ha valahogy bevettek egy csoportba, akkor én már mindent mindig jobban akartam tudni, és akkor én már azt néztem, hogy hogyan lehetne jobbá tenni. Akármilyen szemétdombra kerültem, én ott kakas szerettem volna lenni. Nem tudom, hogy miért. Ezt mindig sikerült is elérnem. Ön fiatal, később végzett, ezért nem tudhatja, hogy ami most a HÖK elnök egy egyetemen, az akkor volt kari KISZ titkár. Akkoriban kari KISZ titkár voltam az egyetemi diákközösségben. Ugyanez volt jellemző a katonaságnál is. Volt egyetemi előfelvétel, és akkor még ugye volt olyan, hogy mire felvették az embert, akkor előtte 11 hónapot letöltött a katonaságnál, meg majd utána 6-ot vagy 8-at. Már nem tudom, mert a másodikra már nem mentem be. Meg voltam rémülve a katonaságtól és mondtam, hogy két eset lehetséges. Vagy az első őrségen a számba veszem a géppisztolyt és akkor konyec. Úgy éreztem, hogy én ezt nem bírom ki barátnő, meg csavargás, meg egyebek nélkül. Vagy én leszek a Magyar Néphadsereg legkiválóbb katonája. Ha a legkiválóbb nem is, de elég sok plusszal meg nagyon jó beosztásokkal csináltam végig ezt a 11 hónapot. Igyekeztem mindennek a jó oldalát nézni. Van az a bizonyos mondás a vodkás üvegről, én annak örülök, hogy félig van. Nem azt mondom, hogy a franc egye meg, a fele hiányzik. Próbáltam a legjobbat kihozni az adott helyzetből.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 193 2015.11.04. 9:10:20

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni? Ugye azt már említette, hogy orosz-angol szakos tanár.

Igen. Jó nyelvérzékem volt és mivel tanítani akartam, úgy éreztem, hogy rám majd hallgatnak az emberek. Ez is egy bizonyos vezetés, útmutatás, példamutatás. Aztán persze jó sokáig nem sikerült a saját életemmel példát mutatni. Egyébként tengerész akartam lenni. Még olvasni se tudtam, és mindig térképeket nézegettem és folyton utazni akartam, bejárni a világot. Mostanában van ez a sör reklám, hogy „Annyi a világ, amennyit beletöltesz!". Én meg azt mondom, annyi a világ, amennyit bejársz belőle. Ezért igyekszem ott lenni elég sok helyen, a kedvenc helyeimen. Ez annak idején, a szocializmusban nehéz volt, mert a piros útlevéllel ugye mehettünk 5 országba, illetve NDK-ba, Csehszlovákiába, Lengyelországba. Még a Szovjetunióba is meghívóval lehetett menni, de szerencsém volt, mert Jugoszláviába akkoriban lehetett utazni. Egy hétköznapi halandó évente egyszer mehetett oda. Mi, akik itt laktunk a határ mellett - volt ugye kis határátlépés - még tizenkétszer. Azért beszűkült a világ. Aztán ugye persze, amikor már nem szűkült be, akkor volt útlevelünk, de nem volt pénzünk. Apám azt mondta nekem már kiskoromban, hogy kettő dolgot érdemes gyűjteni az életben: tudást és élményeket. Mondjuk én is ezt tartom, meg a gyerekeimnek is ezt adom tovább. Két lányom van, kiskoruk óta ahová mehettünk, megyünk. Ők még a szocializmusban születtek, de akkor már Lengyelországban, Csehszlovákiában, NDK-ban és már Olaszországban, Horvátországban is voltak velem. Már felnőtt lányok, 33 éves az idősebbik, 30 a kisebbik, de még a mai napig együtt járnak velem nyaralni. Pedig mondhatnák azt, hogy: „öreg add ide azt a pénzt, amit erre szánsz, majd mi megyünk a saját családunkkal, barátunkkal", de nem, ők apával jönnek. Ötször voltak velem Egyiptomban, tavaly Dél-Afrikában volt velem vadászni a kisebbik lányom, mert jó érzés az apával jönni. Én meg rendkívül büszke vagyok, hogy a lányaim már felnőttek, és még mindig szívesen jönnek apával. Rengeteg országot bejártam. Sokkal többet megtehettem volna, ha nem lennék ennyire hűséges típus. Tizenháromszor voltam Lengyelországban, tizenegyszer Bulgáriában, nyolcszor Egyiptomban. Ha ahelyett, hogy ezekre a helyekre újra visszalátogatok, máshová mentem volna, sokkal több helyre eljutottam volna, de azért jártam érdekes he-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 194 2015.11.04. 9:10:20

lyeken. Nekem Hemingway az örök kedvenc íróm és ezért rendkívüli élmény volt, hogy én Havannában járhattam és letörhettem egy virágot az ő házának a faláról. Szentimentális ember lévén bekereteztem, lepréseltem azt a virágot. Voltam a Jóreménység fokánál is, ahonnan lefelé már csak a Déli-sark van és a két óceán találkozása. Azért az nem semmi dolog volt, és ott a gyerekemmel átkaroltunk egymást. Azt megkönnyeztem, hogy oda eljutottam. Holott ezekről én gyerekkoromban csak a könyvekben olvastam, meg mostanában a Wilbur Smith-ekben Afrikáról, Dél-Afrikáról. Ott nem csak egy helyet, hanem az egész országot bejártam. Sőt januárban megyünk vissza még egyszer, mert hát mondom, hűséges típus vagyok és egyszer nem elég meglátogatni ezeket a helyeket.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Mi volt a fő érdeklődési köre, voltak-e hobbijai?

Igen, régiségeket gyűjtögettem, amikor jobban volt rá pénzem, mert nem kellett a gyerekeimet támogatni meg egyebek. Szerettem is őket, ez nagyon hasznos volt amellett, hogy megtanultam és megtapasztaltam egy csomó dolgot, új ismeretekre tettem szert, új kapcsolatokra és új barátságokra. Büszke vagyok máig arra, hogy Szász Endrével szinte baráti viszonyba kerültem, amíg élt szegény. Szinte bármikor mehettem hozzá, ahol igen fontos emberekkel találkozhattam általa. Fekete Jánosossal, aki mostanában halt meg, ő volt a Magyar Nemzeti Bank örökös elnökhelyettese. Mark és Zita Palmer volt amerikai nagykövettel és feleségével is volt alkalmam találkozni. Emellett a kvízjátékok érdekelnek. Apám mindig mondta nekem: "Kisfiam, én elhiszem, hogy te egy olvasott gyerek vagy, de az én szememben majd akkor leszel valaki, ha ott ülsz a Vitray Tamás bácsival szemben a TV-ben". Ezt nem érte meg szegénykém, 90-ben meghalt. 1992-től vagy '93-tól viszont rendkívül sokszor sikerült különböző televíziós vetélkedőkben részt vennem: Mindent vagy semmit, nagyon régi műsora volt Vágó Pistának, ott játszottam jó párszor a Legyen Ön is milliomosban is. Rózsa Gyurinak a műsoraiban is voltam, bár az ő vetélkedőit sokan komolytalan dolognak tartják, de több komolyabb vetélkedője volt. Fel nem tudom sorolni hányszor vettem részt ilyen műsorokban, tízen felül van a száma, de nem olyan játékokban, ahol megkérdezik, hogy a Petőfi

Rotary_konyv_151104_v5.indd 195 2015.11.04. 9:10:20

János volt-e vagy Béla? A kvízjátékok a mindennapokban nekem a napi életindítómat jelentik, meg az agyamat beindítom velük. Miután megfőzöm a kávémat, játszok egyet, megverek néhány embert a Honfoglalón. Tehát a mai napig azzal indítom az agyamat. Ez egy pici bizonyítás önmagam felé, hogy koptam-e? Egy mindennapi visszajelzés, hogy azért még megvannak az információk és egy hobbi is. Amellett azt meg - most lehet, hogy picit előrekanyarodok - az anyámtól örököltem természettől fogva, hogy egy olyan pasas vagyok, aki egy ismeretlentől is megkérdezi, hogy; „Miben segíthetek?". Ha valakinek bármilyen segítségre van szüksége, akkor én kapcsolatokkal, adott esetben anyagiakkal, útmutatással, bölcs tanáccsal próbálok segíteni. Most egy picit előre lépek. Van egy nagyon kedves barátom, Dr. Keita Mohamed Lamine-nak hívják. Ő már itt végezte az Állatorvos-tudományi Egyetemet Magyarországon. Mali Köztársaságban született, aztán Franciaországban élt. 60 éves lesz most júniusban, mint én és ő már jó pár éve a győri Rotarynak a tagja. S mindig mondta, hogy: „te figyelj, ebben a korban már, amelyben mi vagyunk, már illik visszaadni abból, amit valamikor kaptunk, meg amit az életben kaptunk". De én ezt egy olyan misztikus dolognak tartottam. Úgy gondoltam, hogy én ide soha az életben nem fogok bekerülni. Egy kedves barátomon keresztül, aki a Szent Vince Borrendnek - ennek a tagja is vagyok – az ottani ceremóniamestere, a másik szegedi Rotary Clubnak, a Szent-Györgyinek pedig a tagja, egyszer mondta, hogy: „így is tudsz segíteni nekünk, hogy eljössz a bálba, ott adakozol, stb.". Elmentem a Szent-Györgyi Rotary Club éves záró báljára, ahol megismertetett Tóth Józsival, a mi klubunknak az akkori elnökével. Bemutatkoztunk egymásnak, akkor volt az Art Hotelben néhány találkozó, hogy kipróbálják, hogy én alkalmas vagyok-e ide. Aztán hál' istennek felvettek - csak egyhangú szavazással lehet bekerülni - és én azóta vagyok a Rotary Club tagja. Ez nem túl régen volt. Egy éve múlt, másfél éve körülbelül, hogy klubtag vagyok. Sajnos a vállalkozásom olyan, hogy nem tudok annyiszor részt venni, ahányszor akarok a klubüléseken, de nem a maga kedvéért raktam ki a jelvényemet. Én a mindennapokban is büszkén viselem, hogy lássák, hogy én vagyok az az ember, akihez bármikor fordulni lehet. Aki vallja, hogy nem volt mindig így az életben, hogy tisztességes, hogy másoknak jót akar, hogy ez

Rotary_konyv_151104_v5.indd 196 2015.11.04. 9:10:20

mindenkinek jó legyen, akik igazak, becsületesek. A mindennapokban megpróbálom ezt, a Rotarynak a szellemét magamévá tenni és borzasztóan büszke vagyok, hogy ott lehetek, ezt teljesen komolyan mondom.

Korábbi karriertervei azért módosultak az élete során, felnőttkorában. Végül aztán milyen foglalkozást választott, ha így meg kell nevezni?

Élelmiszer higiénikus szakmérnök vagyok, ebben dolgozom. 60 éves vagyok, én már váltani nem szeretnék a hátralévő időben. Nyilvánvaló, hogy egy vállalkozó soha nem mehet nyugdíjba, mert hát abból a nyugdíjból nem lehet megélni. Mi olyanok vagyunk, hogy szívesen kelünk fel reggel. Majd ha egyszer nem szívesen kelek fel reggel akár 4-kor, vagy bármikor, amikor Pestre kell mennem, vagy az ország másik végébe, vagy külföldre, vagy bárhova, akkor majd nem csinálom. De nekem ez nem munka, ez szórakozás. Volt már, aki kérdezte tőlem, hogy: "magának fizetnek ezért?". "Igen." "De nem érdemli meg." Mondom: "miért?". Azt mondja: "mert maga élvezi, amit csinál." Mondtam, hogy: "másképp nem csinálnám". Én az életemben mindig ilyen voltam. Amikor még diploma előtt a napraforgó termelési rendszerben dolgoztam, akkor azt hittem, hogy a gyönyörű virágzó napraforgók között fogok majd meghalni. Amikor szarvasmarha ágazatvezető lettem egy Kisszállás nevű településen itt, Baja fele, akkor egy öreg kollegám meghalt és kinéztem a temetőt; "jó lesz itt nekem". Tehát azt hittem, hogy ez lesz a végső szakmám. Amikor bármit csináltam, a húsiparban dolgoztam, akkor az tetszett. Most azt mondom, hogy ebben igyekszem elmélyedni még jobban és nem akarok már váltani. De ha kell, akkor képes vagyok, még 60 évesen is. Ezt vallom, hogy ami nem mechanikai meg technikai dolog azzal nem foglalkoznék - mert, ha azt mondaná, üssek be egy szöget a falba, kettőt ütnék, az egyik az ujjamra menne - az ilyenekhez abszolút nem értek, de bármi egyéb másra azt mondom, hogy képes vagyok. Bármikor fel tudnék venni egy új ritmust, hogy ha kellene.

Hány évesen kezdett el dolgozni legelőször?

19 éves koromban érettségiztem, akkor ugye dacból, hogy majd én

Rotary_konyv_151104_v5.indd 197 2015.11.04. 9:10:20

apámnak ellentmondok és nem dolgoztam. Megtehettem azt, hogy azt az egy évet úgymond elvesztegettem. Nem vesztegettem el, mert elolvastam az összes olyan könyvet, amire a gimnáziumi éveim alatt nem jutott idő. Az összes amerikai háborús regényt, azért ezek vastagok. Az Oroszlánkölyköktől kezdve a 22-es csapdáján át a Lázadás a Caine hadihajón, meg hadd ne soroljam. Elolvastam az összes létező Hemingway-t, amit magyarul kiadtak, hét kötetben van, novellák, Hemingway összes művei, és ugye bibliapapíron, tehát azért ezek jó tartalmasak. Tehát ilyen szempontból nem volt haszontalan ez az egy év, de 19 éves korom óta dolgozom egyébként.

Milyen jellegű kapcsolata van a kollegáival, most ugye a beosztottjaival? Jó kapcsolatot ápol velük?

Ezt tőlük kellene megkérdezni. Én családi kapcsolatot ápolok velük, szó szoros értelemben is. A két lányom itt dolgozik a cégnél, az egyik élelmiszer-higiénikus szakmérnök, mit ad Isten, az idősebbik, most jött vissza GYES-ről. A fiatalabbik nem akart állatorvosnak menni unszolásomra, aztán ráhagytam. Az Állattudományi Karon végzett Kaposváron, úgy hívják, hogy társ- és hobbiállat tenyésztő mérnök, szakmérnök. Ez magyarul azt jelenti, hogy ló és kutya-tenyésztést tanult, illetve ő maga is tenyésztő és itt a cégemnél is dolgozik. A szakmai igazgatóm hölgy, 13 évig az élettársam volt, de a munkában még együtt vagyunk, tehát ő is a csapatban van. Illetve a fiatal munkatársakkal meg a külsős munkatársakkal is igyekszem úgy bánni, mivel én vagyok a legidősebb, mint ha a gyerekeim lennének. Mindenkinek megelőlegezem a bizalmat, megelőlegezem a nagyon is elfogadható fizetést. Tisztességesen megfizetjük a kollegákat, tehát nem vagyok jó kapitalista, viszont 9-től 4-ig tart a munkaidő, kevés helyen van ilyen.

Milyenek általánosságban a kapcsolatai, emberi kapcsolatai? Barátai, ismerősei mennyiben hasonlítanak Önhöz, akár mentalitásban, személyiségjegyekben?

Ez változó, nem tudom igazán megmondani, hogy mi alakítja a kapcsolatot. Én elsőre elég bizalmatlan vagyok, tehát például nehezen tegeződöm le. Megtehetném azt, hogy mivel 60 éves elmúltam, ha egy 30 éves fiatalember engem megszólít, és azt mondja, hogy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 198 2015.11.04. 9:10:20

"Jó napot kívánok!", azt én ugye természetesnek érzem, de én úgy kapásból nem tegezem le. A mostani fiataloknál divatos ilyen „sziázás" meg egyebek, az nekem nem tetszik. Számtalanszor bemegyek egy vendéglátóba, odajön a pincér és azt mondja nekem, hogy "hello" vagy azt mondja, hogy "szia". Nem bánt, de azért egy picit megrökönyödök rajta és nem azért, hogy engem tiszteljen meg, hanem, nem tudom miért, nehezen oldódok. Kevés barátom van, sosem volt sok, de azok jó barátok, azok számíthatnak rám és én is számíthatok rájuk. Ennek számtalanszor tanújelét adtuk. Nagyon sok barátomban csalódtam, volt olyan barátom, sajnos nem egy, aki bennem is csalódott. Ezt el kell, hogy mondjam, rengeteg hibát elkövettem az életben ilyen téren is, de ezt igyekeztem utána korrigálni, illetve tudomásul vettem. Amúgy nem vagyok egy olyan túl jó kapcsolatteremtő, én inkább megvárom, hogy engem szólítsanak meg. Haveri kör úgymond az van, azért azokat igyekszem megválogatni, mert amióta azt hiszik, hogy valaki vagyok, azóta elég sokan keresik ezt a társaságot. Van, aki azt mondja, hogy 'keresztapa vagyok', van, aki azt mondja, hogy én vagyok a 'megoldó ember', van, aki azt mondja, hogy a Dagobert bácsi. Egyik sem igaz. Én egy olyan ember vagyok, mint az elején mondtam, hogy bárkivel megosztom a kapcsolataimat, ha tudok valakinek segíteni, segítek. Ezért egy kicsit naiv is vagyok, sokan ezt ki is használják, de mondjuk a barátaim mindig számíthatnak rám. Amikor ők nagyon nagy bajban vannak, egészségügyi vagy egyéb problémákkal küzdenek - és van ilyen most is sajnos - akkor is. De tudom azt, hogy én is számíthatok rájuk.

Azt még szeretném megkérdezni, hogy Ön házas-e?

Elvált vagyok, 15 éve most már, hogy elvált. Volt egy 13 éves élettársi kapcsolatom, tehát abba mentem bele a válásom után, most jelenleg két és fél éve egyedül élek, valószínű így is fog maradni.

Említette, hogy két lánya van.

Igen.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 199 2015.11.04. 9:10:20

Velük milyen a kapcsolata? Hasonlítanak-e a lányai Önre személyiségjegyekben?

Azt szoktam mondani, hogy mind a két lányom a lehető legroszszabbat örökölte tőlem is, meg az anyukájuktól is, mert nagyszájúak, hirtelenek, kimondják a véleményüket, konokok maximálisan. De amiben nem hasonlítanak rám, hogy hál'Istennek mind a kettő nagyon szép, és ezt nem csak én mondom. Illetve hát úgy szoktam mondani, hogy: „szép, mint az anyjuk, okos, mint az apjuk", persze viccesen. Tehát maximálisan jó a kapcsolatunk egymással, napi szinten. A nagyobbik lányom 200 méterre lakik tőlem a férjével meg most már a két és féléves pici unokámmal. Amellett a kisebbik lányommal is, mivel itt dolgozik, hetente többször találkozunk, és ahogy mondtam, közösen nyaralunk. Én azt hiszem, hogy felhőtlen a kapcsolatunk hál'Istennek. Ők azt mondják, - ezt most bocsánat, ők mondják - hogy szerencsések, hogy ilyen apukájuk van. Én meg büszke vagyok rájuk.

Értem. Köszönöm, akkor rátérhetünk a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Mikor hallottam először? Hát legalább 30 évvel ezelőtt. Egy távoli álomnak tűnt. Tehát "Vitézek, Leventék, ha egyszer majd én köztetek lehetnék". Amikor azt hittem, hogy erre még esélyem sincs. Most, ha nem a Rotary céljából kérdezné tőlem, de előkerülne a Rotary, akkor is ugyanezt mondanám, hogy nekem ez egy álmom volt, hogy én a Rotary tagja legyek.

Hogyan került kapcsolatba magával a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Az előbb, ahogy elmondtam, egy barátomon keresztül, aki meghívott a Szent-Györgyi Rotary Club báljára, ott megismerkedtem az elnökkel és utána elkezdtem járni.

Tóth Józseffel.

Tóth Józsi, így van, így van.

Mikor lett tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Most egy éve múlt mindössze, tavaly márciusban.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 200 2015.11.04. 9:10:20

Mit jelent Önnek a Rotary, a Rotary tagság?

Ad nekem egy plusz tartást. Kiélhetem ezt a belső kényszeremet, hogy segíteni szeretnék másokon. Sokat jelent az, hogy ezen a területen hasonló gondolkodású, jó emberekkel lehetek együtt. Itt azért gondolatokat cserélni nem csak klubüléseken, hanem ilyen egyéb rendezvényeken is lehet. Ez számomra nagyon sokat jelent és bár én 60 éves vagyok, de én megfigyelem az embereket és a fiatalabbak között is, a Rotaryn belül is találok példaképeket. Ezt komolyan mondom. „Na, így kell csinálni! Ez így a jó." Mivel én egy viszonylag új tag vagyok, látom a rotaristák különböző aktivitását, hozzáállását. Van egy-két olyan tagtársam, talán még több is, akikről látom: "Na így kell csinálni, ilyenné kellene válni.".

Hogy érzi, hogy hol van az Ön szerepe a Szeged-Tisza Rotary Club tevékenységében?

Egyelőre még én nagyon hátul vagyok, mivel friss klubtag vagyok. Talán 2 vagy 3 újabb tag van rajtam kívül. Egyelőre úgy tudnám kifejezni, hogy tanulni, tapasztalni, megfelelni annak, amit a klubhoz tartozás jelent. Majd kialakul, ez egy képlékeny a helyzet, majd látom, hogy hol találom meg a helyem. Úgy is mondhatnám, hogy még keresem a helyemet.

A Rotary egyik általános jelmondata a "cselekvő humanizmus". Önnek mit jelent ez a gondolat, ez a kifejezés?

Én azt hiszem, hogy a háromnegyed órában, vagy nem tudom mennyi időben, amíg beszélgettünk, egyfolytában erről beszéltem. Nem gondolja?

De, igen. Tulajdonképpen erről volt szó. Hogy megtalálni azokat a módokat, ahogy segíthet az ember.

Igen. Az emberekhez való hozzáállásom, az embernek a tisztelete. Ezt halál komolyan mondom. Lehet, hogy nincs igazam, de vallom azt, hogy minden emberre szükség van a társadalomban. Nem tudom, írástudatlan, egyszerű, hátrányos helyzetűtől kezdve a legmagasabban kvalifikált és végzettségű emberen át, valamiért mindenkire szükség van. Valaki mindenhol hasznos és azzá is tud válni. Pontosan az a cselekvő humanizmus, hogy segítsünk annak,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 201 2015.11.04. 9:10:20

akiben látom azt, hogy - mert, hogy kívülálló mindig azt hiszi legalábbis, hogy jobban lát - neki hol lehet egy jó tanáccsal, egy pár névvel, útmutatással, egy ajtó kinyitásában való segítéssel segíteni abban, hogy megtalálja a helyét, a szerencséjét meg az útját. Nekem erről szól az életem Rotaryn kívül is, én azt hiszem. Megkérdezne egy idegen embert, aki mondjuk, engem ismer, de mondjuk Önt nem, hogy mondjon valamit a Miskolcziról, azt mondaná: "Hülye, mert mindenkinek segíteni akar.". Akár még úgy is, hogy ezzel önmagam hátrányává válik a dolog. Ha egy fontosabb dolgom, bármi problémám lenne, de valaki látom, hogy segítségre szorul, akkor a saját teendőimet félreteszem, és akkor ez a legfontosabb, hogy segítsek. Tényleg volt, aki ezért már hülyének nevezett.

Ön szerint a Rotarynak mi a legfontosabb feladata?

Ez most nehéz kérdés. Talán megtalálni azt a helyet mindig, azt a pillanatot… Mi azért csak Szegedben tudunk beszélgetni. A Rotary feladatát már mindenki megfogalmazta, már mindenki ismeri. Itt Szegeden azt a helyet kell megtalálni, ahol a legnagyobb segítségre van szükség. Mindig ott lenni, képben lenni és ott segíteni, ahol a legnagyobb szükség van ránk, meg ahol a leghasznosabbak tudunk lenni.

A karitatív feladatok ellátása, az nagyon fontos a Rotary Club tevékenységei között. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt a klub szervezésének keretein belül?

Én inkább - mivel még új vagyok - anyagilag szálltam bele. Nem úgy, hogy kapcsolatokat felhasználva és szóltam valakinek, hogy segítsen. Amikor kellett és szó volt róla, akkor anyagilag beszálltam, a tagdíjon felül is. Én azért „okkal – ok nélkül" idézőjelbe téve a Rotary Clubnak ilyen-olyan szinten teszek lehetőségeimhez képest - szerintem jelentős - anyagi felajánlásokat. Mivel még ismerkedem igazándiból a klubbal és sajnos nem tudok minden szerdán ott lenni, nem látom át a dolgokat, ezért inkább így próbálom egyelőre hasznossá tenni magam. Azért, hogy ne csak egy fő legyek a harmincegynéhány közül, hanem igyekszem hasznos tag lenni. Azt látom, hogy most ebben tudok ott lenni, ebben tudok segíteni.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 202 2015.11.04. 9:10:20

Értem. Ön a Szeged-Tisza Rotary Club mely tevékenységére, karitatív tevékenységére a legbüszkébb?

Én talán a fiatalokhoz való hozzáállásra, az arra érdemesült, tehetséges és emellett hátrányos helyzetű fiataloknak az ösztöndíj-segítésére, ami nekik talán egy útmutatást is ad, mert akkor majd érdeklődnek, hogy mi is ez Rotary, és talán ők is megpróbálnak majd ilyenné válni. Én ezt tartom a legjobbnak, a fiatalok útjának az egyengetését. Ezek a cserediák programok, a rálátás a világra, egy más kultúrára, más tapasztalatokra, én ezt fantasztikusan jónak tartom.

És hogyan tudja összeegyeztetni, illetve összekapcsolni a munkáját, magánéletét a klubtevékenységgel?

Ahogy mondtam, nagyon nehezen és sajnos egy ilyen ritka vendég vagyok, amin én mindig változtatni akarok, de ezek a szerdák valahogy nehezen jönnek nekem össze. A csütörtök ugyanilyen nehezen jönne össze, de én azért ott vagyok. Követem őket interneten, ha ott vagyok, akkor azért odafigyelek. Sajnos most a munkám egy picikét nehézzé teszi ezt az egészet, de a szándék megvan bennem, hogy egyre tevékenyebben vegyek majd részt.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Természetesen, hát maguk a klubtagok. Ez a barátságról szól. Tehát itt az emberek - még ha viták is vannak, azért - ahogy az előbb mondtam, ugye példaképek is a klubban. Én mindig azt nézem, hogy kire miért lehet fölnézni? Tehát mindenkire valamilyen szinten valamiért fel lehet nézni, hogy ő ebben jó, ő ezt tudja, ő amazt tudja. Én rendkívül büszke vagyok arra, hogy egy – most ha nem is kell megnevezni - Dr. Bálint Gábor Sándorral szemben ülhetek, de akár azt mondhatom, hogy Tóth Józsival vagy a Dobay Dezsővel vagy a Bukovec Áronnal, mert ő meg egy olyan vállalkozó, aki megint egy stílust képvisel és őrá is fel tudok nézni. Én itt mindenkit a barátomnak tekintek, és úgy veszem észre, hogy engem is befogadtak, elfogadtak.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 203 2015.11.04. 9:10:20

Klubuk az ülésidőszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Egy picit kérem, meséljen ezekről az összejövetelekről, találkozókról, hogy néz ki egy ilyen ülés?

Összeülünk, elméletileg 6 órakor. Amikor részt tudok venni, akkor ott vagyok időben. Van egy kis baráti beszélgetés az elején, majd az aktuális titkár megkongatja a harangot és elkezdődnek a hivatalos napirendi pontok, ezt kitárgyaljuk, többé-kevésbé részletesen. Adott esetben túl részletesen, adott esetben dolgok elmaradnak. Majd amikor az egész véget ér, akkor még egy kis baráti beszélgetés. Ilyenkor azért egymás kapcsolatait jól - idézőjelbe téve - "kihasználjuk". Tehát engem is kerestek meg már, hogy: „Te figyelj, van egy barátom, ismerősöm, a nem tudom melyik Rotarynak a tagja, aki tanácsot szeretne ebben vagy abban kérni.”. Ily’ módon mi is - idézőjelbe téve - "profitálunk" a dologból, mert a klubkapcsolatok segítségével új kapcsolatok születnek, akár üzleti kapcsolatok is. Valahol abszolút rentábilis a Rotary Club, mert jó emberi meg baráti kapcsolatok születnek, de adott esetben ezt azért a Rotary Club tagok akár a saját vagy a vállalkozásuk hasznára is felhasználhatják, hiszen megvan a bizalom. Ha én egy rotaristával ülök szemben, abban úgy megbízom, mint saját magamban, mert másképp nem lenne a Rotary Club tagja.

Tartják a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai az Ön klubjának?

Igen, vannak testvérklubok Magyarországon, Szerbiában, külföldön tehát több is van. Én még nem vettem részt ilyen nemzetközi klubrendezvényeken, ugye ez az 1 év meg néhány hónapos tagság miatt, még nem volt módom rá.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Szerintem kellene még épülnünk, fejlődnünk létszámban. Elég sok - én itt már talán magamat is beleértem - az idős, koros, tapasztalt klubtag. Több fiatal kellene, hogy belépjen hozzánk, akik tovább vinnék ezeket a dolgokat. Mi azért már, egyrészt, mert még elfoglaltak vagyunk, másrészt, meg már talán nincs olyan rugalmasságunk, hogy ezekben jobban részt vegyünk. A klub építését nagyon

Rotary_konyv_151104_v5.indd 204 2015.11.04. 9:10:20

fontosnak látom, a fejlesztését. Nem minden áron, hanem olyan hozzáállású, olyan szemléletű, de fiatalabb emberekkel kellene a csapatunkat erősíteni, akik ezt a klubéletet meg a klubszellemet igazán magukévá tudják tenni. Én ebben látom a jövőt.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik, ha különbözik más egyéb Rotary Cluboktól?

Nem tudom, mert úgy igazándiból a többi Rotary Clubot még nem ismerem, mondjuk a Szent-Györgyit. Abban különbözik, hogy pont olyan, mint a többi. Dolgozik, tevékenykedik, csinálja, lelkes.

De mégis a klubtagoktól gondolom valamennyire, hiszen minden ember más.

Igen, de hát akkor minden klub más, merthogy sehol nincsenek egyforma emberek. Itt is vannak a legszélesebb rétegekből, a tudós-professzortól kezdve a nyugalmazott vállalatigazgatón át a művészemberig meg a vállalkozókig. Nagyon széles a paletta.

Az utolsó kérdésem az, - bár már ezt a témát is nagyon sokszor említettük közvetve - közvetlenül - hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön mit gondol erről, hogyan látja ezt?

Ezt elmondtam. Eleve az életérzés bennem van a nap 24 órájában. Tehát nekem nem kell a tükörbe néznem ahhoz, hogy lássam a jelvényemet. Én tudom magamról, hogy rotarista vagyok, s ezt nem kell erőszakkal tudatosítani magamban, hogy: „Te annak a 4 pontnak megfelelően úgy viselkedjél!", hanem ez így bennem van. Ezt nem a Rotary hozta. A Rotary magával hozta azt, hogy ez megerősödött bennem. Tulajdonképpen én az utóbbi 30 évben váltam rotaristává, függetlenül attól, hogy nem voltam a Rotary Club tagja. Úgy próbáltam az életemet irányítani - nagyon hosszú ideig sikertelenül - hogy én méltó legyek a Rotary tagsághoz, nekem egy életcél volt, most meg egy - ahogy Ön mondja - egy életérzés. Fantasztikusan jó egyébként. Tehát jó érzés, hogy én bátran bele merek menni. Vállalkozó, ez csúnya szóvá vált, az utóbbi 10-20 évben. Ezt mindig olyan emberekre írják, akik ilyen-olyan csúnyaságokat követnek el. Én vállalkozó vagyok tizenegynéhány éve, de én bele merek bárkinek a szemébe nézni és ez egy jó dolog. Ez a Rotarynak az erkölcsisége,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 205 2015.11.04. 9:10:20

aminek úgy érzem, hogy megfelelek.

Köszönöm szépen a válaszait.
Én köszönöm!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 206 2015.11.04. 9:10:20

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Dr. Nagy Gábor Dániel

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

Nagy Gábor Dániel vagyok, Szegeden születtem 1979 októberében.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Szegeden nőttem fel, édesapámmal és édesanyámmal egy boldog családban. 14 éves koromban a szüleim elváltak, utána édesanyámmal éltem.

Vannak testvérei?

Egy testvérem van, Tamás, akivel nagyon jó a kapcsolatom. Az évek során talán még jobb lett, nagyon sokat segítjük egymást az életben.

A szüleinek mi a foglalkozása?

Édesapám jogász, a Vidia Kereskedelmi Vállalatnál dolgozott, aztán 1990 után a NAV-nál, ma már nyugdíjas. Édesanyám a lakáshivatalban dolgozott, 1990 után az illetékhivatalban, majd az Alles irodában és a Postba Bankban.

Önnek milyen a kapcsolata a szüleivel?

Szüleimmel nagyon jó a kapcsolatom, mind a kettőjükkel jó viszonyban vagyok a mai napig.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Gyermekkoromban meghatározó élményem a könyvek olvasása volt. Szerettem a fantázia és tudományos fantasztikus irodalmat. Nagyon szerettem olvasni, barátaimmal lenni, mindkettő fontos élmény volt számomra.

Kérem, meséljen kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába, milyen tanuló volt?

Általános iskolába a Ságvári Endre Általános Iskolába jártam, utána a Deák Ferenc Gimnáziumba. Közepes tanuló voltam. Szerettem iskolába járni, jó barátaim voltak ott, de a tanulás nem volt a kedvenc elfoglaltságom. Mégis ezek után felvettek a Szegedi Tudományegyetem szociológia szakára, először csupán előévfolyamra, de onnan felküzdöttem magam, és harmadéves koromra már köztársasági ösztöndíjas voltam. Az egyetem után folytatólagosan dok-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 208 2015.11.04. 9:10:20

tori képzésre is jártam a Pécsi Tudomány Egyetemre, ahol szintén meghatározó élményeket szereztem. Az iskolában mindig jól éreztem magam, abszolút humán beállítottságú gyerek voltam, és nagyon fontos volt számomra mások megismerése, az olvasás, a könyvek megismerése, és hobbim iskolai éveim alatt a szerepjátékok világába vezetett. Történelemből mindig jó voltam, angolból mindig jó voltam, jó nyelvérzékem volt, de tanulni gyakorlatilag nem is tudom, hogy minek akartam. Mondhatjuk azt, hogy gimnázium negyedik osztályában döntöttem el, hogy hova fogok felvételizni, tehát eléggé ötletszerűen érkezett a megfontolás.

Milyen volt a kapcsolata a tanáraival?

Óvodában nagyon szeretett az óvónéni, iskolában is nagyon szerettek a tanáraim, alapvetően a gimnáziumban is szerettek a tanáraim. Tanulmányi versenyeken vettem részt, nagyon jól értettem a számítógéphez, több számítógéppel kapcsolatos versenyen is voltam.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Voltak-e hobbijai?

A számítástechnika volt a hobbim, illetve a szerepjáték. Számítógép-szereléssel is foglalkoztam, és egy hónapig voltam gyakorlaton a Digital Kft-nél, ahol felmerült bennem, hogy mérnök leszek, de végül másik pályát választottam.

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

A legmagasabb végzettségem a doktori fokozat, amit Pécsen szereztem, de felnőttként is tovább folytattam a tanulást. A Budapesti Műszaki Egyetemre iratkoztam be MBA szakra, majd jelenleg a University de Leon-nál vagyok francia nyelvű képzésen szintén MBA szakos hallgató.

Korábbi karriertervei módosultak-e, illetve mennyiben módosultak felnőttkorára?

Azt gondolom, hogy karrierterveim jól alakultak. 2005 óta a Szegedi Tudományegyetemen dolgozom. 26 éves koromban helyezkedtem el az egyetemen, de gyakorlatilag 23 éves koromtól kezdve doktori képzésre jártam, és a munka világával ismerkedtem.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 209 2015.11.04. 9:10:20

Kollegáival, beosztottjaival, milyen a kapcsolata?

Kapcsolataim a kollegáimmal mindig jók voltak, emberi kapcsolatokban jó voltam, amennyire csak tudtam. Saját vállalkozásaimat a doktori képzéssel párhuzamosan 2004-ben kezdtem el, és azóta folyamatosan próbáltam fejlődni és bővülni a vállalkozásokkal.

Ön házas? Esetleg vannak gyermekei?

Jelenleg nem vagyok házas, de a partneremmel élek, aki szintén rotarista. Gyermekem nincs. Remélem, hogy majd lesz, fontosnak tartom, és gyermekszerető embernek gondolom magam.

Most rátérnék a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

A Rotaryról először gimnazista koromban hallottam. Édesapám új feleségének a baráti körében voltak rotaristák, és az ő példájukon keresztül ismertem meg a Rotaryt már a gimnáziumi évek alatt. Rotary cserediákok volt, hogy a családunkkal töltötték a karácsonyt, és ez nagyon megihletett engem. A csereprogramot borzasztó jó dolognak tartottam.

Hogyan került kapcsolatba a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

A Szeged-Tisza Rotary Clubról Farkas Imre barátomtól hallottam, aki bemutatott Török György akkori elnöknek. Török György elnöksége alatt kezdtem el járni a Tisza Clubba 2012-ben. Még ebben az évben bekerültem a klubba, ahol van szerencsém a klubtagok jóvoltából azóta tagnak lenni, illetve jelenlegi elnöknek.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Fontos számomra a Rotary, a humanizmus egy fontos megjelenése. Úgy gondolom, hogy Rotary tagnak lenni nem kiváltság, hanem kötelezettség. Azt gondolom, hogy a Rotary célja az, hogy a humanizmus értékeit, a becsületet és a morált terjessze a társadalmunkban, amire jelenleg nagyon nagy szükség van.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a Szeged-Tisza Rotary Club tevékenységében?

A klubban nagyon fontosnak tartom, hogy részt vegyek projektekben. Igyekszem pozitívan hozzáállni a klub régi tevékenységeihez,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 210 2015.11.04. 9:10:20

és igyekszek új tevékenységekben is részt venni, illetve új tevékenységeket elindítani.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat?

A cselekvő humanizmus számomra azt jelenti, hogy több jó akaratú ember együtt jó dolgokat csinál.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Szerintem a Rotary legfontosabb feladata az, hogy példát adjon a mai magyar közéletben résztvevő emberek számára, és megmutassa azt, hogy emberek a jó cél érdekében önérdektől mentesen, pusztán jó szándéktól vezérelve is összejöhetnek.

Milyen karitatív jellegű feladatokban vett részt, vagy vesz részt jelenleg a klub szervezésének keretein belül?

Fontosnak tartom a karitatív feladatok ellátását, de a Rotary nem egy jótékonysági klub. Természetesen jótékony tevékenységeket is végzünk, de amikor az egyik klubülés előtt egy kedves úriember odajött hozzám, és pénzadományt kért, elmondtam neki, hogy a Rotary kizárólag projektek keretében jótékonykodik, és egyedi esetekkel nem tud foglalkozni, vagyis a legritkább esetben tud foglalkozni. Nem a Rotary célja, és nem a Rotary feladata a szociális rendszer problémáinak a megoldása, ám a Rotarynak kötelezettsége, hogy általánosan hozzájáruljon a szociális helyzet javításához, és mindenképpen letegye a névjegyét abban, hogy jobb legyen a világ mindenki számára.

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club mely tevékenységeire a legbüszkébb?

Én a Tisza Clubban a legbüszkébb a társaságra vagyok. Arra, hogy egy nagyon jó csapat jött össze, hogy lehet tanulni azoktól, akik jelen vannak. Azt gondolom, hogy számomra a legfontosabbak a klub vajdasági projektjei, amelyeket erőnkön felül, illetve erőnkhöz mérten nagymértékben hajtunk végre. Iszonyatosan fontosnak tartom a vajdasági projekteket, nem csak a vajdasági magyarság körében, de a vajdasági szegény emberek, illetve a hátrányos helyzetűek megsegítése érdekében is.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 211 2015.11.04. 9:10:20

Hogyan tudja összeegyeztetni, vagy összekapcsolni a magánéletét, a munkáját és a klubtevékenységet?

Igyekszem barátaimat is meghívni a Rotaryba, örülök neki, hogy egy ilyen klubnak a tagja lehetek, amire büszke vagyok. Ezt tisztelettel és szeretettel vállalom, és ezt a jelvény hordásával a világban is hirdetem.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságának köszönhetően?

Nagyon sok új barátom és jó kapcsolatom lett a klubtagságnak köszönhetően. Azt gondolom, hogy a mostani életem legmeghatározóbb embereinek jó része a Rotary Club Szeged-Tisza tagjai közül került ki. A vállalkozói értékrendből, erkölcsösségből, gerincességből és a társadalomban korrekt módon történő érvényesülés módszereiből is nagyon sokat tanultam a klubtagoktól.

A Szeged-Tisza Rotary Club az ülési időszakban hetente ülésezik az Art Hotelben. Egy ilyen összejövetel hogyan néz ki, mit csinálnak rajta?

A klub ülésein jó hangulat uralkodik, általában a soros elnök vezeti le ezeket az üléseket, megtárgyaljuk a napirendet, utána pedig baráti beszélgetés keretében vezetjük le a klubülés komoly témáit.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Jó kapcsolatban vagyunk a többi szegedi klubbal. Úgy gondolom, hogy a Tisza Club egy köztes viszonyhelyzetben van a legidősebb és talán legrangosabb, legnagyobb tagsággal bíró Szent-Györgyi Albert Rotary Clubhoz képest és a Rotary Club Szeged Dómhoz képest, amelyik a legfiatalabb klub. Mi azt szeretnénk, hogy sok jó ember megtalálja a Tisza Clubot, de úgy gondoljuk, hogy a másik két klubban is nagyon értékes emberek vannak. És igazából bárki csatlakozik a Rotaryhoz bármelyik klubban Szegeden, az nekünk hatalmas öröm, és borzasztó fontos. Talán klubunk legfontosabb erényének azt tartom, hogy egy olyan klub vagyunk, ahol az átlagéletkor azért magasabb a 30-as éveknél, viszont fogadunk hölgyeket, ezért úgy gondolom, hogy a klubunk egyik lehetséges szerepe a női

Rotary_konyv_151104_v5.indd 212 2015.11.04. 9:10:20

vezető pozícióban lévő embereknek a befogadása, és az általuk való kiteljesedés.

Vajdaságban nagyon jó barátságaink vannak más klubokkal. Borzasztó fontosnak tartom ezeket a kapcsolatokat, különösen a szabadkai Rotary Clubbal való kapcsolatot, amely a 2015-ös évben a Szabadkai Gyermekkórház Adományozó Projektben való részvételért Paul Harris kitüntetéssel jutalmazott engem. Úgy gondolom, hogy fiatal rotaristaként ez egy hatalmas megtiszteltetés, és az, hogy nem a saját klubom, hanem egy másik klub adta, külön növelte ennek az elismerésnek az értékét.

Igyekszem baráti kapcsolataimat összekötni a Rotaryn belül és a Rotaryn kívül, és integráns módon kezelni ezt az egész helyzetet.

Hogyan látja Ön a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Úgy gondolom, hogy a Szeged-Tisza Rotary Clubnak hosszú jövője van Szegeden. Tízedik évét lassan betölti, és még 100 vagy még 1000 vagy még ki tudja hány év kinéz neki. Azt gondolom, hogy ez a klub stabil alapokon nyugszik, és olyan projekteket csinál, amit a másik két klub nem, tehát van sajátos arculata. És úgy gondolom, hogy a tagsága és a bázisa is stabilnak tekinthető.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

A Rotary Club Szeged-Tisza arculata a másik két klubtól abban különbözik, hogy Szerbia felé nagyon aktív a klubtagság. Azt gondolom, hogy egy nagyon informális, nagyon jó közeg, ami egy kicsit más a többi Rotary Clubhoz képest.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogy látja ezt? Helytálló a gondolat Ön szerint?

Úgy gondolom, hogy rotaristának lenni borzasztó fontos és jó dolog, amire büszkék lehetünk, egy életérzés, egy életforma és egy elköteleződés vállalása, amit az általunk viselt Rotary szimbólum a mellünkön örökkön-örökké mindenki számára nyíltan hordoz. Ez egyúttal egy hitvallás is, ami magában hordozza a négy kérdés

Rotary_konyv_151104_v5.indd 213 2015.11.04. 9:10:20

próbájának az erkölcsi tanítását, a cselekvő humanizmus erkölcsi értékeit, és azt a mottót, ami talán a Rotaryban engem a legjobban megfogott, az pedig úgy hangzik, hogy az a legértékesebb ember, aki a legjobban szolgálatába tud állni a többi embernek. Azt gondolom, hogy ez a mottó a klubra is, rám is és klubtársaim nagy részére is jellemző.

Köszönöm szépen a válaszait.

Köszönöm szépen.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 214 2015.11.04. 9:10:20

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Streitmann Gábor

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

1942. december 7-én születtem Nemesnádudvaron. Ez egy Bács-Kiskun megyei, svábok által lakott kis település. Nem sokáig éltem ott, mert az élet szüleimet Ausztriába, majd Németországba sodorta, ahol rövid ideig éltünk.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Némi kitérővel Szegeden nőttem fel, itt végeztem az általános iskolámat, a középiskolát és a felsőfokú iskolát is. A Bem tábornok utcában laktunk, ami most egy orvosi centrum. Jó néhány hasonló korú gyerekkel együtt nőttem fel abban a házban, nagy volt a közösségi élet.

Vannak testvérei?

Igen, két testvérem van, egy bátyám és egy húgom. A bátyám Szegeden él, pontosabban Szőregen, a húgom pedig Franciaországban, Toulouse-ban lakik.

Milyen a kapcsolata a testvéreivel?

Nagyon jó. Bátyámmal szinte hetente találkozunk, a húgom pedig évente kétszer-háromszor látogat haza Magyarországra.

Mi volt a szülei foglalkozása?

Édesanyám általános iskolai tanár volt, édesapám pedig egy cégnél dolgozott, mint főkönyvelő ment nyugdíjba.

Milyen volt a kapcsolata a szülőkkel?

A szülőkkel belsőséges kapcsolatom volt, nem csak nekem, hanem két testvéremnek is. Elég szegényesen éltünk, nélkülöztünk sok esetben, de ez abban a korban szinte természetes volt.

Volt valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nagyon sok ilyen gyermekkori élményem volt. Az a közösség, amiben a Bem tábornok utcában éltünk – hasonló korú, nálam idősebb és fiatalabb gyerekekkel –, nagyon bensőséges volt. Jártunk a grundra, mint minden gyerek.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 216 2015.11.04. 9:10:20

Meséljen egy kicsit az iskolai évekről! Említette, hogy Szegedre járt iskolába. Milyen tanuló volt? Milyen volt a kapcsolata az osztálytársaival, tanáraival? Szeretett iskolába járni

Szerettem iskolába járni. Nem voltam rossz tanuló, de általános iskolában és középiskolában nem voltam eminens tanuló, a felsőfokú végzettségeimet azonban már komolyabban vettem. Akkor úgy nevezték, hogy vörös diploma, most summa cum laude végzettségnek hívják. Akkor másképp tanult már az ember, hiszen tudta a céljait. Olyan középiskolába jártam – műszaki középiskolába –, ami nem az én világom volt. Abban az időben nem mehettünk csak a meghatározott középiskolákba, így a Textilipari Technikumba jártam, ami egyáltalán nem volt az elképzeléseim között. Elvégeztem, nem rosszul, de hivatásomnak soha nem éreztem, ezért más szakterületen tanultam tovább.

Mik voltak az akkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni a későbbiekben?

Ez később alakult ki nálam. Mindenféle akartam lenni, vonatvezető, rendőr, futballista, mint ahogy minden gyerek, de ezek csak gyermeki vágyálmok voltak. A középiskolában bontakozott ki bennem az, hogy a műszaki világ nem az én világom, ezért a pénzügyi, számviteli, közgazdasági képzés irányába orientálódtam, mondhatom, hogy sikerrel.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Voltak esetleg hobbijai? Milyen volt az érdeklődési köre?

Nagyon szerettem a hegyekben mászkálni, amikor erre mód volt. Középiskolás korunkban sok lehetőség adódott erre. Ott szerettem meg igazából a természetet, állandóan úton voltunk, és az iskola nem csak a lehetőséget teremtette meg, hanem anyagilag is támogatta, és így nagyon szerettem. Mai napig is szeretem a természetet, ha időm engedi, akkor elmegyek a hegyekbe kicsit túrázni. Már nem bírom annyira, mint valamikor régen, de azért még mindig vágyódom oda. Sportoltam, rövidtávfutó voltam, középiskolás bajnokságon, országos bajnokságon többször szerepeltem. Országos bajnokságon 3. helyezést értem el, ez a legnagyobb sportsikerem, ha

Rotary_konyv_151104_v5.indd 217 2015.11.04. 9:10:20

ezt lehet annak nevezni. Kézilabdáztam is, de az azért nem volt az igazi, csak a mozgás kedvéért csináltam. Nem voltam nagy játékos, csak szerettem a sportot, meg barátokkal jártunk oda.

Összesen hány iskolába járt élete során? Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Általános iskola, középiskola és aztán jártam a Pénzügyi Számviteli Főiskolára, és ott szereztem meg az egyetemi diplomámat is. Nagyon szerettem tanulni, kiváló tanáraim voltak, akik meghatározóak voltak az életemben. Az a bíztatás, az a közvetlenség, az a szakma iránti szeretet, amit tőlük kaptam, azt hiszem, az egész életemet meghatározta. Tartottam velük sokáig a kapcsolatot, és az ő pártfogásuk révén nagyon fiatalon – 27 éves koromban – már a Pénzügyi Számviteli Főiskola tanárává váltam, ott tanítottam. Szegeden 15 évig tanítottam, közben 29 éves koromban főkönyvelő lettem egy nagy cégnél.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

24-25 évesen. Az életem úgy alakult, hogy módom nyílott arra, hogy egyszerre oktassak, és végezzem munkámat azon a szakterületen, amelyet oktattam, tehát azt a feladatot láttam el, amit tanítottam is. Ez a kettő párhuzamosan egy rendkívüli dolog volt, mert sokkal jobban el tudtam mondani a tanítványaimnak a terület gyakorlati oldalát is, mivel magam is végigjártam azt. Láttam annak minden mozzanatát és át tudtam adni a hallgatóknak. A mai napig is szeretek tanítani.

Milyen a kapcsolata a kollegáival?

A tanár társakkal is jó, de a volt nagynevű professzoraimmal – akiknek a szakirodalma még a mai napig is forog – is nagyon jó szakmai kapcsolatom alakult ki, amiből később baráti kapcsolat lett. Az ő unszolásukra nagyon sok szakkönyvet, példatárat írtam. A jelenlegi kollegáimmal is jó kapcsolatom van, én általában ember szerető vagyok, tehát velem nehéz nem kijönni. Megértő és segítőkész vagyok.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 218 2015.11.04. 9:10:21

Általánosságban milyenek a kapcsolatai, barátai, partnerei mennyiben hasonlítanak Önhöz?

Sok barátom nincs már, de ők hasonló mentalitású emberek, mint én. Ez természetesen alakult ki, vannak olyan barátaim, akik valamikor tőlem tanulták a szakmát, és immár nagynevű szakemberek, velük is jó kapcsolatom van.

Megkérdezhetem, hogy házas-e?

Özvegy vagyok, a feleségem sajnos elég fiatalon meghalt. Most élettársi kapcsolatban élek egy ragyogó hölggyel, aki végül is a lányomat felnevelte velem együtt, aki akkor 3 és fél éves volt, amikor az anyukája meghalt. Két nagy fiam is van. A nagyobbik fiam Budapesten él, a középső gyermekem pedig Pécsett.

Velük milyen a kapcsolata?

Most hétvégén volt itt nálunk a négy unokám, Pestről is meg Pécsről is, mind a két fiúnál két-két kislány unokám van. Pénteken jöttek és tegnap délután, estefelé mentek vissza. Nagyon nagy öröm volt itt. A nagyobbik fiammal az előbb beszéltem telefonon. Jó kapcsolatom van a családommal. Mind a két nagy fiam közgazdász, a leányom, Laura, most másodéves Corvinus hallgató, közgazdásznak készül ő is. Reméljük az is lesz, mert jól tanul. A két menyem is közgazdász, úgyhogy családi szakma ez. A középső fiam még a Műszaki Egyetemet is elvégezte, belsőépítész is, hogy dicsekedjek velük. Jó gyermekeim vannak, hála Istennek.

Most rátérek a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

A Rotaryról körülbelül 20 éve hallottam először, úgy, hogy megkerestek, hogy nem lépnék-e be. Akkoriban az elfoglaltságom mellett nem tudtam ezt elvállalni. Egy héten 1-2 napot mindig máshol töltöttem, a gyakorlati szakmám és a tanítás végett is nagyon sokat jártam az ország minden jellegzetes városában, a számviteli törvény állandó változásait oktattuk, és ez mindenfelé elszólított bennünket Miskolctól Sopronig. Tehát akkor nem tudtam elvállalni a nagyon nagy elkötelezettségem mellett, dolgoztam is, oktattam is, és így együtt ez a kettő már nem engedte meg. Aztán az egyetemen

Rotary_konyv_151104_v5.indd 219 2015.11.04. 9:10:21

egy kedves barátom és kollégám, Dr. Balogh Sándor professzor úr 2005-ben keresett meg, hogy ők létrehoztak Szegeden egy második Rotary Clubot, ez a Rotary Club Szeged-Tisza, amelynek én is tagja vagyok, hogy oda lépjek be. Alapító tagja vagyok ennek a klubnak.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Én mindig emberszerető voltam, és mindig nyitott voltam mások tevékenysége iránt. Amikor láttam azt, hogy az emberek segítségre szorulnak, akkor én azt mondtam, hogy ezt nekem is csinálni kell, és hozzá kell járulnom. Nem tud az ember sok mindent megváltoztatni, de az a sok pici cselekedet, amit addig is csináltam – csak nem ilyen szervezett formában, mint ahogy most csinálom – így talán jobban kiteljesül, mert itt többen vagyunk, több ember elgondolása érvényesül. Én a kis magányos jótékonykodásomat csináltam, és ez mindig úgy működött, hogy aki jött, annak segítettem. Segítettem a tanítványaimat is tanulmányaikban, elhelyezkedésükben, szakmai támogatást nyújtottam nekik. A napokban is felhívott egy volt tanítványom, egy elszámolási problémája volt. Megint dicsekvésnek tűnik, és szégyen ide szégyen oda, a nevére még emlékeztem, de az arca már nincs előttem, mert olyan régen volt tanítványom. Szakmai kérdésben felhívott, hogy segítsek neki megoldani ezt a problémát, ezek örömteli dolgok. Tehát amit az ember adott, azt azért valahol vissza is kapja. Ez így van, így helyes, és ennek így kell működnie.

Mit gondol, az Ön szerepe hol van a klub tevékenységében?

Ha úgy tetszik, akkor valamilyen meghatározó egyéniség vagyok a klubban. Voltam a klubnak elnöke is egy éven keresztül – évente új elnök van, ami nagyon jó. Az új elnök mindig új dolgokat tud behozni a klubba, de ez rengeteg munkával jár. Amióta a klub megalakult, én vagyok a kincstárnoka, és a pénzügyi számviteli elszámolását is én csinálom. Van vele tennivaló, de ez hozzátartozik a klubhoz meg hozzám.

A Rotary általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön szerint, vagy az Ön számára mit jelent ez a kifejezés?

Én ezt tág értelemben fogom fel, ha valahol jobbá tudunk valamit tenni, akkor azt tegyük jobbá. Ezt gyakoroljuk a klubon belül akkor,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 220 2015.11.04. 9:10:21

amikor bizonyos célokat meghatározunk, és végrehajtunk feladatokat. Lehetne ebből többet is csinálni, csak az anyagi háttér mindig akadályt gördít elé, ezért sok mindent nem tudunk megvalósítani. De foglalkozunk a fiatalokkal is, ami szintén ebbe a körbe tartozik. Foglalkozunk az elesettekkel, az elhagyott emberekkel, a rossz sorsban élő emberekkel, határainkon túl élő magyarokkal, és tartjuk is velük a kapcsolatot, és én ezekben mindig próbálok részt venni.

Ön szerint mi a legfontosabb feladata a Rotarynak? Hogyha a legfontosabbat kellene kiemelni.

Elsődleges célja a barátság lenne, az emberek közötti barátság. Ezt megint tágabban értelmezem. A klubon belüli barátság azt hiszem, hogy nálunk ki is alakult, de a klubon kívüli barátság is fontos számomra. Mondhatnék ilyen példákat, hogy felhívjuk egymást, hogy „Te most merre vagy? Mert én most itt vagyok, akkor nem tudunk-e összefutni?" Ezek spontán kialakult dolgok, de jól esik mindenkinek, ha a klubon kívül is találkozunk. Ami a Rotaryn belül még nagyon fontos, az a humanista magatartás, amit én is átélek, s amit én is cselekszek. Nem is tudom, melyiket tenném elsődlegesre. Számomra mind a kettő egyaránt fontos.

A karitatív feladatok ellátása a Rotary Club nagyon fontos feladata. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vesz részt a klub szervezetén belül?

Ha már rotaristák lettünk, akkor tevékenyen részt kell ebben venni, és nem csak mi Rotary tagok veszünk ebben részt, hanem a hozzánk tartozó feleségek, élettársak is tevékenyen ott vannak. Például a karácsonyi ajándékozásunk előtt egy hónappal – de az is lehet, hogy egész évben – már gondolkoznak azon, hogy az idősek otthona számára vagy az elhagyott asszonyok, gyermekek megsegítésére mit lehetne kitalálni. Önállóan csinálják a karácsony előtti ajándékozást is. Ez nem azt jelenti, hogy a klub tagjai ebben nem vesznek részt, részt veszünk, de ez elsősorban a hozzátartozók, tehát a hölgyek feladata. Ők vállalták ezt, és örömmel is csinálják minden évben. Főleg olyan igényfelmérést tesznek, hogy kinek mire lenne szüksége, és azt próbáljuk valahogy előteremteni.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 221 2015.11.04. 9:10:21

Ön a Szeged-Tisza Rotary Club melyik karitatív tevékenységére a legbüszkébb?

Sokra büszke vagyok. A Tömörkény István Gimnáziumban például minden évben átadunk egy tanulmányi díjat kiváló tanulóknak és szociálisan rászoruló tanulóknak, erre nagyon büszke vagyok. De mondhatnám a határainkon túl lévő magyarok segítését, amikor Tordán tornádó söpört végig, és elvitte az egész falut, és hatalmas segítséget nyújtottunk építőanyagokkal, mert nem volt fedele a házaknak. Akkor nagyon sok ház helyreállításához hozzájárultunk. Nehéz mondani, hogy melyikre vagyok a legbüszkébb, mert volt a kishegyesi támogatásunk is, most meg a szerbiai árvízkárosultak segítése. Mind fontos volt, nem tudnám megmondani melyik a legfontosabb. Mindegyik ugyanolyan fontos.

Hogyan tudja összeegyeztetni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Kötelezettséggel jár, igen. Mindig akkor teszem, csinálom, amikor a hivatásomnak eleget tettem. Szerencsére klubtevékenységemet méltányolja az iskola is. Amikor azt kérem, hogy engem szerda estére ne osszanak be előadást tartani, akkor ez minden további nélkül meg is oldódik. Úgy kérem az órabeosztásomat, hogy szerda délutánonként szabad legyek, mert az estis hallgatók, levelezős hallgatók hétköznaponként este járnak iskolába. Az iskolai elfoglaltságom mellett így ezt én tökéletesen meg tudom oldani. A klubfoglalkozáskor mindig ott vagyok, de van olyan rendezvény, amin nem tudok részt venni, mert valamilyen tevékenységemmel ütközik, de ez belefér, és nem általános. Legtöbbször részt veszek a klubéletben, amikor nincs elfoglaltságom, amit már nem tudok irányítani. A nagyon fontos klubfoglalkozáson mindig ott vagyok.

Úgy tudom, hogy szerdánként van az Art Hotelben az összejövetelük.

Igen, szerdánként.

Mesélne egy kicsit arról, hogy hogy néz ki egy ilyen összejövetel?

Az összejövetelt mindig a soros elnök vezeti. Ebben az évben Dr. Dobay Dezső barátom az elnök, és ezt követően Dr. Nagy Gábor

Rotary_konyv_151104_v5.indd 222 2015.11.04. 9:10:21

úr lesz az. Mindig azokat az aktuális kérdéseket tárgyaljuk meg, amik fontosak ahhoz, hogy a programokat végre tudjuk hajtani. Sok esetben vannak előre megszervezett programok, ilyenkor egy meghívott előadó valamilyen témában tájékoztatja a klub tagjait. Nagyon érdekes témákat gyűjtenek össze mindig a soros elnökök, ezek nagyban tágítják az ember látókörét, bővítik ismeretét. Aztán beszélgetünk, megvitatjuk ki, hogyan látja a dolgokat. Ezek olyan témák, hogy nagy rálátásunk nincs, de ezen keresztül lehetőségünk nyílik arra, hogy belelássunk egy iskola életébe – ami a közelmúltban volt –, vagy valamilyen tevékenység életébe, vagy csak egy kevésbé ismert területről bemutatása során ismeretet szerzünk. Amikor a hivatalos rész lemegy, akkor baráti beszélgetés folyik.

A Szeged-Tisza Rotary Clubnak van testvérklubja? Tartják a kapcsolatot más klubokkal?

Van egy szabadkai klub, a testvérklubunk, de nem csak velük tartjuk a kapcsolatot, hanem a többi Rotary Clubbal is. Ez úgy működik, hogy ha van valamilyen programunk, akkor mi meghívjuk a közelben lévő klubokat, és ők is viszont meghívnak bennünket, de az ország minden tájáról kapunk meghívásokat különböző eseményekre, sőt, határon túlról, Szerbiából és Romániából is. Nem mindnyájan megyünk el, de megbeszéljük, hogy ki tud elmenni, és az illető képviseli az egész klubot.

Ön hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeli szerepét, tevékenységét?

Én úgy látom, hogy a fiatal generációt jobban be kellene vonni a Rotary Club életébe. Úgy gondolom, hogy fiatal tagokat kellene a klubba meghívni – a klubba való belépés nem jelentkezési alapon történik, hanem csak meghívásos alapon lehet valaki rotarista. Ez azt jelenti, hogy mi odahívjuk, és ő eldönti, hogy belép-e a klubba vagy sem, illetve mi eldöntjük, hogy lépjen-e be, vagy se. Szigorú szabály, ha egy jelölt be akar lépni a klubba, de a klub bármelyik tagja úgy ítéli meg, hogy az illető ne lépjen be, akkor nem léphet be. Egyhangú döntés szükséges, tehát ha egy személy ellent mond, akkor már nem vesszük fel, nem vehetjük fel. Általában ez nem következhet be, mert már a meghíváskor megtörténik a kiválasztás.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 223 2015.11.04. 9:10:21

Fiatalítani kellene, aktív fiatalokat kellene a klubba hívni, mert jó néhány korosztályom béli barátunk van a klubban, és nagyon jól tudjuk azt, hogy minden generációra szükség van.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club, miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Abban különbözik meglátásom szerint, hogy nálunk jó a hangulat. Nem próbáljuk – ahogy az egyik rotarista barátom, Bálint doktor, professzor úr szokta mondani – a klubot munkahellyé tenni. A Rotary Cluboknál előfordul az, hogy csak hivatalos dolgokról beszélgetnek, tárgyalnak, és utána elmarad az a baráti beszélgetés, ami nálunk a klubülés után van. Teljesen hivatallá válik a klubtevékenység náluk. Alapításkor már célul tűztük ki, hogy ez ne következhessen be, hanem ami szükséges, azokat megbeszéljük, és utána már baráti beszélgetés legyen, és ezt be is tartjuk. Ennyiben különb a mi klubunk néhány klubnál. Nálunk mindig hangulatosak a klubösszejövetelek.

Az utolsó kérdésem arra vonatkozna, hogy sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogyan látja ezt?

Igen, ez az, egy életérzés. Az embernek minden tevékenységében eszébe jut, hogy én rotarista vagyok, és úgy kell élni, úgy kell cselekedni, mint egy rotaristának. Ez az érzés a barátaimnál is és nálam is megjelenik, mindig bennünk van az, hogy rotaristák vagyunk. Büszkén viseljük a jelvényünket, büszkén beszélünk a rotarista tevékenységről meg a klubunkról, és nem csak a sajátunkról, hanem a baráti klubokról is. Ez tényleg egy életérzés.

Köszönöm szépen az interjút.

Nagyon szívesen.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 224 2015.11.04. 9:10:21

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Prof. Dr. Temesi Mária

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Szegeden születtem, 1957. július 29-én.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Szegeden nőttem fel. Gyerekkoromtól fogva édesanyám hozott közel a zenéhez. Már gyerekkoromban kiderült, hogy képzésre alkalmas, szép színű hangom van, ezért szüleim kora gyerekkorom óta taníttattak szolfézsra majd zongorára. Zeneóvoda (itt kaptam első bizonyítványomat a következő megjegyzéssel: „Kimagasló tehetség!"), zeneiskola, zeneművészeti szakközépiskola (két ízben is aranyérmet kaptam a gyulai Erkel Diák Ünnepeken), zeneművészeti főiskola (első nemzetközi énekverseny díjam: az athéni Maria Callas Énekverseny Különdíjasa lettem). Első iskoláimat tehát Szegeden, szülővárosomban végeztem, ahol olyan zenei nevelést köszönhetek tanáraimnak, amely elegendő volt a budapesti zeneakadémiai hallgatók élvonalába jutásához, majd a Magyar Állami Operaházba való azonnali bekerüléshez és ezzel párhuzamosan a világ jó néhány jelentős operaházának színpadára szóló számtalan vendégszerződéshez.

Vannak testvérei?

Egy öcsém és nővérem van.

Milyen a kapcsolatuk?

Abszolút jó viszonyban vagyunk. Számomra ismeretlen például a családban való gyűlölködés vagy irigység, amelyet bizony néha látok más embereknél. Nálunk egymás segítése, és nem egymás akadályozása a divat. Ezt elmondhatom a magán és a szakmai szférámra egyaránt.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

Édesanyám vezető óvónő volt 40 évig a Petőfitelepi Óvodában, amelytől három sarokra laktunk. Ez akkor egy összetettebb munkakört jelentett számára, nem csupán óvodás csoportjainak tartott napi foglalkozásokat, hanem egy összetett vezetői munkakört is ellátott. Abban az időben a gondnoki, könyvelői munkát is egy személyben kellett végeznie egy vezető óvónőnek az ebédrendeléstől

Rotary_konyv_151104_v5.indd 226 2015.11.04. 9:10:21

a szénrendelésig, a nyári nagytakarítástól a szabadságolásokig, a gyerek- és munkavállalói létszám mind az ő kezében összpontosult. Édesapám telekkönyvi főelőadó volt Szegeden, a Széchenyi téren, a Földhivatalnál.

Milyen volt a kapcsolata a szüleivel?

Szerető családban éltünk, tisztességes, becsületes szüleim voltak.

Volt-e bármilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nekünk még volt időnk a külön órákra járás, napi zongoragyakorlás, tanulás mellet is játszani. Sétálni, biciklizni, tollaslabdázni, olvasni, kártyázni, biliárdozni, társasozni, táncolni, megélni a gyerekkort. Gyönyörű napfényes nyárban, lombos fák alatt hintázni, fogócskázni, bújócskázni, utcán labdázni. Játékkal is teli, kreatív napjaink voltak. Nyaranta jártunk úszni a Tiszára vagy kishajóval családostól, barátnőstől a Partfürdőre. Petőfitelepen, ahol éltem, jó kis gyerektársaság volt, hozzánk is sokan jártak, mi is sokfelé mentünk a gyerektársainkhoz játszani. Elmondhatom tehát, hogy igazi jó gyermekkorom volt.

Az iskolai éveiről mesélne néhány mondatban? Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt? Szeretett-e iskolába járni?

Nagyon szerettem iskolába járni, amit édesanyámnak is köszönhetek, aki már óvodás koromban, középső csoportban felcsigázta az érdeklődésünket, hogy milyen jó lesz majd, ha első osztályosak leszünk, és én alig vártam a pillanatot, amikor első osztályos lehetek. Emlékszem, hogy már 6 éves fejjel, hátra tett kézzel ülve az iskolapadban – ez volt akkor a trendi – minden hétfőn megszületett bennem az a gondolat, hogy a következő héttől még ügyesebb, még szorgalmasabb leszek. Születésemtől fogva volt bennem egyfajta belső igényesség a körülöttem lévő vagy általam megélt dolgok szebbé, jobbá tételére, és gyerekfejjel is minden héten megpróbáltam megújítani magam. Ez nyilván egy olyan adottság, ami az emberbe vagy bele van kódolva, vagy nincs. Kitűnő tanuló voltam végig, a diplomát is jelesre tettem le mindkét főtanszakomon. A kisfiam megszületése után, építkezéseink mellett is, 25 éves házasságban élve dicsérettel habilitáltam, doktoráltam, és számos művészeti díjat kaptam.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 227 2015.11.04. 9:10:21

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek szeretett volna tanulni?

Én világ életemben operaénekesnő szerettem volna lenni. Nagyon nehezen viseltem azt, amikor a természet úgy döntött, hogy 16 éves koromig nem kezdhetem el komoly énektanulmányaimat. Azaz a zeneiskolában Széll Pálné Marikánál elkezdtem, ahova az általános iskolai énektanárnőm, Dr. Hobszang Józsefné Kati néni irányított, de ott még alkalmatlan volt a hangszálam a komoly énekhangképzésre. Ráadásul rengeteg kóruséneklés is volt Mihálka Gyurka bácsi keze alatt, amit a torkom nem igazán bírt jól, a későbbiekben mégis nagyon sokat profitáltam ebből zeneileg, nem beszélve arról, hogy külföldre is elutazhattunk. Egy nagyon intenzív zenei képzésben volt tehát részem, de a komoly magánének tanulmányaimat 16 éves koromban Berdál Valériánál tudtam csak elkezdeni a Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskolában, amikor túl lettem a mutáláson. Annak köszönhetően, hogy az énekhangom később ért be, két főtanszakon diplomáztam, együtt, párhuzamosan szereztem meg az énektanári és zongoratanári diplomát, amelyeknek a mai napig nagy hasznát veszem művészként és tanárként is. 34 éve állok a Magyar Állami Operaház szolgálatában, mellette vendégszerepléses meghívásaim által bejártam szinte az egész világot, Ausztráliát és Japánt kivéve. A legnagyobb ajándék mégis az, hogy számtalan nehéz főszerep eléneklése után is a mai napig egészséges és vivőerős hangot ad nekem a Jóisten. 30 éves operaházi jubileumomon Wagner: Tannhauser című operájának Erzsébet szerepét énekeltem a Magyar Állami Operaház színpadán, ahol Ókovács Szilveszter, az operaház főigazgatója a következő szavakkal köszöntött: „Temesi Mária energiái hihetetlenek: a Zeneakadémia után azonnal Wagner főszereppel debütált, majd 25 és 30 éves operaházi tagságát ünnepelve szintén Wagner főszereppel, a Walkür Sieglindéjével, öt évvel később a Tannhauser Erzsébet szerepével jubilált. Ez egészen kivételes adottság." A szegediek a Dóm téren két éve hallhattak egy Verdi-Wagner áriaesten, Gyüdi Sándor vezényletével, a Szegedi Szimfonikus Zenekar Ajándékkoncertjén, ahol négyezer fős közönség bravózó tapsát, forró ünneplését élhettem meg. Erre a koncertre ma is sokan emlékeznek, megszólítanak, és felhozzák, milyen szuggesztíven énekeltem a Bolygó hollandi Senta balladáját. Ezek a si-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 228 2015.11.04. 9:10:21

kerek számomra is feledhetetlen örömöt jelentenek, mind szakmai, mind emberi szempontból. Gyermekkori álmaimra visszagondolva elmondhatom, nekem beteljesült az álmom.

Jelenleg a Magyar Állami Operaház operanagykövete és énekmestere, valamint a Szegedi Tudományegyetem tanszékvezető professzora vagyok. Több mint negyven főszerepet énekeltem a világ és hazánk jelentős operaszínpadain, számtalan neves énekes partnerrel számtalan rendezésben. Minden színház feelingje, sajátságos illata itt él a lelkemben. Idén a Bartók Rádióban egy másfél órás dalestet adtam Oberfrank Péter zongorakíséretével. Beugrásként nemrég a szófiai operaházban Puccini: Tosca szerepét, majd rá két napra, szintén beugrásként, a Magyar Állami Operaházban Kosztelnyicska (Janacek: Jenufa) 400 oldalas nehéz női főszerepét énekeltem csehül, ahol első szegedi növendékem, Rálik Szilvia alakította a másik női főszerepet, Jenufát, a lányomat énekelve. Szilvia férje könnyes szemekkel jött fel a színpadra, és gratulált az egészen kivételes személyes és egészen kivételes közös alakításunkhoz. Tomboló siker volt már a 2. felvonás után: a koncertmester feljött, és gratulált az öltözőmben, a kollégák állva tapsoltak külön nekem a darab végén az Operaház színpadán. Csodálatos ajándék, hogy a saját művészi teljesítményemnek szóló ünneplésen túl az általam pályán elindított növendékeimmel együtt tanárként is megélhetem közös, forró sikerünket, magam is még aktívan, jó hangi kondícióban, velük egy színpadon játszva, együtt lélegezve.

Milyen a kapcsolata a kollegáival?

Amikor a kollegáimat megkérdezték az egyetemi tanári kinevezésemkor 2003-ban, azt mondták a hátam mögött, hogy az én tanszékvezetőségem alatt minden baráti hangulatban, magas szakmai színvonalon és demokratikusan működik. Minden szempontból kiváló tanári csapatot sikerült kialakítanom a Weeninger Richárddal, Dr. Kerek Ferenc korábbi és Dr. Tóth Péter jelenlegi vezetőimmel való jól működő közös elképzeléseink által. Mind a magánének, mind az opera, dal és oratórium vagy tanár szakon nagyszerű énektanárok, karmester korrepetitorok és rendezők dolgoztak, dolgoznak mellettem. Például Szécsi Edit, Csengery Adrienne, Andrejcsik István,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 229 2015.11.04. 9:10:21

Dr. Gyémánt Csilla, Koczka Ferenc, Pethő Villő, Tóth Erika, Oberfrank Péter, Pál Tamás, Szokody Anikó, Görög Enikő, Kerényi Mariann, Csikós Szelezsán Beáta, Dr. Zsigmond Zoltán, Klebnitzyky György, Benedekffy István, Sándor János, Toronykői Attila. Gyüdi Sándorral és Pál Tamással, a Szegedi Nemzeti Színház főigazgatójával és első karmesterével növendékeink foglalkoztatása szempontjából is példaértékű az együttműködés, amely az utánpótlás nevelés, diploma utáni elhelyezkedés szempontjából is fontos értéke a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Kar Magánének szakán folyó művészképzésnek.

Érdekes kapcsolódások vannak az életben. Édesanyám nyugdíjas óvónőként is nagy hangsúlyt fektetett óvodásainak zenei nevelésére, a zene szeretetére. Sokat mesélt és énekelt a rábízott gyerekeknek, akik között ott nevelkedett például Gyüdi Sándor két pici gyermeke is, akik közül az egyik, Gyüdi Eszter jelenleg Magánének szakunk egyik kiváló hallgatója.

A Magánének Tanszék, a Zeneművészeti Kar, a Szegedi Nemzeti Színház és a Szegedi Szimfonikus Zenekar jól működő kapcsolatát nem adták ingyen. Éveken át tartó komoly tárgyalások, hosszú, türelmes és következetes építkezés hozta létre.

Tanszékvezetőként alapítója és művészeti vezetője vagyok hazánk legnagyobb, közel húsz éves hagyományokkal rendelkező, a Minisztérium és Nemzeti Kulturális Alap által is támogatott énekversenyének, a Simándy József Nemzetközi Énekversenynek. A mindig nagy tömegeket vonzó, tanszékvezetőségem óta működő verseny legközelebb a Szegedről indult művész, Simándy József születésének 100. évfordulója alkalmából, 2016. március 29-április 3. között kerül megrendezésre. A díjkiosztó Gálahangversenyhez – amely a média jelenlétével zajlik – ezúttal is a Szegedi Nemzeti Színház biztosítja a győzteseknek a rangos helyszínt. A verseny zsűrijében operaénekes operaigazgatók, karmesterek, menedzserek és rajtam kívül egy német-osztrák operakritikus ül ezúttal.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 230 2015.11.04. 9:10:21

Barátai, ismerősei, partnerei mennyiben hasonlítanak Önhöz mentalitásban, személyiségben?

Erről őket kellene megkérdezni. A nyáron leültünk növendékekkel, barátaimmal a városházi est záró koncertje után, és a legnagyobb közvetlenséggel beszélgettünk. Nekem a természetem megmaradt olyannak, amilyennek születtem, amit a szüleimtől és a tanáraimtól tanultam: világot megjárt művészként, tanszékvezető professzorként is egyszerűnek, természetesnek. Ennek tényét, nagy meglepetésemre az egyik gyermekkori iskolatársam ki is tette a minap a Facebookra. Mindennapjaim sok más hasonló emberhez aktív napi munkával telnek, sokszor idő stresszben, hajnaltól éjszakáig. Minőségre a szakmai feladataim megoldásán túl a civil szférám minden más területén is napi szinten törekszem.

Megkérdezhetem, hogy házas-e és van-e gyermeke?

Egy első szerelem, hosszú együttjárás után volt egy nem jól működő, rövid házasságom egy szegedi jogász doktorral, majd 25 évig egy orvos férj mellett voltam otthonát szertő és rendben tartó feleség és édesanya. Az emberek és élethelyzetek változnak, a benne lévők közelítenek vagy eltávolodnak egymástól, erre nincs recept. Én a bajban is kitartó, alapvetően hűséges ember vagyok, házasságban született és felnőtt 24 éves fiunk jelenleg Finnországban 4. éves mérnök szakos egyetemista. Jelenleg tehát szingliként élek, barátaim és növendékeim sok-sok szeretettel körülvevő körében.

Most rátérnék a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Mikor hallott először a Szeged-Tisza Rotary Clubról?

Körülbelül öt évvel ezelőtt, amikor meghívást kaptam egy bálba az öcsémen keresztül. Akkor nem tudtam azon részt venni, majd szintén öcsémen keresztül újból kaptam egy meghívást, amikor ő leköszönt – mert egy évig soros egy elnök a Rotaryban. Két éve Tóth József, az öcsém, volt az elnök, és meghívott engem erre a rotarys rendezvényre, ahol volt egy nagyon jó élő zenekar is. Kérdezték, hogy mit énekelnék, mert elhúzzák az én nótámat is. Én nem igazán fakadtam még dalra soha sehol – a kollégáimmal ellentétben –, és nem tudom mi történt velem, de beéneklés nélkül elénekeltem Kálmán Imre Csárdáskirálynőjéből Szilvia belépőjét meg Lehár Ferenc

Rotary_konyv_151104_v5.indd 231 2015.11.04. 9:10:21

Víg özvegyéből a Vilja-dalt, csak úgy a kispadon ülve jó kis magasságokkal. Óriási sikere lett, és több Rotary tag mondta ott helyben, hogy Mária feltétlenül csatlakoznia kellene a csapatunkhoz. Gyakorlatilag így idén júliusban ütöttek „lovaggá" a Rotary Clubban, és azóta én is büszke támogatója vagyok az ifjúságnak és minden olyan nemes kezdeményezésnek, amely a Tisza Rotary Clubunk sajátja.

Hivatalosan idén lett Ön Rotary klubtag, ha jól értem.

Igen.

Mit jelent Ön számára a Rotary tagság?

Ez egy nagyszerű dolog. A tagok támogató gyakorlata mellett remek embereket ismertem meg itt, ahol heti rendszerességgel nagyszerű, napi életünk aktualitásaival kapcsolatos előadásokon is bent ülhetek, vagy különböző alkalmakkor, érdekes kirándulásokon résztvevőként együtt ünnepelhetek.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységben?

Úgy gondolom ugyanott, ahol a többi tagnak. Kölcsönösen tiszteljük, és megbecsüljük egymást. Ezek nagyon értékes összejövetelek, bár sokszor nehéz minden szerdán ott lenni, főleg nekem, aki két városban élek már 18. éve, emellett több munkakört is ellátva.

A Rotary Club találkozóin ülve értékes beszélgetéseket folytathatunk a társadalmi, gazdasági és kulturálódási területekről bármely témát választva. Szellemi és lelki téren egyaránt nagy épülési lehetőség a Rotary Club tagjának lenni, ahol másokat segítve magunkat is képezzük az együtt gondolkodással, az aktuálisan megvitatott témákkal. Ezek kellemes összejövetelek az Art hotelben.

A Rotary egyik jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ön számára mit jelent ez a gondolat?

Mi valóban teszünk is ezért. Lehetőségeinkhez és kapcsolatrendszerünkhöz mérten mindenki önzetlen szándékkal segíti jelenlétével és támogatásával a Clubot, amellyel a Rotary Club vezetősége közös döntéseink alapján a lehető legcélszerűbb és legokosabb módon próbálja az arra érdemeseket segíteni.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 232 2015.11.04. 9:10:21

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Mindenképp az, hogy egy nemesebb életminőséghez juttassa azokat, akik felmutatott teljesítményeikkel, emberi és szakmai magatartásukkal méltók a támogatásunkra. Nem ritka például a külföldi egyetemi tanuláshoz segítő támogatás, amellyel szélesebb világlátási lehetőséget nyújtunk a szegedi ifjaknak. Ez nyelvtanulási, tudományos vagy művészi területen egyaránt működik jelenleg a Clubunk által támogatott embereknél. Egyik tehetséges növendékem, Baracskai Judit például épp a napokban jön haza egy több hetes sikeres kanadai-amerikai koncertturnéról, és kiutazási lehetőségét a mi Rotary Clubunk is támogatta.

Clubunk törekszik más, szintén Svájcban alapított Rotary Clubbal is élő kapcsolatot tartani.

Ön részt vesz-e bármilyen karitatív jellegű feladatban a klub szervezésének keretein belül?

A szervezésben közvetlenül nem veszek részt, de éneklésemmel, mint értékfelajánlással, koncertjeimmel igen. Novemberben is több ilyen jótékonysági felajánlás részese vagyok.

A klub melyik tevékenységére a legbüszkébb?

Elég komoly értékek útvonalához segít a klub, főleg pályaindulókat, a nemesebb célok eléréséhez tudunk mi, Rotary tagok segítséget nyújtani. Az általunk ismert vagy hozzánk forduló emberek eredményeit, ha megvizsgáljuk, akkor találunk olyanokat, akik érdemesek a segítségre, támogatásra.

Hogyan tudja összeegyeztetni, vagy összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Az ember, mivel egyszerre egy feladatot végez, ezért meg lehet csinálni azt is, hogy hétvégéken megfőzi az ebédet, rendet rak, mos, takarít, közben tanít, utána utazik, majd próbál, aztán megint tanít. Mind emellett két ír szetter kutyus is vár rám otthon. A legnehezebb mégsem ez, hanem az, hogy, mint egyetemista korunkban állandóan új anyagokat is tanulni kell, és nehéz a tanulási időt az állandó napi munka mellett kigazdálkodni. A végén aztán mégis minden

Rotary_konyv_151104_v5.indd 233 2015.11.04. 9:10:21

összejön, és működik. Hétvégeken megpróbálok azért néhány órát feltöltődni, mindent kikapcsolni, elcsendesedni és kedvteléseimmel foglalkozni.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságának köszönhetően?

Folyamatosan szerzek új barátokat, de nem is így mondanám, hogy szerzek. Folyamatosan nagyon értékes, újabbnál újabb kapcsolatokat ad az élet, és a Rotary Club is egy külön fejezet az életemben. Nagyon örülök, hogy egy véletlen folytán egy nagyon szép ünnepség keretében avattak taggá engem is, most júliusban.

A Szeged-Tisza Rotary Club hetente ülésezik az ülési időszakban. Most arra szeretném kérni, hogy meséljen egy keveset arról, hogy egy ilyen ülés, egy ilyen összejövetel hogyan is néz ki?

Egyszerre van fegyelmezett formája és szabad légköre. Amint említettem, az Art Hotelben szoktunk találkozni egy pogácsa, üdítő, pezsgő vagy egy pohár víz mellett. Körülbelül másfél órás kellemes együttlétek ezek, ahol írásban is előre meghatározott napirendi pontok vannak.

Nagyszerű előadásokra hívott meg különböző vendég előadókat az előző két elnök, Tóth József és Dr. Dobay Dezső is – nyilván a korábbi elnökök is, de azokat nem hallottam, mert akkor még nem voltam Rotary klubtag. E hagyományt folytatja most, és építi tovább sok-sok ötletével Dr. Nagy Gábor Dániel elnök és a titkári feladatokat vállaló Fehér Éva, akik külön-külön a szakmájukban is elismert, sikeres emberek.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal?

Igen. Illetve az elmúlt ülésen is pont erről volt szó. Külön összejöveteli lehetőségek is vannak, emlékünnepségek vagy más ünnepek alkalmával. Azt gondolom, hogy Szegeden és vonzáskörzetében, de Délvidéken is komoly Rotary Clubos kapcsolattartások vannak. Budapesten most kértek fel egy ottani Rotary Clubos opera-nagykövetei előadásra a szegedi előadásomat hallva, s melynek tagja többek közt ifj. Dr. Dobay Dezső és a rádiós Divéki István is.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 234 2015.11.04. 9:10:21

Hogyan látja Ön a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Azt gondolom, hogy mindig minden az embereken múlik. Minden annyit ér, amennyit egy ember szellemisége, akaratereje, szándéka bele tesz, és azt gondolom, nálunk nagyon sok kvalifikált, komoly és humánus, segítő szándékú ember gyűlik össze. Jóból csak jó születhet. Örülök, hogy a Tisza Rotary Club tagja lehetek.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Esetleg miben különbözhet más Rotary Cluboktól?

A Szeged-Tisza Rotary Club annyiban különbözik más kluboktól, hogy a szellemi tőkén túl talán itt a legközvetlenebb az emberek közötti kapcsolat. Neves egyetemi professzorok, művelt üzletemberek a világban is utazó és jártas, közvetlen társasága. Engem ez hozott közel a Rotary Clubhoz.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzés. Ön hogy látja ezt? Helytállónak tarja ezt a gondolatot?

Ez pontosan így igaz, bár nem szeretek elrévedezni azon, hogy épp most miben is vagyok benne, én ezt egy értékes, komoly szándékkal létrejött egyesületnek tartom. Jóval korábban ismertem a Rotary létezését Budapesten is, mint ahogy én belekerültem. Ha nagyon tömjénezzük magunkat, hogy milyen nemesek vagyunk, milyen életérzés, mennyivel különbek vagyunk másoknál, az nem jó. Azt gondolom, hogy a Rotary egy valóban nemes kezdeményezés. Tegyük a dolgunkat, és ne azon gondolkodjunk, hogy most ez az életérzés mit jelent nekünk. Persze azért ezt igen kellemes megtapasztalni, ha meg-megállunk egy-egy pillanatra. Biztos, hogy a Magyar Állami Operaház gyönyörű falai között is van egy életérzése az embernek. Ugyanolyan életérzés az is, hogy a Rotary Club tagja lehet valaki, és segíthet másokat, miközben egy szellemileg is optimális, tápláló környezetben van. Számomra az igazán nagy emberek megőrzik azt a fajta nagyságukat, ami a természetesség. Bármilyen pozícióba kerülnek, a legközvetlenebb emberek maradnak, és azt gondolom, hogy így lehet a legjobban előrevinni a világot, a mi dolgunkat, és másoknak is segíteni. Ez a Szeged-Tisza Rotary Club leginkább jellemző értéke számomra.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 235 2015.11.04. 9:10:21

Végül szeretném megkérdezni, hogy lenne-e bármi, amit még szeretne elmondani a Szeged-Tisza Rotary Clubbal kapcsolatban.

A Rotary Clubban több olyan tag is van, akiket más fórumokról vagy az egyetemről ismerek, vagy már korábban a barátaim voltak, és örömmel üdvözlök a lelkemben én is mindig egy-egy újabb érkezőt. Örülök, hogy a Szeged-Tisza Rotary Club tagjai között lehetek, ahol jól érzem magam, és lehetőségeimmel én is segíthetem azokat, akik érdemesek arra, hogy a mi emberi és egyéb céljukat segítő támogatásunkat élvezhessék.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 236 2015.11.04. 9:10:21

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Török György

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

Szegeden születtem 1949-ben. Szegediek vagyunk mindannyian, az egész családom.

Van testvére?

Igen. Hárman vagyunk testvérek.

És milyen a testvéreivel a kapcsolata?

A lehető legjobb természetesen.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Nagyon sok volt, nem is tudnám felsorolni mindet, mert a gyermekkori élmények, mindig szépek. Boldogan emlékezek vissza ezekre az évekre.

Gyermekként volt-e valamilyen hobbija, mi volt a fő érdeklődési köre?

A hobbik gyerekkorban jönnek maguktól, később aztán a munka az, amibe belevetődik az ember. A munkával foglalkozik, a munka élteti, ez a hobbija is az embernek egy idő után. Gyerekkorban nyilvánvalóan több hobbival foglalkoztam. Az úszástól a teniszig, a futballig, a birkózásig sok mindennel. A sportok előkelő helyet foglaltak el az életemben.

Volt esetleg valamilyen gyermekkori álma, vágya, hogy minek szeretne tanulni?

Sok minden szerettem volna lenni gyerekkoromban, hadd ne soroljam ezeket fel. Minden gyereknek van gyermekkori álma és elképzelése a felnőtt éveiről. Az esetek többségében az élet aztán mást fog összehozni.

Milyen foglalkozást választott magának végül?

Kereskedő vagyok, magánvállalkozásom van. Ezt a vállalkozást vezetem most már 26 éve.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 238 2015.11.04. 9:10:21

Térjünk rá a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Ha jól emlékszem először, mikor a Szent-Györgyi Albert Rotary Club megalakult, meghívtak, hogy vegyek részt a munkájukban. Ez nagyon régen volt, talán huszonegy-két éve, de akkor még nem volt időm arra, hogy ilyen dolgokkal foglalkozzak, és belépjek az első szegedi klubba, hiszen akkor még nagyon aktívan dolgoztunk, sok munkánk volt, és idő szűkében nem tudtam ezt vállalni annak idején. Szóval egy huszonegynéhány éve van már legalább, hogy a Rotaryval kapcsolatba kerültem.

Hogyan került kapcsolatba magával a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Egy nagyon kedves, jó barátunk, Dr. Balogh Sándor Professzor úr, eljött személyesen hozzánk, hozzám és a testvéremhez is. Megkeresett bennünket, hogy lépjünk be, illetve jöjjünk el, nézzük meg a klubot, hogy milyen is a Szeged-Tisza Rotary. Ő volt a másik szegedi Rotary Club alapítóelnöke is, a Szent-Györgyié, csak idővel kiváltak a Szent-Györgyiből. Létrehoztak egy másik klubot, és így csatlakoztam annak idején a Szeged-Tisza Rotary Clubhoz.

Mikor lett tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

Szinte az alapítás óta tagja vagyok

Mit jelent Önnek a Rotary, a Rotary tagság?

Egy nagyszerű dolognak tartom a Rotaryt, egy rendkívül jó társaság az egész országban, az egész világon, hiszen ez az egyetlen nemzetközi szervezet, melynek tagjai vagyunk, és a barátság a lényege. Jó barátokkal vagyunk körbe véve, bármikor számíthatunk egymásra, és ez egy felemelő élmény, igazán nagyszerű dolog.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében?

A klubéletben az elmúlt évek során több funkcióm is volt. Voltam a Szeged-Tisza Rotary Club elnöke, előtte a nemzetközi kapcsolatokért feleltem, később pedig az Országos Rotary Club vezetésében szintén nemzetközi kapcsolatokat ápoltam Szerbia és Magyarország között. Ezzel próbálkoztunk több alkalommal, a két ország közötti

Rotary_konyv_151104_v5.indd 239 2015.11.04. 9:10:21

együttműködést úgyszólván bővíteni, hiszen a kapcsolatok hosszú évek óta megvannak, ezeket a kapcsolatokat bővíteni, erősíteni kell, és itt találtuk meg a helyünket. Most a klub tagbővítési felelőse vagyok, ami nem egy egyszerű dolog, mert a taglétszám mindig vergődéssel jár, a taglétszámot folyamatosan növelnünk kell bizonyos keretek között. Itt hadd jegyezzem meg, hogy nagyon-nagy megtiszteltetés számomra és büszkeséggel tölt el, hogy tagtársaim kitüntettek a Paul Harris díjjal, mellyel a Rotaryban végzett munkásságom ismerték el.

A „cselekvő humanizmus" a Rotary egyik általános jelmondata. Mit jelent az Ön számára ez a gondolat?

A segítőkészséget. Szerintem nagyon jól jelzi a Rotary életét és működését. Úgy gondolom ez a legszebb a Rotaryban, amit el lehet mondani.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

Amit már említettem korábban. Az egymásért való odaadással boldoguljunk az évek során, és, hogy ne csak a barátságot ápoljuk, hanem mutassuk meg kifelé is azt, hogy segítőkészek vagyunk mindenben, és ott vagyunk minden olyan helyen, ahol segíteni kell embertársainkon.

A karitatív feladatok ellátása nagyon fontos feladata a Rotary Cluboknak. Ön milyen jellegű feladatokban vett részt a klub szervezésének keretein belül?

Hadd ne soroljam fel az összeset, rengetegben. Legutóbb egy könyvadományt vittünk Szerbiába, ahol könyveket és egy kivetítőt adtunk át egy iskola számára. Nagyon jól sikerült ez a rendezvény. Ott volt Magyarország belgrádi nagykövete is, óriási sajtóvisszhangja volt Szerbiában, a vajdasági médiában főleg. Sok ilyen dologban vettünk részt. 2011-ben, amikor elnök voltam, például két vajdasági gyereket hoztunk át Magyarországra, akik itt voltak Kishomokon a nyári táborban. Fogadtunk cserediákokat, szóval nagyon sok minden történt.

Részt vettünk a soproni, kisvárdai és szegedi klubok tokaji bortúráin. Klubunk vendégül látta a Rotary világelnökét Szegeden. Ez egy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 240 2015.11.04. 9:10:21

nagyszerű élmény volt, hiszen egy világelnök nemigen szokott ellátogatni minden évben Magyarországra. Azt a megtiszteltetést értük el, hogy a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubot, illetve a Szeged-Tisza Rotary Clubot meglátogatta. Ez alkalomból egy szép fogadást, műsort adtunk 2012. március 23-án a Forrás Szállóban. A világelnök elismerésre méltatta a szegedi klubokat.

Nagyon jó a kapcsolatunk az Újvidéki Novi Sad Duna Clubbal. Ez a testvérklubunk is. Hosszú ideig építettük a kapcsolatokat, amiről azért érdemes szólni, mert rendszeresen szoktuk egymást látogatni, jó baráti viszony alakult ki a két klub között. Hadd mondjam el, hogy minden évben megrendezzük a Rotary bált, ami évről-évre nagy sikereknek örvend. A bálon összegyűlt pénzt humanitárius célokra használjuk fel. Sok projektünk van, amiben részt vesznek más klubok is, például részt vesznek azokon a látogatásokon, ahol adományozunk. Festőművészünknek, Hevesi László barátunknak rendeztünk egy kiállítást a szegedi DÉMÁSZ házban, olyan műveiből, amiket még soha nem állított ki azelőtt. Ezt a kiállítást én szerveztem meg az egyik festőművész barátommal, Szigeti Andrással, aki Magyarország konzulja volt Szabadkán. Nagy öröm volt számunkra, amikor az alapítóelnökünk, Dr. Balogh Sándor Professzor úr 80 éves lett, egy nagyszerű rendezvényt szerveztünk, ahol az elnök úr méltatta az elmúlt éveit, a 80 évet. Nagyon megható és szép ünnepség volt, és ez mélyen bennünk maradt. Megismerhettük az alapítóelnökünk életét, hogy hogyan küzdette fel magát, és, hogy milyen nehéz élete volt.

A Regattát barátunk, Bukovec Áron úr szervezi. Érdemes megemlíteni a klubon belüli munkáját, hiszen nagy lelkesedéssel szervezi, már azt hiszem, negyedik vagy ötödik alkalommal. A Dunán és a Tiszán jönnek fel Belgrádtól Szegedig hajón, és Szegedtől visszaereszkednek a Tiszán Belgrádig. Több Rotary Club vesz részt ezen az eseményen. Mondhatom, hogy egy szép nemzetközi ünnepély ez.

Említette a szerbiai Duna Clubot, ami a testvérklubjuk. Van még más testvérklubja is a Rotarynak, tartják a kapcsolatot?

A mi klubunknak jelenleg sajnos nincs más testvérklubja. Szerintem érdemes lenne kapcsolatot ápolni nyugat-európai klubokkal, mert

Rotary_konyv_151104_v5.indd 241 2015.11.04. 9:10:21

úgy érzem, erre szükségünk lenne, hiszen nagyszerű dolgokat lehetne felépíteni. Én ezt javaslom az új elnöknek is, hogy kezdeményezze a baráti kapcsolatok felvételét a nyugat-európai klubokkal. Biztos, hogy nagy előrelépést hozna. Nagyon sok klubnak van már Magyarországon nyugat-európai baráti klubja. Hogy van egy újvidéki testvérklubunk, az dicséretes, de érdemes lenne másfelé is tekintgetni.

Akkor ebben látja a Rotary Club jövőbeni szerepét?

Mindenképpen. Szerintem a Nyugat-európai klubok felé történő nyitás nagyon fontos lenne. Emellett a létszám növelése is fontos. Minél nagyobb létszámmal működjön a Rotary Club – nem minél nagyobb, mert ezt azért korlátozni kell, mindenkit azért nem akarunk beengedni a klubba, de azért egy 30-35 fő kellene a klubunkba –, hiszen most elég kevesen vagyunk, huszonketten, azt hiszem. Ez nem olyan sok. Úgy gondolom, hogy 10 fő még kellene, akkor lenne nagyon jó a létszámunk.

Van esetleg olyan kedvenc projektje, feladata a Rotary Clubhoz kötődően, ami kiemelten fontos az Ön számára?

Igen, a délvidéki iskolákkal való kapcsolatok. Ez mindig egy kedves ügy a számomra. Úgy érzem jó dolog a délvidéki általános iskolákkal való kapcsolat építése, illetve a kapcsolat fenntartása, hiszen már van összeköttetésünk néhány iskolával, például nagyon jó viszonyt ápolunk Tordán a helyi általános iskolával, a székelykevei általános iskolával, a bácsfeketehegyi iskolával. Ezeket a kapcsolatokat nem szabad elhanyagolni, továbbra is építeni kell őket.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait. Lenne esetleg még hozzáfűznivalója az elmondottakhoz?

Sok sikert kívánok az elkövetkező években lévő elnököknek, és azt, hogy tartsák össze a csapatot, mert ez a lényege a Rotarynak. Az elnökön nagyon sokban múlik, hogy a Rotary élet hogyan alakul. Ha az elnök jól csinálja a feladatát, a munkáját, akkor ez továbbra is egy nagyszerű klub marad.

Nagyon szépen köszönöm a válaszait.

Én köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 242 2015.11.04. 9:10:21

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Török László

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született?

1954. január 15-én születtem Szegeden, szüleim elmondása alapján óriási tél volt akkor. A történetek szerint egy méteres hóban cipeltek haza. Tősgyökeres szegedi lakos vagyok.

Itt nőtt fel Szegeden?

Szegeden nőttem fel, itt folytattam tanulmányaimat is.

Vannak testvérei?

Vannak testvéreim igen. Egy nővérem és egy bátyám.

És milyen a kapcsolata velük?

Kitűnő a kapcsolatunk a testvéreimmel, az egész családdal. Tökéletesen megértjük egymást, nagyon jó viszonyban vagyunk. A szüleim elhunytak már évekkel ezelőtt, de velük is kitűnő kapcsolatom volt. Tisztességesen felneveltek, egészséges életet adtak nekünk, és becsületes embert neveltek belőlünk.

Volt valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

A szüleimmel sokat kirándultunk, elmentünk különböző programokra. Nagyon jó volt a családi kapcsolat a testvérek és a szülők között, és ez által nagyon kellemesen és vidáman emlékszem a gyerekkoromra vissza.

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Műszaki beállítottságú ember vagyok, ami azt jelenti, hogy mindig a mechanika felé orientálódtam. Jelenleg a cégem is mutatja, hogy milyen felszereltséggel dolgozunk, miket végzünk. Emellett folyamatosan bővítettem a tudásom, de a mechanika felé vonzódom leginkább, ez egyben a hobbim is bizonyos tekintetben.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai? Szeretett iskolába járni?

Nagyon szerettem iskolába járni, úgy gondolom, hogy a tanárok is szerettek engem. Mozgékony gyerek voltam, sok minden érdekelt. Mindent észrevettem, és megjegyeztem, emiatt talán néha volt is egy kis szóbeli dorgálás a tanáraim részéről. Akkor egy kicsit meg-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 244 2015.11.04. 9:10:21

húztam magam, utána újból ugyanolyan ambícióval, vidáman és fürgén cselekedtem, mint a többi gyerekek. Talán még a többiektől is aktívabb voltam.

Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott?

Szerettem közösségekbe járni, társaságban, barátok közt voltam nagyon sokat. Különösen szerettem a lányok társaságát, mivel azok a lányok, akikkel voltam, inkább jó irányba próbáltak terelni.

Mik voltak a fő hobbijai? Mi érdekelte leginkább a műszaki dolgokon kívül?

Az olvasás és a sport. A mai napig szeretek sportolni, aktívan, életvitel szerűen. A sportokat mindig változtattam, különböző sportágakat próbáltam ki. A mozgásban megtaláltam a kikapcsolódást, a felfrissülést, az örömöt és a boldogságot.

Összesen hány iskolába járt élete során?

Ezt most hirtelen nem tudom felsorolni. Az évek múlásával folyamatosan nőtt a számuk. Iskolás éveim után különböző tanfolyamokon vettem részt, folyamatosan fejlesztettem magam, amit a munkámban a mai napig is hasznosítok. Jelenleg is képzem magam. Fogékony vagyok az új dolgokra. A jövő hónapra például a Mul-T-Lock gyárba – ami különböző biztonságtechnikai zárakat és cilindereket gyárt – kaptam meghívást, jövő héten pedig egy szakmai továbbképzésre fogok menni.

Ezek a továbbképzések helyileg Szegeden vannak, vagy mindenfelé az országban?

Az imént említett Mul-T-Lock gyár például Izraelben, Tel Avivban van. Most második alkalommal hívott meg a vezetőség, és újból ott töltök majd egy szűk hetet, de kaptam már meghívást több alkalommal Ausztriába a Ge-ge gyárba, szintén Ausztriába a Colop és a Trodat gyárakba, Olaszországba a Silca gyárába és még sorolhatnám.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 245 2015.11.04. 9:10:21

Korábbi karriertervei módosultak-e, illetve mennyiben módosultak felnőttkorára?

1976-ban lettem önálló vállalkozó. Állami cégnél összesen három hónapot dolgoztam életemben. A saját lábamra akartam állni, és ezt meg is valósítottam. Boldog voltam, hogy egyénileg oszthatom be az időmet, a munkámat, és magamat képezhetem úgy, hogy ebből hasznot tudjak kovácsolni. Az évek alatt sikerült annyira felfejlesztenem a vállalkozásomat, hogy alkalmazottakat kellett felvennem. Jelenleg 12 kollégámmal dolgozok együtt. A régebbi időszakban, ezelőtt 10-15 évvel, több mint 20 embert foglalkoztattam. A mai kor sajnos nem engedi meg ezt a lehetőséget, mert mindenki tudja, hogy milyen gazdasági válságban volt, és van az országunk, sőt nem csak az ország, hanem az egész világ. Ezt sajnos én is érzékeltem.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Én már egész fiatal koromban szerettem dolgozni. Ez nem azt jelenti, hogy már 6-7 évesen, hanem, amikor az iskoláimat befejeztem. Folyamatosan képeztem magam, mint említettem, 1976 óta vagyok önálló kisiparos. Huszonéves koromban nekiláttam a vállalkozásnak, igaz, abban az időben nagyon nehéz volt a vállalkozói engedélyt megszerezni. Szóvá is tették az önkormányzatnál vagy az akkori tanácsnál, hogy miért nem megyek át állami céghez dolgozni. Erre mondtam nekik, hogy úgy döntöttem, a saját lábamon akarok megállni, és a saját munkámat szeretném végezni, azt, amiben megtalálom a számításaimat, az elképzelésemet, amit szívesen végzek. Úgy gondolom az a legfontosabb, hogy az ember azt a munkafolyamatot csinálja, amit szívvel-lélekkel, odaadással tud elvégezni, mert abból tud eredményt kovácsolni.

A beosztottjaival, munkatársaival milyen a kapcsolata?

A munkatársaimmal mondhatni tökéletes a kapcsolatom. A legrégebbi alkalmazottaim, több mint 20 éve dolgoznak nálam. Úgy gondolom, elégedettek, mert 20 évet eltölteni egy munkahelyen nem kis idő. Van három olyan dolgozóm, akik 13-14 éve vannak itt, de a többiek is minimum 5-6 éve. Aki ide bekerül, nem szívesen hagyja itt a céget. Egy-két személyi változás történt az utóbbi egynéhány évben, ők a még jobb megélhetés érdekében külföldre mentek dol-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 246 2015.11.04. 9:10:21

gozni, hogy fenn tudják tartani magukat és családjukat, hogy tudják a banki hiteleiket finanszírozni. Ezek a kollegák meglátogatnak, amikor haza jönnek Magyarországra. Minden alkalommal bejönnek, és elbeszélgetünk. Elmondják, hogy milyen élet van Angliában vagy Németországban. Sajnos mind a két kolléga szomorú szívvel közli, hogy nehéz fizikai munkát végeznek, és nagyon sokat kell dolgozniuk. Visszatérve a jelenlegi kollégáimhoz, mint említettem, nagyon jó a viszonyom velük. A kollegáknak évente szoktam rendezvényeket szervezni, hosszú évek óta, már vagy 20 éve. A karácsonyi ünnepély alkalmával vacsoraestet vagy valamilyen programot szervezek. A munkájukat így ismerem el. Ezen kívül nyáron, ha olyan lehetőség van, és jön mondjuk egy hosszú hétvége, akkor Magyarországon belül kirándulni szoktunk. A kollegákkal közösen busszal elmegyünk a Balatonra, esetleg Miskolc környékére, vagy valahova az országon belül kimozdulunk. Ebben az évben is tervezem, hogy ki tudjunk szorítani egy hosszúhétvégét, és a kollegákat el tudjam vinni valamerre, ahol együtt tudunk kikapcsolódni, ezáltal még hatékonyabban tudjuk a csapatépítést megvalósítani.

Általánosságban milyenek a kapcsolatai? A barátok, partnerek mennyiben hasonlítanak Önhöz személyiségben?

Az üzleti ügyeimet nézve nagyon sok olyan céggel vagyok kapcsolatban, akiknek több mint 15-20 éve dolgozom. Nyilván ez folyamatosan változik, mert törvényszerű a normális tisztulás és az új cégek megjelenése. A különböző munkákkal, amiket végzünk, meg vannak elégedve a partnereink. Jó néhány cég levélben köszöni meg a munkánkat, és egy minősítésnek megfelelően sorrendbe állítják a cégeket, akikkel együtt dolgoznak. Pontozás alapján értékelik a munkájukat, és ezek között ott vagyunk mi is. Sokan jelezték, hogy továbbra is együtt kívánnak velünk dolgozni.

A baráti kapcsolatokról, amelyek valóban nem a kollégákkal, hanem a barátaimmal való kapcsolataimat jelentik, el tudom mondani, hogy a lehetőségekhez mérten sokszor jövünk össze. Ilyenkor beszélgetünk, jókat derülünk. Nagyon kellemes, régi baráti kapcsolataim vannak középiskolától kezdve sorolhatnám, a barátságok megmaradtak. Ha nem is naponta találkozunk, de jó néhány olyan

Rotary_konyv_151104_v5.indd 247 2015.11.04. 9:10:22

személlyel tartom a kapcsolatot a mai napig is, akit 30-40 éve vagy akár régebben ismertem meg. Összefutunk, találkozunk, netán elbeszélgetünk egy kóla vagy egy sör mellett, nyilván ahogy a helyzet megkívánja.

Meséljen egy kicsit a családjáról!

Van egy csodaszép lányom, aki 28 éves. Befejezte az egyetemi tanulmányait, és agrármérnök lett belőle. Nagyon jól beszéli az angol és a portugál nyelveket. Budapesten dolgozott két évet, és most visszajött hozzám. A saját cégemnél tevékenykedik, de nem akar itt megállni, szeretné magát kipróbálni a nagyvilágban. Megadom neki a lehetőséget, majd az évek folyamán kialakul, és eldönti, hogy hol és mivel szeretne hosszú távon foglalkozni. A párkapcsolatomról még annyit, hogy van egy párom, Ágota, akivel már 18 éve együtt vagyunk. Neki is van egy nagy fia, 29 éves és a két gyermek, az enyém és az övé nagyon jól megértik egymást, és boldogságban élünk.

A lánya hasonlít Önre személyiségjegyeiben?

Erőteljesen, és ebből van is néha kisebb konfliktusunk, de ez csak addig tart, amíg egymással meg nem beszéljük. Ez egy természetes folyamat, és úgy érzem, hogy a habitusa kibontakozik. Sokszor látom a saját talpraesettségemet benne.

Térjünk rá a rotarys kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

12 éve hallottam először a Rotaryról. Egyszer az interneten beleolvastam, hogy miből is áll ez az egész. Akkor szembesültem vele, hogy legnagyobb részt a jótékonyságról szól a Rotary élet.

Hogyan került kapcsolatba a Rotaryval, illetve a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Ez egy nagyon érdekes történet. Ebben a helyiségben, ahol most is vagyunk, megszólalt a telefon, Dr. Balogh Sándor Professzor úr, az alapító elnökünk hívott fel. Őt már akkor is ismertem személyesen, de nem voltunk napi kapcsolatban. Sándor megkért, hogy menjek át hozzá az egyetemre, mert szeretne velem beszélgetni a Rotaryval kapcsolatosan. Erre én invitáltam Sándort az alábbi szavakkal:

Rotary_konyv_151104_v5.indd 248 2015.11.04. 9:10:22

„Kedves Sándor! Ha gondolod, inkább gyere át te, mondd el itt az én kis irodámban, hogy miről lenne szó.". Átjött másodmagával, és elmondták nekem ezeket a szép gondolatokat a Rotaryval kapcsolatosan, és azt, hogy mi hogyan működik. Invitált, hogy menjek el egy klubülésre, hallgassam meg, majd értékeljem az elhangzottakat. El is mentem az ülésre, ami meggyőzött és körülbelül fél év után felvettek a klubba mint Rotary tag.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Úgy érzem a lelkemhez nagyon közel áll, mivel a hátrányos helyzetű embereket régebben is - mielőtt még nem voltam tag - ha lehetőségem adódott, valamilyen úton-módon támogattam. Olyan alapítványokat vagy személyeket, akik rászorultak, hogy egy picikét jobb legyen a helyzetük.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a Szeged-Tisza Rotary Club tevékenységében?

Úgy gondolom, hogy a klubunk jelenlegi létszámát figyelembe véve eleget tudok tenni a feladataim ellátásának a klub életében. A klubüléseken elhangzott beszélgetésekből úgy érzem, mindenki megtalálja azt a munkafolyamatot, ami rá hárul a klub életén belül, ha szabad ezt idézőjelben mondani, hogy „munkafolyamat", mert ez nem munka, hanem ez egy önkéntes jócselekedet. A klubgyűléseken elhangzottak alapján, ahol tudok, próbálok én is helytállni, segíteni.

És ha mondjuk van egy projekt? Teszem azt, az Anyaotthonnak a segítése, olyan esetben felosztják egymás között a feladatokat, hogy ki mivel tud hozzájárulni?

Igen, természetesen. Például most említette az Anyaotthont. Gyűjtést szervezek a családon, a rokonságon belül, ismerősök körében, hogy ki milyen ruházatot, esetleg más használati tárgyakat tud felajánlani. Az adományokat összegyűjtöm, és a klubülésen megbeszélt helyre eljuttatom. Könyvgyűjtésben is sok esetben több száz könyvvel tudtam támogatni a klubunkon keresztül a rászoruló intézményeket.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 249 2015.11.04. 9:10:22

A karitatív feladatok ellátása is nagyon fontos tevékenysége a Rotary Clubnak. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt eddig a klub szervezésének keretein belül?

A klub szervezésén belül a Klauzál téren szokott lenni adománygyűjtés. A két szegedi klub, a Szent-Györgyi és a Tisza Rotary Club már évekkel ezelőtt is szervezett gyűjtést a koraszülöttek számára. Valószínű, hogy ön is járt már ott a Klauzál téren, amikor ez a karitatív rendezvény volt. Volt olyan alkalom, hogy hét-nyolcszázezer Forintot, vagy ettől nagyobb összeget is össze tudott gyűjteni a két klub. Ezáltal a Gyermek-Újszülött Osztály részére tudtunk egy olyan életmentő műszert vásárolni, ami nagyon fontos az újszülött gyerekek egészsége szempontjából. A sikeresen összegyűjtött adományokból nem egy ilyen készüléket vásároltunk már, de sorolhatnám még tovább is…

Ön melyik karitatív tevékenységre a legbüszkébb eddig, amit a Szeged-Tisza Rotary Club tett?

Mindegyikre büszke vagyok, mert valahol én is egy nagyon kicsit tettem azért, hogy sikerüljenek, és megvalósuljanak. Azok a karitatív tevékenységek, amiket az elmúlt 8-10 év alatt végzett a klub, felsorolni is nehéz lenne. Ha egy kicsit átnézném a feljegyzéseimet, amik itt vannak nálam, a leírtak alapján össze tudnánk szedni pontosan, hogy miből áll, ha ezt megtennénk, akkor ebből egy nagyon szép oldalt lehetne kihozni.

Hogyan tudja összeegyeztetni, összekapcsolni a magánéletét és a munkáját a klubtevékenységgel?

Próbálom úgy alakítani a teendőimet, hogy a klubüléseken részt tudjak venni. Természetesen ezt lehetetlen megvalósítani mindig, mert van, amikor elfoglaltságba ütközök a klub ülésrendjével szemben. Meg kell értenie mindenkinek, hogy minden egyes alkalommal nem tudunk helyt állni, mert első a munka, amiből élünk, hiszen a bevételeinkből jótékonykodunk, és ez nem csak a mi klubunkra igaz. Bejárok a többi klubba is, beszélgetünk a tagokkal, és ugyanezzel a problémával találkozok. Az utóbbi egy-két évben sajnos egy fordulat történt. Nem tudnak úgy összejárni az emberek, mint a régebbi időkben, ezelőtt 5-6 éve, mert a munkájuk nem engedi meg.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 250 2015.11.04. 9:10:22

De ha tudok, ott vagyok, részt veszek a klubéletben. Ha esetleg még sem tudok ott lenni, akkor mások információi alapján kapok tájékoztatást, szóval próbálok nem lemaradni semmiről.

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Természetesen. Többek között az orosházi, vásárhelyi, budapesti, soproni klubokban. A kisvárdai klubban is vannak olyan tagok, akikkel összefutottam különböző rendezvényeken, és a mai napig tartom a kapcsolatot velük. Felhívjuk, köszöntjük egymást, és ez egy nagyon szép gesztus.

Mesélne egy kicsit az elnökségéről?

Elvileg minden elnöknek kell, hogy legyen egy főbb vezérgondolata, ami köré szervezi az elnöksége ideje alatt a klubtevékenységet. Ha jól tudom tavaly ez az volt, hogy bővítsük a klubunk tagszámát, és az, hogy végre nők is csatlakozhassanak klubtagjaink közé. Én 2010 és '11 között voltam elnök. Amikor megválasztottak, egy kicsit meglepődtem, de örömmel fogadtam ezt a gesztust, hogy a klub tagjai rám mutattak, én legyek az elnök. Próbáltam végigvinni elnökségem egy évet úgy, hogy maradéktalanul, sikeresen elvégezzük azokat a projekteket, amiket a gyűléseken közösen megbeszéltünk. Úgy gondolom ez sikerült is, hiszen mikor átadtam a következő elnökünknek a láncot, az a megtiszteltetés ért, hogy tagtársaim Paul Harris díjjal tüntettek ki.

Abban az évben, amikor Ön elnök volt, milyen fő tevékenységei, programjai voltak a Rotary Clubnak? Mivel foglalkoztak?

Amikor 2010 júniusában átvettem az elnökségi teendőket, épp egy nyári ülésszünet volt. Egy kihelyezett klubülést tartottunk a saját udvaromban, és nagyon szépen összejött a kis csapat. Bemutatkozott egy brazil cserediák, akit Leonak hívnak. Próbáltuk aktívan bevonni a klub életébe, hogy belelásson, tudja azt, hogy miből is áll a Rotary élet, milyen emberek veszik körül, kik tudnak alkalomadtán segíteni neki.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 251 2015.11.04. 9:10:22

Még abban a hónapban részt vettünk egy szüreti napon, közösen a palicsi Rotary Clubbal. Nyáron a Szent-Györgyi Clubbal együttműködve a Halfesztivál keretein belül jótékony célokra rendeztünk gyűjtést, amelyből hátrányos helyzetű gyerekeket és más rászorulókat támogattunk.

Illés Németh István barátommal és klubtársammal (ő is halászlét főzött a Tisza parton), rotaris kulcstartókat készítettünk, melyek bevételét szintén jótékony célra fordította a klub. Ezeket rotarista fiúk és lányok árulták.

Aztán volt egy olyan kezdeményezésünk, hogy a Kölcsey utca 6. szám alatt szerettünk volna egy Rotary emléktáblát kihelyezni, de ezt végül a Kulturális Bizottság elutasította. Ezt sajnos nem tudtuk megvalósítani, de nagyon sokat dolgoztunk azon, hogy létrejöhessen. Hozzáteszem, nem adtuk fel, megtaláljuk a módját, hogy tisztelgésünk ezen formáját valahogyan pótoljuk a jövőben.

Szeptemberben két klubtársunk is tartott ismeretterjesztő előadást az érdeklődők számára, ahol szép számban összejöttünk. Dr. Bálint Gábor Professzor úr a trópusi betegségekről, egy másik alkalommal Dr. Balogh Sándor Professzor úr az egészséges táplálkozásról, élelmiszerekről, közéleti dolgokról tartott előadást. Novemberben az asszonyaink megszervezték a karácsonyi adománygyűjtéssel kapcsolatos teendőket. Szintén volt egy rotaris közreműködés a szabadkai klubbal, ahol Puskás Öcsi emlékére tartottunk egy rendezvényt, amivel az Alzheimer-kór betegeinek megsegítésére hívtuk fel a figyelmet. Bukovec Áron klubtársunk licitálás útján megvette ezt a bizonyos futball labdát. Ott is egy jó cselekedet hajtottunk végre. Volt még egy másik jó dolog is: a klubunk anyagi segítséget nyújtott az UNESCO szervezet nagyköveteinek. A kínai fogyatékkal élők együttesének a My Dream című előadása június 8-án került megrendezésre a Szegedi Nemzeti Színházban teltházzal. Egy csodálatos műsort adtak elő, fantasztikusan szép volt. A bevételből kettőszázezer forintot tudtunk felajánlani a vakok és gyengén látók számára. A mai napig is mélyen bennem él ez a felfoghatatlan élmény, mert akik a színházban a műsort adták, mind fogyatékkal élő emberek voltak, és problémákkal küszködtek, de ahogy előadták

Rotary_konyv_151104_v5.indd 252 2015.11.04. 9:10:22

ezt a műsort, az tényleg csodálatos volt. Úgy érzem, ennek a lebonyolítása egy nagyon-nagy dolog volt, és a szervezésben is sokat tudtam segíteni. Ezt követően Kárpátalján Gál Tamás százötvenezer forint értékű adományt adott át a Beregszászi Magyar Gimnáziumnak a magyar iskolások nyelvi oktatásának könnyítésére. Számítógéppel, nyomtatópapírokkal és egyéb más hasznos adományokkal tudtunk támogatást nyújtani. Nyilván a teljesség igénye nélkül, de most ezek jutottak hirtelen az eszembe.

Tartják a kapcsolatot jelenleg más klubokkal, illetve vannak-e a Szeged-Tisza Rotary Clubnak testvérklubjai?

Igen, Újvidéken is van egy testvérklubunk, ott én írtam alá elnökségem ideje alatt az alapító elnökünkkel Dr. Balogh Sándor Professzor úrral az okiratot. Az újvidéki klubbal szoros testvérklubként működünk.

Úgy tudom, hogy ülésidőszakban a Szeged-Tisza Rotary Club hetente ülésezik az Art hotelben. Kérem, meséljen arról, hogy hogy néz ki egy ilyen összejövetel, egy klubülés?

Nagyon szívesen mesélek pár mondatban erről is. Régebben, évekkel ezelőtt a Szeged-Tisza Hotelben üléseztünk. Balogh Ferenctől kaptunk egy termet, amit használtunk, de sajnos számos alkalommal nem tudtuk az üléseket levezényelni, mert más rendezvényt tartottak a helyiségben. Ilyenkor Balogh Úr nem tudta számunkra biztosítani a termet, és a földszinten egy kis presszóhelyiségben kellett megtartanunk az ülést. Ez ebben a formában nem volt igazán színvonalas. Streitmann Gábor tagtársam és jómagam jó kapcsolatban voltunk azokkal, akik az Art Hotelt működésbe hozták, és amikor átadásra került a vadonatúj épület, megkaptunk ott egy termet. Ez egy nagyon szép, elegáns helyiség, amire úgy érzem, hogy minden klubtársam büszke lehet. Meghitten, kiváló körülmények között tudjuk fogadni klubunk látogatóit, bármikor, bármilyen szervezettől jönnek hozzánk. Különböző előadások lebonyolítására is alkalmas. Amikor összejövünk barátsággal, egy kis pogácsa, ásványvíz vagy egy pohár sör mellett tudunk ülésezni, és ott tudjuk megváltani a nagyvilág dolgait.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 253 2015.11.04. 9:10:22

Ön hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőjét?

Úgy érzem, ha jövőre a klubban Dr. Nagy Gábort megválasztjuk elnöknek, nagyon fel fogja lendíteni a klubunk életét, és aktívan, teljes odaadással, lelkiismeretesen végzi majd el elnöki teendőit. Javasolni fogjuk, hogy még feljebb kerüljön a Rotary ranglétráján, nekem ez a megérzésem. Jó irányba viszi a klub életét, és mivel egy új lendületet, dinamikus megmozdulást hozott magával, már elég sok új tagunk is csatlakozott a klubhoz. Ő még fényesebbé és még átláthatóbbá fogja tenni a klubot, és még sokkal pozitívabb eredményt fog tudni elérni.

Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Meglátásom szerint különbözik. Nálunk nincs az a feszültség, az a kötelezettség, hogy valaki száz forintot vagy ötszáz forintot dobjon be a perselybe, ha késett, vagy nem jelent meg. Már nem is Rotary, illetve nem is klubélet az ilyen. Maga a klub szó tartalmazza azt, hogy barátsággal tudjunk odamenni egymáshoz, feszültségmentesen. A másik nagyon fontos dolog, hogy egy klub nem száz-százötven fős létszámból áll. Ez egy kis összetartó társaság, ugye benne van a nevében, hogy klub, harminc-harmincöt főből állhat. Ha ettől nagyobb lesz, és lényegesen megnövekszik a létszám, ott már nem tudnak egymással kommunikálni, beszélni az emberek. Változik a jellege. Tehát már nem klubhatása lesz, az én meglátásom szerint.

Az utolsó kérdésem az lenne, hogy mondják az emberek, hogy rotaritsának lenni az egyfajta életérzést jelent. Ön hogy látja ezt?

Valóban, ez egy életérzés. Maga az, hogy cselekedni, adni, más embereken segíteni, úgy érzem, hogy felülmúl mindent, és ezt az én lelkem tükrözi. Ezért kapcsolódtam a klubhoz, hogy tudjak segíteni más embertársaimon is, közös erővel, a Rotary klub erejével. A klubunk erejével.

Köszönöm szépen a válaszait!

Én is köszönöm szépen!

Rotary_konyv_151104_v5.indd 254 2015.11.04. 9:10:22

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Tóth József Attila

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

Szegeden születtem, 1960. augusztus 8-án.

Kérem, meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Petőfitelepen nőttem fel, ez Szeged egyik kertvárosi része. Abban az időben munkásnegyednek számított, egyszerűbb emberek éltek ott, viszont egy jó kis közösségre emlékszem a gyermekkoromból a Duna utcában. A telepen jártam iskolába, mai mértékkel talán külvárosi miliő volt, de én szép emlékeket őrzök, és azt gondolom, hogy abban az időben ez abszolút nem volt hátrány. Az általános iskolában csodálatos tanáregyéniségeink voltak, és aki akart, az tovább tudott tanulni. Ha valakiben motoszkált a tehetség, akkor azt kibontakoztathatta ott is. Emlékszem, hogy Incze József színművész is oda járt, és a nővérem, Temesi Mária is, akiből operaénekes lett. Tehát nem volt egy rossz hely. Utána a Déri Miksa Gépipari és Erősáramú Szakközépiskolába jártam Szegeden, onnan szintén szép élményeket őrzök. Szakmát és a műszaki szemléletmódot, hozzáállást lehetett tanulni. Aztán a Műszaki Egyetemen Villamosmérnöki Karra jártam.

Vannak-e testvérei? Azt említette, hogy ugye van egy nővére.

Igen, két nővérem van.

Mi jellemzi a kapcsolatukat?

Az egyik nővérem az édestestvérem, akivel egy fészekaljban, egy családban nőttünk fel, és van egy féltestvérem, akivel valójában külön gyermekkorunk volt, vele inkább már felnőtt korban erősödött meg a viszonyom. A kapcsolatom a nővéreimmel alapvetően kiegyensúlyozott, noha nem túl intenzív, tehát ki-ki éli a maga életét, és csak hébe-hóba találkozunk, megcsörgetjük egymást, beszélgetünk, névnap, szülinap, ilyesmi.

A szüleinek mi volt a foglalkozása?

A szüleim már sajnos elhunytak, de elsőgenerációs értelmiségiek voltak. Édesanyám, aki gépírónő volt, majd saját erőből óvónő lett, a petőfitelepi óvodában a környék által is elismert vezető óvónő volt. Édesapám földműves, paraszti származásból küzdötte fel ma-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 256 2015.11.04. 9:10:22

gát, telekkönyv-vezető volt itt Szegeden. Én viszonylag kései gyermek vagyok, édesapám már 20 éve, anyukám pedig 3 éve nincs közöttünk.

Milyen volt a kapcsolatuk?

Mai szemmel nézve az egy más generáció volt, nem volt egy mély lelki kapcsolat közöttünk, ez később alakult ki. Abban az időben nevelték a gyerekeket, ellátták. Az anyagi dolgok korlátozottsága jobban jellemezte még életünket, nem volt ekkora áruválaszték, mint ma. Azt tudom, hogy érdeklődtem a fényképezőgépek iránt, és a Ljubitel fényképezőgépet 300 forintért árulták az akkor még Lenin körúti Ofotért szaküzletben, s én azt 4 évig nézegettem a kirakatban – addig nem is változott a kínálat –, mire eljutottunk oda, hogy megkaphattam. Ennek ellenére úgy érzem, hogy szép gyermekkorom volt. A szüleim számára nagyon fontos volt a taníttatásunk, és szerintem ez fontosabb, mint az, hogy minden anyagi javat meg akartak volna adni. Úgy gondolom, bölcsek, előrelátóak voltak, hogy az anyagi nehézségek ellenére is taníttattak minket, és segítettek a saját életpályánk indulásában.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Gyerekként különösen érdeklődtem a műszaki dolgok és a tudományok iránt. A barkácsolás, az amatőr csillagászat, az elektronika, a kémia egyaránt érdekelt. A lányok irányában csak később bontakozott ki az érdeklődésem. Talán szerénytelenség nélkül mondhatom, átlagon felüli értelmi képességeim voltak, ennek ellenére soha nem voltam kitűnő.

Milyen tanuló volt?

Petőfitelepen az általános iskolai évek során otthon nem tanultam semmit, ezért nem is voltak túl jó eredményeim, olyan 4,3-tól 4,7-ig. A középiskolában kezdtem el jobban tanulni, az országos szakmai tanulmányi versenyen elért helyezésem alapján felvételi vizsga nélkül kerültem a Műszaki Egyetemre. Ott erős 4-es tanuló voltam, de folyamatosan érdeklődtem a közösségi dolgok iránt: úttörő őrs, kollégiumi önkormányzat, Vár Klub. Ezek meghatározó élmények voltak a számomra.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 257 2015.11.04. 9:10:22

Tanáraival, diáktársaival milyen volt a kapcsolata?

Utólag már minden nagyon szépnek tűnik, de azt gondolom, hogy voltak szigorú tanáraim. Tény, hogy az ember jobban emlékszik a szigorú tanárokra, mondjuk Németh Zoltánra a Déri Miksában, vagy Szabó tanár úrra, a technika tanárunkra a petőfitelepi általános iskolában, és az egyetemen is volt egy-két ilyen meghatározó tanár egyéniség, akire az ember 30 év távlatából is jobban emlékszik.

Ön szeretett iskolába járni?

Alapvetően igen, szerettem. Azt mondhatom, hogy az a típusú gyerek voltam, aki augusztus végén már elkezdett érdeklődni, mikor kapunk könyvet, füzetet.

Gyermekként mik voltak az álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Nem volt olyan elképzelésem, hogy én tűzoltó akarok lenni vagy valami más. Érdekeltek bizonyos dolgok, azokat szívesen tanultam. A szüleim középfokú végzettségűek voltak, ők látták, hogy az egyetemi végzettség megszerzése karrierlehetőséggel jár. Abban az időben a felsőfokú végzettségűek nem kerestek alapvetően jobban, mint a munkások, de ettől függetlenül a családunk számára ez egy jó dolgot jelentett. Én műszaki irányban képeztem magam, és villamosmérnökként a DÉMÁSZ-nál helyezkedtem el, és viszonylag rövid idő után a vezetői karrier irányába indultam el. Szerettem aktívan részt venni a csapatmunkákban, irányítani a dolgokat. Ennek később teret engedett a vállalat, és emellett posztgraduális képzéseket is csináltam. Mai ésszel visszatekintve nagyon jó döntés volt az angol nyelvtanulás. Én úgy jöttem ki az egyetemről, hogy szinte csak oroszt tanultunk, de akkor, 1984-ben, ráéreztem, hogy az angol nyelvet meg kellene tanulni. Nulláról kezdtem el TIT tanfolyamon, délutánonként jártunk, és fokról fokra haladtunk. Egyrészt a rendszerváltás után fantasztikus lehetőségek adódtak, például voltam egy 3 hetes nyelvi képzésen Angliában 1990-ben, aztán egy HVG hirdetésre jelentkezve 1 hónapot tölthettem Japánban menedzserképzésen, amihez szintén kellett az angol nyelv. Ekkor középszinten beszéltem a nyelvet, viszont két interjú után ott ültünk a repülőn Tokió felé. Mehettem volna még 8 hónapra Ausztráliába is, de

Rotary_konyv_151104_v5.indd 258 2015.11.04. 9:10:22

akkor azt mondta a főnököm, hogy döntsem el, hogy a DÉMÁSZ vagy Ausztrália. Nem volt rossz döntés, hogy a DÉMÁSZ-t választottam, amikor a céget megvették a franciák, akkor is jól jött az angol nyelvtudás. Egy nyelv után már jobban ment a következő, picit belekaptam a franciába is. Azóta gazdasági mérnök, Master of Business Administration, munkavédelmi szakmérnök irányban képeztem magam. Halmoztam az élvezeteket és a diplomákat. Azt mondanám, hogy a jó pap is holtig tanul, tehát az életfogytig-tanulás jó dolog.

Említette a közösségszervezést, a nyelvtanulást, hogy ezek fontos érdeklődési irányok voltak az Ön számára. Voltak más hobbijai is?

Amatőr csillagász voltam, emellett az Ezermester folyóiratra is előfizettem, szerettem otthon barkácsolni, valamint atletizáltam. A szüleim – főleg édesanyám – mindenáron azt szerették volna, ha zenei téren is fejlődünk, vettek is egy fatőkés zongorát óvodáskorom vége felé. Ha már volt a zongora, a zenetanulás is kötelező előírás volt, de ez nekem nem tetszett. Érdekes, a nővéremből zenész lett, operaénekes, én meg képes voltam inkább a háztömb körül sétálni, hogy ne kelljen bemenni szolfézs órára. Idővel ezt megbántam, saját kedvtelésemre felnőtt fejjel szoktam zenélgetni. Sokat olvastam, a petőfitelepi Fiókkönyvtárnak közel a felét kiolvastam, ez egy fontos momentum volt az életemben, adott egyfajta kitekintést a világra.

Ha össze kellene számolni, hány iskolába járt élete során?

Általános iskola, középiskola, egyetem, és még 3 posztgraduális diploma, tehát minimum hét, plusz ilyen-olyan nyelviskolák. Összességében elég sokba.

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége?

Okleveles villamosmérnök vagyok, gazdasági mérnök, van egy angol nyelven megszerzett Master of Business Administration végzettségem, és van egy munkavédelmi szakmérnök diplomám.

Ezekkel mind foglalkozik?

Időnként igen. Ugyan a DÉMÁSZ-nál éltem le az életemet, itt kezdtem el a munkát 1984-ben – 31 évvel ezelőtt –, de nagyon sokféle te-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 259 2015.11.04. 9:10:22

rületen dolgoztam. Kezdtem a klasszikus műszaki irányban, aztán voltam területi főmérnök, informatikai vezető és humánigazgató 6 évig. Most a hálózati leányvállalat egyik ügyvezetője vagyok egy franciával. 3 megyében mi biztosítjuk a villanyt 750 000 fogyasztónak, és 640 kollégámmal együtt üzemeltetjük ezt a 31 000 km hálózatot.

Korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára?

Így visszatekintve azt gondolom, hogy mindig adódtak lehetőségek, amelyek megtetszettek, kevésbé voltam tudatos karriertervező. Nem terveztem előre, hogy ahhoz, hogy majd 12 év múlva ez legyek, akkor ilyen és ilyen lépéseken kell keresztül menni. Nyilván voltak nehéz időszakaim, amikor böngésztem az álláshirdetéseket, de valahogy mindig adódott újabb kihívás a DÉMÁSZ-on belül, és visszatekintve azt gondolom, hogy elégedett lehetek, ki tudtam futni a bennem rejlő lehetőségeket. Elégedett vagyok azzal, amit elértem.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

24 évesen, az egyetem után.

Milyen volt, illetve most milyen a kapcsolata a kollegáival?

Szerintem jó, de ezt inkább tőlük kéne megkérdezni. Nekem könnyű jó kapcsolatot ápolni velük, de azt gondolom, hogy törekszem is erre. Az a típus vagyok, aki kompromisszumkereső, szeretem, ha beszélő viszonyban vagyunk egymással, véleményem szerint a jó teljesítmény egyik alapja a jó munkahelyi légkör. Ez nem azt jelenti, hogy nincsenek fegyelmi büntetések, meg ha kell, akkor az ember oda is üt, de alapvetően egy konstruktív, kommunikáló csapatban szeretek dolgozni, ami többé-kevésbé azért sikerült is.

Milyenek általánosságban a kapcsolatai? Például a barátai, ismerősei mennyiben hasonlítanak Önhöz személyiségjegyekben?

„Similis simili gaudet." (Hasonló a hasonlónak örül.) – én azt gondolom, hogy ez jellemző rám. Nem az ellentéteimmel barátkozom, hanem inkább azokkal, akikkel van közös témánk, megértjük egymást, ebben benne van az is, hogy ki is egészítjük egymást. A Rota-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 260 2015.11.04. 9:10:22

ry ilyen szempontból is jó, mert ott az ember olyanokkal van együtt hetente egyszer, akik más területeken dolgoznak, mások a problémáik, mint nekem, mégis hasonlítunk. De visszatérve a kérdésre, a rokonsággal is tartjuk a kapcsolatot, minden évben összejövünk egy 40 fős kerti partira. Lassan ez az egyetlen ilyen integratív összejövetel a családban. Úgy vagyok vele, hogy amíg a Jóisten segít, és anyagilag megengedhetem, rászánjuk az időt meg a pénzt, és legalább egy évben egyszer találkozunk, unokatestvérek, barátok és a gyerekeink. Érdekes, a gyerekek is szeretnek jönni, és mindig kérdezik, hogy mikor lesz a következő.

Ön házas?

Igen.

Vannak-e gyermekei?

Három lány gyermekem van, felnőtt korúak. Mind a három lányom – kicsit a saját tapasztalataimból adódóan – már az általános iskolában nagyon jól megtanultak angolul. Szilvia építőmérnök, ő 30 éves lesz idén, egy angol cég pesti irodájánál dolgozik az utóbbi 1 évben – hétfőn repült ki Norvégiába, Bergenbe, és csütörtökön jött haza. A középső lányom, Adrienn Szegeden járt a Közgázra, kereskedelem-marketing szakos volt, most Pesten a multikat erősíti a marketing tudásával. A Reckitt Benckiser-nél dolgozik, a Calgon az ő területe. A legkisebb lányunk, Lilla pedig most harmadéves az orvosi egyetemen, itt Szegeden.

Mit vár el a gyermekeitől? Milyen a kapcsolata velük?

Azt gondolom, hogy jó a kapcsolatunk. Anyagilag és bölcs tanácsokkal tudom támogatni őket, amennyiben ezt megszívlelik. Alapvetően jó gyerekek, nyilván vannak néha kisebb konfliktusok, a pestiek kicsit ritkán látogatnak, de jól megvagyunk.

Hasonlítanak Önhöz személyiségjegyeikben a gyermekei?

Vannak azonos jegyeink, vannak eltérőek, de azért van olyan élmé-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 261 2015.11.04. 9:10:22

nyem, amikor látom bennük ifjúkori önmagamat. Azt gondolom, hogy igen, hasonlítanak, de a nejemre is.

Rátérnénk a Rotaryval kapcsolatos kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

A kollégám, illetve az akkori vezérigazgató, Dervarics Attila, rotarys lett, – azt hiszem alapító tag a Szent-Györgyiben –, és ő elhívott egy báljukra. Ez már jó régen volt, de tulajdonképpen ott hallottam először erről a szervezetről.

Hogyan került kapcsolatba a Szeged-Tisza Rotary Clubbal?

Egy gyermekkori jó ismerősöm, Nagymihály Ferenc – aki elnök is volt korábban –, kérdezett meg róla nagyjából fél évvel a megalakulás után. Akkor még a Tisza Szállóba kezdtem el járogatni, és ott ragadtam.

Mióta tagja a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

A könyv szerint 2007 óta vagyok hivatalosan tag, de 2006-ban kezdtem el látogatni az eseményeiket.

Mit jelent Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

A Rotary tagság tulajdonképpen egy olyan közösséget jelent, akikkel viszonylag rendszeresen találkozunk. Örülünk egymásnak, ha találkozunk, és együtt próbálunk valamit tenni, több-kevesebb sikerrel. Mint minden közösségben, itt is vannak néha konfliktusok, amelyeket jól működő mechanizmusokkal igyekszünk megoldani. Ezen kívül a közös örömöket és a sikereket is jelenti számomra.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klubtevékenységben?

Mint minden ilyen közösségben, vannak, akik tolják, vannak, akik ülnek rajta, vannak, akik egy idő után leszállnak, de én úgy hiszem, azokhoz tartozom, akik tolják ezt a szekeret. Igyekszem azért dolgozni, hogy a Szeged-Tisza Rotary Club működő, élő és egyre komolyabb dolgokat véghezvivő kis közösség legyen a Rotary mozgalmon belül.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 262 2015.11.04. 9:10:22

A Rotary általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Mit jelent Ön számára ez a gondolat?

A cselekvő humanizmus, ha jól tudom, egy Paul Harris idézet. Ez egy szép jelmondat. Tenni valamit másokért – azt gondolom, hogy ezt így tudnám lefordítani.

Ön szerint mi a Rotary legfontosabb feladata?

A Rotary egy különböző emberek barátságán alapuló közösség, amelyik igyekszik valamilyen módon a társadalom problémáin, az elesetteken, fiatalokon segíteni. Azt gondolom, hogy azért is működőképes ez, mert egy kicsit összehozza a többféle területről jövő embereket – ahogy már mondtam is. Ez egy kis kikapcsolódás is, mivel mindig mindenki valamennyire begubózik a saját munkájába, családjába. Érdekes dolog másokat látni más jellegű problémákkal, örömökkel. Szerintem nagyobb horizontot ad az embernek. Jó érzés, hogy közösen tudunk projekteket megvalósítani, segíteni, adományozni. A magyar Rotary egyik fontos problémája volt bővíteni a tagságot, hogy tudjuk-e a szellemet megőrizve bővíteni a csapatot úgy, hogy közben nyitunk például a hölgyek irányába. Szegeden mi mentünk el először ebbe az irányba, épp az én elnökségem alatt.

A karitatív tevékenységek, feladatok nagyon fontosak minden Rotary Clubnál. Ön milyen ilyen jellegű feladatokban vett részt a klub keretei között?

Voltam elnök is, és az elnök mindenben benne van, amiben benne kell, hogy legyen. Én az ifjúsági szolgálatnál kezdtem a diákcserével – abban az időben még önállóan volt három cserediákunk, azóta az ifjúsági cserét már a Szent-Györgyivel közösen csináljuk, ami szerintem egy nagyon sikeres együttműködés. Később volt az Anyaotthon projektünk. Említhetném még a tordai tornádó utáni segítségünket – az is az elnöki periódusom alatt volt, – a magyar District-et is megmozgattuk kicsit, hogy segítsünk a károsultakon. Az első Rotary Regattánál a fogadócsapat tagja voltam, az is egy szép élmény volt. Jártam Kárpátalján, Beregszászra vittük az adományt egy ízben, szintén emlékezetes. Délvidékre is viszonylag rendszeresen szoktunk menni, Tordán az iskolát fejlesztettük, Kishegyesre adományt vittünk. Most így hirtelen ezek jutnak eszembe.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 263 2015.11.04. 9:10:22

Mely karitatív tevékenységre a legbüszkébb, ha ki kellene emelni egyet, ami különösen meghatározó volt?

Talán amikor egy District Grant pályázattal megtámogatva elég jelentős segítséget tudtunk adni – az elnöki időszakomban –, a Családok Krízisotthonának. Segítettünk az onnan kiköltöző csonka családoknak az önálló életkezdéshez, nem tudom pontosan, de többszázezer forintnyi értékben vittünk mosógépet, mikrohullámú sütőt számukra. Egy kicsit bepillantottunk az életükbe, a gyerekekkel együtt ünnepeltük a karácsonyt, ami nagyon megható volt. Érdekes projektünk a Rotary Liget a Füvészkertben, ami szintén egy szép dolog. Azok a tölgyfák, amiket elültettünk, vajon meddig állnak majd ott?

Hogyan tudja összeegyeztetni a munkáját, a magánéletét a klubtevékenységgel?

Az embernek fiatal korában ideje van, pénze nincs. Mire az élete delelőjére ér, akkor általában már pénze van, de ideje nincs. Én is ebben a helyzetben vagyok, az idő egy szűkös erőforrás számomra, de erre rá kell szánni az időt. Egyébként az időgazdálkodás hozzáállás kérdése, arra van időm, ami fontos. Én ezt fontosnak tartom, úgyhogy ott vagyok általában a klubüléseken, és igyekszem más rendezvényekre is eljutni.

Szerzett-e új barátokat klubtagságnak köszönhetően?

Abszolút. Ahogy mondtam is, a Rotary egyik alappillére a barátság. Járunk más Rotary klubokba is, járunk a Vajdaságba, ott is megismerkedünk másokkal, más területekről, más iparágakból. Csodálatos dolog ebben a mozgalomban, hogy megyünk, és megismerünk más rotaristákat.

Az Art Hotelben szoktak lenni az üléseik. Kérem, meséljen kicsit arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel!

Azt hozzáteszem, hogy vannak a Rotarynak alapszabályai, de azért a klubokban kialakul saját kultúra is. A mi Rotary Clubunk talán kevésbé formális, nálunk a kötetlen baráti beszélgetés mindig hangsúlyos volt, de azért fontosak a ceremóniák és a hasonló dolgok is az identitásunk megőrzése miatt. Van csengetés, azután megvitat-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 264 2015.11.04. 9:10:22

juk a Rotary témákat, aktuális projekteket, egyéb hirdetményeket. Időnként előadások is szoktak lenni meghívott előadókkal, végül kötetlen beszélgetéssel zárjuk az alkalmakat.

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e a testvérklubjai a klubuknak?

Igen, a Vajdaságban van testvérklubunk, az újvidéki Dunav, de a palicsiakkal, szabadkaiakkal, belgrádiakkal is kapcsolatban vagyunk, vannak jó ismerőseink. Maga az alapításunk néhány fő kiválásával indult a Szent-Györgyiből, ez mindig hozza magával az ellentétek bizonyos kiéleződését, de én azt gondolom – és ebben én személyesen is sokat tettem –, hogy kisimult a viszonyunk a Szent-Györgyivel, mára már tényleg baráti viszonyban vagyunk. Az új klubokkal, Mórahalommal, Dómmal szerintem kifejezetten jó a kapcsolatunk.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik más Rotary Cluboktól?

Nálunk a közvetlen baráti légkör és a Rotary élet informális momentumai egyaránt fontosak. Nem egy gazdasági szervezet vagyunk, ahol mindig azt nézzük, hogy mit tudnánk csinálni, hanem a baráti együttlét a legfontosabb számunkra. Erre alapozva csinálunk minél több programot, de a dolog lényege mindig az, hogy együtt vagyunk, és közösen érezzük jól magunkat. Sokat poénkodunk, ami szerintem a mi klubunknak egy sajátossága, ezt pozitív dolognak tartom.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egyfajta életérzést jelent. Ön mit gondol erről?

Valahogy úgy találták ezt ki az alapításkor Paul Harrisék, hogy amikor valaki már rendbe rakta a magánéletét, és a karrierjében is konszolidálta a helyzetét, akkor társadalmi téren is tegyen valamit, aktívan vegyen részt a társadalom életében, például egy Rotary Clubon keresztül. Ugye tudjuk – a három lábon állás a legstabilabb. Azt mondanám, hogy ezt kellene erősíteni. Igenis itt helye van az embereknek, nem csak a milliomosoknak, nem csak a vezérigazgatóknak, hanem mindazoknak, akiket érdekel az, hogy más területen tevékenykedőkkel rendszeresen együtt lehessenek, és közösen

Rotary_konyv_151104_v5.indd 265 2015.11.04. 9:10:22

segítsenek azokon, akik rászorulnak erre. Az én vízióm a magyar Rotaryról az, hogy ez egy olyan nyitott közösség, amelyik szeretné mindazokat magába gyűjteni, akik segíteni akarnak, és tudnak másokon.

Köszönöm szépen a válaszait.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 266 2015.11.04. 9:10:22

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Dr. Varga Péter

Az első kérdésem az lenne, hogy hol és mikor született.

1976 őszén születtem itt Szegeden, szegedi vagyok. Szüleim, nagyszüleim is – édesanyámat kivéve, ő Békés megyei – helyi gyökerekkel rendelkeznek.

Meséljen egy kicsit a gyermekkoráról! Hol nőtt fel?

Gyerekkoromat itt Szegeden töltöttem. Előbb Móravárosban, majd a belvárosban éltünk szüleimmel. Ide jártam általános iskolába, a Béke utcába, a középiskolát a Radnóti Miklós Gimnáziumban végeztem, utána egy kis kitérő után – ami a veszprémi Műszaki Egyetem volt – a Szegedi Tudományegyetem jogász szakán végeztem nappali képzésben.

Vannak testvérei?

Nincsenek.

A szüleinek mi a foglalkozása?

Édesapámat 23 éves koromban vesztettem el. Egy országos cégnél volt a szegedi részleg vezetője, anyukám pedig az egészségügyben dolgozik, asszisztensnőként. Azt gondolom, hogy amit a szülőktől vagy a nagyszülőktől kaptam, az a folyamatos tenni akarás, a szorgalom. Különösképpen fontos az, hogy édesapám elveszítése után anyukám milyen sok energiát fektetett arra, hogy tudjak tanulni, az iskolát be tudjam fejezni. Ez tényleg egy példamutató dolog volt számomra, hogy mindenfajta nehézség ellenére a családért, a gyerekekért, másokért milyen jó küzdeni.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye?

Talán az említett áldozatvállalás, amit a szüleimtől láttam, amit értem tettek. Illetve az, hogy akár az 1980-as években, akár később, amikor a nagyszüleim már régen nyugdíjasok voltak, visszavonulhattak volna a munkától, mégis minden nap reggeltől estig valami hasznos dologgal foglalták le magukat, néha ez nem is volt könnyű munka. Ha visszaemlékszem a gyermekkoromra, amikor hosszabb időt, napokat vagy heteket töltöttem a nagyszüleimnél – akár itt Szegeden vagy vidéken az anyai nagyszüleimnél próbáltam segí-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 268 2015.11.04. 9:10:22

teni a nagyszüleimnek házkörüli munkában –, tudatosult bennem, hogy igazából milyen kemény dolog is volt az. Tehát fontos dolgok: a munka szeretete, a szorgalom, a családért való áldozatvállalás, a másokon való segíteni akarás, a jó szándék, ami áthatotta tulajdonképpen a család minden tagját.

Arra szeretném kérni, hogy meséljen kicsit az iskolai éveiről! Hova járt iskolába? Milyen tanuló volt?

Jó tanuló voltam végig, de azt hiszem, a jó tanulási eredményt mindig megelőzte a szorgalom. Ilyen téren elég szigorúak voltak velem otthon, már általános iskolában és utána középiskolában is mindig szem előtt voltam, mindig megnézték, hogy azokat a dolgokat, amiket az iskolai oktatás keretében el kell sajátítani, tényleg szorgalmasan csinálom-e. A tanulás mellett is igyekeztek olyan feladatokat adni nekem, ami azt gondolom, hogy befolyásolta a világlátásomat, személyiségfejlődésemet. Jártam sportolni, jártam közösségbe, próbáltak mindig olyan irányba segíteni, ami aztán tényleg jó hatással bírt.

Mik voltak az álmai, vágyai? Minek akart tanulni?

Ez érdekes, mert amikor a középiskolát elvégeztem, és ott voltunk a pályaválasztásánál, akkor az iskolai eredményeim alapján mindenfajta tantárgyból jó voltam, de még nem éreztem magamban elhivatottságot, és egy biztos irányt, hogy mi az, amivel akár évtizedeken át szeretnék majd foglalkozni. Végül, mivel matematikából és fizikából igen jó eredményeket értem el, tanulmányi versenyeket nyertem, úgy döntöttem, hogy Veszprémben folytatom a tanulmányaimat az egyetemen műszaki informatika szakon. Ez egy kalandos kitérőnek bizonyult utána, mert egy fél évet követően rájöttem, hogy mégsem jó távol lenni a családtól, és mégsem a műszaki informatika az én jövőm, és hazahúzott a szívem. Akkor már biztosan tudtam, hogy mi az, amit tenni szeretnék, és felvételiztem a jogra, de ezt a kis kitérőt nem bántam meg, mert egy komoly élettapasztalat volt távol lenni a családtól. Később ez segített abban, hogy alaposabb döntéseket tudjak hozni az életben, tehát – nem mondom, hogy ez egy példa értékű dolog volt – személy szerint az életemnek ezt a részét sem bántam, hogy ez így alakult. Utána jött a jogi egyetem,

Rotary_konyv_151104_v5.indd 269 2015.11.04. 9:10:22

annak mindenfajta nehézségével, de ott már valóban megtaláltam a helyemet, és éreztem, hogy olyan dolgot tanulok, amit szeretek, ami érdekel, ami motivál, amivel szívesen töltöm vizsgaidőszakon kívül is az időmet. Sokszor jártam be a kari könyvtárba, és akár vizsgaidőszakon kívül is szívesen forgattam szakkönyveket. Próbáltam minél több gyakorlatidőt szerezni, úgyhogy a kötelező gyakorlatidőn kívül is ügyvédi irodákban próbáltam tapasztalatokat gyűjteni. Amit szeretek ebben a munkában, amit most végzek, az az, hogy a szakmai tudáson túl emberekkel is kell foglalkozni, és akkor minél mélyebb emberismeretre van szükség, ami szerintem a mindennapi életben is egy jó dolog. A munkám révén elég sok olyan élettörténettel, élethelyzettel találkoztam, amibe egyébként nem biztos, hogy bele tudtam volna látni.

Mit gondoltak Önről a tanárai, osztálytársai?

Jó lenne tudni. Én gyerekkoromban is szerettem minél több emberrel minél jobb kapcsolatot kialakítani. Nem volt ez másképp az osztálytársakkal, évfolyamtársakkal sem. Barátságokat őrzök az általános iskolából vagy középiskolából a mai napig olyanokkal, akikre büszke lehetek, de olyanokkal is, akikkel tényleg hűséges barátság maradt meg a hosszú évek során. Én 38 éves vagyok, tehát elég régen fejeződött már be az általános iskola meg a középiskola is. Ezért különösen örülök a régi kapcsolatoknak, főleg, hogy mostanság a világ sok szegletébe sodorta a szél a régi osztálytársakat, de Facebookon vagy máshogy tudjuk tartani a kapcsolatokat. Továbbá igyekszünk évente legalább egy-egy alkalommal összeülni, tartani a kapcsolatokat.

Mik voltak az iskolán kívüli tevékenységei, hobbijai? Mi érdekelte?

Nagyon szerettem olvasni, ezt már említettem, a sportok közül nagyon szerettem teniszezni. A tenisz egy meghatározó élmény volt, idegen gyerekekkel különböző korosztályból együtt lenni egy csapatban, és versenyekre eljárni vagy nyári sporttáborokra. Azt sajnálom, hogy felnőtt koromra ebből a részből keveset sikerült megőriznem, mert a munka annyi szabadidőt elvett, hogy sajnos pont erre a nagyon fontos dologra – ami az egészséges sportolás lenne

Rotary_konyv_151104_v5.indd 270 2015.11.04. 9:10:22

– kevesebb időt tudok szánni. De ez egy fantasztikus dolog volt gyerekkoromban. Ugyanígy, ahogy említettem, az anyai nagyszülőknél vidéken töltött idő, ahol egy teljesen más környezetben, egy vidéki-falusi környezetben, másfajta életmódot, életritmust láttam, ami azt gondolom, hogy megint csak hozzáadott ahhoz, hogy ilyen ember tudtam lenni felnőttkoromra. A város felgyorsult életritmushoz képest egy kicsi Békés megyei faluban a nagyszülők mellett a napi teendők végzése, például mezőgazdasági tevékenység, az nekem egy különleges dolog volt, és egy-két hét nyaralás után mindig kicsit érettebb fejjel jöttem haza Szegedre.

Jó sokat csavarogtunk, csibészkedtünk, bicikliztünk, rosszaságokat csináltunk, de szívesen és sok nosztalgiával emlékszem egyre többször vissza ezekre a dolgokra.

Összesen hány iskolába járt élete során, ha össze kellene számolnia?

Volt az általános iskola Szegeden, a középiskola a Radnótiban, a Szegedi Tudományegyetem, a Veszprémi Egyetem egy rövid időszakra, az inkább csak egy kitérő volt, és jelenleg járok a CEU-ra, ez a Közép-európai Egyetemre, ahol két éves MBA képzésben veszek részt, ami jelenleg is tart. A munka mellett meg a magánélet mellett szintén nagy kihívás összeegyeztetni mindennel, de szeretem.

És mi a legmagasabb végzettsége?

Jelenleg az egyetemi végzettség a jogi diploma.

Korábbi karriertervei mennyiben módosultak felnőttkorára?

Volt egy kitérő – ugye az egyetem –, és aztán, amikor elvégeztem a jogi kart, akkor megint volt egy kitérő. Úgy látszik, nálam 5-6 évente van egy ilyen. Jó eredménnyel végeztem el – mert dicsérettel végeztem el – az egyetemet, mégis úgy gondoltam, hogy szeretnék mást kipróbálni, akkor jött megint egy kis kitérő az életemben. Dolgoztam egy ideig egy egészségügyi vállalkozásnál, ez egy magánklinika volt, ahol részben jogi dolgokkal foglalkoztam, részben pályázatírással és üzletfejlesztéssel, ami kicsit ilyen gazdasági-marketing jellegű dolog volt. Amikor ennek vége lett, akkor egy ír-magyar ta-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 271 2015.11.04. 9:10:22

nácsadó cégnél dolgoztam mint tanácsadó, ahol humán szervezetfejlesztéssel foglalkoztunk nagyvállalati környezetben. Ez egy évig tartott, és nem bántam meg, sőt, nagyon is örülök, mert igen hajtós és kemény volt, és mert megint csak egy olyan dologba lett betekintésem, és olyan dolgot kellett megtanulnom – az üzleti életet, tárgyalástechnikát, üzletfejlesztést, marketinget –, amivel korábban nem kerültem kapcsolatba. Elég jó sikerélményeim voltak, mert ma már mind a két cég – nyilván kisebb részben az akkori munkám miatt – komoly vállalkozássá nőtte ki magát. Az egyiknek azt hiszem, 4-500 milliós forgalma van, a másiknak 80-100 millió forintos. Tehát mindkét helyen olyan dolognak lehettem a részese, amire utólag is büszke lehet az ember. Jó volt, mert magamba tudtam szívni csomó olyan tapasztalatot, amit ha rögtön egyetem után ügyvédjelölt leszek, vagy elhelyezkedek a bíróságon, biztos vagyok benne, hogy nem tudtam volna elsajátítani. S miután letelt ez a magamnak adott egy éves kitérő, elmentem a klasszikus jogi pályára, ügyvédjelölt lettem, az ügyvédjelöltség után letettem szakvizsgát, majd saját ügyvédi irodát nyitottam. Jelenleg ezt a saját ügyvédi irodát vezetem színes, nagy ügyfélkörrel. Vannak magánszemélyek, illetve vállalati ügyfelek, illetve nonprofit szervezetek is, mint a DARTKE. Az ügyvédi tevékenység mellett is mindig igyekeztem más dologgal is foglalkozni, több kisebb-nagyobb üzleti vállalkozást is vittem az elmúlt években kisebb-nagyobb sikerrel. És ez megint csak úgy gondolom, hogy hasznos dolog volt, az ember többféle dolgot csinál, többféle dologba lát bele, ezzel is tudja növelni a kapcsolatrendszerét meg a tudását, tapasztalatát.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Már középiskola alatt is voltak nyári munkák. Az első olyan nyári munka, amire visszaemlékszem, az Szegeden, a Kálvária sugárúton volt egy akkor még működő festékgyárban. Az szintén nagy tapasztalat volt, hiszen elég kemény fizikai munkát végeztünk, utólag visszagondolva veszélyes környezetben. Egy festékgyár tele van mindenfajta veszélyforrással, de megint csak megtanított arra, hogy olyan emberekkel, akikkel lehet, hogy egyébként sem az utcán sem a magánéletben nem találkoznék – kétkezi gyári munkásokra gondolok, akik ott három műszakban nagyon kevés pénzért

Rotary_konyv_151104_v5.indd 272 2015.11.04. 9:10:22

dolgoztak – milyen kapcsolatot teremteni, milyen velük szót érteni, nekik milyen problémáik, elképzeléseik vannak a világról. Gyerekként, kamaszként néha megdöbbentő élményekkel gazdagodtunk, de nagyon hasznosnak tartom mindet. Tényleg beleláttunk olyan élethelyzetekbe, amikbe azt gondolom, hogy a saját életemben nem biztos, hogy belegondoltam volna. A környezetem, családi környezet is teljesen másfajta volt, mint ez, így igencsak jó lecke és egy szép tapasztalat volt így visszagondolva. Aztán később a munkámat is segítette, hiszen egy ügyvédi irodába is nagyon sokféle ember tér be segítségért. Nem csak egy vállalkozó vagy egy hétköznapi magánszemély, hanem olyan ember is, aki valamilyen anyagi vagy családi tragédia kellős közepén van. Néha az ügyvédnek is – csakúgy, mint a gyermekorvosnak – rá kell jönnie arra, hogy azon problémán felül, amit az ügyfél jelez, ténylegesen mi a megoldásra váró feladat, és azt hogyan kell megközelíteni. Ez volt az első ilyen nyári munka élmény. Az első munkaélmény meg az ír-magyar cég, amit említettem, illetve az egészségügyi magánklinika.

A kollégáival milyen a kapcsolata, vagy milyen volt, amikor még csapatban dolgozott?

Most önállóan dolgozom, és néha hiányzik is, hogy nem egy nagyobb csapat része vagyok, mert a munkának azt a részét nagyon szerettem. Nem csak a felelősség, hanem a dicsőség és minden egyéb dolog mindig megoszlott egy csoporton belül, és nagyon szerettem, mikor több emberrel tudtam együtt dolgozni. Ügyvédként az ember néha kicsit magányos harcosnak érzi magát a harctéren, de ez egy ilyen szakma. Azért az ügyvédi irodában sem egyedül dolgozom, mindig van velem egy ügyvéd kollega, akivel a jogi problémákat meg tudjuk osztani, vagy az ilyen kihívásokat. De igen, azért nagy a kontraszt a kettő között.

Általánosságban milyenek a kapcsolatai, partnerkapcsolatai? Mennyiben hasonlítanak Önhöz a partnerek, barátok?

Azt látom magam körül, hogy sok embernek úgy alakulnak a kapcsolatai, hogy munkahelyén vagy a munkakörével hasonló vagy azonos foglalkozást űző emberekkel találja meg a hangot. Nálam ez ennél sokkal színesebb. Nagyon sok olyan barátom van, aki

Rotary_konyv_151104_v5.indd 273 2015.11.04. 9:10:22

nem szegedi, vagy nem jogász, vagy nem egyetemi diplomája van, vagy nem alkalmazott, hanem vállalkozó, vagy éppen egy állami intézménynél dolgozik valamilyen beosztásban. Korosztálytól függetlenül szerencsére úgy érzem, hogy nagyon sok fajta emberrel, színes egyéniségekkel tudok jó, mély, tartalmas kapcsolatot kialakítani. Talán a Rotary is ezek közé a kapcsolatok közé tartozik, ahol a harmincas korosztálytól egészen a hetvenes korosztályig tényleg mindenfajta végzettségű, hátterű, származású, iskolázottságú ember jelen van, és mégis egy nagyon jó társaságot tudunk kialakítani egymással.

Ön házas?

Nem, nincs gyermekem sem.

Akkor most áttérünk a rotaris kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

A Rotaryról először egy jó fél évtizeddel ezelőtt hallottam. Ha jól emlékszem, akkor itt Szegeden egy karácsonyi rendezvényen találkoztam először a Rotary névvel, a logóval, a fogaskerékkel. Illetve ott szereztem először tudomást egy kis kiadványból arról, hogy mivel is foglalkoznak ők, hogy mi a Rotary hitvallása, mik az elérni kívánt céljai. Utána már figyelemmel követtem őket, de igazán közel csak másfél-két évvel ezelőtt kerültem a Rotaryhoz, amikor az egyik barátom, Nagy Gábor Dániel, már tagként keresett meg azzal, hogy a Rotary Clubot fejleszteni szeretnék. Mivel a hasonló jellegű célkitűzések nem állnak tőlem távol, így a Rotary szellemiségét könnyen magaménak tudtam mondani. Gábor volt az, aki előbb elhívott jó néhány Rotary ülésre, amiken mint megfigyelő, mint vendég voltam jelen, és szimpatikus volt, amit láttam. Nagyon tetszett az, hogy a magánéletben, szakmai életben nagyon sikeres emberek szabadidejüket nem valamifajta passzióra fordítják, hanem tényleg minden héten rendszeresen, időt és pénzt nem kímélve, olyan dolgokkal foglalkoznak, amikkel száz százalékban nem a saját vagy a közösségük, hanem más emberek életét próbálják jobbá tenni. Elszórva lehet ugyan ilyen emberekkel találkozni, de az, hogy itt szervezetten így történik, az nagyon szimpatikus volt. A Rotaryban az az egyik csodálatos dolog, hogy az adományokat, amiket a tagok

Rotary_konyv_151104_v5.indd 274 2015.11.04. 9:10:22

vagy a tagokhoz kapcsolódó más személyek jótékony célra szánnak, abból semennyit nem számítanak fel sem a működésükre, sem az adomány kiszállítására, ellentétben a civil szervezetek többségével. Tehát a Rotary ezzel is az önzetlenséget és a segíteni akarást példázza, és a gyakorlati életben is tanúsítja. A Rotaryban nem elég kifejezi azt, hogy szeretnél odatartozni, ki is kell érdemelni a tagságot, a meghívást, így nagyon nagy megtiszteltetés volt számomra, amikor az egyik látogatás közben feltették a kérdést, hogy a belépési szándékomat fenn tartom-e. Akkor igent mondtam, utána titkos szavazáson egyhangúan úgy döntöttek, hogy én is méltó lehetek arra, hogy tag legyek. Ez körülbelül másfél-két éve történt.

Mit jelent az Ön számára a Rotary, a Rotary tagság?

Számomra egy óriási megtiszteltetés. Tényleg egy szuper dolog az, hogy egy ilyen nemes közösségnek lehetek a teljes jogú tagja. A Rotarynak – ha jól tudom – a világon több mint egy millió tagja van, több tízezer klub működik, és ez egy nagyszerű dolog. Az ember, ha el tud menni külföldre, és van lehetősége, akkor ezeket a klubokat fölkeresheti, és a többi Rotary Clubban szívesen látják, vendégként, családtagként kezelik. Ez azt jelenti – és ez természetesen fordítva is igaz –, hogy ha bennünket látogat meg valaki külföldről, rögtön egy közösségben találja magát, nem idegenként mozog, aminek számos előnye van. A másik tényező, hogy az emberben van egy kis motiváció arra, hogy az utcákon látott megannyi elesett embert nem csak véletlenszerűen, esetlegesen szeretné segíteni, hanem pénzzel, adománnyal, munkával akarja szolgálni őket. A Rotary Club képes biztosítani azt a profi hátteret, azt a szervezetet, ahol ezek a segítő szándékok száz százalékosan kiteljesedve meg tudnak jelenni a segíteni kívánt emberek számára. Tehát az ember egy olyan szervezet részeként tud segíteni, ahol tudja, hogy a segítség olyan helyre megy, ahol tényleg szükség van rá, olyan módon, ami a legjobban tud hasznosulni. Én azt gondolom, hogy ez egy fantasztikus dolog.

Hogy érzi, az Ön szerepe hol van a klub tevékenységében?

Ügyvédként – mivel ez egy egyesületi formában működő közösség, amire szigorú szabályok vonatkoznak – az egyesület jogszerű működtetésében tudok segítséget nyújtani, és nyilván, ahogy időm

Rotary_konyv_151104_v5.indd 275 2015.11.04. 9:10:23

és lehetőségem engedi, szeretek a szolgálati munkában is részt vállalni. Ilyen volt például az Anyaotthon részére nyújtott segítség. Szeged-Szentmihályon van egy Anyaotthon, ahova azóta, hogy a Rotary révén adtunk adományokat, magánszemélyként is többször elmentem, általában adományt is vittem. Illetve mivel mostantól tudok ezekről a helyekről, és tudom azt, hogy hol, milyen segítségre van szükség, akár magánemberként vagy rotaristaként tudom mondani több olyan ismerősömnek, akik magánemberként kívánnak segíteni, hogy hol mire van szükség, és azt gondolom, hogy így is ki tud teljesedni a dolog.

A Rotary általános jelmondata a „cselekvő humanizmus". Ez mit jelent az Ön számára?

Nagyon sokféleképpen lehet befolyásolni a társadalmat, amiben élünk. Valaki szép szavakkal igyekszik ezt tenni. A jogalkotó igyekszik olyan szabályokat hozni, amik talán az életünket jobbá teszik, a szegények vagy a betegek, elesettek sorsát javítja. Van egy olyan fajta módszer – ami a cselekvő humanizmus –, amikor próbálunk példamutató módon elől járni, jó példát mutatni, ennek hírt adni, és ténylegesen odatenni magunkat a segítség mellé, ami talán valamilyen multiplikátor hatással másokat is ösztönöz arra, hogy legalább figyeljenek föl a problémára. Ha már felfigyeltek, és van lehetőségük, akkor tegyenek is valamilyen módon, ki-ki ahogyan tud. Ez nem biztos, hogy pénzt jelent, lehet egy segítő kéznyújtás is. Valamit tenni azért a jó ügyért, amiért küzdünk, ez a cselekvő, aktív segítségnyújtás.

Ön szerint a Rotarynak mi a legfontosabb feladata, a legfontosabb tevékenysége? Az embereknek a megsegítése, vagy valami más?

Azt hiszem, hogy a példamutatás. Az, hogy emberek önkéntes szerveződésben, ellenszolgáltatásra igényt nem tartva, és nem is remélve, nem az 5 perc hírnévért, hanem tényleg pusztán azért, hogy jót cselekedjenek, össze tudnak ülni minden héten. Ha szükséges, akkor akár minden héten vagy minden hétvégén tudnak valami hasznosat tenni azért a közösségért vagy azon a közösségen túl is, ahol élnek. A Szeged-Tisza Rotary Club működése során – bár Szegeden

Rotary_konyv_151104_v5.indd 276 2015.11.04. 9:10:23

van a székhelye, és azt gondolom, hogy minden tag életvitelszerűen itt is él –, nem egy példa van arra, hogy Szegeden kívüli, Szegeden túli célokért is teszünk elég sokat. Például, amikor két évvel ezelőtt húsvétkor volt a Vajdaságban egy hatalmas vihar, ami egy 1500 lélekszámú kis falut, Tordát szinte teljesen elsöpört. A legtöbb házat tönkretette, emberek ottmaradtak pénz, élelem, hajlék nélkül, akkor egy nagyon nagy összefogás indult a falu megsegítésére, ebben részt vett a Vöröskereszt, a Máltai Szeretetszolgálat és a mi csoportunk, a Szeged-Tisza Rotary Club is. Jelentős pénzadományt tudtunk vinni számukra, amiből házakat tudtak rendbe hozni, tatarozni, aminek nyilván nagyon-nagyon örültek. Nem is feltétlenül magyar családok voltak, csak arról volt szó, hogy a határ túloldalán közelünkben élő embereken próbáljunk segíteni. Nagyon megindító volt az, ami velük történt, az a veszteség, és akkor úgy gondolta a Szeged-Tisza Rotary Club, hogy rajtuk mindenképpen nemes dolog lenne segíteni. Aztán vannak visszatérő programok, ilyen az Anyaotthon segítése, ami a gyermekükkel utcára került hajléktalan édesanyákat fogadja be. Az sem egy egyszerű dolog, de elmenni, és megtapasztalni, beszélgetni velük, büszke vagyok rá, hogy abban a projektben részt tudtam venni. Ezen kívül vannak iskolai projektek is a Tömörkény Gimnáziummal. Több program van tehát, ami állandó, és van olyan is, ami alkalmi jellegű célkitűzés és segítség, de mindegyik jó.

Hogyan lehet összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klub tevékenységével?

A klub szigorúan előírja minden héten a szerdai napon történő jelenlétet a klubülésen. Nyilván az embernek van magánélete, próbál teljes életet élni. Ezt elég nehéz néha összehozni, mivel én nem csak dolgozom, hanem tanulok is, egyetemre járok. Ez persze nem lehet mentség, mert akik ott vannak egy ilyen klubban, azokról pont ugyanezek a dolgok ugyanilyen formában elmondhatóak. Valakinek ráadásul nagyobb családja van, van gyereke, nekem nincs. Nincs kibúvó. Az ember igyekszik ezt a kötelezettséget, amit önmaga választott, beteljesíteni, és ott lenni ahányszor csak tud, és segíteni. Szerintem ez menni szokott mindenkinek.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 277 2015.11.04. 9:10:23

Szerzett-e új barátokat, kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

A Rotary Clubból, mielőtt itt Szegeden beléptem, úgy emlékszem, hogy összesen talán kettő embert ismertem. Az összes többi tag számomra új ember volt, és elmondhatom, hogy az elmúlt másfél-két év alatt – köszönhetően a közös üléseknek, programoknak és annak az összekovácsoló erőnek, hogy ezeknek az embereknek, akik ennek a közösségnek saját választásuk szerint tagjai, közös céljaik vannak, s ebben közösen dolgoznak – tudtam szerezni barátokat és nagyon jó ismerősöket is. Minden klubtagra tényleg nagy megbecsüléssel tudok gondolni.

A Szeged-Tisza Rotary Club ülésidőszakában hetente ülésezik az Art Hotelben. Meséljen arról, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel!

Az összejövetelek szerdán 6 órakor kezdődnek, külön az erre a célra fenntartott teremben, ahol a Rotary Clubunknak kint van a zászlaja, a rendzászló, és egy vitrin azokkal a relikviákkal, amik az elmúlt 10 évnek a gyümölcsei. Ezek társkluboknak a zászlói és egyéb emléktárgyak, amiket a tagok külföldi utakon kaptak. Mindig a háznagy a Rotary Club rézharangjának megkongatásával jelzi a klubülés elejét. Ezt követi általában egy félórás, háromnegyedórás részletes beszámoló a hét eseményeiről, a Rotary Club elnökének hírlevelének az ismertetéséről, a tervekről, célkitűzésekről, programok összeállításáról, azok költségvetéseinek megvitatásáról, megbeszéléséről. Ha van olyan igény, kérdés, ami szavazást igényel, akkor annak a megtárgyalása, és persze a döntéshozatal. Majd amikor ennek a hivatalos résznek vége, akkor a háznagy ismét megkongatja ezt a rézharangot. Utána egy kötetlen beszélgetés indul, akár a Rotaryról, akár a magánéletről, akár közös érdeklődési területekről, sportról, bármiről megengedett a beszélgetés. Különlegessége a klubunknak, hogy amikor én beléptem, akkor még csak férfi tagjai volt, de az utóbbi évben közös döntés alapján győzött az egyenjogúság, és már hölgy tagok is beléphetnek, és léptek is be szép számmal. A terv az, hogy ez a vonal még erősödni is fog, úgyhogy ma már női témákról is szó eshet.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 278 2015.11.04. 9:10:23

Tartják-e a kapcsolatot más klubokkal? Vannak-e testvérklubjai a Szeged-Tisza Rotary Clubnak?

A testvérklub történetet nem tudom, de tudom, hogy van ilyen rendszer, csak hogy nekünk ki az, azt nem tudom. Szegeden rajtunk kívül két másik Rotary Club van. Mind a kettővel jó a kapcsolat, szoktunk velük közös programokat is szervezni, de a Rotary mozgalomnak pont az a lényege, hogy minél több rotarista kerüljön kapcsolatba minél több másik Rotary Clubbal. Ezért is szoktak lenni olyan programok, amikor saját rendezvényeinkre, báljainkra meghívunk az országból több rotaristát, vagy mi veszünk részt más klubok rendezvényein. Illetve idén nyáron lesz a Balaton partján egy nagy közös Rotary fesztivál, ahol az ország minden Rotary Clubjának összes tagját várják szeretettel. Illetve, ahogy említettem, ha valaki külföldön jár, és nem csak nyaral, hanem szeretne a helyi rotaristákkal megismerkedni, akkor mivel nyilvános, hogy melyik klub hol és hány órakor tartja az összejövetelét, akkor akár egy ilyenbe is bele lehet csöppenni, volt is már példa ilyenre többször is. Volt olyan klubtagunk, aki például Ázsiában vett részt vendégként egy ilyen ülésen. Beszámolt róla, hogy milyen nagy szeretettel, érdeklődéssel fogadták. Nagyon remek dolog, hogy ha valaki egy másik Rotary Clubnál vesz részt egy ülésen, akkor azt el lehet fogadni olyannak, mintha itt helyben vett volna részt az ülésen, tehát igazolt hiányzásnak minősül.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

A Rotary Clubnak az egyik vezérlő elve, amit jelképezi a fogaskerék is, az örök körforgás, az örök változás, és ez a szervezeti működésben mindig azt jelenti, hogy minden évben automatikusan egy új elnököt választ a Rotary Club, aki egy úgynevezett láncátadó. A Rotary elnöknek van egy lánca egy emblémával. Egy szép ceremónia, a láncátadó ünnepség keretében veszi át a stafétabotot. Az új elnök mindig egy új programot hirdet, és természetesen saját elképzeléseit is hozza a klub életét illetően. Én egy optimista ember vagyok, és nagyon hiszek abban, sőt, ebben biztos vagyok, hogy a Szeged-Tisza Rotary Clubnak a következő periódusa is legalább olyan sikeres lesz, mint az elmúlt néhány év volt, hiszen az elmúlt évek célkitűzé-

Rotary_konyv_151104_v5.indd 279 2015.11.04. 9:10:23

se, a taglétszámbővítés, a programok számának, illetve méretének növelése is jól sikerült, tehát a vállalásait a klub tudta tartani. Úgy gondolom, hogy a nyáron, a július 4-én hivatalba lépő új elnök is sikerrel fogja tudni véghezvinni saját célkitűzéseit.

Mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club? Miben különbözik a többi Rotary Clubtól?

Az, hogy a klub már 10 éves, és vannak olyan tagok, akik már ennél is régebben ismerői a Rotary világnak, az embernek ad egy különleges tartást, s a klubnak egy különleges nívót, hogy nem csak jövőbeli terveink lehetnek, nem csak nemes célkitűzéseink vannak, hanem olyan múltba visszaható gyökerek, amikből azt gondolom, hogy a jelenben is lehet táplálkozni. Ez a célok megfogalmazásánál, a döntéshozatalnál többször jól látszódott. Továbbá nagy segítségére voltak a klubnak, illetve a klubéletre jótékony hatást fejt ki az, hogy vannak olyan idősebb, régi rotaristák, akik ugyanúgy ott vannak minden héten, és segítik a munkát azzal a hatalmas tapasztalattal, amit több év vagy évtized alatt össze tudtak gyűjteni a Rotaryn belül.

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni az egyfajta életérzést is jelent. Ön hogyan látja ezt?

A Rotary egy olyan szervezet, amivel nagyon könnyű azonosulni, nagyon megtisztelő a részesévé válni. Azt gondolom, hogy ez a mindennapi életben is ad egy tartást, azt, hogy az ember tartozik valamihez és valakikhez, és amit ezen keresztül tesz az egy jó dolog. Ezért, amikor a Rotary Clubok sikereiről olvasok, mindig úgy érzem, hogy abban egy picit a mi munkánk is benne van. Azt gondolom, hogy a Rotary akár magyar szinten, akár világszinten is rengeteg, több ezer olyan dologban vesz részt, amire tényleg okkal és joggal lehet büszke az, aki a mozgalomnak a tagja.

Köszönöm szépen a válaszait.

Én köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 280 2015.11.04. 9:10:23

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Dr. Zsótér Brigitta

Hol és mikor született?

Mezőhegyesen születtem, Békés megyében 1979. október 3-án.

Meséljen, kérem kicsit a gyerekkoráról, hol nőtt fel?

Mezőhegyesen nevelkedtem, általános iskolai tanulmányaimat is a Mezőhegyesi József Attila Általános Művelődési Központban végeztem. Aztán a mezőkovácsházi Hunyadi János Gimnáziumban érettségiztem, majd a felsőoktatási tanulmányaimat egyszerre több helyen folytattam.

Vannak testvérei?

Van egy öcsém, 3 és fél évvel fiatalabb nálam. Mérnök-informatikusnak tanult.

És milyen a kapcsolatuk?

Jónak mondható.

Milyen a kapcsolat a szüleivel?

Nagyon jó a kapcsolatom a szüleimmel. Szegedtől 70 km-re, Mezőhegyesen élnek. A távolság ellenére, amennyi időt csak tudunk, egymással töltünk.

Értem.

Jószívű és nagyon emberséges szüleim vannak. Tehát, nem áll távol a Rotary szellem a családtól.

Volt-e valamilyen különösen meghatározó gyermekkori élménye? Milyen iskolán kívüli tevékenységekkel foglalkozott? Mi érdekelte leginkább? Voltak hobbijai?

Hogy kimondottan meghatározó? Nem igazán. Hogy mi maradt meg a gyermekkoromból?

Ha nem az iskolapadban ültem, és nem otthon tanultam, akkor a zeneiskolában voltam, fellépésekre jártam (sok éven keresztül). Emellett táncolni tanultam, valamint folyamatosan matematika versenyekre készültem.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 282 2015.11.04. 9:10:23

Milyen tanuló volt, milyen volt a kapcsolata a tanáraival, osztálytársaival, szeretett-e általánosságban iskolába járni?

Természetesen szerettem iskolába járni, nagyon szerencsésnek mondható a helyzetem, mert kiváló pedagógusok tanítottak, mind általános iskolában, mind középiskolában, és a felsőfokú tanulmányaim során is.

Mi a legmagasabb iskolai végzettsége, és összesen hány iskolába járt élete során?

A PhD tudományos fokozattal rendelkezem, és összesen 6 diplomát szereztem. 2003-ban közgazdászként végeztem a Szegedi Tudományegyetem Gazdaságtudományi Karán. Mellette párhuzamos képzésben végeztem a személyügyi szervező szakot a Tessedik Sámuel Főiskola Gazdasági Főiskolai Karán, valamint a tanító szakot ének- és magyar műveltség területen a Tessedik Sámuel Főiskola Pedagógiai Főiskolai Karán. Majd ezt követően a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karán magyar nyelv és irodalom szakos tanárként végeztem. Utána humánszervező szakos diplomát szereztem a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán a Felnőttképzési és Emberi Erőforrás-fejlesztési Intézetben. Ezt követően a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a bölcsész és tanár végzettséget is sikerült begyűjtenem. Mellette mérlegképes könyvelői végzettséget is szereztem 2004-ben. 2007-ben meglett a mérlegképes regisztrációm és folyamatosan fent is tartom.

Végül 2010-ben PhD tudományos fokozatot szereztem a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karán, a Földtudományok Doktori Iskolában. Itt meg szeretném a két témavezetőmet említeni, akik nagyban hozzájárultak ehhez. Az egyik témavezetőm a Pécsi Tudományegyetem egyik korábbi rektora, Tóth József Professzor úr volt, aki sajnos már nem lehet közöttünk. A másik témavezetőm, akinek nagy hálával, köszönettel tartozom, Dr. habil. Gál József egyetemi docens úr, aki nagyban hozzájárult a tudományos fokozatszerzésemhez tanácsaival és témavezetői tevékenységével.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 283 2015.11.04. 9:10:23

Mik voltak a gyermekkori álmai, vágyai? Milyen foglalkozást választott végül?

Egy gyermekkori nagy álmom vált valóra, hogy egyetemen taníthassak. Végül, rengeteg tanulás és munka árán sikerült.

Hány évesen kezdett el dolgozni?

Amint kikerültem az iskolapadból, azonnal elkezdtem dolgozni. Először a versenyszférában, majd 2006. február 1-től a Szegedi Tudományegyetemen.

Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karán az Ökonómiai és Vidékfejlesztési Intézetben vagyok főiskolai docens.

Az interjú előtt említette azt is, hogy magukkal a diákokkal is nagyon jó a kapcsolata, hiszen kapott tőlük egy népszerűségi díjat.

Így van. 2013-ban a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karának hallgatóitól Oktatói Nívódíjat kaptam. Ez az egyik legnagyobb elismerés, amit egy egyetemi oktató a diákjaitól kaphat. Nagyon jóleső érzés volt.

Azt tudni kell, hogy a tehetséggondozás nagyon fontos számomra. Eddig összesen 30 fő tudományos diákköri konferencián résztvevő hallgatót készítettem fel (2006. február 1-től a mai napig). Összesen 21 különféle díjat hoztak el. Ebben vegyesen kari TDK, OTDK, valamint MÉTE OTDK különdíjak, első-, második- és harmadik helyezések is vannak. Folyamatosan publikálok tehetséges hallgatókkal. Támogatom őket abban, hogy meglegyen az a motiváció, hogy a jövőben tudományos pályára menjenek tovább.

Ön házas?

Igen. Nem olyan régen volt az esküvőnk.

Gratulálok!

Köszönöm szépen.

Akkor nem tudom, hogy a következő kérdés mennyire aktuális, hogy vannak-e gyermekei?

Rotary_konyv_151104_v5.indd 284 2015.11.04. 9:10:23

Nincsenek gyerekeink, de tervezzük.

Akkor át is térhetünk a Rotary klubos kérdésekre. Mikor hallott először a Rotaryról?

Évekkel korábban, mielőtt még tag lettem volna, alapító elnökünk, Prof. Dr. Balogh Sándor és nejének meghívására már részt vettem a klub által szervezett jelmezbálokon. Ott nyertem először betekintést a Rotary világába. Tetszettek az elvek, valamint a Tisza Rotary Club. Balogh Sándor Professzor úrnak köszönhetem azt is, hogy a Rotaryba ajánlott tagfelvételre.

A tagok között voltak régi ismerősök. Streitmann Gábor kollegámmal évek óta együtt dolgozunk, és nagyon jó kapcsolatot ápolunk a családjával is. Tehát innen is volt még pluszban a kedv, hogy elkezdtem járni az ülésekre.

Mikor is volt ez a tagfelvétel végül?

2014 elején volt a tagfelvételem. 2013 szeptembere óta rendszeresen látogattam az üléseket, részt vettem az adománygyűjtő akciókban, a Tisza Club életében.

Fontos az, hogy a Rotary tagok nemcsak az ülés keretei között tartják a kapcsolatot?

Így van.

Tehát utána van egy kötetlen beszélgetés barátok között.

Igen.

Teljesen kötetlenül tudnak társalogni.

Most megkérdezték egy pár héttel ezelőtt a tagtársak, hogy én miért szeretek járni. Amire én azt mondtam: mert szeretek veletek találkozni, beszélgetni, rendezvényeken részt venni. A szerda esti ülés színfolt a hét közepén.

Mit jelent az Ön számára maga a Rotary tagság?

Én büszke vagyok rá, hogy beválasztottak első hölgytagként a Rotary Szeged-Tisza Clubba. Nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy

Rotary_konyv_151104_v5.indd 285 2015.11.04. 9:10:23

egyenrangú partnerként kezelnek, fiatal korom és női mivoltom ellenére. Az meg különösképpen nagyon jó, hogy a hölgy tagok száma egyre jobban nő, tehát Budai Ildikó, Fehér Éva és Temesi Mária is tagfelvételt nyert a klubunkba. Végre most már nem csak egyedül vagyok hölgy tag.

Hogy érzi, hol van az Ön szerepe a klub tevékenységében? Kicsit lehet itt a Rotarynak, magának a Szeged-Tisza Rotary Clubnak a tevékenységéről is pár szót ejteni, és azon belül az ön szerepéről?

Főleg a karácsony előtti adománygyűjtésekben vállaltam aktív szerepet, ahol a Családok Átmeneti Otthonának (használt gyerekruhákat, konyhai eszközöket, mesekönyveket… stb.) gyűjtöttünk. Jól eső érzés, hogy a kollégáim, barátaim nagyon nagy szívvel adakoznak. A klub saját rendezvényeinek szervezéséből is próbálom kivenni a részem.

Hogyan tudja összeegyeztetni, összekapcsolni a magánéletét, a munkáját a klubtevékenységgel?

Megoldható.

Egy pillanatra visszaugorva az előzőekhez, ugye azt említettük, hogy milyen sokoldalú a Rotary: tehetséggondozás – hallottam ilyet, hogy – árvízkárosultak megsegítése, rászoruló szegények támogatása.

Így van!

Ezek közül Ön mit emelne ki, hogy mégis melyik a legeslegfontosabb feladata a Rotarynak ezek közül?

Szerintem rangsorolni nem tudnék. Amivel csak lehet, szerintem segítsük embertársainkat, természetesen ameddig tudjuk, addig mindenképpen ezzel a lehetőséggel élni kell.

És Ön melyik tevékenységgel tud leginkább azonosulni? A tehetséggondozás abból kiindulóan hogy...

Is. Így van.

…ez amúgy is a szakmájában.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 286 2015.11.04. 9:10:23

Ezt emelném ki. Tehát segítsünk, ott ahol csak tudunk!

Szerzett-e új barátokat, új kapcsolatokat a klubtagságnak köszönhetően?

Természetesen, és ennek nagyon is örülök. Úgy érzem, hogy a klubon belül elfogadtak, szeretnek.

A Szeged - Tisza Rotary Club ülési időszakban, hetente ülésezik az Art Hotelben. Kérem, meséljen arról egy kicsit, hogy hogyan néz ki egy ilyen összejövetel?

A háznagyunk a hivatalos részt megnyitja. Utána az elnök levezeti a hivatalos ülést, ha kell, szavazunk, vagy ha kell, valamit megbeszélünk. A programok szervezésével kapcsolatos információkat megosztjuk egymással. Utána „lekongatja" a háznagy a hivatalos ülést, maradunk beszélgetni egy kicsit a klubtársakkal. Kivel mi történt a héten, vagy ki mit hallott éppen, mit és hogyan lehetne még kivitelezni… stb.

Tartják a kapcsolatot más klubokkal, vannak-e testvér klubjai a Szeged-Tisza Rotary Klubnak?

Természetesen. Hogyha vannak rendezvényeink, meghívjuk a társklubokat is, úgy, mint a Szeged- Dóm vagy a Szent-Györgyi Albert Rotary Clubot, vagy a határon túlról, a szabadkait… stb. Szeretettel látjuk őket, örülünk, hogyha eljönnek. Természetesen mi is járunk az ő rendezvényeikre.

Hogyan látja a Szeged-Tisza Rotary Club jövőbeni szerepét, tevékenységét?

Bővíteni kell a tevékenységet.

Úgy hallottam, nagyon jó irányvonal az, hogy most már nők is tagok, illetve egy fiatalabb generáció is kezd beszerveződni a klubba és, hogy ez mennyire jó, mert nagyon fontos, hogy minden

Rotary_konyv_151104_v5.indd 287 2015.11.04. 9:10:23

generáció képviseltesse magát a klubokban.

Egyértelmű, persze ez nagyon meghatározó lesz majd a jövőben.

És Ön szerint mitől egyedi a Szeged-Tisza Rotary Club, miben különbözhet más kluboktól?

Általunk más, mint a többi Rotary klub. Nálunk kimondottan baráti a viszony. Klubtársaimat idézem: „nem második munkahely".

Sokan mondják, hogy rotaristának lenni egy életérzés, Ön hogyan látja ezt? Hogy lehetne megfogni ezt a dolgot, ez egy életérzés?

Ez tényleg az. Másokkal jót tenni, jót cselekedni. Igaznak lenni. Ez tényleg nagyon fontos és egy jó érzés. Ha az ember pl. egy rendezvényen lát egy sajátjához hasonló rotaris kitűzőt egy ismeretlen zakóján, akkor felfigyel, hogy „hoppá, te is?". „Igen, én is rotarista vagyok!" Már akkor tudjuk, hogy „közös nyelvet beszélünk". Szerintem ez egy nagyon jó végszó lesz. A rotaristák „közös nyelvet beszélnek".

Köszönöm szépen!

Én köszönöm.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 288 2015.11.04. 9:10:23

Rotary Club Szeged-Tisza interjú 2015.

Elmélkedés a kerékről…

Legjobb tudásom szerint a kereket már legalább 4000 év óta használja az emberiség. Nagyszerű találmány, megkönnyíti az életet, - az emberi leleményesség és invenció igazán kiváló példája és bizonyítéka.

Úgy gondolom, hogy éppen a fentiek miatt választották a Rotary International „alapító atyái" a mozgalom méltó jelképévé, - megtetézve még azzal a nem kevésbé kiváló gondolattal, hogy fogaskerékké mintázták a ma már nemzetközileg is ismert jelképet. A fogaskerekek fogai egymásba kapaszkodva segítik egymást, ám közben gondosan ügyelnek arra is, - mintha emberi elméjük lenne, - hogy egyformán, egyenletes sebességgel forogjanak. Ebben éppen ez a nagyszerű és elgondolkodtató. Az egyes Rotary Cluboknak is hasonlóan kell(ene) cselekedniük, szerte a világon. A cél, az alapvető eszme: egymás segítése, - körülbelül azonos intenzitással, jó fogaskerekek módjára. Jómagam régóta ismerem a Rotary mozgalmat, - azokból az időkből, amikor nálunk még szó sem lehetett egy Club megalapításáról, vagy újjászervezéséről. Így, hát érthető, hogy amikor szó esett arról, hogy Szegeden is újjá kellene és lehetne alapítani a régi Clubot, ott voltam az első adandó alkalommal. Azután, - a költővel szólva, - "az évek szálltak, mint a percek", s most már a szegedi újjá-alapított Rotary mozgalom negyedszázados, és a második szegedi klub pedig most ünnepli fennállásának tízedik évfordulóját. Vajh, az eltelt évtized sok-e vagy kevés az alapítástól számított kezdeti erőfeszítések óta? Együtt dolgozott-e a "mi" fogaskerekünk a világ (és nem csak hazánk!) többi fogaskerekével, sikerült-e beilleszkednünk a nagy egészbe, vagy csupán még most is csak próbálgatjuk azt? Félő, hogy nem egyértelmű a válasz, - mert nem is lehet az. Az emberi tevékenység, - így egy Club, egy közösség élete sem lehet független környezetétől, s bizony a mi jelen környezetünk és életünk is tele van ellentmondásokkal és féligazságokkal. Megnyilvánul ez sajnos, néha - néha a saját éltünkben is. Alapvetően ez még nem volna baj, - csak el ne rontsuk! Ne akarjunk mindenáron mások lenni, kitűnni, vagy éppen különlegesek lenni. Ez nem a "középszerűség dicsérete", hanem annak biztos tudata, hogy a szorosan együttműködő, "együttforgó" fogaskerekek között ez nem vezethet

Rotary_konyv_151104_v5.indd 290 2015.11.04. 9:10:23

máshova, kizárólag a provincializmus és a jelentéktelenség felé. Ezt pedig nem engedhetjük meg magunknak, - hiszen, mint szegediek, elég régi rotarys múlttal és említésre méltó elődökkel rendelkezünk ahhoz, hogy mindennemű "újítás" vagy "reform" nélkül is elismert és megbecsült tagjai lehessünk, mint "R.C. Szeged-Tisza" a Rotary International nagy családjának. Ne feledjük el, amit egyik volt rotarys társunk, Göncz Árpád köztársasági elnök mondott: "A ma a múltban gyökerezik, a holnap pedig a mában." Ennek megfelelően kell tehát cselekednünk!Személyesen úgy érzem, hogy az elmúlt tíz év alatt a szerda esti összejöveteleken sikerült barátokra szert tennem, s talán, - legalább is remélem, - hogy vannak néhányan, akik engem is a barátaik közé sorolnak. S ez nem kevés, - hálás vagyok érte a sorsnak.

Én hiszek a barátságban, hiszek abban, hogy minden lehetőség és képesség a rendelkezésünkre áll ahhoz, hogy további, sikeres évtizedekkel gyarapítsuk Clubunk életét és történetét. Annál is inkább merem ezt mondani és hinni, mert hiszen…"aki a hitet feladja, annak reménye sem marad…"

Dr. Bálint Gábor Sándor,
A RC - "Szeged, Szent-Györgyi Albert" és
a RC - "Szeged - Tisza"
alapító tagja.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 291 2015.11.04. 9:10:23

A Rotary Club Szeged-Tisza 2015.07.01-én

Elnökök:

2005/2006 Prof. Dr. Balogh Sándor

2006/2007 Prof. Dr. Bálint Gábor Sándor

2007/2008 Gál Tamás Lajos

2008/2009 Nagymihály Ferenc

2009/2010 Hevesi László

2010/2011 Török László

2011/2012 Török György

2012/2013 Streitmann Gábor

2013/2014 Tóth József Attila

2014/2015 Dr. Dobay Dezső

2015/2016 Dr. Nagy Gábor Dániel

2016/2017 Illés Németh István (választott elnök)

Rotary_konyv_151104_v5.indd 292 2015.11.04. 9:10:23

Tagjaink:

Dr. Abu-Eida Ehab
Bácskai Dániel
Prof. Dr. Bálint Gábor Sándor
Balogh József
Prof. Dr. Balogh Sándor Tiszteleti Tag
Balogh Nándor
Bánvölgyi László
Bárkányi Gábor Tiszteleti Tag
Bukovec Áron
Csordás Zoltán Péter
Dr. Dobay Dezső
Farkas Imre
Fehér Éva
Gál Tamás Lajos
Hevesi László
Illés Németh István
Misckolczi Sándor
Dr. Nagy Gábor Dániel
Streitmann Gábor
Prof. Dr. Temesi Mária
Török György
Török László
Tóth József Attila
Dr. Varga Péter
Dr. Zsótér Brigitta

Elhunyt tagjaink:

Tóth László (2005)
Kiss Ernő József (2015)

Rotary_konyv_151104_v5.indd 293 2015.11.04. 9:10:23

Tartalomjegyzék

Mi is a Rotary?	3
Bácskai Dániel	5
Prof. Dr. Bálint Gábor Sándor	15
Balogh József	23
Balogh Nándor	33
Prof. Dr. Balogh Sándor	43
Bánvölgyi László	63
Bárkányi Gábor	77
Bukovec Áron	91
Csordás Zoltán Péter	99
Dr. Dobay Dezső	107
Farkas Imre	125
Fehér Éva	137
Gál Tamás Lajos	148
Hevesi László	165
Illés Németh István	175
Miskolczi Sándor	189
Dr. Nagy Gábor Dániel	207
Streitmann Gábor	215
Prof. Dr. Temesi Mária	225
Török György	238
Török László	243
Tóth József Attila	255
Dr. Varga Péter	267
Dr. Zsótér Brigitta	281
Elmélkedés a kerékről…	289
Elnökök	292
Tagjaink	293

Rotary_konyv_151104_v5.indd 294 2015.11.04. 9:10:23

Rotary_konyv_151104_v5.indd 295 2015.11.04. 9:10:23

Készült az ASZ Press nyomdában

ISBN 978-963-87886-4-1

Kiadja:
Dél-Alföldi Regionális Társadalomtudományi Kutatási Egyesület
© 2015.

Rotary_konyv_151104_v5.indd 296 2015.11.04. 9:10:23